[illegible]

[illegible]/ 20 [illegible] 3

17 Sep 1939

JL

[illegible]211, N15A3

N34.20.3.

182522

...னங்கள் விரும்பக்கூடி

..., ...லோன் ரூபா 15—0—0
...ருக்கு ,, 25—0—0

...:—"Ananda Bodhini," Madras.
...ியார், "ஆனந்தபோதினி"
...ல் பெட்டி நெ. 167, சென்னை.

ஜாதகாமிருத பலவிமர்சம் என்னும்

சோதிட கணிதாமிருத சாகரம்.

> கற்கக் கசடற கற்பவை கற்றபின்
> நிற்க அதற்குத் தக.

என்ற மூதுரை வாக்கியப்படி எவ்விதக் கல்வியாயினும் குற்றமறக் கற்றுத் தெளிவதே நம்மோர் கடமையாகும். அதுபற்றியே வேத புருஷனுடைய அங்கங்கள் ஆறினுள் நேத்திர அங்கமாகிய, சோதிட சாஸ்திரமானது நம்மவர் எளிதிலறியும் வண்ணம் ஆரம்பசோதிடர் முதல் பஞ்சாங்க கணித ஆராய்ச்சிவரையில் துர்பிக்ஷகாலமுண்டாகும் விபரம், சர்வதேச அக்ஷாம்சம் செய்யும் முறை, சாஸ்திர உபயாதிகள். வர்கோத்தமம். தசவர்க்கம் பிரிக்குமடைவு வக்கிர. ரிஜு அஸ்தமயமறிதல். துவாதசாம்ச சக்கிர நிர்ணயம், உச்சாதி கிரகசங்கியை, கேந்திர திரிகோணதிஸ்தானங்கள், பார்வைஸ்தான பலம், திரிகாண சக்கிரமறியும் விதம், மற்றும் ஜாதக கணிதத்திற்காய்வேண்டிய லக்னஸ்புடம்—நக்ஷத்திரஸ்புடம், பாவகஸ்புடம், கிரகங்களில் ஆக்ஷி, உச்சநட்பு நீச்சம்பகை முதலியபலம்; மண்டல சமயசார பருவம், மனையளந்து ஆயம் சொல்லும் மார்க்கம்; ஆரூடபாவம், விஷயத்தை யறிந்தபிறகு முடியும் முடியாதெனக் கூறும் வகை; காலசக்கிரம், அஷ்டக வர்க்கம், கோசாரம்; லக்னபாவம்; சகோதரபாவம்; மாதுருபாவம்; புத்திரபாவம்; ரோக பாவம்; களத்திரபாவம்; ஆயுள்பாவம்; பிதுர் பாவம்; தொழில், லாபம், விரய முதலியவைகளும்; ருதுகால பலாபலன்களை விளக்கும் மார்க்கமும் பலன் முதலியவைகளையும் செவ்வனே விளக்கி சோதிட வித்வசிகாமணிகளின் வேண்டுகோளால், சாஸ்திர சம்பந்தமான குதர்க்க வார்த்தைகளாடுபவருடன் சாஸ்திரசம்பந்தமான உண்மையைத் தெள்ளிய நடையினுலெடுத்துக் காட்டும் புராதன கணிதசாஸ்திர மூலமாய் ஒவ்வோர் விஷயங்களுக்கும் சந்தேக நிவர்த்தியாக, போதுமான காரணங்களுடன் எடுத்துக்காட்டி, ஜாதகாமிருதபலவிமர்சம் என்னும் ஜாதககணிதசாகரம், என்னும் புதுப்பெயர் சூட்டி உலக பரோபகாரமாக குறைந்தவிலையில் தயார் செய்திருக்கிறோம். இந்நூலிலேயுள்ள விஷயங்கள் பெரும்பாலும் சாஸ்திர சம்பந்த சந்தேகங்கள் நிவர்த்தி செய்யவும் உள்ளபடி உண்மைப் பலன் சொல்லவும் ஏதுவாகும். சோதிடர்கள் பொதுவாய் ஜனன கால லக்ஷணங்களை சந்தேகமின்றி எடுத்துக்காட்டவும் யோகாவயோகங்களும் அவையுண்டாகுங் காலங்களும் தமிழ் வாசிக்கத் தெரிந்தவர் இப்புத்தகத்தைக் கொண்டே கணிதம் செய்யத்தக்க எளியநடையிலெழுதியுள்ளதாகையால் இப்புத்தகத்தைக் கையாள்வோர் பெரிதும் பயன்படுவாரென்பதற்கு சிறிதேனுமையமில்லை.

இப்புத்தகத்தி லடங்கிய விஷயங்கள்.

1. நட்சத்திர விவரணம்.
2. விவாக பொருத்த நக்ஷத்திரங்கள்.
3. ஜன்ம நட்சத்திர பலன்.
4. இராசி.
5. இராசிகளில் சாஸ்திராதிகள்.
6. ஜன்ம லக்கின பலன்.
7. கிரகங்கள்.
8. அவைகட்குள் சத்துரு மித்திரத்துவம்.
9. தாத்கால சத்துருமித்திரத்துவம்.
10. காரகத்துவம்.
11. சுப, பாபிகள்.
12. கேந்திர திரிகோணதிஸ்தானங்கள்.
13. ஆட்சி, உச்சாதிகள்.
14. உச்சாதி கிரகஸங்கியை.
15. இராசிக்கு சுப, பாபி.
16. பார்வை.

17. ஸ்தான பாவங்கள்.
18. பாவ ஸ்தானங்கள்.
19. வக்கிராதி.
20. பலன்கள்.
21. சாத்வீகாதி காலங்கள்.
22. நவாம்ச சக்கிர நிர்ணயம்.
23. அந்திய நவாம்ச இராசிகள்.
24. வர்க்கோத்தமம்.
25. திரேகாண சக்கிர நிர்ணயம்.
26. ஹோரா சக்கிர நிர்ணயம்.
27. திம்சாம்ச சக்கிர நிர்ணயம்.
28. த்வாதசாம்ச சக்கிர நிர்ணயம்.
29. குளிகைகால ஸ்தான நிர்ணயம்.
30. லக்கின நிச்சயம்.
31. ஸ்திரி புருஷ லட்சணம்.
32. கால ஹோரை.
33. ஜன்ம கால லட்சணம்.
34. த்விக்கிரக யோகம்.
35. திரிக்கிரக யோகம்.
36. குசகாதி யோகங்கள்.
37. ஸங்கியா யோகங்கள்.
38. தரித்திராதி யோகங்கள்.
39. ஆசிரிய யோகங்கள்.
40. விசேஷ யோகங்கள்.
41. ஊமை.
42. அந்தகத்துவம்.
43. பதிதபாவம்.
44. புஷ்டியம்சம்.
45. ஸ்திரி ஜாதகம்.
46. ஸ்திரி நட்சத்திரம்.
47. களத்திர பாவம்.
48. புத்திர பாவம்.
49. அபுத்திர பாவம்.
50. சுவீகாரம்.
51. வியாதி.
52. பாலாரிஷ்டம்.
53. அற்பாயுர்பாவம்.
54. மத்தியாயுர்பாவம்.
55. தீர்க்காயுர் பாவம்.
56. நிர்யாண விஷயம்.
57. மாரகம் கொடுப்பவர்கள்.
58. தசைகள்.
59. நட்சத்திர தசை.
60. அதன் புக்த்தியாதிகள்.
61. ஹோமாசாதிகள்.
62. நட்சத்திர தசைகளின் புத்தி காலங்கள்.
63. சக்கா தசைகள்.
64. சக்கரதசா காலங்களும் தாட்டும்.
65. சக்கர புத்திகள்.
66. தசாபலன்களின் விதிகள்.
67. தசாபலன்.
68. கோசாம்.
69. அஷ்வர்க்க சந்திரபிந்து.
70. கோசர பலம்.
71. அந்தபலன் தரும் சமயம்.
72. கோசர வேதை.
73. அஷ்ட வர்க்கம்.
74. அதன் விதிகள்.
75. குண்டதிரிய விவரம்.
76. விவாக பொருத்தங்களின் விவரம்.
77. பொருத்தங்களின் லட்சணம்.
78. விவாகத்திற்கு தோஷங்கள்.
79. முகூர்த்தங்கள்,

இதன் விலை ரூபா 1—8—0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-9-34 வரை விலை ரூபா 1.

ஸ்திரீ புருஷ ஜாதகத் திறவுகோல்

ஜோதிடரை விரும்பாமலே ஒவ்வொருவரும் தாம் தாமே ஜாதக கணிதம் பண்ணவும், 9 கிரகங்களை 12 இராசிகளில் அடைத்து ஆட்சி யுச்சம் இவை களைக் கண்டு பலாபலன் சொல்லவும், இராசியில் 7 கிரகங்கள் ஒன்றாகக் கூடி யிருப்பினும், இரண்டு மூன்று கிரகங்கள் சேர்ந்திருப்பினும் வேறு விதமாக மாறி மாறியிருப்பினும் அவைகட்கு அநுபவமாகப் பலன் தெரிந்து சொல்ல வும் இதனால் தெரிந்துகொள்ளலாம். இதன் விலை அணு 8.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

காதலருக்கு இன்பந்தரும் நூதன நூல்
அன்பர்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்த ஆனந்த சாஸ்திரம்
வெளியாயிற்று!

இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியங்கள்

(நான்காம் பதிப்பு)

அழகிய சிறை கலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டு கலை
ஞரைக் கவரத்தக்க அநேக ஆப்டோன் படங்களுடன்

400-பக்கங்களுக்குமேல் அழகிய பெதார்வெயிட்
பேபரில் சுத்தமான எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூபா 1—8—0

இது காதலர்க்கு இன்பந்தரும் நூதன நூல்; பேரானந்தத்தை விரும்பும் பூமான்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்த ஆனந்த இரகசிய சாஸ்திரம்.

இது காதல் இன்பத்தை உள்ளவாறுணர்ந்து அநுபவித்து, இல்வாழ்க் கையை நல்வாழ்க்கையாக நடத்திப் பேரானந்தக் கடலில் மூழ்கி நற்சந்ததி களைப் பெற்று, மறுமைப் பயனையும் அடைதற் கேதுவாயிருக்கும்படி பற்பல இன்பமார்க்கங்கள் நிறைந்த இந்நூல் இப்போது இனிய தமிழ்நடையில் வெளி யிடப்பெற்றிருக்கிறது. இதில் நமது பூர்வீக கொக்கோக சாஸ்திரத்தின்சாரங்

ங்களும், அகப்பொருள் நூல்களின் கருத்துகளும், தேக தத்துவ சாஸ்திரங்கள், வைத்திய சாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றிற் கூறப்பட்டிருக்கும் பல அரிய விஷயங்களும், நாகரம், தெலுங்கு, கன்னடம், மாராட்டி, அரபி, இந்துஸ்தானி, பார்ஸி, இங்கிலீஷ், பிரென்ச் முதலிய பாஷைகளிலுள்ள இன்பரச நூல்களின் கொள்கைகளும், இன்ப வாழ்க்கையின் இரகசிய முறைகளும், அவற்றிற்குப் பொருத்தமான மனத்தையும் கண்ணையும் கவரும் ஆப்டோன் படங்களும், லயன் பிளாக்குகளும், இன்னும் இல்வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதனவாகிய அநேகம் விஷயங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனை வாங்கிப் படிப்போர் உண்மைக் காதல் என்பது இன்னதென்பதையும், இன்னவிதமானவர்களை மணம்புரிந்தால்தான் இன்பம் ஏற்படுமென்பதையும், இல்வாழ்க்கையில் இன்னவித மணக்கிரமங்களை அநுசரித்தால்தான் அளவற்ற ஆனந்தமுற்று அழகிய சந்ததிகளைப் பெற்று ஜீவித்திருக்கலா மென்பதையும் உணர்ந்து இவ்வுலகத்தில் அடைய வேண்டிய இன்பத்தையும், மறுமை இன்பத்தையும் அடைவார்கள். இதனை ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் வாங்கி வாசிக்கலாம்.

ஷை தெலுங்கு பதிப்பு விலை ரூபா 2.

இல்லற இன்ப விஜயம்

"இது எங்கே யிருக்கிறது? என்ன ரூபமுடையது? இதை எப்படி உபயோகித்து ஆண் மக்களும் பெண் மக்களும் உலக இன்பத்தை அநுபவிக்க வேண்டும்?" என்று பலர் இக் கேள்விகளைக் கேட்கலாம்.

உண்மைக் காதல் ரசத்தை விரும்பும் உத்தமர்களே! சுகானந்தத்தை விரும்பும் சகோதர சகோதரிகளே! "இல்லற இன்ப விஜயம்" என்னும் சித்தின்பரச பொக்கிஷம், ஆனந்தக் களஞ்சியம் சென்னை 'ஆனந்தபோதினி' ஆபீசில் தமிழ்நாட்டுச் சுகவாசிகளின் அதிர்ஷ்டவசத்தால் விற்பனைக்குத் தயாரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; இஃதோர் அருமையான தமிழ்ப் புத்தகம்; இதைப் படித்து ஆண் பெண்கள் அநுபவிக்கத் தக்க இன்ப வகைகள் அத்தனையும் பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டு பேரானந்தத்தை அடையலாம்.

இதன் விலை ரூபா 1—8—0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூபா 1.

தமிழ் மெட்டீரியா மெடிக்கா

என்னும் அருமையான வைத்திய நூல்

MATERIA MEDICA

இவ்வரிய பெரிய வைத்திய புஸ்தகமானது ஆங்கில மருந்துக் கலப்பு விவர முறைகளைத் தமிழில் விளக்கமாக உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் நன்கு விளக்குவது. இன்னின்ன நோய்க்கு இன்னின்ன விதமாக மருந்துகளைச் சேர்த்து மிக்சர் (Mixture) முதலானவை செய்து சாப்பிடவேண்டுமென்பதை இந்நூல் நன்ருகக் கூறுகின்றமையால் இதை ஓர் 'ஆபத்துக் குதவும் தோழன்' என்று அனைவரும் நம்பலாம். இது வைத்திய அநுபவமிகப் பெரிதும் உடைய ஒருவரால் எழுதப்பட்டது. ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குத் தாங்களே கூடிய வரையில் நோய்களுக்குப் பரிகாரம் செய்து கொள்ளவும் இந்நூல் மிகவும் உபயோகப்படும். இதன் விலை ரூபா 3.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், மதராஸ்.

புதிய நாவல்! பெருகும் ஆவல்!!

சற்குணவல்லி

அல்லது

சித்தூர் இளைய ஜமீன்தாரணி.

(ஸ்ரீ. எஸ். எஸ். அருணகிரிநாதர் எழுதியது.)

இதில் தர்மசீலன் என்னும் கதாநாயகன் முதலில் ஆனந்தசுந்தரி என்னும் மாவைத மணக்கிறான். இவளோ கணவனை மதியாத மாபாதகி, சிற்றின்ப ஆனந்தத்தையே மதித்து அன்னிய ஆடவருடன் அடிக்கடி உறவாடிக்கொடு நீலியாகி கொண்டவனை விட்டு கண்டவனுடன் திடீரென்று மறைந்து விட்டாள். தர்மசீலன் மிகவும் யோக்கியன். பிறகு அவன் மேல் காதல் கொண்ட கோமேஸ்வரி சற்குணவல்லி என்னும் சித்தூர் இளைய ஜமீன்தாரணி அவனை உள்ளன்புடன் மணக்கிறாள். இவளோ கற்பின் அணிகலம், பொறுமையின் பொற்கொடி, பொறுமையின் பொக்கிஷம், நிறையுடைமை நங்கை, வீரத் தெய்வம். கணவனைக் கடவுளென மதித்தவள். தர்மசீலன் முதல் மனைவியைக் கொன்றுவிட்டு மறு மணம் செய்துகொண்டான் என்னும் ஆபாண்டமான பழி, சந்தர்ப்ப சாக்ஷியங்களால் அவனைப் பலவித பரிசோதனைகட்கும், ஆபத்துகளுக்கும் உட்படுத்திற்று. இருந்தாலும் சற்குணவல்லி அவன்மீது வைத்த பிரியம் மாறவில்லை. கடைசியில் ஆனந்தசுந்தரி திடீரென்று ஒரு நாள் தோன்றி தன் நடக்கைக்குத் தக்க தண்டனையைத் தானே ஏற்று தன் கணவன் மீது சுமத்தப்பட்ட வீண் பழியை விளக்கி, ஆவி நீத்தாள். இதில் இருவித மாதர் நடத்தை விளக்கப்பட்டிருப்பதோடு பலவித நீதிமதிகள் தெள்ளிய எளிய இனிய நடையில் படிப்போர் மனதைப் பரவசப்படுத்தும்படி எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆடவரும் பெண்டிரும் இதை வாசித்து இருமைப் பயனைத் தேடி இன்புறுவார்களாக.

இதன் விலை ரூபா 1—8—0.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-9-34-வரை விலை ரூபா 1-0-0;

கைவல்ய நவநீத வசனம்.

ஸ்ரீமான் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

ஆன்மாக்கள், மாயையினின்றும் விடுபட்டு மோக்ஷசாதனத்தை அடையும் பொருட்டுக் கருணாநிதியாகிய கடவுள் அருளிய வேதத்தின் உட்பொருள்களைத் தழுவிப் பல மகான்கள் பல நூற்களை இயற்றி யிருக்கின்றனர். அவற்றுள் தாண்டவராய சுவாமிகள் இயற்றிய கைவல்ய நவநீதமும் ஒன்று. இதன் நடை செய்யுளாகவும் மிகவும் கடினமாயிருப்பதால் எவரும் எளிதில் வாசித்துணரும்படி இதை வசனமாக எழுதி வெளியிடப்பட் டிருக்கிறது. இதனால் முத்தி மார்க்கத்தை எவரும் நன்குணரலாம். விலை ரூபா 1—8—0.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-9-34 வரை விலை ரூ. 1—2—0

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

ஆசிரியரின்றி ஆங்கிலந் தெரிந்துகொள்ளும்

ஆனந்த ஆங்கில பாஷா போதினி.

(நான்காம் பதிப்பு) விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூ. 1—8—0.

எம். ஏ., எல். டி. பட்டம் பெற்ற ஆங்கில போதகாசிரியராகிய திருவாளர் எம். ஷண்முகசுந்தர முதலியாரவர்களால் இயற்றப்பெற்ற உயர்ந்த திருத்தங்களோடும், சிறந்த அமைப்புகளோடும், நிறைந்த போதனைகளோடும் இப்பதிப்பு வெளிவந்திருக்கிறது.

300-பக்கங்களுக்குமேல் திக்கு காகிதத்தில் அச்சிடப்பட்டு சீமை காலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டது.

பற்பல கதைகளும், பாரதக் கதைகளும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சரித்திர சுருக்கமும் அடங்கியது. அவற்றிற்குப் பொருத்தமான அழகிற் சிறந்த 16-ஹாப்டோன் படங்களுடன் கூடியது.

இக்காலத்தில் இங்கிலீஷ் இராஜ பாஷையாயிருப்பதால் அதை எல்லோரும் கற்றுக்கொள்ளவேண்டியது அவசியமாயிருக்கின்றது. அப்படிப் படிக்காத சிலர், பல சங்கடங்களை அடைகின்றனர். ஆதலின், அத்தகையினர் கற்றுக்கொள்வதற் கேலியாயிருக்கும்படி ஆங்கில பாஷையைத் தமிழ் மக்களுக்கு எளிதிற் போதிக்கும் அரிய போதனாமுறை நூலாகிய இது பலர் வேண்டுகோளுக்கிணங்க வெளிப்படுத்தப் பெற்றிருக்கின்றது.

இதனைச் சிரத்தையுடன் படிப்பவர் பணச் செலவில்லாமலும், வேறெவ்விதக் கஷ்டமில்லாமலும் மிக எளிதில் இங்கிலீஷ் பேசவும் படிக்கவும் எழுதவும் கற்றுக் கொள்ளலாம். ஆயிரக் கணக்கான பணச் செலவு செய்து 10 வருஷம் படிப்பதனால் எவ்வளவு ஆங்கில தேர்ச்சி யுண்டாகுமோ அவ்வளவு தேர்ச்சியை ஒரு மாதம் அல்லது 40-நாளில் இப் புத்தகத்தின் உதவி கொண்டு அடைந்து, ஆங்கிலத்தை அதி சீக்கிரத்தில் படித்துக்கொள்ளலாம். மனிதர் நன்மை சுலபமாக இங்கிலீஷ் கற்றுக்கொள்ளத் தக்க மார்க்கங்களெல்லாம் இதில் விளக்கமாக அமைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன.

இதில் இதுவரை வெளிவராத நூதன பாடமுறைகளெல்லாம் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் ஒரு ரூபா முதல் 10 ஆயிரம் ரூபாவரை சம்பளப்பட்டிக் கணக்கு, வட்டிக்கணக்கு, ஒவ்வொரு தேசத்திலும் ஏற்படும் காலவித்தியாசம், அன்னிய தேச நாணய மதிப்பு முதலியனவெல்லாம் தெளிவாக விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்படி தெலுங்கு பதிப்பு விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

ஔவையார் அருளிச்செய்த

பெட்டகம்.

புதிதாய் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்துவிட்டது. விலை அணா 2.

கற்கோட்டை

ஸ்ரீமான் ஆரணி குப்புசாமி முதலியாரவர்களால் வரையப்பட்டது.

இந்த அற்புதமான நாவல் ஏற்கனவே நமது பத்திரிகையில் தொடர்ச்சியாகப் பிரசுரிக்கப் பட்டு வந்ததாகும். இதன் விசேஷத்தையறிந்து நமது சந்தாதாரர்களில் அநேகர் இதைப் புத்தகமாய் முடித்துத்தர வேண்டுமென்று பன்முறை கேட்டுக் கொண்டபடியால் இது வெளியிடப் பட்டது. ஸ்ரீமான் முதலியாரவர்களுடைய நாவல்களை வாசித்துள்ள நம் தமிழ் நாட்டார்க்கு இக்காவலின் சுவையையும் அழகிய கதைப் போக்கையும் நாம் எடுத்துக் காட்டவேண்டுவது அநாவசியம் என்றே நினைக்கின்றோம். அவர் எழுதிய நாவல்களுள் இதுவே தலை சிறந்ததாகும். இதன் விசேஷ அம்சங்களைச் சுருக்கமாய்க் கீழே குறிப்பிடுகின்றோம்.

இந்த நாவல் ஆரம்பத்திலேயே வாசிப்போர் மனதைப் பூரணமாய்க் கவர்ந்துகொள்வதோடு முடியுமட்டும் அக்கவர்ச்சி நீங்காது. இது சரித்திர சம்பந்தமான நாவல் எனலாம். இதில் தேசப்ரஷ்டமடைந்த சில உயர்குல மகுட வர்த்தனர்கள் தலை மறைந்து வசிக்கும்போது, நெஞ்சு திடுக்கிடும் பிரா ணாபத்துகளில் சிக்கிக் கொள்வதும், அவற்றினின்றும் தப்பித்துக்கொள்ள அவர்கள் செய்யும் வீர தீர சாமர்த்தியச் செயல்களும் சொல்லொணா வியப்பையும் சோகத்தையும் வீரரசத்தையும் ஊட்டும். சில ஸ்திரீகளின் அற்புத நடக்கைகளும் துணிகரமான தீரச் செயல்களும், தம் காதலரிடத்தில் மெய்க் காதல் கொண்ட உத்தம ஸ்திரீகள் தம் காதலர் பொருட்டாய் எவ்வளவு வரையில் ஆடவருக்குச் சமமாய் நடந்து கொள்ளச் சக்தியுடையவர்களாயிருக்கி றார்களென்பதை நன்கு விளக்கும். இக் கதையிலுள்ள முக்கிய விசேஷமாவது, இதிலுள்ள கதா பாத்திரங்களில் ஒவ்வொருவருடைய நடக்கைகளும் அவற்றின் பயன்களும் மானிடர்க்கு இன்றியமையாததான ஒவ்வொரு நீதியை அத்தாட்சியோடு புகட்டுகின்றன.

இது தெளிவான இனிய நடையில், ஆங்காங்கு நாம் உணரவேண்டிய முக்கிய விஷயங்களையெல்லாம் விளக்கிக் காட்டி எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதில் நூலாசிரியர் திருவுருவப் படமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதன் விலை ரூபா 2—0—0.

"ஆனந்தபோதினி" சந்தாதாரர்களுக்கு

விலை ரூபா 1—8—0.

காமவல்லி இன்பரசம் பொருந்தியது, பெண்களின் மாண்பை விளக்குவது, நீதியைப் போதிப்பது. இதன் விலை அணா 3.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

சே. இராஜு செட்டியார், எம்.பி.பி.ஐ., அவர்கள் இயற்றியவை.

சந்திரசேகரி.

(இரண்டாம் பதிப்பு)

எளிய இனிய நடையில் எழுதப்பட்டது. உலகானுபவமும் இலக்கண அறிவும் விசேஷமாகக் கொண்டது; அன்பின் மகிமை, பொறுமையின் பெருமை, கேடு நினைப்போர் கெடுவர், கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார் முதலிய பல அரிய விஷயங்கள் இதில் விளக்கமாகவும் படிப்போர் மனதைக் கவரக்கூடியதாகவும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அறிவை விருத்திசெய்யக்கூடிய கதைகள் இதுவே.

இதன் விலை ரூபா 1—4—0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-9-34 வரை விலை ரூ. 1.

ஞானகாந்தி

கற்பின் ஜோதியாக விளங்கும் ஞானகாந்தி என்னும் இக்கதாநாயகியின் பதிபக்தி, அறிவு, ஆற்றல், பொறுமை, தன்னடக்கம், பிறர் துயரம் கண்டிரங்கல், பரோபகாரம் முதலியவை பல அத்தாட்சிகளோடு அனைவரும் படித்து ஆனந்திக்குமாறு வரையப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு எல்லாவிதத்திலும் நேர்மாறான நடத்தையுள்ள அம்புஜம் என்னும் ஸ்திரீயின்போக்கு மிகவும் சேவலமாயிருந்தும், கடைசியில் நல்லுணர்வுபெற்று சீர்திருந்தி சாந்தமடைவது எல்லோருக்கும் சிறந்த நீதியைப் போதிக்கும். எளிய இனிய நடையில் எழுதப்பட்டது. அநேக நீதிகளடங்கியது; அறிவு விருத்திக்கு நிகரற்ற ஓர் பொக்கிஷம் என்றே இதைச் சொல்லவேண்டும். புதிய பதிப்பு விலை ரூபா 1-6-0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாருக்கு 30-9-34 வரை விலை ரூபா 1.

அன்பானந்தன்

அல்லது

அருஞ்செல்வன் விழைந்த பெருஞ்செல்வம்

இந்நூலின் கதாநாயகன் பெயரே இந்நூற்கும் பெயராய் அமைந்தது. அன்பானந்தன் என்னும் பெயரால் இரண்டு உண்மைகள் அறியலாகும்; அன்பு ஆனந்தத்தில் முடிந்து அதனோடு ஒன்றுபட்டு விளங்கும் என்பதொன்று; மற்றொன்று இந்நூல் எந்தப் பாஷையில் எழுதப்பட்டுள்ளதோ, எந்தப் பாஷை நமக்குத் தாய்ப்பாஷையாக வுள்ளதோ, அந்தப் பாஷையின் பெருமை இங்கு குறிப்பிடப்பட்டதென்பது. தமிழ் என்னும் சொல்லே இனிமை என்று பொருள்படும். அன்பைவிட இனிமையுள்ளது வேறில்லை. இவ்வன்பும் அவ்வினிமையும் சேர்ந்தால் ஆனந்தம் பிறக்கத் தடையென்ன? இந்த ஆனந்தம் தமிழ்ப்பாஷை முழுவதும் நிரம்பியிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிக்கவே, தமிழ் எழுத்துக்களின் முதலெழுத்தாகிய 'அ' என்பதும், இறுதி எழுத்தாகிய 'ன்' என்பதும் இந்நூற் பெயர்க்கு முதலும் இறுதியுமாக அமைந்தன.

இதன் விலை ரூபா 1-4-0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-9-34 வரை விலை ரூ. 1.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

உ

ஓம்

பரப்பிரஹ்மணே நம:

ஆனந்தபோதினி

"எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு"—திருவள்ளுவர்.

(ALL RIGHTS RESERVED.)

தொகுதி	பவ௵ புரட்டாசிமீ கஉ	பகுதி
20	1934௵ செப்டம்பர்மீ 17உ	3

கடவுள் வணக்கம்.

என்செய லின்றி யாவுநின் செயலென்
றெண்ணுவே னெவ்வொரு காலம்
புன்செயன் மாயை மயக்கினென் செயலாப்
பொருந்துவே னஃதொரு காலம்
பின்செயல் யாது நினைவின்றிக் கிடப்பேன்
பித்தனே னன்னிலை பெறநின்
றன்செய லாக முடித்திடல் வேண்டும்
சச்சிதா னந்தசற் குருவே. (1)

குருவுரு வாகி மௌனியாய் மௌனக்
கொள்கையை யுணர்த்தினை யதனால்
கருவுரு வாவ தெனக்கிலை யிந்தக்
காயமோ பொய்யெனக் கண்ட
திருவுரு வாளர் அநுபவ நிலையும்
சேருமோ ஆவலோ மெத்த
அருவுரு வாகி அல்லவாய்ச் சமயம்
அளவிடா ஆனந்த வடிவே. (2)

நேற்றுளா ரின்று மாளா நின்றன ரதனைக் கண்டும்
போற்றிலே னின்னை யந்தோ போக்கினேன் வீணே காலம்
ஆற்றிலே னகண்டானந்த அண்ணலே யளவின் மாயைச்
சேற்றிலே யின்னம் வீழ்ந்து திளைக்கவோ சிறியனேனே. (3)

வாதனையோ டாடு மனப்பாம்பு மாயவொரு
போதனைதந் தையா புலப்படுத்த வேண்டாமோ? (4)

அரும்பொருள் விளக்கம்

1. இதனால் எல்லாச் செயல்களையும் ஆண்டவன் தன் செயலாகவே கருத வேண்டும் என்று விரும்புகின்றார்.

(இ-ள்) சச்சிதானந்த சொரூபியாகிய சதாசாரியனே! அடியேனுடைய செயலில்லாமல் எல்லாம் தேவரீர் செயலாமென்று தற்போத முனைவு இல்லாத ஒவ்வொரு காலத்தில் சிந்தியா நிற்பேன். அதனை ஒருகாலத்தில் புன்செய்கையையுடைய மாயா மயக்கத்தால் அடியேனுடை செயலாகக் கொண்டு அமைந்திருப்பேன். பின்பு எவ்வெவர் செயல்களையும் சிறிதாயினும் நினைத்தல் இலாமல் சும்மா இருப்பேன். இவற்றால் பித்தன் என்று சொல்லப்படுவேன். ஆதலால், இத்தகைய தடுமாற்றங்களில்லாத மேலான நிலையினைப் பொருந்த தேவரீருடைய செயலேயாக முடிவு செய்தருளல் வேண்டும் என்க.

முதல்வனே தனக்குள் நின்றும் செய்கிறுனுகலின், உலகினில் தன்னால் செய்யப்படும் நன்மை தீமைகளெல்லாம் முதல்வன் செய்யும் செயலே என்றும், முதல்வனே பிறரைக் கொண்டு செய்வித்தும் செய்கின்றுனுகலின் பிறரால் தனக்கு வரும் நன்மை தீமைகளும் முதல்வன் செய்யும் செயலே பிறிதில்லை என்பார் "என் செயலன்றி யாவும் நின் செயலென் றெண்ணுவேன்" என்றார். மாயா மயக்கத்தால் தற்போத முனைத்தபோது யாவும் நின செயல் என்பதனை மறந்து யாவும் என் செயல் என்பேன் என்பார் "என் செயலாப் பொருந்துவேன்" என்றனர்.

2. இதனால் திருவருட் செல்வர்களின் அநுபவ நிலை தமக்கு சித்திக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றார்.

(இ-ள்) அருவுருவங்களாகியும் அவைகள் அல்லவாகியும் நிற்பதனால் சமய நூல்களால் அளவுபடுத்தி யுரைக்கப்படாத இன்ப வுருவே! ஆசாரிய வடிவங்கொண்டு மௌனத்தன்மையுற்று, மௌன நிலையின் உண்மையினை அடியேனுக்கு உபதேசித்து அருளினை. அக்காரணத்தால் அடியேனுக்குக் கருப்பத்தில் உருக்கொள்ளுதல் இனிமேல் இல்லை. ஆயினும், இந்தச் சரீரம் நிலையில்லாதது என்று கண்டறிந்த திருவருட் செல்வர்களின் அநுபோக நிலைமையும் அடியேனுக்குக் கிட்டுமோ! அந்நிலையினைப் பற்றி யுண்டாயிருக்கும் ஆசையோ மிகுதியா யிருக்கின்றது என்க.

குருகடாட்சம் உண்டானபோதே பிறவித்துயர் நீங்குவது உண்மையாகலின் "குரு வுருவாகி......கருவுருவாவது எனக்கில்லை" என்றனர்.

3. இதனால் மாயைச் சேற்றில் வீழாதவாறு தம்மைக் காத்தருளவேண்டும் என்கின்றார்.

(இ-ள்) அகண்ட சுகத்தை விளைவிக்கும் அண்ணலே! நேற்றையதினம் இருந்தவர் இன்றைய தினம் மடியா நின்றனர். இத்தகைய நிலையாமையைக் கண்கூடாகக் கண்டும் நித்தியராய் விளங்கும் தேவரீரை வணங்கிலேன். ஐயோ! காலத்தை வீணுகவே போக்கினேன். இனிச் சகித்திலேன். சிறியேன் அளவில்லாத மாயையாகிய சேற்றிலே விழுந்து இன்னமும் துன்பத்தை அனுபவிக்கவோ என்க.

பவ வரு

புரட்டாசி மீ 1௳

கிராம முன்னேற்றத் தொண்டு.

18522

இக்காலத்தில் எங்கு நோக்கினும் "கிராமங்கட்குத் திரும்புங்கள்" என்ற கூக்குரல் அதிகமாகி வருகிறது. ஆனால் "கிராமங்கட்குத் திரும்புங்கள்" என்று பேசுவோர் பலர்; காரியம் செய்வோர் சிலரே ஆவர். உருவான கிராம முன்னேற்றத் திட்டங்கள் இன்னும் அமைக்கப்படவில்லை என்றே கூவேண்டும். நகரவாசம் செய்து பழகியவர்கள் கிராமங்கட்குச் செல்லுவது என்பது எளிதான வேலை இல்லை. அங்ஙனம் செய்வதில் அநேக கஷ்ட நஷ்டங்கள் குறுக்கிடும் என்பதில் ஐயம் இல்லை. எத்தகைய நன்மையும் துன்பமின்றிக் கைகூடாதல்லவா? துன்பத்திற்குப் பின்னரே இன்பம் விளையும். முதலில் கிராமங்கட்குச் சென்று செய்யவேண்டிய வேலைகளைப்பற்றியும் அவற்றால் விளையும் பயன்களைப் பற்றியும் ஊழியர்கள் தெளிவாய்த் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். நமது நாடு வறுமை நாடு. கோடிக்கணக்கான மக்கள் வறுமை அறியாமை பிணிகளால் வாடி வதங்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். மேலும், சென்ற ஐந்தாறு ஆண்டுகளாக உலகப் பொருள் நெருக்கடியானது நமது நாட்டுமக்களைப் பெருந்துன்பக்கடலில் ஆழ்த்தி விட்டது என்றே கூறவேண்டும். விவசாயிகளின் கஷ்ட நஷ்டங்கள் வருணனைக் கெட்டாதவை. வர்த்தக மந்தத்தால் அநேக வியாபாரிகள் வீழ்ச்சி அடைந்து விட்டனர். தொழிலாளர்கள் பாடு என்றும் பெருந் திண்டாட்டமே என்பதை நாம் விரிக்க வேண்டியதில்லை. படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்களின் நிலைமை மிகவும் பரிதாபகரமான தாகும். இப்பொழுது நமது நாட்டுச் சர்வகலாசாலைக் கல்வி முறையிலுள்ள ஊழல்களைப்பற்றியும், அவற்றை நீக்கி வயிற்றுப் பிழைப்புக்கு வழிகாட்ட வேண்டிய கல்வி முறையின் அவசியத்தைப் பற்றியும் எங்கும் கூச்சல் கிளம்பி யிருக்கிறது. இந்தியச் சர்வகலா சாலைகளினின்றும் ஆண்டுதோறும் பல்லாயிரக்கணக்கான பட்டதாரிகள் வெளிவந்த வண்ணமா யிருக்கின்றனர். கவலையின்றி ஆடம்பரமான முறையில் கல்விகற்ற இப் பட்டதாரிகள் வெளியில் வந்து காண்பது என்னை? முதலில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டமே காட்சி அளியாநிற்கும். இங்ஙனம் இந்தியாவைப்போல் எல்லாத் துறைகளிலும்

வீழ்ச்சி அடைந்துள்ள நாடு உலகத்தில் வேறொன்று இல்லை என்பது உறுதி.

நமது நாடு விவசாய நாடு. இங்கே 100-க்கு 75 பேருக்கு மேல் உழவுத் தொழிலை மேற்கொண்டவர்களாய் இருக்கிறார்கள். உழவாளிகளான விவசாயிகள் கிராமங்களிலேயே வசிக்கின்றார்கள். ஏழு லக்ஷம் கிராமங்கட்கு மேல் இந்தியாவில் இருக்கின்றன. சுமார் இருநூறு ஆண்டுகளாய் நிலவி வரும் ஆங்கில ஆட்சியின் பயன்களும், ஆங்கிலக்கல்வியின் பயன்களும் பெரும்பாலும் நகரங்கட்கும் பட்டினங்கட்குமே உதவி செய்திருக்கின்றன என்பது உயர்வு நவிற்சி இல்லை—உண்மையே யாகும். கிராமங்கள் "அன்று பிறந்த மேனி"யுடனேயே இருக்கின்றன. நவீன சாஸ்திரீய வசதிகள் இன்னும் கிராமவாசிகட்குப் புதுமைகளாகவே இருக்கின்றன. நகரங்களையும் பட்டினங்களையும் தாங்குவன—அவற்றிற்கு அடிப்படைகளாயிருப்பன கிராமங்கள். அரசியல் யந்திரத்தைத் தாங்கிக் கொண்டிருப்போர் கிராமவாசிகள். பட்டதாரிகளை உற்பத்தி செய்யும் சர்வகலா சாலைகளைத் தாங்குவோர் கிராமவாசிகள். ஆனால் இக்கால அரசியலும், சர்வகலாசாலைகளும் கிராமங்கட்கு—கிராமவாசிகட்கு எம்முறையில் பயன்பட்டிருக்கின்றன என்பதை வாசகர்கள் சற்றே சிந்தித்துப் பார்ப்பார்களாக.

உலகப் பொருள் நெருக்கடியால் நம்நாட்டு கிராமவாசிகளாகிய விவசாயிகள், விளைபொருள்களுக்கு விலையில்லாத காரணத்தாலும் பிறகாரணங்களாலும் செய்வதறியாது தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் இந்நிலையில் நிலவரிச்சுமை அவர்களைப் பாதாளத்தில் அழுத்திக் கொண்டிருப்பது வருந்தத்தக்கது. இந்திய அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் வாங்கும் சம்பளத்தைப்போல் வேறு எந்த நாட்டு உத்தியோகஸ்தர்களும் வாங்குவதில்லை. எனவே அரசாங்கத்தார் மிகுந்த கஷ்டகாலத்திலும் நிலவரியைக் குறைக்க ஒரு சிறிதும் விரும்புகின்றார்கள் இல்லை. நிற்க, நமது நாட்டு ஏழை விவசாயிகளின் வரிப்பணத்தின் உதவியால் நடைபெறும் சர்வகலாசாலைகள் குமாஸ்தாக்களையும் வக்கீல்களையும் உற்பத்தி செய்யும் கல்வி முறையை மேற்கொண்டிருக்கின்றனவே யொழிய அந்த விவசாயிகட்கு எள்ளளவேனும் பயன்படும் கல்வி முறையை மேற்கொண்டிருக்கவில்லை. கிராமாந்தர மக்கள் இன்னும் தற்குறிகளாகவே காலங்கழிக்கும் நிலைமையில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். கிராமக் குழந்தைகட்கு ஆரம்பக்கல்வியுங் கூடச் சரியான முறையில் கிடைக்க வழியில்லை. நமது நாட்டுப் பொதுநலத் தொண்டு என்பதெல்லாம் பெரும்பாலும் நகரங்களோடு நின்று வருவதும் கவனிக்கத் தக்கது. காந்தியடிகள் காங்கிரஸில் ஆதிக்கம் வகித்த பின்னரே கிராமவாசிகளிடையே சிறிது அரசியல்—சமூக விழிப்பும் உணர்ச்சியும் ஏற்பட்டன என்று கூற வேண்டும். காங்

கிரஸ் மகாசபை இப்பொழுது சட்டமறுப்பை நிறுத்தி விட்டது. விருப்பமுள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் சட்டசபைகளுக்குப் போகலாம் என்றும் தீர்மானித் திருக்கிறது. ஆனால் காங்கிரஸின்—காந்தியடிகளின் உண்மை நோக்கம் நிர்மாணத்திட்டங்களை நிறைவேற்றல் என்பது வெள்ளிடைமலை. காங்கிரஸ் நிர்மாணத் திட்டங்களுள் கிராம முன்னேற்றத் தொண்டும் ஒன்றாகும். ஆனால் பெரும்பான்மையான காங்கிரஸ் தலைவர்கட்கும் தொண்டர்கட்கும் தேர்தல்களிலும், மேடைப் பேச்சுக்களிலும் இருக்கும் சுவை நிர்மாணத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வைப்பதில் இல்லை என்பது கண்கூடு. சமீபத்தில் காந்தியடிகள் கூர்ஜா வித்தியா பீடத்தாருக்கு ஒரு உபதேசம் செய்தார். அடிகள் அவர்களைக் "கிராமங்கட்குத் திரும்புங்கள்" என்றே கேட்டுக்கொண்டார். காந்தியடிகள் கூர்ஜா வித்தியா பீடத்தாருக்குச் செய்த உபதேசம் எல்லா மாகாண வாசிகட்கும் பொருந்தும் என்பதே நமது அபிப்பிராயம்.

இக்காலத்தில் ஒருவருக்கு உண்ண உணவும் உடுக்க உடையும் இருந்தாலே போதும்—அவரைச் சிறந்த செல்வர் என்றே சொல்ல வேண்டும். இவைகள் கிடைப்பதற்குரிய வழி என்ன என்பதே சிந்திக்கத்தக்க விஷயமாகும். விவசாயி தானியங்களை விளைவித்தாலன்றிச் சோறு கிடையாது. நெசவுத் தொழிலாளி துணி நெய்தாலொழிய உடை கிடைக்காது. இவர்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்கள் தேவை. விவசாயி பயிர் விளைவு செய்தில் எந்தக்காலத்தில் எதைச் செய்தல் வேண்டும்? எப்படி விளைவித்தல் வேண்டும்? புதிய சாஸ்திரீய முறைகளை எப்படிக் கையாளல் வேண்டும்? என்பன போன்ற விஷயங்களை நன்கு தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். நெசவுத் தொழிலாளியும் இங்ஙனமே தனது தொழில் வளர்ச்சிக்குரிய முறைகளைக்கண்டு மேற்கொள்ள வேண்டும். இக்காலத்தில் கிராமாந்தரங்களிலுள்ள விவசாயிகளும், நெசவுத் தொழிலாளிகளும் சோம்பல் வாய்ப்பட்டவர்களாய் வீணே காலங்கழிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றனர். இத்தகைய வீண்காலக் கழிப்புக் கூடாதென்பதே காந்தியடிகளின் உபதேசம். உறங்குவதற்குரிய எட்டுமணி நேரந் தவிர மற்றப் பொழுதெல்லாம் ஏதேனும் வேலை செய்துகொண்டிருக்க வேண்டும் என்று காந்தியடிகள் கூறுகின்றார். தேசம் பொருளாதார நெருக்கடியில் அல்லற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இச் சமயத்தில் சோம்பித்திரிவது கூடாது; எல்லாரும் ராட்டினத்தைக் கைக்கொள்ள வேண்டும் என்று அடிகள் உபதேசம் செய்திருக்கிறார். ராட்டினத்தில் நூல் நூற்று நெசவுத் தொழிலாளிகட்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும். கிராமவாசிகட்கு ராட்டினத்தைக் காட்டிலும் வறுமை நோய் தீர்க்கும் அருமருந்து வேறு இல்லை. பொருளாதாரச் சமத்துவமும் ராட்டினத்திலேயே அடங்கி யிருக்கின்றது என்பது காந்தியடிகளின் கருத்து. சென்ற பத்தாண்டுகளுக்குமேல் கதரியக்கம் வேலை

செய்தும் இன்னும் போதிய பயன் எதிர்பார்க்க முடியாத நிலைமையில் இருப்பது விசனிக்கத் தக்கதாகும்.

"வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தாலும், சோம்பேறித்தனத்தாலும் வாழ்க்கையில் அதிருப்தி தோன்றுவது இயற்கை. அதற்குக் கதர் ஒன்றே மருந்து. ராட்டினம் சோம்பலைப் போக்கும். பொருளாதாரச் சமத்துவத்தை நிலைநாட்டும். எனவே, கிராமப் புனருத்தாரணத்தின் பொருட்டு வேலை செய்வோர் எல்லாரும் ராட்டினத்தை முதன்மையாக வற்புறுத்த வேண்டும்" என்று காந்தியடிகள் வற்புறுத்தியிருக்கிறார். இது புதிய உபதேசம் இல்லை எனினும், நாட்டுமக்களின் கவனம்—அதாவது காங்கிரஸின் கவனம் இதுகாறும் வேறு துறைகளில் திரும்பியிருந்தபடியால் ராட்டின விஷயம் ஒதுங்கிக் கிடக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அதற்கு இப்பொழுது புத்துயிர் அளிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ராட்டினம் சோம்பலைப் போக்குவதுடன் வயிற்றுப் பிழைப்புக்கும் வழி காட்டுவதாயிருக்கிறது என்பது முற்றிலும் உண்மையேயாகும்.

"வேலையின்மையினாலேனும், சுகத்தினாலேனும் ஏற்பட்ட சோம்பேறித்தனம் தொலைந்தொழிய வேண்டும். சோம்பேறித்தனம் போனாலொழிய எந்தக் காரியமும் உருப்படாது. கஷ்ட கஷ்டங்கள் என்றைக்கும் இருந்தே தீரும். இரண்டு தானியங்களை உண்பவன் நான்கு தானியங்களை உண்டாக்க வேண்டும். நாடு முழுவதும் இந்த தர்மத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டும். இன்றேல் ஜனத்தொகை எவ்வளவு குறைந்தாலும் இந்தப் பிரச்சினை தீராது. இந்தக் கொள்கை நாட்டில் பரவிவிட்டால்—அதாவது நடைமுறையில் வந்துவிட்டால் இன்னும் லக்ஷக்கணக்கானவர்கள் இதில் சம்பந்தப் படுவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை" என்று காந்தியடிகள் கூறிய உண்மை மொழிகளை எல்லாரும் நன்கு சிந்தித்து ராட்டினத்தை நாள்தோறும் வந்தித்துக் கைக்கொள்ளவேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம்.

கிராமங்களில் பிரசாரம் செய்கின்றவர்கள் விவசாயிகளின் கடன் பளுவை நீக்கும் வழிகளில் கோடியாக இறங்கி விடுவதில் அதிகப் பயன் விளையாது என்று காந்தியடிகள் எச்சரிக்கை செய்கின்றார். அதைப்பற்றிய விவகாரங்களில் இப்போது தலையிடுவதைக் காட்டிலும் நூல் நூற்றல் போன்ற கைத்தொழில்களை மேற்கொள்ளுமாறு செய்தால் நல்ல நிலைமை ஏற்பட்டு விடும் என்பதே காந்தியடிகளின் உத்தேசம் என்று கருதுகின்றோம். கிராம முன்னேற்றத்தின் பொருட்டுத் தொண்டாற்ற விரும்புகின்றவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நலத்தை முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நிலைமை நகரங்களில் இருப்பதைக் காட்டிலும் கிராமாந்தரங்களில் மிக இழிவான நிலைமையில் இருந்து வருகிறது. உயர் வகுப்பினர் என்போர் அவர்களைப் பற்பல விதமாகத் துன்புறுத்தி வருகின்ற

னர். அரை வயிற்றுக் கஞ்சிக்கும் வழியில்லாமல் நிரந்தர அடிமை நிலையில் காலங் கழிக்குமாறு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். எனவே கிராம புனருத்தாரண வேலைத்திட்டத்தில் தீண்டாமை விலக்கு விஷயம் முக்கியமாய்க் கவனிக்கப்படல் வேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம்.

கிராமங்களில் சுகாதார வசதிகளும், சுகாதாரத்தைப்பற்றிய உணர்ச்சியும் இல்லை என்றே சொல்லவேண்டும். இயற்கையாகவே சுகாதார வசதிகட்கு இருப்பிடங்களாய் விளங்க வேண்டிய கிராமங்கள் நாற்றக் களஞ்சியங்களாய் இருப்பது வருந்தத் தக்கதாகும். போக்கு வரவு சாதனங்கள், குடியிருப்பு, குடிநீர், வைத்திய உதவி முதலிய சௌகரியங்கள் பெரும்பான்மையான கிராமங்களில் ஏற்படவில்லை. கிராம முன்னேற்றத் தொண்டில் ஈடுபடுவோர் இவைகளையெல்லாம் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும். இக்காலத்தில் கிராமாந்தரங்களிலுள்ள மக்களிற் பலர் போலி ஆடம்பரங்களில் மோகமுள்ளவர்களாய் இருக்கின்றனர். கலியாண காலங்களிலும் வேறு விசேஷ வைபவங்களிலும் அவர்கள் செய்து வரும் செலவுகள் வரம்பு கடந்தவைகளாகவும் அநாவசியமானவைகளாகவும் இருக்கின்றன. வருவாய் சுருங்கியுள்ள இக்காலத்திலும் அவர்கள் ஆடம்பரங்களில் செலவிடுவதை நிறுத்த விரும்புகின்றார்கள் இல்லை. "ஆகாறு அளவிட்டிதாயினும் கேடில்லை, போகாறு அகலாக் கடை" என்னும் பொய்யாமொழியை நம் நாட்டுக் கிராமச் செல்வர்கள் கடைப்பிடித்தால் அவர்கள் கடன் தொல்லைகளினின்றும் விடுதலை பெற்றுத் திருப்திகரமான வாழ்க்கை நடத்துவார்கள் என்பதில் ஐயம் இல்லை. இதைப்பற்றியும் கிராம புனருத்தாரணத் தொண்டர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும். கிராமங்களில் கக்ஷிப் பிரதிக்கக்ஷிச் சண்டைகளும், அவற்றின் பயனாகக் கோர்ட்டு வழக்குகளும் சர்வ சாதாரணமாய் நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதை நாம் காண்கின்றோம். கல்வியறிவு இன்மை காரணமாகவே இவை நிகழ்கின்றன. எனவே கிராம புனருத்தாரணத்தில் சிறுவர்—சிறுமியர் வயது வந்தவர் ஆகிய எல்லாருக்கும் கல்வியறிவும், உலகியல் அறிவும் கிடைக்குபடியான அம்சம் தலைசிறந்து விளங்கவேண்டும் என்பதை நாம் விரித்துரைக்க வேண்டியது அநாவசியமாகும். சர்வகலாசாலைப் பட்டதாரிகளும், ஏனைய காங்கிரஸ் தொண்டர்களும் கிராமங்களுக்குச் சென்று, அம்மக்களுடன் பழகி, அவர்களிடையே தொண்டாற்ற வேண்டும். இதற்குத் தேசபக்தியும் தியாக உணர்ச்சியும் ஆணிவேர்களாகும். வெறும் மேடைப் பிரசங்கிகட்கும், ஆர்ப்பாட்டத் தொண்டர்கட்கும் இந்த வேலை வேப்பங்காயாகவே இருக்கும். எனவே தேசப்பற்றும் தியாக உணர்ச்சியும் உள்ள வாலிபர்கள் ஒரு சிலரேனும் இத்துறையில் தொண்டாற்ற இறங்கினால் விரைவில் நற்பயன் காணலாம் என்றே நம்புகின்றோம்.

மாதர் உலகம்

ஒளவையார்

(ஸ்ரீமதி. பண்டித-அசலாம்பிகை அம்மையார்.)

சென்ற மாதபோதினியில் "அறம்செய விரும்பு" ஆறுவது சினம்" என்னும் இரண்டு நீதித் தொடர்களைச் சிறிது ஆராய்ந்தோம். இனி மூன்றாவது "இயல்வது கரவேல்" என்பது காணப்படுவது. இதன் பொருள் :

உன்னால் உதவ முடிந்த ஒன்றை
ஒளியாதே என்பதுதான்.

ஆயினும் இதனை ஆழ்ந்து சிந்திப்போர்க்கு உன்னால் அளிக்க முடியாததை வீண் பெருமைக்காக முடியுமென்று கூறி எதிர்பார்ப்பவர்க்கு ஏமாற்றத்தை உண்டு பண்ணாதே என்று மற்றொரு பொருள் இருப்பதும் புலப்படும். அவ்வாறு புகல்வது பொய்யுரையு மாகும். தவிர அம்மொழியை உண்மையென எண்ணி வேறு முயற்சியில் தலைப்படாமல் கேட்போர் தடைப்படுவதால் மோசமுமாகின்றது, இத்தகைய கேடுகளை விளைய வொட்டாமல் செய்யவே முடிந்ததை ஒளியாதே என்றருளினர். ஈண்டு முடிந்தது என்ற மொழியே தன் தகுதிக்கு அரிதாகிய ஒன்றைப்பற்றி சிந்தித்து முயல வேண்டியதல்லை என்பதைக் குறிப்பா லுணர்த்துவதாகும். தன்பால் இல்லாத ஒரு பொருளை ஒன்னினொர் பால் உளம்தனக் குறிக்கொண்டு அவர்பா லெய்தி அதனைத் தனது பொறுப்பில் வாங்கிக் கேட்போர்க்குத் தன் பெருமைக்கு இழுக்கு நேராமல் இருக்கவேண்டி அளிப்பது. இதுவும் தவறான செய்கையே. இது ஒழுங்கு முறையுமாகாது. பின்னர் இதனால் மனக் கசப்பு ஒருவர்க்கொருவரிடம் அவசியம் ஏற்பட்டே தீரும். சிறுவர்களிடை இத்தகைய எண்ணங்கள் எழுவதும் அதனால் ஒற்றுமை குன்றுவதும் இயல்பாதலின் அவர்கள் உட்கொள்ளவே பெரிதும் மூதாட்டியார் அருளியுள்ளார் என்று கருதுவது மிகை யன்று. இம்முறையில் இன்னொரு வகையு முண்டு. சிறுவர்கள் தம்மிடம் இல்லாத ஒரு பொருளைத் தங்களை எதிர்பார்ப்பவர்கட்கு உதவும் பொருட்டு வீட்டில் உள்ள பெரியோர்கள் அறியாமல் களவாடிக் கொடுப்பது முண்டு; இதனால் களவு செய்யும் தூண்டுதலும் ஏற்படுகின்றது. ஒருவர்க்கு உபகாரம் செய்யும் பொருட்டுச் செய்யும் இச்செயல் களவாகாது என்றும் சமாதானம் யுக்தியினாற் செய்யலாம். இது தம்மையே தாம் ஏமாற்றிக் கொள்ளுவதேயன்றி வேறில்லை. எனவே இயலாத தொன்றை இயல்வதாகச் சொல்வது, செய்வது, இரண்டு வகைகளினாலும், பொய், மோசம், வீண் பெருமை, களவு ஆகிய பல தீக்குணங்கள் வளர்வதற் கேதுவாகின்

றன. ஆசை யென்பது பொன், மண், பெண் இம்மூன்றை மட்டில் பற்றியதென்பதில்லை. வீண் பெருமைக்கு ஆசைப்பட்டாலும் அதுவும் ஆசையேயாகும். இயலாத தொன்றை இயல்வதாக்க முயல்வதால் மேலே சுட்டிய வீணான பெருமைக்கு ஆசைப்படும் குற்றமும் அடிப்படையான காரணமாகின்றது. இவ்வாறு கண்டித் தொதுக்கி தன்னால் இயலாததைச் செய் என்று மட்டில் புகலாமல் ஒளியாதே என்று குறித்துள்ளார். உள்ளதை இல்லையென்று ஒளிப்பது பெருங்குற்றம். ஏனெனில் இதிலும் உண்மை மறைந்து பொய் தலை நீட்டுகின்றது. இப்பொய்மொழியை அவசரக்கருவியாகக் கையாள்வோர்க்கு வேதநாயகம் பிள்ளையவர்கள்,

"முன்னமோர் பொய்யுரைக்க அப்பொய்
வெளியாகாமல் மூடும் வண்ணம்
பின்னுமோர் பொய்யுரைக்க அதனை
நிலைநிறுத்தவோர் பெரும் பொய்சொல்ல
இன்னவகை லைகதவம் ஒன்று இருநூறு
கைதவத்திற் கிடமாம் வாய்மை
தன்னையே முன்புரைப்பிற் சங்கடம் ஒன்றிலை
யதுவே தகுதி நெஞ்சே."

என்ற செய்யுளினால் பொய் புகல்வதால் பின்னர் ஏற்படும் துன்பங்களை விளங்க வுரைத்துள்ளார். தவிர இவ்வாறு உள்ளதை இல்லையென்று ஒளிப்பது இரக்கமற்ற செயலுமாகும். இதற்கு அறிஞர்கள் கொடுக்க இசைவதை நீ வறுமையினாலே இலையென்று ஒளியாதே என்பது பொருள் விளக்கவுரையும் வரைந்துள்ளார்கள். வறுமையினால் உள்ளதையும் பிறர்க்களிக்கத் தயக்கம் ஏற்படலாம். அது இயற்கையே ஆயினும் தான் பிறருக்கு இரங்கினால் தனக்கு இறைவன் திருவருளால் பிறர் இரங்குவார் என்று திடமாக உணரல் வேண்டும் என்பதே மூதாட்டியார் கருத்தாகும். தவிர இதில் சுயநலமும் இடம் பெறுகின்றது.

இவைகளையன்றி இன்னொரு விதமும் இதில் சிந்திக்கலாம். உள்ள பொருளாயினும் அதனைப் பிறருக்கு உதவ மனம் இசையாவிடில் அவ்வுணர்ச்சியை யொளியாது மனம் இல்லை யென்றே உண்மையைக் கூறலாம். அவ்வண்ணம் கூறுவது ஆண்மையு மாகும். இருப்பதை இல்லையென்று சொல்வது கோழைத்தனம். அது பின்பு ஒருகாலம் தனக்குப் பிறர் உதவி கிடைப்பதற்குத் தடை யுண்டாகாமல் அணைகோலிக் கொள்ளும் தந்திரமுமாகும். ஆகவே இவை யனைத்தும் சீரியோராக விரும்புவோர் மனதாலும் நினையத் தக்க தன்று. நமது மூதாட்டியார் நூலோர்களுக்காக எடுத்துக்கூறிய நீதித் தொடர்களில் எதிலும் கண்டிப்பாகவாவது அதிகார தோரணையிலாவது புகட்டத் துணியாமல் தாய்மார்களாகிய பெண் தன்மைக்கேற்ற முறையில் நயமாகவே போதித்திருப்பது ஊன்றி நோக்குவோர்க்கு விளங்காமற் போகாது. அவ்வாறே "இயல்வது கரவேல்" எனும் தொடரும் பற்பல தீமைகளைத் தடுக்கும் சுருக்கக் குறிப்பாக நயந்து கரவேல் என வரைந்துள்ளார்.

இனி, இதனை யடுத்து ஈவது விலக்கேல் என்னும் தொடர் உயிர் வருக்க வரிசையில் அமைந்துளது. எனினும் முன்கூறிய இயல்வது கர

வேல் என்னும் நீதிக்குப் பெரிதும் தொடர்புடையதாகும். நீ உள்ளதை இரப்போர்க்கு இல்லையென்று சொல்லி ஒளியாதே, பிறர் உதவுவதாயின் அவரையும் தடுக்காதே எனப் புகல்வதாகின்றது. தான் இல்லையென்று புகன்ற பின் பிறிதொருவன் அவ்விரப்போர்க்குக் கொடுக்க முன் வருவதானால் தனக்கு மதிப்புக் குறைவேற்படுமென்னும் குறுகிய எண்ணங் கொண்டும் தடுக்க முற்படுவோருண்டு. அன்றி அவ்விரப்போரிடம் தனக்கு ஏதேனும் அலட்சியபுத்தி யிருக்குமாகில் அதைக்கொண்டும் தடை செய்யலாம். இரண்டில் எவ்வகையாயினும் தடுப்பது கொடும்பாவமே யாகும். இதுபற்றிக் கம்பநாடர் மாபலியின் கூற்றாக,

"எடுத்தொருவருக் கொருவர் ஈவதனின் முன்னே
தடுப்பது நினக்கழகிதோ தகைவில் வெள்ளி
கொடுப்பது விலக்குகொடியோ யுனது சுற்றம்
உடுப்பதுவும் உண்பதுவும் இன்றி விடுகின்றாய்."

என மிகக் கொடிய சாபம் அளிக்கின்றார். ஆனால் வாமனாவதாரமாக வந்து மாபலியை அழிக்க வேண்டி சூழ்ச்சி செய்து திருமால் மூன்றடி மண் யாசித்தபோது அவ்வாறு அளிக்க வேண்டாமென்றும் பிரமசாரி வடிவில் காணப்படும் குறள் கபட வடிவமென்றும் அவருக்கு அதை யளித்தால் அழிவது உறுதியென்றும் ஆசிரியனும் அமைச்சனுமாகிய சுக்கிரபகவான் தடுத்திருக்கின்றார். இவ்விடத்தில் இது சிறிதும் தவறாகாது. அரசனுக்கு ஆபத்து வந்ததாக உணர்ந்தபோது வற்புறுத்தியும், இடித்தும் அதைத் தடுக்க வேண்டியது அமைச்சர்கடன். குருவின் கடன். அவ்வாறு தடை செய்யாது அரசன் கோபத்திற் கஞ்சியோ, உபேட்சையாகவோ வாளா விருப்பரேல் அன்னார் துரோகம் செய்தவர்களாவர். அது குறித்தே சுக்கிரன் தடை செய்தார். நீதிக்குக் கர்த்தாவாகிய வெள்ளி செய்தது அநீதியாகுமோ? அதனை ஏற்க வேண்டியதுதான் மாபலிக்கு நலம். ஆனால் அவர் உணர்த்தியும் கேளாது அவமதித்தான்—காரணம் ஈகையில் அவனுக்கிருந்த பேராசையே; அதைவிட அவ்வண்ணம் யாசிக்க வந்தவர் திருமால் என்றறிய அவன் ஊக்கம் பின்னும் பலமடங்கு அதிகரித்தது. மகிழ்ச்சி பொங்கியது. தனது குலத்திற்கே நிரந்தரப் பகைவராகிய அம்மாயனே வந்து தன் கை தாழ என் கை உயர ஒரு சந்தர்ப்பம் அளிக்க முற்படுவதாயின் எனக்கிதனிலும் சிறப்பு உண்டோ வெனப் பூரித்தான்—மாபலி

"நினைக்கிலை, என்கை நிமிர்ந்திட வந்து
தனக்கியா வகை தாழ்வது தாழ்வில்
கனக்கரியானது கைத்தல மென்னில்
எனக்கிதன் மேல்நலம் யாது கொல்."

எனக் கூறியதாகக் கவிச்சக்கரவர்த்தி எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

நிலையற்ற காயத்தையும் அதற்கமைந்த சுகபோகங்களையும் பாதுகாத்துக்கொண்டு வரையாது கொடுக்கும் வள்ளல் என்னும் அழியாப்புகழை, ஒப்பில் மேன்மையை, இழக்க மாபலி சிறிதும் விழைந்திலன்; தனது உயிருக்கே தீங்கெய்து மென்றுணர்ந்தும் தயங்கினானில்லை. இதனாலேயே வள்ளல்களில் ஒருவராய் வயங்கினான் மாபலி. ஈகையிலும் சாமானிய ஈகை விசேட ஈகை என இருவகை யுண்டு. மாபலி கன்னன் போன்றவர்கள் விசேட ஈகை கற்ற

வர். அவர்களுடைய ஈகையில் சுயநலம் சிறிதும் இடம்பெற இயலாது; தியாகமே அவர்கள் நோக்கம். இதனை,

"துன்னினர் துன்னல ரென்பது சொல்லார்
முன்னிய நன்னெறி நூலவர் முன்வந்
துன்னிய தான முயர்ந்தவர் கொள்க
என்னின் இவன்துணை யாவர் உயர்ந்தார்."

என்னும் செய்யுளாலு முணர்த்துகின்றார். இதனால் புகழை நாடித் தானம் செய்ய முற்படுவோர் சாதாரண ஈகையாளரே யாவர் என்பது வெள்ளிடை. மூன்றாவ தொருவர் முன்னிலையில் ஈகையாளர் போலக் காட்டிக் கொள்ள முயல்வோர் ஒரு சிலர் உண்டு. நகரிலோ, சமூகத்திலோ தங்களுக்குப் பின்னால் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு தகுதி அந்தஸ்து இவைகளைக் காரணமாகக்கொண்டு ஈகையாளராக வெளிப்படையாகச் சில காரியங்களைச் செய்வோரும் பலர். இவர்களெல்லாம் பரிவர்த்தனை முறையில் சரக்கில்லாத வியாபாரிகளே யாவர். இவ்வியாபாரிகளுக்கு இங்கு இடமே யில்லை. மூதாட்டியார் வறியோரைக் கண்டக்கால் இரங்கி உள்ள தொன்றை உதவ வேண்டியது கடன் என்பதையும் அவ்வாறு உதவ இயலாதெனினும் இரக்கத்தினால் உள்ள நெகிழ்ந்து விரைந்து உதவும் ஒருவரைத் தடை செய்யக்கூடாதென்பதையுமே அருளிச் செய்திருக்கின்றார். நாம் காட்டிய உதாரணத்தில் இருவர் செயலும் போற்றத் தக்கவைகளேதான். தடுத்தும் கேளாது தாரைவார்க்கத் தொடங்கிய மாபலியைக்கண்டு சுக்கிரன் பின்னும் ஒருபடி மேற்சென்று அத்தாரைநீர் பெருகும் கடத்தின் புழையை அடைந்து புனல் விழவொட்டாமல் அடைத்ததாகவும் வாமனர் அதை யுணர்ந்து தடை செய்த சுக்கிரனைச் சிறு துரும்பினால் தடை நீக்கியதாகவும் அதன் பயனாக சுக்கிரன் ஒரு கண் இழந்தார் எனவும் கூறப்படுகிறது. இது சுக்கிரனுக்குப் புகழேயன்றி இழுக்கன்று; பிறனுக்கு வரும் ஆபத்தை அறியவல்ல சுக்கிரனுக்குத் தனக் கெய்தக்கூடிய விபத்து தெரியாத தன்று. என்றாலும் அரசன் நன்மை கருதித் தனது சுயநலத்தையும் விட்டுக்கொடுத்துத் தடை செய்தார். தவிர இங்கு வறுமையால் வாடி பசியாற்றிக்கொள்ள வாமனர் இந்த யாகசாலைக்கு வரவில்லை. மண்ணாசை பற்றியும் யாசிக்கவில்லை. எனவே, சுக்கிரன் தடுத்தது முற்றிலும் நியாயமே. இரப்போர் எது கேட்டாலும் இல்லை யென்பது கூடாதென்னும் அந்நீதியைப் பற்றியவன் மாபலி. கர்ணனும் இதே கொள்கையுடையவன். மாபலி யாகசாலையில் யாககர்த்தாவாகி இரப்போர்க்கு இல்லையென்று புகல முடியாத நிலையில இருந்தான். மேலும் அமரர்க்கும் அரசன். கர்ணனோ போர்க்களத்தில் அம்பு பட்டு இனி எழா வகையில் தேர்த்தட்டில் முடிசாய்ந்த அவதியிலும் மனம் தளராது முகங் கோணாது,

"பாவியேன் வேண்டும் பரிசெலா முதவும் பக்குவம் தன்னில் வந்திலையால்
ஓவிலா தியான்செய் புண்ணிய மனைத்தும் உவந்தனன் கொள்க."

என்று இன்னுரை பகர்ந்து தாரை நீராக உடலிற் பெருகும் உதிர நீரைக் கூசாது பெய்தான். இவனிலும் வீரனு முண்டோ? மாபலியின் சந்தர்ப்பத்திலும் கர்ணனின் சந்தர்ப்பம் மிக்க பயங்கரமானதென்றே எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. இவ்வுதாரணங்களினால் ஈகையின் சிறப்பு தெற்றெனப் புலனாகின்றது. இளமையில் உள்ளத்தில் கால்கொள்ளும் ஈகைக்குணமே முதிர

முதிரப் பரந்து பெருகிச் செய்கையாய்ப் பரிணமிக்கின்றது. அத்தகைய அரும் பெருங் குணம் இடையில் வரத்தக்க தொன்றல்லவென்பது ஔவைப் பிராட்டியாரின் திடமான கருத்து. இதனைப் பிறிதோரிடத்து,

"சித்திரமும் கைப்பழக்கம் செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்
வைத்ததொரு கல்வி மனப்பழக்கம்—நித்தம்
நடையும் நடைப்பழக்கம் நட்பும் தயையும்
கொடையும் பிறவிக் குணம்."

என்னும் வெண்பாவினால் விளக்கிக் கூறியுள்ளார். முற்பிறவியிற் செய்த புண்ணியத்தின் பயனாக அரும்புவது ஈகைக் குணம். பசிப்பிணியை ஆற்ற முடியாத வறியவர்களே இவ்வீகைக் குணத்தை வளரச் செய்யும் கருவியாவர். அப்பசிப்பிணியே இரக்கமுடையோர் அஃதில்லோர் ஆகிய இரு பிரிவினரையும் அளக்கும் அளவுகோலாகும். எனவே, செல்வமுடையார்களின் ஈகைக் குணத்தையும் இரக்க வுணர்ச்சியையும் கண்டு கொள்ளும் உபாயமாகவே பசிப்பிணியை இறைவன் உண்டு பண்ணியிருப்பதாகத் திருவுடையோர் எண்ணக்கடவர் என்பது அறிஞர் கூற்று. இக்கருத்தைத் தழுவி நீதிநூலாசிரியர்,

"சாந்தமார் வறியர்போலத் தற்பரன் வருவான் தன்முன்
வந்துகை வீடுகொள்ளென் றேந்துகை யாம் அக்கையில்
ஈந்தபொன் விலைபோல் வீட்டிற்கிட்ட பொன்னும் அன்னோரைக்
காய்ந்திலை யென்போர் வேண்டாம் கதியென்பார் போலுமாதோ."

என்று வகுத்துள்ளார். ஆகவே நல்வினையின் பயனாகப் பிறவியிலேயே உடன் அமையும் ஈகைக் குணத்தினைக் கண்டு எவரும் தடுத்தல் கூடாது என்பதையே இந்நீதித் தொடர் நமக்கு அறிவுறுத்துகின்றது. பிறவிக் குணமாயின் அதனைத் தடுப்பதனால் அது தடைபடுமோ? என்னும் கேள்வியும் எழுவதியல்பு. மனமுண்டேல் வழியுண்டு என்னும் முதுரைப்படி ஈகையாளர் எவ்வழியிலும் தமது கொள்கைப்படி கொடுத்தே தீருவர். இடையில் விலக்குவோரே இதில் அவலப்படுவோர், தீமையை ஏற்போர், மாபலி யுதாரணத்திலும் இம்முடிவையே காண்கின்றோம். ஈகைக் குணம் இயல்பாய் அமையப் பெறாமல் ஈகையுடையோரைக் கண்டு தாமும் அதில் ஆசை கொண்டு தலைப்படுவோருமுண்டு. அத்தகையார் (இடையில் விலக்குவோர் உளராகில்) இதனால் மனமாறவும் கூடும். இது குறித்தே விலக்குதல் பின்னும் தீமையாகின்றது. தாம் கெடுவதோடு செய்வோரையும் கெடுத்ததாகின்றது. எவ்வகையிலும் ஈவோரை விலக்குவது பாவமாதலின் ஔவையார் ஈவது விலக்கேல் என்றருளிச் செய்துள்ளார்.

இனி, "உடையது விளம்பேல்" என்ற தொடர், இது சிறந்த எச்சரிக்கையாகும். உடையது என்பது அவரவர்கள் கையில் உள்ள பொருளையே குறிக்கும். அஃதொழிந்த கல்வி, புகழ் முதலியவைகளைக் குறிக்காது. பொதுவாக உடைமை என்பதே பொருளுடைமையையே குறிப்பாலுணர்த்துதல் வழக்கு. ஈண்டு பெருமாட்டியார் பொருளுடைமையை வெளியிட்டு எவரிடமும் புகலாதே என்று போதிக்க வந்தபோதே தானும் அப்பொருளைப் பொருள் எனக் கூடப் புகலாமல் மர்மமாகவே "உடையது" என்றருளிய நயம் வாசகர்க்குப் பெரிய வியப்பை யூட்டுவதாகும். இனி, பொருளுள தென்பது வெளியிடப்படுமாகில் கள்ளரும் பகைவரும் தக்க தருணத்தினை

யெதிர்பார்ப்பார். உற்றார் உறவினரும் மட்டுக் கதிகமாக எதிர் பார்ப்பர். பல விதத்தாலும் தாக்குதலும் கசப்பும் வந்து நெருக்கும். பொருளில்லார்க் கிவ்வுலகமில்லை. ஆதலினால் பொருளைப் போற்றவேண்டுவது இல்வாழ்வான் தலைக்கடனாகின்றது. இல்வாழ்வான் தன்னலம் கருதி மட்டில் வாழ்வதற்கில்லை.

"இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும்
நல்லாற்றி னின்ற துணை."

"துறந்தார்க்கும் துவ்வா தவர்க்கும் இறந்தார்க்கும்
இல்வாழ்வான் என்பான் துணை."

என வரும் குறள்களே அதனை வலியுறுத்தும். எனவே, இவ்வுலக வாழ்க்கையை இன்புறச் செய்தற்கு வேண்டிய சாதனமாகிய பொருளுடைமையை எவரிடமும் அனாவசியமாக வெளியிடுதல் கூடாதென்று அறிதல் வேண்டும். "உடையது" என்னும் மொழி பொருளையே குறிக்குமாயினும் அப்பொருள் என்பதற்கு முன்னால் உரிமை என்பதையும் கூட்டியே நினைவில் இருத்தல்வேண்டும். எப்போதும் உடைமை என்பது அவரவர்களுக்கு உரிமையுள்ள பொருளினையே குறிக்கும். உரிமையில்லாத பொருள் எப்போதும் உடைமையாகாது. உரிமை என்பதும் அறத்தால் ஈட்டுவதற்கே கொள்ளப்படும். அது குறித்தே அறத்தா லீட்டும் பொருளே பொருளாகும் என்றருளினர் ஆன்றோர் பலரும். மறத்தா லீட்டும் பொருள் மருளேயாகும். எனவே ஈண்டு உடையது என்னும் ஒரு சனிச் செம்மொழிக்கு பொருள் என்பதும் அப்பொருளும் உரிமைப் பொருள் என்பதும், அவ்வுரிமைப் பொருளென்பது, அறத்தா லீட்டப்படுவதே என்பதும் "உடையது" என்னும் மொழியில் அடங்கியிருக்கும் குறிப்பைப் பொருள்களாக உணர்தல் வேண்டும்.

பொருளுடைமையை வெளியிடுதல் கூடாதென்பதினால் பொய் புகல்வதென்பது கருத்தாகாது. தன்னிடம் பொருள் இல்லை இல்லை யென்று பிறர்பால் கூறிக்கொண்டு திரிவதும் குற்றமே பயக்கும். அம்முறை விரும்பத்தகாத இழிவையும் நல்கலாம். "விளம்பாதே" என்பது உண்மையைத் திரித்துக் கூறும்படி கற்பிப்பதாகாது. அந்த உண்மையை வெளியிடும்படி தக்கோர் எவரும் எதிர்பார்க்கவுமாட்டார். எதிர்பார்ப்பவர் தக்கோருமாகார். ஆதலின் வீணர்கள் பொருட்டு விளம்புதல் கருமமன்றென்பது கூறாமலே விளங்கும்.

இதற்கு மாறாகப் பலர் தமக்குள்ள கடன்மிகுதியைப் பிறர் எவரிடமும் உணரக்கூடாமல் மறைப்பதில் வெகு சிரத்தை கொள்கின்றனர். இத்திறத்தினர் தமது நிலைமையைப் பிறர் உணராமல் மறைக்கும் அவசியம் கருதி வீணான டம்பமான செலவுகளிலும் ஈடுபடுவதியல்பு. இது மனமின்றிச் செய்வதேயாகும். இஃதோர் வகை மோசமேயாகும். வெளித்தோற்றத்தினாலும், இன்னாரின் ஆடம்பர வாழ்க்கையினாலும் பின்னும் ஆழமறியாத ஒரு சிலர் தம் கைப்பொருளையும் இவர்களிடம் நல்கிப் பெருக்கிக்கொள்ள முன்வருவர். அல்லது தங்கள் சமயத்திற்குதவுவோராக எண்ணிப் பாதுகாப்பானராகவேனும் எண்ணி இவர்களிடம் சேமிப்பர். இருவகையினரும் இறுதியில் ஏமாற்றம் அடைந்து துன்புறுவர். ஆதலின் உடையது என்பது கடன் உடைமை என்பதை ஒருபோதும் குறித்ததன்றென்பது தெளிவு.

தேவாரப் பொருள் விளக்கம்

(பண்டித. ரா. திம்மப்ப ஐயர்.)

அமிழ்தினு மினிய நந்தஞ் செந்தமிழ் மொழிக்கண் பொதுவாகத் தொண்டர் பலர்க்குஞ் சிறப்பாகச் சிவனடியார்க்குந் தோத்திரம் புரிதற்குச் சைவ வேதமாகத் துலங்குவன தேவாரத் திருமுறைகளென்பது யாவரும் ஒப்பிய உண்மையாகும்.

முதலேழு திருமுறைகளாக வகுக்கப்பட் டிருக்கும் அத்தேவாரப் பாசுரங்களுட் சிலவற்றைத் தொண்டர்களின் நன்னலங்கருதிப் பொருள்விளக்கங் காட்டி யெழுதப் புகுகின்றோம். அறிவுடை யான்றோர் தக்கன ஓர்ந்து கொள்வாராக.

'மின்னுருவை விண்ணகத்தி லொன்றாய் மிக்கு
வீசுங்கா றன்னகத்தி லிரண்டாய்ச் செந்தீத்
தன்னுருவின் மூன்றாய்த் தாழ்புனலி னான்காய்த்
தரணிதலத் தஞ்சாகி யெஞ்சாத் தஞ்ச
மன்னுருவை வான்பவளக் கொழுந்தை முத்தை
வளரொளியை வயிரத்தை மாசொன் றில்லாப்
பொன்னுருவைப் புள்ளிருக்கு வேளூ ரானைப்
போற்றாதே யாற்றநாள் போக்கி னேனே'

என்பது, புள்ளிருக்கு வேளூர் என்னுந் திருத் தலத்தில் கோயில் கொண்டெழுந் தருளியுள்ள சிவபிரான் மீது திருநாவுக்கரசு நாயனார் பாடிய பதிகத்திலுள்ள ஓர் பாசுரமாகும். ஜடாயு என்னுங் கழுகு, இருக்குவேதம், முருகமூர்த்தி ஆகிய மூவரும் பூஜித்த தலமாதல் பற்றி யிதற்குப் புள்ளிருக்கு வேளூர் என்னுந் திருப்பெயர் உண்டாயிற்று. இது இக்காலத்து வைத்தீச்சுரன் கோயில் என்று வழங்கப் படுகின்றது.

இனி, இப்பாசுரத்தின் பொழிப்புரையைத் தந்து, இதன்க ணடங்கிய நுண்பொருள்களைத் தெள்ளிதின் விளக்கி வரைவாம்.

(பொழிப்புரை) மின்னல் போன்ற சோதி வடிவா யுள்ளவனும், (ஐம்பெரும் பூதங்களில் முதலதாகிய) ஆகாயத்தினிடத்தில் (அதற்குரிய குணமாகிய ஒலியென்ற) ஒரு குணமாகியும், மிகுதியாய் வீசுகின்ற (இரண்டாவது பூதமாகிய) காற்றினிடத்தில் (முற்கூறிய ஒலியும் அக்காற்றிற் குரிய குணமாகிய பரிசமும் ஆக) இரண்டு குணமாகியும், (மூன்றாவது பூதமாகிய) சிவந்த நிறமுள்ள அக்கினியி னுருவத்தில் (முற்கூறிய சப் தஸ்பரிசங்களோடு அவ்வக்கினிக்குரிய குணமாகிய ஒளியும் ஆக) மூன்று குணமாகியும், (நான்காவது பூதமாகிய) ஆழ்ந்த நீரினிடத்து (முற்கூறிய சப்தஸ்பரிச உருவங்களோடு, அந்நீர்க்குரிய குணமாகிய ரசமும் ஆக) நான்கு குணமாகியும், (ஐந்தாவது பூதமாகிய) பிருதிவியினிடத்தில் (முற்கூறிய சப்தஸ்பரிச ரூபரஸங்களோடு அந்தப் பிருதிவிக் குரிய கந்தமும் ஆக) ஐந்து குணமாகியும், (இவ்வாறு யாண்டுங்) குறைவுறாத (எவற்றுக்கும்) பற்றுக்கோடாகப் பொருந்தி இருக்கின்ற வடிவ முள்ளவனும், சிறந்த பவளக் கொழுந்து போன்ற திருநிற முள்ளவனும், முத்துப்போன்றவனும், மேன்மேல் வளர்கின்ற ஒளிவடிவமானவனும், வயிரம் போன்றவனும், குற்றம் சிறிதுமில்லாத பொன்னிறமானவனுமாகிய புள்ளிருக்கு வேளூரி லெழுந்தருளியுள்ள சிவபிரானைத் துதியாமலே நாட்களை மிகவே (வீணிற்) கழித்து விட்டேன்; என்பதாம்.

ஐம்பெரும் பூதங்களுள், வானத்திலிருந்து வாயுவும், வாயுவிலிருந்து வன்னியும், வன்னியிலிருந்து புனலும், புனலிலிருந்து நிலமும் தோன்றுவவாயின. ஒடுங்குங்கால், நிலம் புனலிலும், புனல் வன்னியிலும், வன்னி வளியிலும், வளி வானத்திலும் புக்கொடுங்கு மென்பது வேதத்தின் கொள்கை. இக் கொள்கை போதரவே, 'மதுரைக் காஞ்சியில்' 'அகல்வானத்து' என்ற தொடர்க்கு உரையிடப்புக்க நச்சினார்க்கினியர், ஏனையரைப் போன்று 'அகன்ற வானத்து' என்றுரை வரையாது 'ஏனைய நான்கு பூதங்களும் அகலுதற்குக் காரணமான ஆகாயத்திடத்து' என அகல உரை கூறிப் போயினார். இதனாலன்றோ 'வேதபோத நச்சினார்க்கினியர்' என்ற பெருமை இவர்க்கு வாய்த்தது. நுணுகி யுணரு மான்றோர்க்கே இவரதுரைத்திறம் நன்கு புலமாம். நிற்க.

வானம், வளி, வன்னி, புனல், நிலம் என்ற ஐம்பூதங்கட்கும், நிரலே ஒலி, ஊறு, ஒளி, சுவை, மணம் என்பன குணங்களாம்.

'காரணத்தின் குணம் காரியத்திற் கலந்திருக்கும்' என்ற நூற்கொள்கையின்படி, வானத்திருந்து வளி தோன்றுங்கால், அவ்வளியிடத்தில் வளியின் பண்பாகிய ஊறுடனே தனக்கேதுவாகிய வானத்தின் பண்பாகிய ஒலியுஞ் சேர்ந்து நிற்கும். இங்ஙனமே, ஒரு பூதத்திலிருந்து மற்றொரு பூதமுதிக்குங்காலை, அப்பூதத்தினிடத்துத் தனக்கு முற்பட்டுள்ள பூதங்களின் குணங்களுங் கலந்து நிற்கும். ஆகவே, வானத்திடத்து ஒரு குணமும், வளியிடத்து இரண்டு குணமும், வன்னியிடத்துக் குணமூன்றும், புனலிடத்துக் குணங்கணான்கும், புடவியிடத்துக் குணங்களைந்தும் சேர்ந்து நிற்குமெனக.

'நிலந்தீ நீர்வளி விசும்போ டைந்துங்
கலந்த மயக்க முலகம்'

என்ற தொல்காப்பியத்தின்படி, ஐம்பெரும் பூதங்களினாலேயே இயன்ற இவ்வுலகங்களிலுள்ள பொருள்களிலெல்லாம் இறைவன் வியாபித்து, அவற்றிற்கெல்லாம் நியாமகனாக இருக்கின்றா னென்பது, 'விண்ணகத்தி லொன்றாய் ....மன்னுருவை,' என்பதன் கருத்தாகும். பாஞ்ச பௌதிகமான பொருள்களை யெல்லாம் இறைவன் திருமேனியாகக் கொண்டு, அவற்றின் குணங்கட் கெல்லாம் நியாமகனாக நிற்கின்றா னென்கை யிதன் நேர்ந்த பொருளாம். இக்கருத்து,

'பாரிடை யைந்தாய் பரந்தாய் போற்றி
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி

வளியிடை யிரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
வெளியிடை யொன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி'

என்று திருவாசகத்துள் வந்திருத்தல், ஈண்டைக்குக் கவனிக்கற் பால தொன்றாம்.

'பூநிலாய வைந்துமாய்ப் புனற்கணின்ற நான்குமாய்த்
தீநிலாய மூன்றுமாய்த் திகழ்ந்தகா லிரண்டுமாய்
மீநிலாய தொன்றுமாய் வேறுவேறு தன்மையாய்
நீநிலாய வண்ணநின்னை யார்நினைக்க வல்லரே'

என்ற 'திருச்சந்த விருத்தப்' பாசுரமும், ஈங்கு நோக்கத் தக்கதாகும்.

'பரஞ்சோதி' எனலாம்படி சிவபிரான் பேரொளி வடிவமா யிருத்தலால் 'மின்னுருவை' யென்றார். அன்றி, இறைவனே டொற்றித்து நின்ற சுவானுபூதி நிலையிலே, அவ்வடிவந் தமக்குக் கட்புலனாயதை யிவ்வாறு குறிப்பித்தாரெனினும் பொருந்தும். இறைவன் தொண்டர்க்குக் காட்சி தருங்காலே, அக்காட்சி, கார்மேகத்திடையே தோன்றும் மின்னலை யொத்திருக்குமென இருக்கு வேதத்திற் கூறப்பட்டிருத்தல் ஈண்டு நுணுகி யுணரற் பாற்றாம். 'ஆகாசாத் வாயுஃவாயோக்னிஃ அக்னிர் ஆபஃ அத்ப்யப்ருதிவிஃ' என்ற வேதத்தின் அரிய கருத்து, 'விண்ணகத்தி லொன்றாய்..........................
......அஞ்சாகி,' என்ற தொடரில் விளங்குதல் காண்க. தேவாரம் 'தமிழ் வேதம்' என்றற் குரிய சான்றுகளுட் சில ஈண்டு வந்திருக்கல் அறிவிற்பதிக் கற்பாற்று. 'வலப்பாகம் செழும் பவளச் சோதி யென்ன' என்றபடி திருமேனி செந்நிறமா யிருத்தலால், 'வான்பவளக் கொழுந்தை' யென்றார். தெளிவும், நீர்மையும், குளிர்ச்சியுங், கிடைத்தற் கருமை நோக்கி, 'முத்தை' யென்றார். சிவபிரானது நெருப்பனைய செம்மேனியின் மீது வெண்ணிறத் திருநீற்றொளி விளங்குந் தோற்றம், 'வான்பவளக் கொழுந்தை முத்தை' என்ற தொடரில் தோன்றல் ஊன்றி யுணரற் பாலதாம். இக்காட்சியைச்,

'செம்பரத்தை மலர்மறையத் திகழ்த்தும்பை பூத்ததொப்பச்
செம்பவள மேனியின்மேற் றிருநீறு பூசினையே'

என, மிக வழகிதாகப் பிறிதொரு வகையால் திருவிடைமருதூர்க் கலம்பகத்தில், திரு எவ்வுளூர் இராமசாமிச் செட்டியா ரென்னும் புலவர் புனைந்துரைத்திருத்தலைக் காண்க. கடவுளது திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்துக்கு மின்னுருவை உவமையாக் குறித்தது, அறிவிற் பதிதற்கன்றி, உண்மையில் அம்மின்னுருவினும் மிகவுஞ் சிறந்த தென்பதைத் தெரிவித்தற் பொருட்டுப் பின்னர் 'வளரொளியை' யென்றார். மிக்க மதிப்புடைமையும், அங்ஙன மிருந்துங் கைக்குளடங்கும்படி எளிமையா யிருத்தலும் முதலியன பற்றி, 'வயிரத்தை' யென்றும், கண்டோராற் போற்றப்படுதல், இயற்கையில் மங்களகரமாக இருத்தலாதிய இயல்புகளைநோக்கிப் 'பொன்னுருவை' யென்றுஞ் சிறப்பித்துப் போந்தனர். அன்றிக் களிப்பேறும் உலோக வகைகளைப் போலன்றிப் பொன் ஆதியன மாசு படுதலின்றித் தூய்மையவா யிருத்தலை நோக்கி, இயல்பாகவே பாசங்களி னீங்கிப் பரம சுத்தராய் விளங்கும் பரமசிவனை இவ்வாறு கூறினாரெனல் மிகப் பொருந்துவதாகும்.

கமலத்தின் கதி.

(தென்னாப்பிரிகா-டர்பன், சரஸ்வதி சபைத் தலைவர்
திரு. ச. முனிசாமி பிள்ளை)

"என்னாத எண்ணமெல்லாம் எண்ணினாலும் என்ன பயன்? காசநோய் வாய்ப்பட்டு கருகும் எனது யாக்கை ஒருபுறம் வாட்டுகிறது. எனது இளம்பிராயத்தே என்னை அடைந்த அவள் - கமலம் - இவ்வுடலை விட்டு எனது உயிர் நீங்கியபின் என்னாவாள் என எண்ண மனம் பின்னும் பெரும் வேதனைக் குள்ளாகிறதே!

"எட்டு ஆண்டு கழித்த சிறுமியும், 14 ஆண்டு கழித்த பாலகனுமாகிய நாங்கள் கணவனும் காதலியும் ஆனோம். அப்பா! சென்றது ஐந்து ஆண்டுகள் எனது அன்பின் களஞ்சியம், அழகே, உருகி திரண்டது போன்று வளர்ந்துள்ளாள். இச்சிறுமி கணவனை இழந்த கைம்பெண்ணாகில் நினைக்க இயலாதிலை! பக்துவமாதுமன் மணமுடிப்பது பெரும் பாதகம். சுய அறிவுடையவனாய் இருந்திருப்பில் காசத்தால் கலங்கும் என்னை வரித்திராள்."

இங்ஙனம் ஒரு யுவன் மிக மிருதுவான மெத்தை கிடக்கும் மஞ்சத்தே பல தலையணைகளை அடுக்கிச் சாய்ந்து தன்னுள் சிந்தித்திருந்தான். அவனருகே சிறு முக்காலி மேசைமேல் வெள்ளி எச்சில் பாத்திரமும், மருந்து வகைகளும் ஒருவகை இலைத் துணுக்குகள் நிரம்பிய புட்டியும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. நீண்ட காலமாக வியாதியுற்ற அவனருகே ஒருவருமில்லை. வசந்தகால கதிரவன் தன் கதி நோக்கி மெல்ல எழுந்தான். அந்நோயாளி இயற்கையைக் காண ஆவலுற்று சன்னலைத் திறந்து, பசுந்தளிர்கள் தென்றலில் அசைந்தாடுவதைக் கண்டு உவந்தான்.

இவ்வமயம்,

சாதிகுலப் பிறப் பென்னும்
சுழிபட்டுத் தடுமாறு
மாதமிலி நாயேனை யல்லல்
அறுத்தாட் கொண்டு
பேதை குணம் பிறருருவம்
யானென தென்னுரை மாய்த்துக்
கோதி லமுதா னானைக்
குலாவு தில்லைக் கண்டேனே. (திருவாசகம்)

என இனிய குரலில் தன்னுள் பாடிய வண்ணமே அத்தளிர்களது நிழலில் ஒருத்தி நடையிட்டிருந்தாள். தன்னை மறந்து கையிலுள்ள கணையாழியை அவள் கழற்றினாள். சிறிது சிந்தித்து அதனுள் நோக்கினாள். அதன் கண் செதுக்கியுள்ள எழுத்துக்களை ஒன்றொன்றாக எண்ணினாள்;

"மு-ரு-க-ன்". அவளை அறியாது கண்கள் வெள்ளமென நீர் வடித்தன. அவனுள் திகழ்ந்த எண்ணங்களை, எல்லாம் வல்லவனே அறிவான். சன்னலைத் திறப்பதால் உண்டாய ஓசையால் திடுக்கிட்டு அவ்வறை நோக்கி நடந்தாள்.

"கமலம்! வா! வா அம்மா இப்படி வா! ஏன் தயங்குகிறாய்! அமுது! குணக்குன்றே! மங்களம் ததும்பும் நினது இனிய சாயல் எனது நோயைத் தணிக்காதா! கமலம். வா அம்மா; கடவுளது கருணை ஊற ஒரு பா பாடு" என்றான் முருகன்.

> "மருந்தறியேன் மணியறியேன் மந்திரமொன் றறியேன்
> மதியறியேன் விதியறியேன் வாழ்க்கைநிலை யறியேன்
> திருந்தறியேன் திருவருளின் செயலறியே னறந்தான்
> செய்தறியேன் மனமடங்குந் திறத்தினி லோரிடத்தே
> யிருந்தறியே னறிந்தோரை யேத்திடவு மறியேன்
> எந்தைபிரான் மணிமன்ற மெய்தவறி வேனோ"

என்று அவனது வேண்டுகோளுக் கிணங்க கமலம் பாடிக்கொண்டிருக்கும் போதே, "என் அம்மா கமலம்! கமலம்!! அருகே வா! அவ்வெச்சுமிழ் பாத்திரத்தை எடு" என, கொக்கென விடாது சில நொடிகள் இருமினான். மடமடவென்று உதிரம் கலந்த சளித்திரள்களைக் கக்கினான். வியர்வை முத்துக்கள் போன்று முகமெங்கும் அரும்பியது. கமலம் ஒரு கையில் பாத்திரத்தைப் பற்றி மஞ்சத்தே அமர்ந்து முருகனை மார்பு மீது சாத்திக் கொண்டாள். அவள் மனத்தே முருகனிடம் சகோதர அன்பு நிலவியதன்றி, காதல் உணர்ச்சி தோன்றிலது.

மீண்டும் முருகன் மூச்சுவாங்க, "அன்பே! கமலம்! பாடுவையோ! அப்பாட்டின் கடை அடியையும் முடித்திடுவையோ!"—என முருகன் குழறினான்.

மறுபடியும் கமலம்,

> "இருந்தநிசை சொலவறியேன் எங்ஙன நான்புகுவேன்
> யார்க்குரைப்பே னென்ன செய்வே னேதுமறிந்திலனே"

எனப்பாடும்போது முருகனின் கண்கள் சொருகின. சளி கடைவாயில் ஒழுகியது, கைகால்கள் சோர்ந்து சாய்ந்தன; என்றுமிலா ஒளி அவனது முகத்தே மல்கியது.

"சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேனேனேன்" என மெதுவாக அவன் உளறினான். கமலத்தைக் கண்திறந்து நோக்கினான். நீர் மளமளவென அவனது கண்களில் வந்தது. கண்களை மூடினான். ஓய்ந்தான்—அந்தோ முருகன் உயிர் நீங்கி ஓய்ந்தான். கமலத்தின் உள்ளத்தே ஏதோ பெரிய துன்பம் அணுகியது போன்று அடைத்தது. ஒரு பொருளை இழந்ததாகத் தோன்றியது. தன்னை அறியாது ஓவெனக் கதறினாள். யாவரும் வந்தனர்.

*　　　*　　　*

மற்றோர் ஐந்து ஆண்டுகள் கடந்தன. கமலத்தை நோக்க அலங்கோலமாக இருந்தது. அவளது அழகைக் கூட்டும் நகைகளும், பலவகைப் புடவைகளும், ரவிக்கைகளும் அவளை விட்டு ஓடின. வெண்புடவையைக் கவலையின்றி அவள் சுற்றி யிருந்தாள். புன்னகை தவழும் அவளது வதனம் வாடி வதங்கிக் களை நீங்கி நின்றது. தன் பிறந்தகத்து புறக்கடைத் திண்ணையில் அமர்ந்து

தன் அண்ணனின் சிறுவனுக்கு ஒரு அங்கியைத் தைத்துக்கொண்டிருந்தாள். இரண்டு ஆண்டுகள் கடந்த அவன் அங்குமிங்கும் குதித்துக் குதித்து அவ்விடமுள்ள தெள்ளிய மணலில் ஆடிக்கொண்டிருந்தான்.

தன் தந்தையின் இல்லத்தே அவள் இட்டதே சட்டம். அவள் தான் வீட்டின் அதிகாரி. இருப்பினும், அவளது வதனம் பழைய பொலிவை அடைந்திலது. அவள் துக்கமே உருவானாள். கணவன் சுகம் கண்டறியா அவள் கலங்குவது நமது தேயத்தின் இந்து சமூக நிலைமையாலன்றோ? இளம் பிராயத்தே மணமுடிப்பது ஒரு குற்றம். சூது அறியாக் காலத்திலிருந்தே கணவனை இழந்து பாதவிக்கும் காட்சி சகிக்கொணா பிறிதொரு துன்பம். ஆண்மக்கள் வாழ்க்கையை விரும்பியவாறு செலவிட, பலயீனர்களாகிய பெண்மக்கள் உயரிய லட்சிய மெனப் படுபவைகளினின்று அனுவள வேனும் தவறாது, ஆண்மக்களின் சுகத்திற்கென தவ நிலையில் வாழ வேண்டுமாம்!

பல ஆண்டுகளாகக் கமலத்தின் தந்தையார் ஆதரவில், அவரது மனையில் கேசவன் என்னும் ஒரு ஏழைச் சிறுவன் இலவசமாகத் தமிழ்க் கல்வி பயின்று வளர்ந்து வந்தான். அவன் திடகாத்திர முள்ளவன். பார்ப்பவர் மனதைப் பற்றும் பண்பினன். கமலம் வீட்டின் அதிகாரி. கேசவனோ சேவகன் போன்று இட்டவேலைகளைத் திட்டமாக முடிப்பவன். கேசவன் கமலத்தைக் காட்டிலும் இரண்டாண்டு பெரியவன். அடிக்கடி கமலத்திற்குப் பல நூல்களைப் படித்துக் காட்டுவான். கமலமும் தமிழ் நூல்கள் அவனிடமே பயின்று வந்தாள். இருவரும் ஓருயிர் போன்று வாழ்ந்தனர். அவனது பெற்றோரும் மற்றோரும் அவ்விருவரையும் சந்தேகிப்பதில்லை. நாள் செல்லச் செல்ல இருவரும் இணைபிரியா நண்பராயினர். சில மணிகள் பிரிந்திருப்பின் நெடுங்காலம் பிரிந்திருப்பது போன்று இருவருக்கும் தோன்றியது. காலம் போகப் போக இவர்களது நட்பு காதலாகக் கனிந்தது.

ஒரு நாள் காதலர்கள் தம் கருத்தை ஒருவருக் கொருவர் அளவளாவி வெளியிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். இதை மறைவிலிருந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்த கமலத்தின் தந்தை திடீரென அங்கு தோன்றினார். அவர்களது நிலையைக் கண்டார். ஆய்ந்து கேட்கக் கேட்க உண்மை வெளிப்பட்டது. கோபம் மிஞ்சியவராய் அருகே கிடந்த கத்தி ஒன்றைக் கைக் கொண்டு கமலத்தை கீழே வீழ்த்த எண்ணினார். கமலம் கலங்கினாளில்லை. கடினமுற்ற அவளது மனம் பேச்சின்மையை அளித்தது. துன்பத்தை நீக்க உயிரை விடுவதே சாலச் சிறந்ததெனக் கண்டு இறக்க உறுதி கொண்டாள். சிறிது நொடிகளில் ஒரு எண்ணம் உதிக்கலாயிற்று. அவள் விசும்பி எழுந்தாள். நிமிர்ந்து அவளது விசும்பில் வீழ்ந்த தந்தையை நோக்கி விளம்பலுற்றாள். அவளது தைரியத்தையும் முகப் பொலிவையும் கண்ணுற்ற பிதா செயலோய்ந்திருந்தார்.

"அப்பா! இக்குற்றவாளியிடமுள்ள பற்றுதலை ஒழியுங்கள். என்னை நீங்கள் கொன்றுவிடிற் பாதகமில்லை. ஆனால், நான் இறந்த பின் உங்கள் நிலையை உணருங்கள். இனி உம்மால் உயிர்விட இசைந்துள்ளேன். என்வழி விடுங்கள். என்னை கொன்றுவிடில், கொன்றதால் தாம் விரும்பும் பயன் கிட்டாது. அது ஒரு பெரும் விளம்பர மாகிவிடும். சிறிது சிந்தியுங்கள்" என்றாள். அளவுகடந்த எதுவும் மிகுந்த உறுதியும், ஊக்கத்தையும் திட்டென

அளித்தாலும், சட்டென மறுபடியும் ஒரு பெருஞ் சோர்வை அளிக்கும். அவ்விதமே மானம் பெருத்து எழுந்த கோபம், அவருக்கு ஒரு பெரிய அயர்வைக் கொடுத்தது. மனமுடைந்து சிந்தனையும் செயலுமற்றார். கால்கள் தானே நகர்ந்து சென்றன. அறையைக் கடந்தார். அவர் கடந்த சில நொடிகளில் கமலம் உள்ளங்குமுற கண்களில் நீரை வடித்த வண்ணமே கேசவனை நெருங்கித் தழுவினாள்.

கேசவன்:—காதலி! நீ இவ்வளவு கொடுமைக் குள்ளாகும்படி நான் பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. இறைவனது திருவுளப்படி நடந்தேறட்டும்,

கமலம்:—காதல ! ஆம். இறைவனது திருவுளப்படியே யாகட்டும். ஆனால் தங்களது... ஆம்......இப்போது விழைகிறேன்.

கேசவன்:—ஆருயிரே ! இரவும் அணுகுகிறது, இதோ நீ விரும்பியதும் இதுவே (முத்தங் கொடுத்து) என்றெண்ணுகிறேன். இனி எனது அறைக்குச் செல்ல விடை தா. காலை முகமலர்ச்சியோடு இச்சாளரத்தின் வழியாய் உன்னைக் காண விரும்புகிறேன். கமலம்! பதில் என்ன ?

கமலம்:—நாளைக் காலையன்றோ தாங்கள் என்னைக் காண விரும்புவது. ஆகட்டும்...போய்...வ...ரு...க!

காலம், நிகழும் நிகழ்ச்சிகளுக்கென காத்திருக்காதன்றோ? இரவு சுமார் பத்து மணிக்கு, கமலம் தன் நீண்ட சிந்தனையை விட்டு, கட்டிலிலிருந்து எழுந்தாள். ஆற்றின் படித்துறைகள் ஒன்றின் இரு புறங்களிலுள்ள திட்டொன்றில் வெகுநேரம் சிந்தித்திருந்தாள். மணியும் பதினொன்றாயிற்று. மேலும், அன்றிரவு விழித்திருந்து, அவளது அறையின் மேலேயே கண்ணோக்கமாயிருந்து, அவள் வெளியேகிய பின், அவளைப் பின்தொடர்ந்து, கேசவன் வந்திருப்பதை கமலம் அறியாத வளாய், "கேசவா" எனக் கதறி திடீரென்று ஆற்றில் மறைந்தாள். கேசவன் "கமலம்" என உடனே ஆற்றில் பாய்ந்தான். இறைவனருள் கூட, கமலம் கேசவனால் கரையடையப் பெற்றாள்.

இதனிடையில் அந்த இரவு கமலத்தின் தந்தை, மறு மணமானது தமது சமூகக் கட்டுப்பாட்டி லொன்றாய் இல்லாதிருந்தும், கமலம் இவ்வாறு நடந்து கொண்டாளே என்ற கோபக்காரணத்தால் படுக்கமுடியாமல், மீண்டும் அவளிடம் ஏதோ பேச, அவளது அறையை நோக்கிச் சென்று கதவைத் தட்டினார். பதிலொலி வாராமையால் பூட்டப்படாமலிருந்த கதவைத்திறந்து பார்த்தார்: கமலம் காணப்படவில்லை. கேசவனின் அறைக் கோடினார். கேசவனும் காணப்படவில்லை. கடவுளே அபவாதத்தை என் தலைக் கேற்றிவிட்டு சென்று விட்டார்களே என்று முகத்தி லறைந்து கொண்டார். அதே நிமிடம் கேசவன் கரங்களில் கமலம் தூக்கப்பட்டிருத்தலையும், அவர்கள் வஸ்திரங்கள் ஈரத்தால் தோய்ந்து கிடப்பதையும் கண்டார். விஷயம் புலனாயிற்று. மானத்திற் கஞ்சி அமைதியாக தன்னறைக்குச் சென்றுவிட்டார்.

அடுத்த நாள் காலை கேசவன் தைரியத்துடன் நிகழ்ந்தவைகளை கமலத்தின் பெற்றோருக் கறிவித்தான்.

ஒரு வாரத்திற்குப்பின் கமலத்திற்கு மறுமணம் மிக ஆடம்பரமாக நடந்தது. கேசவன் கமலத்தின் பெற்றோருக்கு மருகனானான். நான் காண்டில் ஆணொன்று, பெண்ணொன்றுமாகப் பெற்று வளம் பெற்று வாழ்ந்தனர். மறுமணம் சமூகக் கட்டுப்பாட்டி லொன்றாய் இருந்திடில், முதலிலேயே காதலனும், காதலியுமாக கேசவனும், கமலமும் இருந்திருப்பார்க ளன்றோ?

சற்சனர் சங்கம் நற்றுணைபுரியும்

(தெல்லிப்பழை-கா. சின்னப்பா.)

எண்ணரிய பிறவிகளுள் எவ்வாற்றானும் எழில்மிக்க மானிடப் பிறவியை எய்திய நாமனைவரும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாய் இவ்வரிய பிறவியை எடுத்ததன் நோக்கமென்ன வென்பதை முற்றாயறிந்து அதற்கேற்ற ஜீவியம் செய்து நற்கதியடைய வேண்டியது மிக்க அவசியமாகும். எம்மவரிற் சிலர் ஒருவரிடத்தில் ஒரு முறைதானும் தாம் ஏன் இவ்வுலகில் பிறந்திருக்கிறோ மென்பதைப் பற்றிச் சிந்தித்துச் சிறந்த வழியிலொழுகித் திருவருள் பெற்றுச் சிவன்பதம் சேரச் சிறிதும் எண்ணுவதில்லை. மிருக ஜீவியம் செய்யும் எத்தனையோ மனுஷரை இவ்வுலகிலுள்ள பல பாகங்களிலும் பரக்கக் காணலாம். இவர்கள் தங்களுக்கும் மிருகங்களுக்கும் எவ்வளவோ பேதமிருக்கிறதென்பதை எளிதிலறிந்து உய்தற்குச் சற்சன சங்கத்தைச் சார்தல் ஓர் பெரும் சாதனமாகும்.

"கெட்டவர் கூட்டம் விட்டிட விரும்பு" என்று எத்தனையோ மேதாவியர்கள் விளம்பியிருப்பது எதற்காக வென்பதை நாம் எப்பொழுதும் எண்ணுதல் வேண்டும். எண்ணுவது மாத்திரம் போதியதன்று. உலக வியாபாரங்களில் நாம் பங்குபற்றி உழலும் வரைக்கும் ஒருவகையான உத்தமர்களுடன் அல்லது உன்மத்தர்களோடு சேராது தனிமையாய்ச் ஜீவியம் செய்வது இயலாத காரியம். பூர்வ புண்ணிய பூஜாபலத்தினால் முற்றத் துறந்த முழு ஞானிகளுக்கே யன்றி எம்போலியருக்கு ஏகாந்தம் இனிதாக ஒரு போதும் தோன்றாது. ஆதலால் நாம் எப்பொழுதும் எப்படிப்பட்டவர்களோடு கூடிக்குலாவி உலக வியாபாரத்தை நடத்துகிறோ மென்பதைப் பற்றிச் சாக்கிரதையாயிருத்தல் வேண்டும். சாதாரண மனுஷனுக்குச் சற்சனருறவை நாடுவதற்குச் சகல தருணங்க ளிருந்தாலும் கெட்டவர்களுக்குக் கிட்ட இருப்பதற்கு ஒருவகையான விருப்பமிருப்பது வழக்கம். இந்த விருப்பத்திற்கு அடிமையாய் அனேகர் அல்லும்பகலும் புல்லருடன்கூடி அல்லலுறுகின்றனர்.

பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளை இளம் வயது தொடக்கம் நல்லொழுக்கத்தை நாடி நன்மையுறச் செய்வதற்கு இன்றியமையாத சாதனமாகும் சற்சனருறவை அப்பிள்ளைகள் சார்ந்து சற்புத்திராய் வாழத்தக்க தருணத்தைத் தம்மாலியன்றமட்டும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். சில பெற்றோர் இந்த விஷயத்தைப் பற்றிச் சிறிதும் சிந்தித்துச் செய்யவேண்டிய தெதுவெனத் தேர்ந்து செய்வதில்லை. அயலிலிருக்கும் பிள்ளைகள் எப்படிப்பட்டவர்களாயிருந்தாலும் வீட்டிலிருந்து தமது பிள்ளைகள் தம்மைத் தொந்தரவு செய்யாமல் தடுப்பதற்காக அவர்களோடு கூடிக் கொண்டாடி விளையாட விடுகிறார்கள். "தொட்டிலிற் பூண்ட குணம் சுடுகாடு மட்டும்" என்றபடி கெட்ட

பிள்ளைகளின் சகவாசத்தின் பயனாய் நல்ல பிள்ளைகளும் நாளுக்கு நாள் அனேக துர்ப்பழக்கங்களைப் பழகி அதன் பயனாய்த் தமது ஜீவியம் முழுவதையும் முற்றாய்க் கெடுக்கத் தக்க அஸ்திபாரத்தை இளம்பிராயத்திலேயே இட்டுக்கொள்ளுகின்றனர். ஐந்து ஆறு வயது வரைக்கும் பெற்றோரே தமது பிள்ளைகளைப் பாதுகாக்கவேண்டிய பொறுப்புள்ளவர்களென்பதை அவர்கள் ஒருபோதும் மறத்தல் கூடாது. பிள்ளைகள் பிற்காலத்தில் நல்லவர்களாய் அல்லது தீயவர்களாய் வருவதற்குப் பெற்றோரே பெரும்பாலும் காரணராகின்றனரென்பது கல்விமான்கள் கண்டறிந்த விஷயம்.

வித்தியாசாலைக்குப் பிள்ளைகளை அனுப்பியபின் பெற்றோரோடு கூட ஆசிரியர்மாரும் பிள்ளைகளுடைய ஒழுக்கம் விழுப்பமெய்தச் செய்யும் பெரும் பொறுப்பை ஏற்கின்றனர். இதைச் சில ஆசிரியர்மார் முற்றாய் மறந்து பல வகையான விஷயங்களோடு சம்பந்தப்பட்ட பாடங்களைப் படிப்பிப்பதே தம்முடைய தனிக்கடமை யென்று தமக்குள்ளே எண்ணிக் கல்வி கற்பிக்கும் விஷயத்தில் மாத்திரம் கண்ணும் கருத்துமா யிருக்கின்றனர். சற்சனர் சங்கத்தின் தன்மை இன்னதென்பதைப்பற்றிப் பிள்ளைகள் தாமாகவே உணரும்படி செய்யவேண்டியது நல்லாசிரியனுடைய முதற்கடமையாகும். வித்தியாசாலை முழுவதிலும் ஒரு துர்ப்பழக்கமுள்ள மாணவனிருந்தாலும் அவன் பெரும் கேட்டை விளைப்பா னென்பதற்குச் சற்றேனும் சந்தேகமில்லை. போதனையாலும் சாதனையாலும் ஆசிரியர்மார் தம்மிடம் கல்விகற்கும் மாணவர்களுக்கு நன் முன்மாதிரி காட்டுவதுமன்றி அவர்கள் எக்காரணம்பற்றியேனும் நல்லொழுக்கமற்ற பிள்ளைகளைத் தமது வித்தியாசாலையில் தங்குவதற்கு இடங் கொடுக்கக்கூடாது. ஒவ்வொரு மாணவனும் ஐந்து மணி நேரம் வரையில் பாடசாலையிலே தங்கிப் பலரோடும் சகவாசம் செய்யவேண்டியிருப்பதால் பாடசாலை முழுவதும் சற்சனர் வாழுமிடமா யிருத்தல் அத்தியாவசியமாகும். இதற்குச் சாதனமானவைகளில் கவனம் செலுத்தாத எவனும் நல்லாசிரியனென நன்கு மதிக்கப்படத் தக்கவனல்ல.

வித்தியாசாலை விட்டபின்பும் எந்தப் பிள்ளையும் சற்சனர் சகவாசத்தையே நாடுதல் வேண்டும். நமக்கு ஈஸ்வரனால் அளிக்கப்பட்ட நேரத்தை நாம் எப்பொழுதும் பொன்னேபோல் போற்றுதல் வேண்டும். நல்ல புத்தகங்களை வாசிப்பதிலும் நல்ல சிந்தனையிலும் பேச்சிலும் செய்கையிலுமே நமது நேரத்தைக் கழிக்கவேண்டும். பெற்றோர் ஆசிரியர்மாரைத் தவிர வேறு எவரோடு நாம் சகவாசம் செய்யினும் அவர்கள் சற்குணப் பொக்கிஷங்களோவென்பதை நன்கு விசாரித்து அறிந்தபின்பே அவர்களோடு கூட்டுறவு கொள்ளுதல் வேண்டும். துஷ்டர் தூய்மையான மனமும் நல்லொழுக்கமுமற்றவர்களாதலால் அவர்களைக் கண்ணாலே பார்ப்பதுகூட நல்லதல்ல. நம்மையறியாமலே அவர்களுடைய மனப்பான்மை நம்முடைய மனதிலும் செறிந்து நம்மையும் கேட்டின் பாதையில் தள்ளிவிட்டுக் கெடுக்குமென்பது திண்ணம். நன்னிலை யெய்தி உலகத்தவரால் போற்றப்பட்ட மேதாவியவர்களுடைய ஜீவியத்தை உற்று நோக்கினால் அவர்களுடைய ஜீவியத்தின் தூய்மைக்குச் சற்சனர் சகவாசமே முக்கிய காரண மென்பது தெற்றெனப் புலப்படும்.

உலகத்திலே சற்சனரிலும் பார்க்கத் தீயவர்களுடைய தொகை மிகவும் கூடவென்பது நாமனைவரும் அனுபவத்திற் கண்டறிந்த பேருண்மையாகும்.

அதுவுமன்றி நல்லொழுக்கத்திலும் பார்க்கத் தீயொழுக்கத்தையே நாடுவது மனுஷனுடைய சாதாரண சுபாவமா யிருக்கிறது. இச்சுபாவமுள்ள மனதையடக்கி நன்னிலை யெய்தச் செய்வதற்குச் சற்சனர் சகவாசம் நற்றுணை புரியுமென்பதற்குச் சற்றேனும் சந்தேகமில்லை. இந்த நாட்களில் எந்த மூலைமுடக்குகளிலும் பெற்றோருக்கும் ஆசிரியர்மாருக்கும் கீழ்ப்படிவு மரியாதை முதலிய நற்குணங்களில்லாத எத்தனையோ வாலிபர்கள்கூடி நின்று சொட்டை பேசி வாணாளை வீணாக்குவதைக் காணலாம். அவர்கள் தங்களைக் கெடுப்பது மாத்திரமன்றித் தங்களைச் சார்ந்திருப்பவர்களையும் கேட்டின் பாதையில் விடுவதற்குக் கங்கணம் கட்டி நிற்பவர்கள் போலக் காணப்படுகிறார்கள்.

மேலே கூறியவைகளிலிருந்து சற்சனர் சகவாசம் எத்தன்மைத்தென்பதும், அதை விரும்பிப் பெறுதல் எவர்க்கும் எத்துணை அவசியமென்பதும், துர்ச்சனர் சகவாசத்தால் எவரும் தூய்மை இழத்தல் நிச்சயமென்பதும், இன்னோரன்ன பிறவும் ஒருவாறு எடுத்துக் காட்டப்பட்டன. பிறவியின் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற விரும்பும் எவனும் சற்சனர் சங்க அங்கத்தவனாய் அறியப்பட ஆர்வமுள்ளவனா யிருப்பானேயன்றித் தீயவர்களுக்குக் கிட்டவும் போகும் சிந்தையற்றவனாய்ச் செய்யும் எத்தொழிலிலும் சித்தியெய்திச் சிறப்புற்று விளங்குவான். பெற்றோரும் ஆசிரியர்மாரும் சன சமூகத்தைத் திருத்தி நன்னிலை எய்தச் செய்ய பெரியோர்களும் தங்களுடைய கடமைகளைச் செவ்வனே செய்யச் சித்தமுடையவர்களா யிருந்தால் கிராமங்கள்தோறும் சற்சனர் சங்கங்களை ஸ்தாபித்து அவைகளின் வாயிலாய் ஊரவர்களை நல்லொழுக்கத்தின் வழி நின்று நன்மையடையச் செய்தல் வேண்டும். சற்சனர் சங்கங்கள் சகமெங்கும் தழைத்தோங்கத் தற்பரனைச் சந்ததம் வந்திப்போமாக.

ஆனந்தபோதினி அச்சுக்கூடத்தில்

போஸ்ட் கார்டுகள் முதல் போஸ்டர்கள் வரை புஸ்தக வேலைகள் உள்பட எல்லாவித அச்சு வேலைகளும் சுத்தமாகவும், அழகாகவும், கால தாமதமின்றியும் செய்து கொடுக்கப்படும்.

விவரங்களுக்கு கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதித் தெரிந்துகொள்ளவும்.

மானேஜர்.

“ஆனந்தபோதினி” மதராஸ்.

நமது ஆகாரம்.

(வி. சங்கரய்யர்.)

பகற்போஜனமே தினமும் நம்முடைய முக்கியமான போஜனமாக இருக்கவேண்டும். தினமும் மூன்றுவேளை ஆகாரங்களுக்கு மேல் உண்ணக்கூடாது. பழம் சாப்பிடவேண்டிய சரியானகாலம் காலை போஜனத்தின் போதுதான். நன்றாய் ஜீரணமாக வேண்டுமானால் நன்றாய் ஆகாரத்தை மென்று தின்னவேண்டும். பலமான ஆகாரம் உண்டவுடன் தூங்கவோ வியாயாமம் செய்யவோ கூடாது. மனத்திற்கும் அதிகமான வேலை கொடுக்கக்கூடாது.

இரத்தத்தில் 100க்கு 78 விகிதம் ஜலம் இருக்கிறது. இந்த அளவு குறைந்தவுடன் நமக்கு தாகம் என்ற உணர்ச்சி உண்டாகிறது. தேகாப்பியாசம் செய்தாலும், அதிகமாக வெய்யிலில் அலைந்தாலும், அதிகமாக வியர்வை உண்டானாலும், உப்பு அதிகமாகச்சேர்த்து உண்டாலும் தாகம் ஏற்படுகிறது.

வாழைப்பழம் ஓர் உயர்ந்த ஆகாரபதார்த்தமென்று அனேகருக்குத் தெரியாமலிருக்கலாம். இதற்குத் தேகத்தை ஒழுங்குபடுத்தும் சக்திஉண்டு. இது எக்காலத்திலும் கிடைப்பதாலும் விலையும் மிகவும் குறைவாகையாலும் ஏழைகளும் வாங்கி சாப்பிட்டு சௌக்கியமடைய முடியும். நன்றாகப் பழுத்த வாழைப்பழத்தில் 100க்கு 21 பாகம் சர்க்கரையும், (இந்த சர்க்கரைக்கு கரும்பு சர்க்கரைக்குள்ள கெடுதல்கள் ஒன்றுமே கிடையாது என்பது உறுதி.) 75 பாகம் ஜலமும் 1.3 பாகம் ஸ்டார்ச் என்ற ஒருவித மாப்பசையும், 1.3 பாகம் ப்ரோடீன் என்ற வஸ்துவும், 0.6 பாகம் கொழுப்பும், 0-8 பாகம் லோக உப்புக்களு மிருக்கின்றன. இதில் ஜலம் அதிக மிருப்பதால் தாகத்தைத்தணிக்கிறது. ப்ரோடீன் கம்மியாயிருப்பது நல்லதே. இதில் ஏ. பீ. ஸீ. ஜீவசத்துப் பொருள்களிருக்கின்றன. டீ. ஜீவசத்துப் பொருள் சூரிய கிரணங்களால் கிடைக்கும். ஆகையால் ஒருவன் வாழைப்பழம் சாப்பிட்டுக் கொண்டு வளரமுடியும். ஒருவன் பாலும் பழமும் மாத்திரம் உண்டு ஜீவிக்கலாம். ஆனால் இவ்விரண்டு பதார்த்தங்களிலும் ஈ ஜீவசத்துப்பொருள் கிடையாது. ஈ ஜீவசத்துப் பொருள் உள்ள பதார்த்தங்களை சாப்பிடுவதால் வம்சவிருத்தி உண்டாகும். ஆகையால்தான் யோகிகளும் சன்யாசிகளும் பாலும் பழமும் சாப்பிடவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பலாஹார

தினங்களிலும் காமஇச்சை உண்டாகாமலிருக்கவே பலாஹாரம் (பல-பழ, ஆஹாரம்-உணவு) செய்யும்படி நமது சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. வாழை எவ்வளவுக் கெவ்வளவு பழுத்திருக்கிறதோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு அதற்குக் குணம் அதிகம்.

நமது சரீரத்துக்கு எதற்காக ஆகாரம்? தேகத்தின் கழிவுகளை சரிப்படுத்தவும், தசைநார்களைப் புதுப்பிக்கவும், உஷ்ணத்தையும் வலுவையும் கொடுக்கவுமே நாம் ஆகாரம் செய்கின்றோம். இந்த குணங்களைக் கொடுக்கக்கூடிய ஆகாரம் உண்டால்தான் நாம் உண்ணுவதின் பலனை அடைவோம். இல்லாவிட்டால் ரோகதேவதைக்கு அடிமையாகி பல வைத்திய நிபுணர்களுடைய பைகளை நிரப்பவேண்டிய அவசியமேற்படும். நெடுநாள் பிசகான, அதாவது ஜீவசத்துப் பெருள்களே இல்லாத ஆகாரங்களை உண்பதால் வயிறு நிரம்புவது போல் தற்காலம் தோன்றுவது ஒரு ஏமாற்றமே. காலக்கிரமத்தில் நம்மை ரோகதேவதைக்குப் பலியாக்குகிறது. எந்த ஆகாரம் தேகத்தில் கலக்கிறதோ அதுவே சரியான ஆகாரம்.

நாம் ஆகாரத்தின் குணத்தை (quality) க் கவனிக்கவேண்டுமே தவிர அளவை (quantity) க்குறித்து கவனிக்கக் கூடாது. ஆகாரங்களை நிதானமாகவும் பிரியத்தோடும் உட்கொள்ளவேண்டும். பசி எடுத்தாலன்றி சாப்பிடவே கூடாது. இரண்டு ஆகாரங்களுக் கிடையில் குறைந்தது 5 மணி நேர சாவகாசமாவது கொடுக்கவேண்டும்.

அளவுக்கு மிஞ்சி ஆகாரம் சாப்பிடுவதால் குன்மநோய், மூத்திரப்பையில் கல், மூத்திர கிருச்சிரம், பார்சுவவாயு, இவைகள் உண்டாகின்றன:-நாம் பல விருந்துகளுக்கும் தேக்கச்சேரிகளுக்கும் சென்று உண்பது உண்டு. இவைகளில் அளவுக்குமிஞ்சியும், பசியெடுக்காத நேரத்திலும் உண்ண ஏற்படுகிறது. இதனால் உள்ள கெட்ட பலன்களை மறுநாளே நாம் அனுபவிக்கின்றோம்:- வயிறு உப்பசம், மலச்சிக்கல், அல்லது மலப்போக்கு முதலியன உண்டாகின்றன. இரைப்பையை அதிகமாக நிரப்பக்கூடாது. அளவுக்குமிஞ்சி உண்ணுதலும், வியாயாமம் செய்யாமலிருப்பதுமே பலரோகங்களுக்கும் காரணம். 'ஜீவித்திருக்க உண்ணவேண்டுமேதவிர உண்பதற்காக என்று உயிர் வாழ வேண்டாம்' என்ற கொள்கைப்படி நடந்தால் நமக்கு வியாதியே வராது என்பது உறுதி.

தேகாரோக்கியத்துக்கு உபவாசமிருக்கவேண்டியது அவசியம் என்று எல்லா ஆரோக்கிய சாஸ்திரிகளும் கதறுகிறார்கள். மாதமிரு முறையாவது அதாவது ஏகாதசி தினங்களிலாவது ஜலபானம் தவிர வேறொன்றும் செய்யாமல் உபவாசமிருப்பது தேகாரோக்கியமே. அதனால் தேகத்திலுள்ள விஷபதார்த்தங்கள் வெளிச்செல்லக் காரணமாகின்றது. இரைப்பைக்கும் ஓய்வும் கிடைக்கிறது. நாம்புகளுக்கும் களைப்புத் தீருகிறது.

பச்சை மரக்கறிகளில், அதாவது, ஊறவைத்து முளைக்கிளம்பும் பருவத்திலுள்ள உழுந்து, பயறு, கொள்ளு முதலியவைகளில் எல்லா ஜீவசத்துப் பொருள்களு மிருக்கின்றன. பசளைக் கீரை, முள்ளங்கி முதலியவைகளையும் பச்சையாய் உபயோகிக்கவும், கொதிக்கவைத்தால் ஜீவசத்துக்கள் சென்று விடுகின்றன. ஆனால் ஆவியில் வேக வைத்தவை சாதாரணமாகச் சமைத்தவைகளைவிட நல்லதே.

அரிசியின்மேல் இருக்கும் ஜீவசத்துப்பொருளை மிஷினில் நன்றாகத்தீட்டியும், தேய்த்து நன்றாகக் கழுவியும் போக்கடித்துவிட்டு, மிஞ்சியிருப்பதைச் சமைத்து கஞ்சியுடன் எறிந்துவிட்டு போஷணை குணமற்ற வெறும் சக்கையையே நாம் உண்கிறோம். இதனால் பலருக்கு சொறி, சிரங்கு, நமைச்சல், கைகால் ஓய்வு இவைகள் உண்டாகின்றன.

பாலினால் நமக்குக் குணம் கிடைக்கவேண்டுமானால் கறந்ததும் பச்சையாகவே சாப்பிடவேண்டும். பச்சைப்பால் சாப்பிட இஷ்டமில்லாவிட்டால் கொதிக்கும் வெந்நீரில் பாத்திரத்துடனே வைத்து சாப்பிடலாம். இது ஒரு நல்ல ஆகாரவஸ்துதான்.

போஜனமானவுடன் சிறிதுநேரம் ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஒருவன் சுமார் 25 வயது வரையில் தேகம் வளர்ந்து வளருவதற்குத் தகுதியான ப்ரோடீன் ஆகாரங்களான மாமிசம், முட்டைகள் அல்லது பாலேடு, பருப்புவகை நெய், பால் வெண்ணெய், இவைகளை அதிகமாகச்சேர்க்கவேண்டும். பிறகு சுமார் 50 வயது வரையில் கொழுப்புப் பதார்த்தங்களடங்கிய ஆகாரங்களையும் பிறகு கிழப்பருவத்தில் கார்போஹைட்ரேட் அடங்கியுள்ள ஆகாரங்களையும் அதிகமாகச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

குழந்தைகளுக்குத் தாய்ப்பால்தான் கொடுக்கவேண்டும். இதனாலடையும் குணங்கள் பல குழந்தைகளுக்குப் பால் கொடுப்பதால் தாயின் கர்ப்பப்பை படிப்படியாக சுருங்க ஆரம்பிக்கும். தாய்ப்பாலில்லாவிட்டால் வெள்ளாட்டின் பால் மிகவிசேஷம்.

சாப்பிட்டவுடன் ஒரு பொழுதும் தூங்கக்கூடாது. இரவில் போஜனமானவுடன் கொஞ்சதூரம் நடக்கவேண்டும். ஆகாரங்களைப் பொருக்கிஎடுத்து உண்பதில் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு ஜாக்கிரதையா யிருக்கிறோமோ அவ்வளவுக்களவு அரோக திடகாத்திரனாக இருக்கலாம். குழந்தைகளுக்குப் பாலூட்டுவது முக்கியம். ஆனால் குறித்தகாலத்தில் கொடுக்கும்படி பழக்கவேண்டும். அது அழும்பொழுதெல்லாம் கொடுக்கக்கூடாது. அப்படிக் கொடுத்துவந்தால் தன்னிஷ்டப்படி எல்லோரும் நடக்கவேண்டுமென்று எண்ணம் அதற்கு உண்டாகிறது. அதனால் பிற்காலத்தில் பலகஷ்டங்கள் அனுபவிக்க இடமாகும்.

ஆகையால் எல்லோரும் மேற்குறிக்கப் பட்டிருக்கும் விஷயங்களை நன்றாக ஆராய்ச்சி செய்து தங்கள் பழக்கத்திற்குக் கொண்டுவரும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறது.

ஆரம்ப ஆசிரியர்களும் சம்பள திட்டமும்

(M. P. சந்திரப்பிரகாசம்.)

கவர்ன்மெண்டார் தாலூகா போர்டுகளை எடுத்து அதன் ஆதிக்கத்தை ஜில்லா போர்டில் ஒப்புவித்து ஆசிரியர்களின் சம்பளத்தை மாகாணம் முழுவதும் ஒரே விதமாக நிர்ணயிக்கும்படி ஓர் சுற்றுத்தரவை அனுப்பியுள்ளார்களென்று பத்திரிகை வாயிலாய் தெரிய வருகிறது. அவை வருமாறு:—

கிரேடு	போதனமுறை பயின்றவர்		பயிலாதவர்	
	உபாத்தியார்	உபாத்தியார்	உபாத்.	உபாத்.
லோயர்	15—½=20	20—½=25	—	15
ஹையர்	20—½=24, 2/2=30	25—½=29, 2/2=35	15	20
செகண்டரி	25—2/2=45	30—2/2=50	20	25

N. E. 2/2 இரண்டு வருஷத்திற்கொரு முறை. இது எம்மட்டும் நியாயமானதென்பதைப்பற்றி ஆராய்வோம்.

நமது கவர்ன்மெண்டாரால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் பல துறைப்பட்ட இலாகாக்களில் சம்பளங்கள் உத்தியோகத்தை அனுசரித்தவைகளா யிருக்கின்றன. பெரும்பாலும் குமாஸ்தாக்கள் கிரேடு, நடுத்தர உத்தியோகஸ்தர் கிரேடு, உயர்தர உத்தியோகஸ்தர் கிரேடு என்பவைகளே. உதாரணமாக நமது கல்வியின் மேற்பார்வை இலாகாவையே எடுத்துக் கொள்வோம். பியூன், அட்டெண்டர், குமாஸ்தா, ஜூனியர் டிப்டி இன்ஸ்பெக்டர், ஸீனியர் டிப்டி இன்ஸ்பெக்டர், ஜில்லா கல்வி ஆபீஸர், போலீஸ் இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால் கான்ஸ்டேபிள், சப் இன்ஸ்பெக்டர், சர்க்கின், சூபரிண்டெண்டெண்டு; தபால் இலாகாவைப் பாருங்கள். ரன்னர், போஸ்ட்மான், கிளார்க், இன்ஸ்பெக்டர் சூபரிண்டெண்டெண்டு; ரெவின்யூ இலாகாவோ பியூன், கிளார்க், சிரஸ்தார், மாஜிஸ்திரேட்டு, தாசில்தார், டிப்டி கலெக்டர், கலெக்டர் முதலியன உத்தியோகப் பெயரே கிரேடாகவும் அந்த தாரணைப்படியே சம்பளங்களும், பிரமோஷன்களும் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால், ஆரம்பப்பாடசாலை ஆசிரியர்களுக்கோ லோயர், ஹையர், செகண்டரி என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது.

இதிலும் அனேக உயர்தர எலிமெண்டரி பாடசாலைகளும் B. A. L. T. கள் ஆசிரியர்களாய்த் திகழ்கின்றனர். இவர்களுக்குச் சம்பள விகிதம் மேற்படி சுற்றுத்தரவில் காணப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. எனவே இவர்களை

வேலையினின்றும் நீக்கி விடப்படுமோ என சந்தேகிக்க இட மிருக்கிறது. தவிர எலிமெண்டரி பாடசாலைகளுக்கு மூவகைத்தான ஆசிரியர்களே போதுமான தெனவும், கலாசாலைப் பட்டதாரிகள் வேண்டுவதில்லை யெனவும் திட்டமாக விளங்குகிறது. ஓர் வகையில் இது சரியான முறையாக இருக்கலாம்.

ஆரம்பக்கல்வியானது மனிதவர்க்கம் பூராவாகப் பரவ வேண்டுமென்பது தேச மக்களுடையவும் அரசாங்கத்தாருடையவும் அபிப்பிராயமாகும். எனவே இதைக் கட்டாயமாகவும் இலவசமாகவும் செய்யவேண்டுமென்று நெடுநாளாக முயற்சித்தும் பொருளாதார முடை தடைப்படுத்தி வருகின்றது. இந்நிலையில் கலாசாலை பட்டதாரிகள் ஆரம்பப் பாடசாலைக்கு அவசியமின்றாம்.

சரி! இனி செகண்டரி தவிர்த்த ஹையர், லோயர் கிரேடு ஆசிரியர்கள் செய்வது என்னே? முதல் ஐந்து வகுப்புகள் நடத்துவதே யாகும். இதில் மிகக்குறைந்த போதன சக்தி வாய்ந்த ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களும் திறமை வாய்ந்த லோயர் கிரேடு ஆசிரியர்களும் உண்டு என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது. எனவே இவர்கள் நிர்வஹிக்கும் ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் நடக்கும் பாடங்களுக்குப் பாட அட்டவணை யிருக்கிறது; அதிலுள்ளபடியே நடத்தப்படுகின்றன. ஆகவே ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர் நடத்தும் பாடசாலை விருத்தி அதிக மென்றாவது லோயர் கிரேடு ஆசிரியர் பாடசாலை விருத்தி குறை வென்றாவது நிருபிக்கப்படவில்லை.

ஆனால் சில வருஷங்களாக இந்த லோயர், ஹையர் என்ற பேதாபேதம் ஏற்பட்டு சம்பளத்திலும் திரவிய சகாயத்திலும் வித்தியாசங் காட்டியது முழுவதும் நியாய விரோதமான தென்பது அறிஞர்கள் ஒப்புக்கொள்ள மேற்கூறியவை சான்றாகும்.

1905-ம் வருஷத்தில் ஏற்பட்ட ஆசிரியர்களின் சம்பள திட்டம் கிரேடு என்ற பெயரே இன்றி ரூ. 8, 10, 12, 15, 20. ஆக இருந்து வந்தது. பின்னாளடைவில் இவை முற்றும் மறையத் தொடங்கிப் பலதிறப்பட்ட திட்டங்கள் அந்தந்த தாலூகா. போர்டுகளின் நிலைக்குத் தக்கவாறு ஏற்பட்டன. ஆனால் திரவிய சகாய பாடசாலைகளின் சகாயத் தொகைகள் கிரேடு வாரியான வித்தியாசம் காட்டப்பட்டன. இந்தக் காலத்தில் ஆரம்ப ஆசிரியர்களும், ஆசிரிய மானேஜர்களும், மிஷினரி மானேஜர்களுங் கூட கவலையற்றிருந்தனர்; இன்னு மிருந்து வருகின்றனர்.

சாதாரணமாக திரவிய சகாய பாடசாலையை நிர்வகிப்பதென்றால் இக்காலத்தில் சாமானியமானதல்ல. பெற்றோர்களால் பைசா அளவில் பிரதிபலன் எதிர்பார்க்க முடியாது. ஏனெனில் அடுத்தடுத்து போர்டு பள்ளிக்கூடங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. அவைகளிற் இலவசக்கல்வி புகட்டப்படுகிறது. திரவிய சகாய பாடசாலையின் நிர்வாகத்திற்குச் சர்க்கார் கொடுத்துதவும் சகாயத் தொகை மிகக் குறைவான தென்றே சொல்லவேண்டும். ஸ்தல ஸ்தாபன பாடசாலைகளில் பெறும் ஆசிரியர்களின் சம்பளத்தில் முக்கால் பாகமாவது திரவிய சகாயமாகக் கொடுக்கப்பட்டாலன்றி கட்டக்கூடிய தல்ல வென்பதை அழுத்தமாகக் கூறலாம்.

இவ்வளவிற்கும் காரணமென்ன? 'அரசர்க்குச் செவியே கண்' என்பது நமது பண்டைமொழி. இந்த விவரங்களை காருண்ய கவர்ன்மெண்டாருக்கு

எடுத்துக் காட்டாமையே முதற்காரண மாகும். இரண்டாவதாக யார் சொல்லுவது? இதற்குத்தான் ஆள் இல்லை. நாம் ஆரம்ப ஆசிரியர், ஏணி, தோணி, கிச்சிலிப்பழத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். நம்மிடம் படித்து மேல்வகுப்புக்குப் போன மேல்பதவியிலிருக்கிற அறிஞர்கள், 'காக்கைவளர்த்த குயில் குஞ்சுகள்' பின் வளர்ப்புத் தாயைக் கருதுமோ? ஆனால் எல்லோரையுமே அப்படி எண்ணக்கூடாது. நன்றி மறவாத நற்சீலரும், வேருக்குத் தண்ணீர் வார்க்கும் வேளாளர் போல்பவரும் இருக்கின்றனர். அவர்கள் யாது செய்வர்? நாம் நினைப்பூட்டினா லன்றோ! குழந்தை அழாதவரை பால் கொடாத தாய்மாரில்லையா? அதைப்போல் நமது குறை, இலாகாக்களின் ஏற்றத்தாழ்வு, ஆரம்பக்கல்வியின் நிலைமை முதலியதைக் கூற வேண்டும்.

ஆரம்பக்கல்வியின் 5-வகுப்பு வரை ஏற்பட்ட பாடதிட்டங்கள் லோயர், ஹையர் இருபாலரும் நடத்தக்கூடியன, நடத்தி வருகின்றனவேயன்றி அதிகமின்றாம். இதற்காக பாடதிட்டத்தை அதிகப்படுத்தலாமென்றாலோ பிள்ளைகளின் வயதை நோக்கவேண்டும். அப்படியே உயர்த்தினுங்கூட இருவகைப் பட்ட கிரேடும், ஒருவகையாகவே முன்னேறு மென்பது சித்தாந்தம்.

இப்பொழுது திரவிய சகாயப் பாடசாலைகளும் ஸ்தல ஸ்தாபன பாடசாலைகளும் இருக்கும் நிலையில் இன்னும் புதிய திட்டப்படியான சம்பள தாரணையும் ஏற்பட்டுவிட்டால் விருத்தியாம்சம் மிக மிகச் சீர்கேடாகுமே தவிர முன்னேற்றமடையாதென்பது திண்ணம்.

இக்குறைகளைக் கவர்ன்மெண்டுக்கு எடுத்துரைக்க ஆரம்ப ஆசிரியர்களின் பிரதிநிதிகள் ஸ்தலஸ்தாபனங்களிலும், சட்டசபைகளிலும் இல்லாமை ஓர் பெருங்குறையா யிருப்பினும் ஆசிரியர்கள் மகாநாடு கூட்டுவித்து அதைச் சட்டமெம்பர்களின் தலைமையில் நடத்தி அவர்கள் மூலம் சட்டசபையிலும் டைரெக்டர் துரையவர்களுக்கும் எடுத்துக்கூறி மன்றாடினால் நலன் பெறாது போகாது.

எனவே, ஆரம்பப்பாடசாலை ஆசிரியர்களின் சம்பளம் கிரேடு என்ற தோரணையிலன்றி ஆரம்பம், உயர்வு, முடிவு என்றே ஏற்படுத்தல் பொருத்தமானதாகும்.

இந்த முறையைக்கொண்டு நடத்தில் உபாத்தியாயர்கள் உயர்வை உத்தேசித்துப் போட்டி போட்டுக்கொண்டு பாடசாலைகளை விருத்திசெய்வார். கிரேடு என்ற பெயர் உள்ளவரை அரசாங்கத்தின் செலவு திட்டமும் ஆரம்பபாடசாலைகளின் எண்ணிக்கையுமே நிலவுமன்றி தேசத்தில் கல்விபரவுதலும் அதற்காக கவர்ன்மெண்டார் செலவிடும் கருத்தும் குதிரைக் கொம்பாகவே முடியும்.

ஆசிரியர்களிடையே இந்த கிரேடு என்னும் பேய் தலை விரித்தாடுவதால் இவர்கள் மாகநாடு கூட்டவோ முயற்சிக்கவோ முன்வருவாரென்று நம்புவதற்கும் மார்க்கமில்லை.

தேச நன்மையைக் கருதிய கனம் சட்ட அங்கத்தவர்களும் கல்வி இலாகா அதிகாரிகளும் மாக்ஷிமை தங்கிய அரசாங்கத்தவருக்கு இதம்பட தெள்ளிதில் எடுத்துரைத்து இனிது செய்ய எல்லாம்வல்ல பரம்பொருள் கருணை புரிவாராக.

உரை நடை.

பண்டித இராமசுப்பிரமணிய நாவலர்.

மொழி நடை, உரை நடை செய்யுணடை என இருவகைப்
படும். உரைச் செய்யுணடையும் பெரும்பாலும் செய்யு
ணயம் பெற்றுவரும் உரையில் அடக்கப் பெறும். நடை என்பது நடத்தல்
என்னும் பொருட்டு. ஒரு மொழிக்கண் உள்ள சொற்களெல்லாம் ஆண்டாண்
டுத் தனித்துக் கிடப்பின், பெரும்பயன் இன்றாதலின், அவை தொடர்ந்த
பொருட்கேற்ப அமைக்கப்பட்டு நிகழ்தல் வேண்டும். இன்றேல், ஒருவர் கருத்
தைப் பிறர்க்கு விளக்குவது இயலாத தொன்றாம். மலை கடல் இன்று மக சால்
உரி இடை பெயர் என்று இயைபு இன்றிச் சொற்களை யடுக்குவதனால் என்
பயன்? கருத்தை விளக்குதலே மொழியாற் கொள்ளப்படும் பயனாதலின்,
கருத்தின் தொடர்ச்சிக்கு ஏற்பச் சொற்கள் அடுக்கப்படல் வேண்டும். மதுரை
என்னும் சொற்பயனாகிய இடமும் அரசன் என்னும் சொற்பயனாகிய பொதுப்
பொருளும் பாண்டியன் என்னுஞ் சொற்பயனாய சிறப்புப் பொருளும் ஒருவ
னது உள்ளத்து முறையே தோன்றின், அப்பொருட்டோற்றம் இயைபு
உடைத்து என்று சொல்லப்படும். மதுரை என்னும் இடத்தோடு அதனை
யாளும் அரசனுக்கும் அரசனோடு அவன் சிறப்புப் பெயராகிய பாண்டியனுக்குந்
தொடர்பு இருத்தல் காண்க. எனவே, இவ்வாறு பொருட் டொடர்பு நன்கு
பொருந்திய பின்னர் அதற்கு உரிய சொற்கள் ஆய்ந்து சொல்லப்படும். இடத்
திற்கு மதுரை என்பதும் அதனை யாள்வோனுக்கு அரசன் என்பதும் அவ்வர
சனுக்குப் பாண்டியன் என்பதும் உரிய சொற்கள் ஆவன். ஆகவே, மதுரைக்கு
அரசன் பாண்டியன் என்னுந் தொடர் எழுகின்றது. இடையிற் கு என்பது
தகுதிப்பொருளைக் காட்டும் இடைச்சொல்லாதலின், இடப்பெயரோடு
சேர்க்கப்பட்டது. எனவே ஒரு மொழி பொருள் பெற நடந்து செல்வது
நடையெனப் பட்டது என்க. நடையும் பொதுவாக பொருணடை சொன்
னடை என இரண்டாகப் பகுக்கப்படும். மேலே கூறிய பாகுபாடு சொற்
பற்றிக் கூறப்பட்டன. ஈண்டைய உரைக்குஞ் செய்யுட்கும் பொது என்க.
பொருணடையாவது சொல்லரும்பு முன்னர் ஒவ்வொருவருடை உள்ளத்து
நினைவு வடிவாக நிகழ்வது. 'இன்று விடிந்தது' என்று நாம் நினைக்கும்
போது அச்சொற்களை நாம் (ஒலிபெறக்) கூறுவதில்லை. இன்று விடிந்தது
என்னும் பொருள் மாத்திரையே நம் உள்ளத்துத் தோன்றுவது. அது மிக
நுண்ணிதாக உள்ளத்தே நிகழ்தலால், பொதுவாக யாரும் அந்நடையைக்
கூர்ந்து ஆய்வதின்று. அதுவே பொருணடை எனப்படும். எனவே,
பொருணடையாவது உள்ளத்தின் தொடர்பு பட்ட நினைவுகளாம் என்க.
தொடர்பின்றி உள்ளம் பலவற்றை நினைக்குங் காலை நடை அரும்புவதில்லை.
அவை பல்வேறு தனி நினைவுகள் எனவே உணரப்படும். நடக்கும் போழ்து
நம் கால்களுடைய இயக்கத்திற்குத் தொடர்பு உண்டாவதுபோல பொருள்

சொல் என்பனவற்றின் தொடர்பே நடை எனப்படும். கால்களின் இயக்கந்
தொடர்பின்றி இருப்பின், நடத்தல் இயலாது. இடையிடின் நிற்றல் எனவே
படும். நின்று நின்று நடப்பினும் ஒருவகைத் தொடர்பு தோன்றி இடை
யறவு பட்ட நடைஎனல் படுவதுபோலப் பொருளும் சொல்லும் சிறிது சிறிது
இடையறவு பட்டுத் தொடரின், அதுவும் இடையறவு பட்ட நடை என்று
தழுவிக்கொள்ளப்படும். எனும், அது கவின் உடைத்தாகாது.

'இன்று விடிந்தது' என்னும் பொருள் நம் உள்ளத்தின் கண்
அடங்கி நிற்பது காறுமே அது பொருணடை எனப்படுவது. அதனை *நால்
வகைச் சொற்களில் யாதேனும் ஒன்றில் அமைத்து 'இன்று விடிந்தது' என்று
கூறும்பொழுது பொருளுக்கு ஏற்பச் சொல்லுந் தொடர்தலால், சொன்னடை
யாகின்றது. நாம் நினைந்தவற்றை நாமே சொல்லிக் கொள்ளவோ பிறரி
டம் சொல்லவோ செய்யின், சொன்னடை பிறக்கின்றது என்பது கருத்து.
எனவே, சொன்னடை ஒவ்வொருவருடைய பொருணடையையும் பிறர்க்கு
விளக்குதற்கு கருவி என்க. பொருணடை ஒவ்வொருவர்க்கும் உள்ளத்
துணர்வே நுகரப்படுவது.

சொன்னடை கருதிய பொருணடையைச் செவ்விதிற் றெரிக்காதேல்,
பயனற்றதாம். பொருளின் பொருட்டே சொற்கள் தோன்றின. பொரு
ளைப் புலப்படுத்தத் தக்க நெறியில் அவை பயன்படுத்தப் படாவிடின், அவற்
றின் தோற்றம் அவமாம் என்க. ஒரு மொழியின் கருத்து, வளம், அழகு,
செறிவு, பயன் என்பன நடையானே வெளிப்படல் வேண்டும். நடை சிதை
வுறின் மொழிப் பயனுஞ் சிதைவுபட்டுவிடும்.

விரைவில் உரையாடும் போழ்து வெளித்தோற்றத்தில் சொற்களே
வடிவுபெற்றுத் தோன்றுகின்றன போல்வன. அது நோக்கிப் பொருளை
ஆய்ந்து நடை பிறப்பித்தல் வேண்டா என்ப அறியார்; எத்துணை விரைவிற்
பேசினும், உள்ளத்தின் கண் அதற்குரிய பொருள் தோன்றா திருப்பதில்லை.
சொன்னடையின் விரைவிற்கு ஏற்பப் பொருணடையும் உள்ளத்தில் விரை
வாகத் தோன்றி மறைகின்றது. விரைவான், அந் நுட்பத்தைப் பெரும்
பாலாரும் உணர்வதில்லை. உள்ளத்தின் இயக்கமின்றி யாதொரு செயலும்
நிகழாது என்பதாகலின், சொற்கள் பிறத்தற்கு உரிய நினைவுகள் உள்ளத்
துள்ளே தோன்றுதல் இயல்பே யாகும். மிக விரைவாக உரையாடுவா
ருடைய உள்ளம் கழி விரைவில் நினைக்கும் ஆற்றலுடையது

ஒன்றை உரைக்கப் புகுமுன்னர், அதனைத் தொடர்புற உள்ளத்தே
வடித்தல் வேண்டும். அவ்வாறு வடிக்கப்பெற்ற பொருட்கு உரியசொற்கள்
பின்னர் அமைதல் வேண்டும். சொற்பயிற்சி நன்கு கைவரப் பெற்றார்க்குச்
சொற்களைத் துருவிக்காண்டல் வேண்டா. பொருளுக்கு இணங்குஞ் சொற்
களை அகராதி நோக்கித் துருவிப் பின்னர் உரைப்பாரும் எழுதுவாரும் பலர்
இரார் என்பதே துணிபாம். பொருட்குரிய சொல் பொருட்டோற்றத்தோடே
தோன்றுதல் வேண்டும். இன்றேல் உரையாடுதலும் எளிதன்று; அன்றி
உரையாடினும் கருதிய பொருள் இனிது விளங்கலும் கூடுவது அன்று.

* நால்வகைச் சொல்:—சூக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி. வைகரி
ஓசை வெளிப்படச் சொல்லப்படுஞ் சொல்; ஏனைய ஒன்றற்கு ஒன்று நுட்ப
மாக உள்ளே ஒலிபெற்று நிகழ்வன.

பொருட்பொருட்டுச் சொற்களைத் துருவப் புகுவது பெரும்பாலும் பயனற்ற முயற்சியாய் விடும். பொருளையுஞ் சொல்லையும் அவற்றின் இயைவு நோக்கிக் கற்றுப் பலதரம் பயின்றிருப்பின், பொருட்டோற்றத்திற்கு இயையச் சொற்களும் வந்து உதவும்.

இளங்குழவிகள் பேசும்போழ்து அவை தம் கருத்தை விளக்கும் பொருட்டு யாண்டுச் சென்று சொற்றேடுகின்றன? தம் கருத்திற்குரிய சொற்கள் அவற்றின் உள்ளத்துப் பதிந்து கிடக்கின்றன. வேண்டுழிக் குழந்தைகள் அவற்றைக் கையாடுகின்றன. பொருட்குரிய சொற்களறியாவிடத்துத் தம் கருத்தை விளக்குதலில் அவை மிக இடர்ப்படுகின்றன; அறிமுகமில்லாத பொருளைக் காணின், அறிந்தோரிடத்து அவற்றின் பெயரைக் கேட்டு அவையிற்றை உள்ளத்துப் பதிக்கின்றன. அப்பயிற்சி அவற்றின் கருத்தை விளக்கற்குப் பிறிதொருகால் கருவியா மென்க.

ஒரு மொழியில் நன்கு உரையாடுதற்குச் சொற்றெருகுதிகள் இன்றியமையாதன. உரிய சொற்களைக் கல்லாவிடின், மொழி தோன்றுவதன் முன் மக்களது நிலைமை போலச் சொற்கிடையா விடத்துத் தலை, கண், கை முதலியவற்றால் சைகை செய்தலே பயனாய் முடிந்து விடும். சிலர், உரையாடும் போழ்து, சொற்கிடையா விடத்து, மிக வருந்துகின்றனர்; தடுமாறுகின்றனர்; கைகளையும் முகங்களையுங் கோட்டுகின்றனர். சொல் உணராக் குற்றம் அப்போழ்தே அவரால் உணரப்படுகின்றது. பருப்பொருளை விளக்குவது ஒளியாவதுபோல உட்கருத்தை ஒளிரச் செய்வது (ஒலிவடிவாய) சொற்களாம். பொருளறிவு மட்டும் அமையுமென்று செருக்கி யிருப்போர் தங் கருத்தைச் சொல்லானன்றி பிறிது என்கொண்டு விளக்க வல்லார்?

கருத்தைப் புலனுறுத்தலே மொழி நடைப் பயன் என்பது பட்டமையின், மொழி நடைக்கண் கருத்து விளக்கத்திற்குரிய அனைத்தும் தழுவப்படல் வேண்டும். அவையாவன **பொருட்கேற்ற சொல்லமைதல், சொல்லும் பொருளும் இனிது ஒழுகல், உறுதியுஞ் செறிவுறுதல், திருத்தமுறல், செவ்வி படல், மெல்லொழுக்கு, ஓசை இயல்பு, முறை வைப்பு, உலகியலியைபு, வழுவறல், மாண்புடைமை என்பனவாம்.** பொருட்கு ஏற்ற சொல்லமையா விடில் நினைப்பதொன்றுஞ் சொல்வதொன்றுமாய்த் தடுமாற்றம் நேரிடும். உறுதியும் செறிவு மில்லாவிடத்துப் பொருள் நன்கு புலப்படாது மெலிந்தும் நெகிழ்ந்தும் தோன்றிக் கிடக்கும். சொற்கள் தாம் தோன்று மிடத்தொடு இயைந்து திருத்தமுற்ற ஒலிபெறுக்கால், சொல் வடிவம் சிதையும். சொல் சிதையுமிடத்துப் பொருட்சிதைவு தோன்றும். செவ்வியாவது அழகு. செவ்வியின்றேல் கருத்து இனிது பெறப்படாது. கேட்பார்க்கு வெறுப்பு அரும்பும். விரைவிற் கூறின் பிறர் நன்கு உணராராதலால், சொல்வனவற்றை உள்ள மேற்குமாறு மெல்லக் கூறல்வேண்டும். கொள்வார் நுணுக்கமுடையாராய விடத்தும் தம் பெருமை காட்டவேண்டு மிடத்தும் சிறுபான்மை விரைவுந் தழுவப்படத் தகும். கேட்போர் செவியில் நன்கு படுமாறு கூறல்வேண்டும். இன்றேல், ஒலிகள் பெருவெளியில் (மகாகாயம்) பொருந்தி நிற்றலேயன்றிப் பிறிது பயன் விளையாது. (கேட்போர்) செவிடராயின் அவர்மாட்டு யாரும் எதுவும் கூறாராதலால், கூறுவோர் கருத்துப் பிறர் கேட்கவேண்டு மென்பதே; ஆகலின், பிறர் கேட்கத்தக்க ஒலி உண்டாகப் பேசுக என்பது. கருத்துக்களை முறைப்பட வைத்துக் கூறுக்கடைத் தலைதடுமாறிப் பொருள் செவ்வனங் கதுவப்படாது. 'ஒநூீப் பேச்சு ஒநூீ எச்சு' எனப் படுதலின் வுலகவியல்பு உணர்ந்து பேசுதல் வேண்டும்.

இன்றேல்,பேசுவார்க்கு இழிவு நேர்வதோடு பொருளும் அவம்படும். ஒவ்வோர் சொல் ஒவ்வோர் பொருளில் ஒவ்வோரிடத்து வழங்கப்படுதலால், ஒவ்வோரிடத்திற்குரிய சொற்பொருளியைபு நன்கு அறியப்படல் வேண்டும். அது பற்றியே, **'வழக்குஞ் செய்யுளு மாயிரு முதலின்—எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு நாடி'** எனக் கூறப்பட்டது. சொல்லும் பொருளும் வழுவறப் பொருந்துதல் வேண்டும். சொல்வழுவுறின், பொருள் ஒல்கும். பொருள் வழுவுறின், சொற்பயனின்று;' பொருட்பயனு மின்றாம். பொருட்பயனின்றேல், உரையாடற்கண் வரும்பயன் என்னை கொல்? சிலர் காஷி, மாஷி, ஜூஷி, தறுமம் முதலாக வழுக்களைப் புணர்க்கின்றனர். இவ்வாறு கூறின், எச்சொற்கட்கு எப்பொருள் கற்பிக்கப்பட்டதோ ஆன்றோர்களால் அப்பொருள் அரும்புவதின்று. அன்றியும் 'காஷி' முதலியன யாதொரு பொருளையுந் தாராமையால், சொற்களுமல்ல. பொருள் தருவன மட்டுமே சொல்லெனத் தழுவப்படு மென்பது இலக்கணமாதலின் காட்சி, மாட்சி, சூழ்ச்சி, தருமம் என்பன வழுவில்லன. 'காஷி' முதலான வழுக்களைச் சிலர் வெளியீடுகளிலும் நாணமின்றித் தம் அறியாமையைக் காட்ட எழுதி விடுகின்றனர். இப்பொழுது வெளியிடப்படும் 'பத்திரச கீர்த்தனங்கள்' எனப்படும் 'பித்தரச கீர்த்தனங்கள்' முதலியவற்றில் 'காஷி' முதலிய வழுக்கள் மலிந்து காணப்படுகின்றன. எழுத்தறியா மடவராகிய இன்னோரும் புலவர் கவிராயர் முதலிய பட்டங்களை வைத்துக்கொண்டு இருப்பது அவர்க்கு நாணத்தை அளிக்கவில்லை போலும்! கற்றோரல்லா மவர் வழுக்களை நோக்கி அருவருக்கும் போழ்து, **'மான மழிந்தபின் வாழாமை முன்னினிதே'** என்பதை அவரேன் கடைப்பிடியாது போகின்றனர் என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை. **நாணிலிகள்** ஆதலாற் போலும்! மாத வெளியீடுகள் முதலியவற்றிலும் இத்தகைய வழுக்கள் சிலபோழ்து புகுந்து விடுகின்றன. 'முந்நூறு' 'முன்னூறு' என்றும் 'நானூறு பேரும்' என்பது 'நாநூறு பேரும்' என்றும் எழுதப்படுகின்றன.

இனி, மாண்புடைமையாவது சொற்பொருள் விழுப்பங் காட்டுவதாம். அவை சுருங்கச் சொல்லல் முதலிய அழகுறக்,

'கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாம்.'

என்க. இம்மாண்புடைமை வருவது கற்றோர்க்கே யாதலின், பேச்சு வழக்கில் எல்லார் மாட்டும் சொற்பொருள் எய்துவதன்று. ஆகலின், அவர் 'பொருட்கேற்ற சொல்லமைதல்' முதலியன வேனும் பேணற்பாலர். அவற்றைப் பேணுதற்குப் பொதுக் கல்வியே அமையும். அதுவு மில்லாதார் சண்டிப் பேச்சு வழக்கு அற்றோரே யாவர்.

சொற்பயிற்சி ஒல்கப்பெற்றவர் தாம் கூறுவனவற்றைச் சிறு தொடர்களில் அமைப்பது நன்று. நெடுந் தொடர்களைக் கூறுதற்கு உள்ளுறுதியும் சிறிது இலக்கண இலக்கியப் பயிற்சியும் சொற்றெருகுதி யுணர்வும் வேண்டும். குறுந்தொடர்களேல், கேட்பார்க்கும் பொருள் இனிது விளங்க நிற்கும். உரையாடலும் எளிது பட்டுத் தோன்றும். மடிமைப்பட்டும் கருத்தொருமை

யின்றியும் உரையாடல் வெற்றியைத் தாராது. தம்சொல் பிறர்க்கு நன்கு உற வேண்டுமென்னும் நோக்கத்தோடு தாம் சொல்லப் புகுவனவற்றை முதன் முதல் தமக்கே பொருந்தும்படி அமைத்துக்கொண்டு, பின்னர்ச் சொல்லப்படும் பொருளில் கருத்து ஒருமிக்க நின்று பொலிந்த முகத்தினராய் உரையாடல் வேண்டும். உள்ளப்பொலிவு இல்லாதாருடைய உரைக்கு நயம் உண்டாகாது. எத்துணைக் கற்றறிவுடையராயினும், உள்ளப்பான்மைக்கு இயையவே சொல்லும் ஒழுகுதலால், அது வளமைகுன்றின் உறைவளனுங் குன்றிவிடும். ஆகலின், உள்ளப்பொலிவு இயல்பாக இல்லாருடைய உரை ஒருவராலும் பேணப்படுவது இல்லை. சிலர் மிக்க செல்வாக்கு உடையாராய்க் காணப்படுவதற்கு அவருடைய உரை நயமே காரணமாம். உரை நயத்திற்கு உள்ளப்பொலிவே காரணமாதலால், உள்ளப்பொலிவில்லார் செல்வாக்கு உடையராதல் யாண்டும் இல்லை. பொதுக்கல்வி மட்டுமே உடையாருடைய செல்வாக்கு நோக்கிப் புலவர் பலரும் தமக்கு அது கைகூடாமைபற்றி வருந்துவது நோக்க, அச்செல்வாக்கிற்குக் காரணம் உள்ளப் பொலிவே என்பது பெறப்படுகின்றது அன்றோ? சொல் காரணமாயின், கற்றாரெல்லாம் செல்வாக்கும் வெற்றியும் உடையராதல் வேண்டுமே? உண்மை இங்ஙனமாகப் பலரும் செல்வாக்கிற்குக் காரணம் ஊழ் என்று கூறித் தேம்பாநிற்பர். உள்ளம் சொல்லின்கண்ணே நிழலிடுதலால், சீரிய உரைநடைக்கு உள்ளமே முதன் முதல் செப்பஞ் செய்யப்படல் வேண்டும் என்பது உணர்க. கருத்தொருமிக்க நின்று உள்ளத்தை ஊக்கி உரையாடிப் பழகின், எத்தகையார்க்குஞ் சொல்லருமை வாய்க்கத்தக்க தொன்றே. ஆயின், மக்கள் உரையாட்டைப் பெரிதுஞ் சிறப்பாகக் கருதாது வாளா கெடுகின்றர். உரையாட்டு என்பது, நோக்கின் ஒரு தனிக்கலை என்று சிறப்பிக்கப்படும். அதனால், அதன் கட்பயிற்சி இன்றியமையாதது. பேசும் போழ்தெல்லாம் சொல்லருமை வென்றிகளை நோக்காகக்கொண்டு அவற்றை எய்துதற்கு உரிய நெறிகளைக் கடைப்பிடித்தல்வேண்டும். அதுவே உடையாடற்கு உரிய பயிற்சியாகும்.

'சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து.'

உரையாடலில் ஏதேனும் குறைவு காணப்படின், அதனை ஆராய்ந்து கண்டு மேல் அக்குறை நேராவண்ணம் ஓம்புதல் வேண்டும். கருத்தொற்றுமையின்றி ஒன்றைக் கிளக்கும் போழ்து சொற்கள் தடுமாறுதல் கண்கூடு. தடுமாறிய பின்னர், 'ஒன்றற் கொன்றாய்ப் பேசிவிட்டேன்' என்று பலரும் கூறுவது வழக்காய் விட்டது. ஆங்கில உரையாளரும் கருத்தின்றி ஒன்றை முரண்படக் கூறியபின், '(என் குற்றத்தை) யான் உணர்கின்றேன் (I mean) என்று கூறுகின்றனர். சொல்லப்படும் பொருளில் கருத்தைச் செறித்து நிறுத்திப் பின்னர் அதனைப் பிறழவிடாது பேசுமிடத்து தடுமாற்ற முண்டாவதில்லை. சொற்றடுமாறு மிடத்துக் கருத்துப் பிறழ்ந்தது என்பது உணரப்படும். எனவே, உள்ளத்தை உரை முடிவளவும் பிறழாது பேணல்வேண்டும். உள்ளஞ் சோர்வடையு மிடத்து உரைத்தலை நிறுத்துவது தடுமாற்றுரை நவில்வதிலும் நன்று என்க. அச்சம், விரைவு முதலியவற்றால் சொற்றடுமாற்றம் புகுவது உண்டு. ஆகலின், அவை ஒருதலையாக அகற்றற்பால. இன்றேல், சொல்லாற்றல் அமையாது.

எம்மொழி பேசப்படுகின்றதோ அம்மொழிக்கு உரிய நடையே பெரிதும் கடைப்பிடிக்கப்படல் வேண்டும். ஒவ்வொரு மொழிக்கும் தன்னுள் சொற்போக்கு வழக்குக்கட்கு இயைய நடையும் வேறுபடுமென்க. வேண்டுழிச் சுவையும் பொருளுந் துலங்குமேல், பிறமொழி நடையும் சிறுபான்மை தழுவப்படத் தகும். சிலர் தமிழ்மொழியை வடமொழி நடை ஆங்கில மொழி நடைகட்குப் பெரிதும் உட்படுத்தி இன்பத்தைச் சிதைக்கின்றனர். அதற்கு அவர் அம்மொழிகளில் நன்கு பயிற்சியுற்றுத் தமிழ்நடைப் பயிற்சி மிக்கு இலராய் இருப்பதே காரணமாம்.

உரை நடை தூய்தில் ஒழுகவேண்டுமேல், திசைச் சொற்களும் வடசொற்களும் அருகல் வேண்டும். ரொம்ப, ஜாஸ்தி, ஜல்தி, தயார், உஷார், ஒஸ்தி, அலுவல், சலாம், பேஷ் முதலிய சொற்களை இயன்ற அளவு நீக்குதல் நன்று. இவை தமிழுக்கு இலக்கணநெறியில் திசைச்சொற்கள் எனப்படும் பெருமைகூட இல்லாதனவாகும். கிருதார்த்தன், நிர்விக்கினம், டம்பம், அகோராத்ரம் முதலிய வடசொற்கள் தமிழ்ச்சொற்களினும் கடுமையாகத் தோன்றலின் இன்னன நீக்குதல் எவ்வாற்றானும் நன்று.

பேச்சுவழக்கில் பெரும்பான்மை எழுவாய் பயனிலைகள் மறைந்து நிற்பது முண்டு. ஆயினும், சொற்சிறக்க வேண்டுமிடத்து அவற்றை அமைத்து வழங்குதல் நன்று. கடாவிடைகள் பொருளை நன்கு விளக்கற்பால ஆதலால், இன்றியமையாத விடத்து அவை தழுவப்படல் வேண்டும். 'ஏனெனில்' முதலிய சொல்விழுக்காடுகள் அதன்பொருட்டுத் தழுவப்படலாம். வினாவென விடுத்தும் விடுத்திட வினாவியும் கேட்பார். ஆர்வமுற உரையாடுதலே சிறப்புடைத்து. சில விடத்து, விடை எளிது உணரப்படுமேல், வினாவொழிதலும் மிக்க கவினைப் பயக்கும்.

ஒரு சொல்லை 'என்னவென்றால்......என்னவென்றால்' 'ஏனால்......ஏனால்' 'தெரிந்ததா......தெரிந்ததா' என்றாற்போல அடுத்தடுத்துக் கூறுதல் இன்னாமையைப் பயக்கும். இன்னன பிறவும் ஆய்ந்து நீக்கத் தக்கன. 'வாறேன் போறேன்' என்றாற்போல இழிவழக்குக்களும் சிறந்த உரையாட்டிற் புகலாகா. இலக்கணஞ் செறிந்த நடை யல்லாவிடினும், கேட்பார்க்கு இன்னாமை தோன்றாத நடை வழங்கப்படல் வேண்டும்.

உரையாடலும் கட்டுரை எனப்படும். வரைந்து விடுப்பன மட்டுமே கட்டுரை எனவும் இலக்கணநெறி அதற்கே உரித்தெனவும் உரைக்குநரும் அறியார் சிலர் உளர். கட்டுரை யென்பது சொல்லும் பொருளும் செறிந்தொழுகும் மொழிநடை என்னும் பொருட்டு உள ஆகலின், அது பேச்சு வழக்கிலும் கொள்ளப்படுமென்று உணர்க. சிலப்பதிகாரத்தும், 'கோவலன் கூறுமோர் குறியாக் கட்டுரை' என இளங்கோவடிகள் கூறியது காண்க. எனவே, கட்டுரைக்கு உரிய அழகெல்லாம் உரையாட்டினும் செறிதல் வேண்டுமென்க.

மொழியியற் சிறப்புப் பொருட்பயன் முதல
விழுமிய நடையான் விளைவன வென்ப.

24. இங்கிலாந்தில் மதக்கிளர்ச்சி ஒரு நிலைப்பட்ட வரலாறு.

(T. S. ராஜகோபாலன், B. A., L. T.)

இங்கிலாந்தில், மதச் சீர்திருத்த அவசியத்தைப் பற்றிய உணர்ச்சி, மார்ட்டின் லூதருக்கு ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே இருந்ததும், காலப்போக்கை ஒட்டி ஜனங்கள் சும்மா இருந்ததும், மார்ட்டின்லூதர் போப்பை எதிர்த்துக் கிளம்பியதும், அவருக்குத் தகுந்த சமாதானங்களை ஹென்ரி சொன்னதும், பிறகு அதே ஹென்ரி போப்புடன் வேறுபட்டு சீர்திருத்தத்திற்குத் தன்னையறியாமலே போய் பிறகு தன்னை ஸ்தானப் படுத்திக் கொண்ட விபரம், முந்திய தொடர்ச்சிகளினால் விளங்கியிருக்கலாம். ஹென்ரியின் சரியான காலத்தில் கதோலிக்கருக்கும் ஆபத்து நேர்ந்தது. ஏனெனில் போப்பின் அதிகாரத்தைப் பூராகவும் திரஸ்கரித்து, மேல்விசாரணை அதிகாரத்தையும் ஒழித்து, காணிக்கைகளையும் நிறுத்திவிட்ட அரசனிடம் கதோலிக்கருக்கு எப்படி திருப்தியேற்படும்? அதிருப்தியின் பயன் தலைவெட்டப் படுதலேயாம்! அதேமாதிரி மதச் சீர்திருத்தம் ஏற்படுமென எதிர்பார்த்து மனப்பால் குடித்த கோஷ்டியினரும் ஆறுகொள்கைச் சட்டத்தின் சாட்டைவார்களால் (The six strokes of a single whip) அருண்டு போயினர்! கிராம் வெல்லுக்கு நேர்ந்தகதி அவர்களை கிடுகிடுக்கச் செய்தது! ஆக ஒருவருக்கும் நிம்மதியில்லை. இதையுணர்ந்த அரசன் தன் வார்சு சாசனத்தில், தன் மகனுக்கு ஏற்படுத்திய ரீஜன்ஸி சபையில் சீர்திருத்தக்காரர் அறுவரையும், பழைய முறைக்காரர் அறுவரையும் நியமித்து இறந்தார். ஆயினும் இறந்த அரசருக்கு யார் பயப்படுவார்கள்!

அவர் இறந்ததும் குழந்தையரசன், எட்வர்டின் தாய்மாமன் ஸாமர்ஸெட் பிரபு, தீவிர சீர்திருத்தவாதி, ரீஜன்ஸி சபைத்தலைவராகி சர்வாதிகாரம் பெற்று, சபையைத் திருத்தினர்! ஆனால் நிர்வாக சக்தியற்றவர்! பேராசை பிடித்தவர்! சீர்திருத்தத்தின் பேரால், கிராம்வெல் முறையை யொட்டிக் கொள்ளையடிக்க நோக்கம் கொண்டவர். மாதாக்கோவில்களின் உடைமைகளும் நிலங்களும் அவருடைய மனதைக் கவர்ந்தனபோலும்! மாதாக்கோவில்களில் ஆடம்பரங்கள், விக்ரஹங்கள், நிலங்கள் இருக்கக் கூடாதெனச் சொல்லி எல்லாவற்றையும் பிடுங்கி, பாழடித்து த்வம்சம் செய்தார்! நிலங்களைப் பறிமுதல் செய்தார். பொருள்களைக் கொள்ளையடித்தார். ஸ்தோத்திர புஸ்தகங்கள் ஆங்கிலபாஷையில் இருக்கவேண்டுமென்று, புதியமுறையில் ஒரு ஸ்தோத்ர புஸ்தகம் தயாரிக்கச் செய்து அதை எல்லா மாதாக் கோவில்களும் உபயோகப்படுத்த வேண்டுமெனக் கட்டளையிட்டார். இது சரித்திரத்தில் "முதல் பொதுத் தோத்திர புஸ்தகம்" (The first book of common prayer) என்று சொல்லப்படும். பிறகு வியாபார சங்கங்களின் சொத்துகளைப் பறிமுதல் செய்தார்! ஏனெனில் சில வியாபாரச் சங்கங்கள் ஜனங்களைக் கூட்ட விரும்பி பைபிள் கதைகளை நாடகரூபமாக்கி நடித்துக் காட்டி வியாபாரத்தை அதிகரித்துக் கொண்டனர். மதசம்பந்த விஷயங்களை ஜனங்களுக்குப் புகட்டுவதால் அவைகளும் மதஸ்தாபனங்களாகக் கருதப்பட்டனவாம்! இதே சமயத்தில் ஸ்காட்லந்தின் இளவரசியைத் தன் மருமகனுக்கு மணம் செய்விக்க விரும்பி, அங்குப் படையை யெடுத்துச்சென்றகாலத்தில், அப்பெண்ணை கதோலிக் மதத்தினளான அவளுடைய தாயார் தன்னுடைய சொந்த நாடான பிரான்ஸுக்கு அனுப்பி விட்டதால் ஏமாந்து திரும்பினர். இவரடித்த கொள்ளையினாலும், திடீரென வெளியிட்டு, கட்டாயப்படுத்தி அனுஷ்டிக்கச் செய்த தோத்திர புத்தகத்தில் பலருக்குக் கோபம் வந்ததினாலும், ஸ்காட்லந்தில் தோற்றுவந்ததினாலும், நாட்டில் கலகங்கள் அதிகரிக்க, அடக்கமுடியாமல் தவித்தார். அந்த சமயத்தில், ரீஜன்ஸிசபையில் செல்வாக்கு பெற்றிருந்த நார்த்தம்பர்லண்டுபிரபு, கடிதில் கலகங்களையடக்கி, ஸாமர்ஸெட் பிரபுவையும் சிறையில் போட்டு தான் தலைவரானர். "நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகில் குடிபொன்றிக், குற்றமு மாங்கே தரும்." என்பது பொய்யாமொழி.!

தலைவரான நார்த்தம்பர்லண்டுபிரபு ஸாமர்ஸெட் பிரபுவை நல்லவராக்கியவர்போல், இவரும் மீதி கொஞ்சமுள்ள பொருள்களையும் கவர்ந்து பங்குபோட்டுக் கொண்டார்! இவர் முறையில் ஒரு தோத்திர புஸ்தகத்தை வெளியிட்டு யாவரும் அனுஷ்டிக்கக் கட்டாயப்படுத்தினர். இதற்கு "இரண்டாவது பொதுத் தோத்திர புத்தகம்" (Second book of common prayer) என்பது பெயர். "ஆறுகொள்கைகள் சட்டத்தை" ரத்துசெய்து சீர்திருத்தக்கொள்கைகளில் நாற்பத்து இரண்டை சட்டமூலம் அனுஷ்டானத்திற்கு வர, 42 கொள்கைகள் சட்டத்தைச் செய்வித்தார். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இவர்செய்த மற்றொருகாரியம் வியப்பைத்தரும்! அது பின்வருமாறு ஹென்ரி VIIIன் சகோதரி வழியில் பிறந்த, லேடி ஜேன் க்ரே (Lady Jane Gray) என்றபெண்ணைத் தன்மகனுக்குக் கல்யாணம் செய்து வைத்திருந்தார். வாலிப அரசனோ, தகப்பனர் எதிர்பார்த்தபடி நோய்வாய்ப்பட்டு உயிர் ததளித்துக் கொண்டிருந்தான்! அந்த அரசனை அவஸ்தைப்படுத்தி ஹென்ரி

VIIIன் வார்சுபத்திரத்தை ரத்து செய்யச்செய்து, லேடி ஜேனை அரசருக்கு வார்சாக்கி விட ஏற்பாடு செய்தார். லேடி ஜேன் ராணியானால் தன் மகன் மூலம் பூரா நிர்வாகத்தையும் அடைந்து விடலாம் என்று நினைத்து அப்படிச் செய்தார் பிரபு! அதை செய்யத் தூண்டுவதற்கு அரசனிடம், "நாம் சிரமப்பட்டு ஸ்தாபித்திருக்கும் சீர்திருத்த மதம் தங்கள் சகோதரி ராணியால் அழிவுபட்டு விடும்! ஆகவே நமது "மதத்திற்கு வந்தது ஆபத்து" அதனால் லேடி ஜேன் ராணியாக வேண்டும்" என்று எடுத்துரைத்தார். உயிர் கழுவிலிருந்த, ஒன்றுந் தெரியாத அரசன் அதற்கும் உடன்பட்டு, வார்சு சாசனத்தை மாற்றி விட்டு இறந்தான். லேடி ஜேனும் "ஒன்பது நாட்களுக்கு ராணி"யாக வைத்து ஆட்டப்பட்டாள்!

பொதுஜனங்களுக்கு வந்தது கோபம் உடனே. தங்கள் அரசன் மகளானவளும்; உரிமைப்படி பாத்தியப்பட்டவளுமான மேரியை அரசியாக்கி, நார்த்தம்பர்லண்டு பிரபு, அவர் மகன், அவருடைய மனைவி லேடிஜேன் மூவரையும் சிறைபி விட்டனர்! ஏனெனில் சீர்திருத்தம் என்றால் கொள்ளையடிப்பது என்ற வரையில் ஜனங்கள் மனதில் பட்டுவிட்டது! மேரிக்கு கதோலிக்க மதத்தில்தான் பற்று இருந்திருக்கும். தன் தாயார் மணம் செல்லாதெனரத்து செய்த சீர்திருத்தக்காரர்களிடம் வெறுப்பு நிச்சயம் ஏற்பட்டிருக்கும் என்பது வாசகர்களுக்குப் புரியக் கூடிய விஷயங்கள். தவிரவும் பிறந்ததுமுதல் நோய் பிராணி. தள்ளிவைக்கப்பட்ட ராணியின் மகளாக இருக்க நேர்ந்ததில் மனவருத்தம் இரண்டும் சேர்ந்து அவளுடைய மனதையும் கல்லாக்கி விட்டன என்பதும் இயற்கையே.!

இந்த மேரியின் மனப்போக்கை ஒட்டி, பார்லிமெண்ட் சபையில் அவள் இஷ்டபடி யெல்லாம் செய்யப்பட்டது. முதலாவதாக சர்வாதிகாரச் சட்டம் ரத்து செய்யப்பட்டு,போப்புக்கு இங்கிலாந்தில் எல்லாவித உரிமைகளும் உண்டென ஏற்பட்டது. தன் தகப்பன் காலம் முதற்கொண்டு மதஸ்தாபனங்களுக்குக் கொடுபடாமலிருந்த காணிக்கைகள் பூராவும் கொடுக்கப்பட்டன. பறிமுதல் செய்யப்பட்ட நிலங்கள் எல்லாம் திரும்பவும் அந்த ஸ்தாபனங்களுக்கே உரியனவாக்கப்பட்டன. (இதனால் பலருடைய நிலங்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டது இன்றியமையாததாகும்) சகோதரன் காலத்திய 42 கொள்கைகள் சட்டம் ரத்து செய்யப்பட்டது. தகப்பனார் காலத்திய 6 கொள்கைகள் சட்டம் மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கப் பட்டது. இதுவரையில் ஜனங்களும் தங்களுடைய ராணியுடன் ஒத்து நடந்தனர். அவ்வளவுக்கு எட்வர்ட் VI காலத்திய செய்கைகள் ஜனங்கள் மனதைத் திருப்பி விட்டன. 'ராணி காணிக்கைகளை கணக்குப்பார்த்து அனுப்ப முயன்றதால் கஜானா காலியாகி, மீதி உளவடைவதற்குள் பல புதிய வரிகள் போடவேண்டி வந்தது. நிலம் இழந்தவர்களுடை ஆத்திரமும் சேர்ந்தது. அடுத்தபடியாக ராணி செய்த ஒரு காரியம் ஜனங்களுக்குப் பயத்தை உண்டாக்கியது. ஜனங்கள் மிகவும் பணிவுடன் வேண்டிக் கொண்டும், அவர்களுடைய இஷ்டத்திற்கு மாறாக, ஸ்பெயின் அரசன் பிலிப் (Philip II) என்பவனை, கதோலிகம தஸ்தாபனத்திற்கு உதவியாகும்படி, மணந்து கொண்டாள். அது சமயத்தில் ஸ்பெயின் தேசத்தில் கதோலிக மதத்திற்கு விரோதிகளாக உள்ளவர்களை உயிருடன் விசாரணையின்றி கொளுத்திவிடும் கொடூர வழக்கம் ஸ்பெயினில் இருந்துவந்தது. இந்த கொடிய முறைக்கு(Spanish Inquisition)இரகசிய விசாரணை என்று பெயர்.

ஸ்பெயின் அரசனைக் கல்யாணம் செய்துகொண்டால், அந்தக் கொடிய முறை இங்கிலாந்துக்கும் வந்துவிடுமென, பயந்தே ஸ்பெயின் சம்பந்தத்தை ஜனங்கள் வெறுத்தனர்! அதற்குள் தன் தாயின் மணத்தை ரத்துசெய்த கிரான்மர் அவர் கோஷ்டியைச் சேர்ந்த மற்றுஞ் சில திருத்தக்காரர்கள் சிறையிடப்பட்டனர். கல்யாணம் செய்துகொண்ட ஸ்பெயின் அரசன் இவளை ஸ்மரிக்கவும் இல்லையென்றால் மிகையாது. சகோதரன் காலத்திய சீர்திருத்த காரியங்களையெல்லாம் ஒரேயடியில் சாய்த்து விட்டாள். இவ்வளவிலும் அவளுக்கு திருப்தியில்லை. சீர்திருத்த அபிப்பிராயமுள்ளவர்களை உயிருடன் கொளுத்தவும் ஆரம்பித்தாள். ஜனங்கள் பயந்ததும் காரணமில்லாமல் இல்லை. நாட்டில் கலகங்களும் குழப்பங்களும் மலிந்தன. பெண்ணாக இருந்தும் இரக்கமென்பதே யில்லாமல் மன்னுயிர்களைக் கொளுத்தத் துணிந்த அந்த ஸ்திரீஜன்மத்திற்குச் சரித்திரத்தில் " இரத்த வெறிபிடித்த மேரி " (Bloody Mary) என்றும் பெயர் வரலாயிற்று. நிலைத்து இன்றளவும் இருக்கின்றது. ஆக மேரிகாலத்தில் சீர்திருத்த வேலை பின்னடைந்து பழைய கதோலிக ஸ்தாபனவேலை முன்னேறியது. ஆனாலும் சீர்திருத்தம் என்றால் கொள்ளையடித்தல் என்று நினைத்த ஜனங்களுக்கு கதோலிக மதம் என்றால் உயிருடன் கொளுத்தும் காரியம் என்ற குலைநடுக்கம் ஏற்பட்டது சகஜமே! ஆக மேரியடைந்த பலன் பிரஹ்மஹத்திபாபமே.!

ஒரு சிறந்த நாவல் சஞ்சிகை

'மனமோகினி' என்னும் நமது இனிய நாவல் சஞ்சிகைக்கு இப்போது பிப்ரவரி முதல் பதின்மூன்றாவது ஆண்டு நடந்து வருகிறது. இதில் 'நாகபுரியின் நாகரிகம்' என்னும் புதிய நாவல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வெளியாகிவருகிறது. இந்நவீனகம் படிக்கப் படிக்கத் தெவிட்டாத அமுதமாகும். இதுவே ஆங்கில நாவலாசிரியராகிய ரெயினால்ட்ஸின் கடைசி கதையாகையால் மிக்க ருசிகரமாக இருக்கும். சுமார் நான்கு ரூபாய் விலையுள்ள நாவல் ஒரு வருஷத்தில் கிடைக்கும். பிரதி மாதமும் கிரௌன் 1-க்கு 16 சைசில் 80 பக்கங்கள் வெளியாகின்றன. இதன்,

வருஷ சந்தா ரூபா 2—8—0 தான்.

அன்னிய நாடுகளுக்கு ரூபா 3—0—0.

உடனே முன்பணம் அனுப்புங்கள்.

மானேஜர் :—'ஆனந்தபோதினி' ஆபீஸ்,
தபாற்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

'மணிமேகலை' நூலின் அமைப்பும் சரித்திரக் குறிப்பும்.

R. V. இராமஸ்வாமி B. A., B. L. வக்கீல், சேலம்.

(Right Reserved.)

(139-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

விசுவாமித்திரர், உதயணன் கதைகள்.

விசுவாமித்திரர்,

மன்னுயிர் மடிந்திட மழைவளங் கரத்தது. அரசு தலை நீங்கிய அருமறை அந்தணன் விசுவாமித்திரன், பசிப்பிணியால் பாதிக்கப்பட்டனன். அதை மாய்த்துக்கொள்ள இரு நில மருங்கில் எங்கும் தேடியும் புசித்திடுதற்குப் பொருளொன்றுங் காணாகி வருந்தினான். முன்னதாக இந்திரனுக்குச் சமர்ப்பித்துப் பின்னர் தன் கைப்பட்ட திருந்தா நாயூனைத் தின்னுதலுற்றான். அது கண்டு விண்ணவர்கோன் மண்ணகமெங்கும் மழை பெய்வித்துச் செழிப்புறச் செய்தனன். (11-83-7). இவ்வரலாறு மனுஸ்மிருதியிலும் உள்ளது காண்க. (அத். 1. சுலோ. 18)

அக்கினிதேவன்.

காம வேட்கையால் அக்கினிதேவனுக்குப் பொங்கியெழுந்த பேராசையைக் குறித்த கதையொன்றுள்ளது. அக்கினிதேவன், மேருக்குன்றத்தைத் துதித்துக் கிளம்பும் சரவணப் பொய்கையி லிருந்த முனி பத்தினிகள் எழுவரின்பால் மனம் போக்கினன். அது உணர்ந்த அங்கியின் மனையாள் தனித்தனியே அவ்வெழுவரின் வடிவையும் தானே கொண்டு, தனது காதலனின் தாங்கா வேட்கையைத் தணித்தனளென்பதாம். (18: 92-7). இவை போன்ற பிற விஷயங்களும், பிற மொழியினின்று மெடுத்துச் சாத்தனார், தமது நூலில் ஏற்ற இடங்களில் பொருந்துமாறு கூறியுள்ளனர்.

> "கொடிக் கோசாம்பிக் கோமகனாகிய
> வடித்தேர்த்தானை வத்தவன் றன்னை
> வஞ்சஞ்செய் துழிவான்றளை விடீஇய
> வுஞ்சையிற் றோன்றிய யூகியந்தண
> னுருக்கொவ் வாவுறு நோய்கண்டு"

என (15: 61-5) உதயணனைக் குறித்தகதை யொன்றும் மணிமேகலையில் உள்ளது. இங்கு, யௌகந்தராயணன் வேற்று வடிவங்கொண்டு உச்சயினியின் தெருக்களில் சென்ற காலத்தில், அவனைக் கண்டு துன்புற்று அநேகர் பின் சூழ்ந்து வந்ததைப் போன்று, துறவிக் கோலத்தோடு பிச்சைப் பாத்திரத்தைக் கையிற் கொண்டு வெளியே வந்த மணிமேகலையைப் பலரும் சூழ்ந்து கொண்டன ரென்றனர். உதயணன் கதைச் சுருக்கம் வருமாறு:—வத்ஸமென்னும் நாட்டின் நடுவிலுள்ள கௌசாம்பி யென்ற பட்டணத்தின் அரசனாகிய சகஸ்ராநீகனின் மனைவி மிருகாவதிக்கு ஜமதக்நி முனிவரது ஆசிரமத்தில் உதயணன் பிறந்தனன். 'பெரும்புகழுக்குப் பாத்திரனாகி வித்தியாதரரின் அரசனாவா'னென அவன் பிறந்த வமயத்து அசரீரி கூறியவாறே,

தந்தையின் அரசைப் பெற்றுச் சிறப்புற்று விளங்கினன். அரசகாரியங்களை யுகந்தரனது மைந்தன் யௌகந்தராயணனென்னும் அமைச்சனிடம் அளித்து ஆட்சிக் கவலையைச் சற்று நீக்கி

உதயணன் சரிதை

இன்புற்றிருந்தான். அவந்தி நாட்டிலுள்ள உஜ்ஜயினி நகரத்தரசனும், தனது பகைவனும், சண்டமகாசேனனென்றும் அழைக்கப்படும், பிரத்யோதனனது அருமைமகளாகிய ரூபவதி வாசவதத்தை யென்பாளை மணந்திட வேண்டுமென்ற இச்சை உதயணனுக்குப் பிறப்பதாயிற்று. பிரத்யோதனனுக்கும் உதயணனைத் தனது மருமகனாக அடைந்திடல் வேண்டுமென்ற எண்ண முண்டாயிற்று. வேழத்தை வென்று வேட்டையாட வந்த உதயணனைச் சூழ்ச்சியால் துணைப்படை கொண்டு பிடித்து, பிரத்யோதனன் சிறைப்படுத்தினன். தான் முன்பு எண்ணியபடி, கண்டு காதலித்துக் கடிமணம் புரிந்து கொள்ளட்டு மென்று, தனது புதல்வி வாசவதத்தையையும், அவனிடம் காந்தருவ வித்தைகள் பயிலுமாறு அனுப்பினன். தன்னைப் பிரியாதிருந்த வாசவதத்தையின் கூட்டுறவால், உதயணனும் சிறைப்பட் டிருப்பதை முற்றும் மறந்திருந்தனன்.

தமது மன்னன் மாற்றானது சிறையி லடைக்கப்பட்ட செய்தியைக் கேட்டுக் கோசாம்பி மக்கள் பட்ட வருத்தம் கூறி முடியாது. அரசனை அழைத்து வருவதாக உறுதி கூறி நகர மக்களைத் தேறுதலடையச் செய்து, (யூகியென்னும்) யௌகந்தராயணன், வஸந்தகனென்ற துணைவனொருவனோடும் புறப்பட்டுச் சென்றனன். சென்றவன், பித்தனாக மாறுவேடம் பூண்டு, கோரவடிவு கொண்டு கூத்துமாடி, சனத்திரள் கூட்டங் கூட்டமாகத் தன்னைப் பின்தொடர்ந்து வர, பகையரசனது

அருந்துணை அமைச்சன்

அரண்மனை வாயிலை வெகு சுலபமாக அடைந்தான். பித்தனது செயலைக் கேட்டு வாசவதத்தை அவனை அந்தப்புரத்திற்கு அழைத்து வருமாறு செய்வித்து, விநோதங் கண்டு மகிழ்ந்திடுவாளாயினள். பித்தனும், ஆங்குள்ள தனது மன்னனைக் கண்டு மாற்றம் பல புகன்று உண்மையை விளக்கி, வாசவதத்தையோடும் ஒரு நள்ளிரவில் அரசனை அழைத்துச் சிறைநீக்கி வெளிவந்து தன்னாடு நோக்கிச் சென்றடைந்தான். இக்கதை வரலாறு பெருங்காதையில் விரிவாகக் காண்க.

சாத்தனார் இக்கதையினை எந்நூலிலிருந்து எடுத்தாண்டுள்ளன ரென்பது துணிய முடியாததாக உள்ளது. இதனை, க்ஷேமேந்திர மகாகவி யென்பார் வடமொழியிலெழுதிய பிரஹத்கதா மஞ்சரி யென்ற நூலிலிருந்து எடுத்திருக்கலாம். இக்கதை இங்கு உள்ளபடியே, சோமதேவ மகாகவியின் "கதா சரித்சாஹர" மென்ற வடமொழி நூலிலும், பாசகவியின், கதையின் மூலம், "பிரதிக்ஞ யௌகந்தராயண" [illegible] நூலிலும் காணப்படுகின்ற தென்பர். பாசகவி [illegible]

187522

வாசவத்த' மென்ற மற்றொரு வடமொழி நூலும் இவ்வுதயணனின் கதையினைக் கூறுகின்றது. ஆசிரியர் இவற்றினைப் படித்தறிந்தவராகவும் இருக்கலாம். தென் மொழியிலும், இக்கதையினைப் 'பெருங்கதை' யென்ற நூலும், 'உதயண குமாரகாவிய' மென்ற மற்றொரு நூலும் கூறுமென்பர். சாத்தனார் இந் நூற்களையும் படித்திருக்கலாம்.

V. நூலின் விசேடங்கள்.

'மணிமேகலை' இந்திர விழா விமரிசையாக நடைபெற முரசறைவித்த செய்தியைக்கூறித் தொடங்குகின்றது. மணிமேகலைபால் இச்சை கொண்டு காமப் பரவசனாயிருந்த அரசிளஞ் சிறுவன் உதயகுமரன், தன் வேட்கை தோன்ற அவள் பால் பல வமயங்களிற் சென்ற செய்தியை விரித்துக் காட்டுகின்றது. அவனை விட்டு அகல மணிமேகலைக்கு நிகழ்ந்த சம்பவங்களை விளங்க மொழிகின்றது. முடிவி லவனிறந்து பட்ட விதத்தைப் பல உபகதைகளோடும் கூறுகின்றது.

ஆசிரியரின் போராற்றல்.

எதற்கும் பின்வாங்காத மணிமேகலை மனம் தடுமாறாது, அசைவின்றிப் பேரின்பத்தைப் பெறும் நோக்கமொடு நின்று, பேதைப் பெண்ணாயினும் பற்றுக்களைக் களைந்து விண்ணவரும் போற்றும் தவக் கோலத்தைத் தலைமேற்கொண்டு மேம்பாடுற்ற விதத்தை வெகு அருமையாக கவிலுகின்றது. இங்ஙனமாகச் செய்திகள் பலவற்றையும் புனைந்து கூறும் சாத்தனாரது ஆற்றல் மிகவும் அருமையாக உள்ளது. இடையிடையே வந்துள்ள கதைகளும் பிற விஷயங்களும் ஒன்றற்கொன்று வேறுபட்டுத் தோன்றாது. மணிமேகலையின் கதையோடுந் தொடர்ந்து பொருந்த அமைந்து வந்துள்ளனும் ஆசிரியரின் கவிதாசக்தியின் காரணத்தாலென்றே கூறவேண்டும். சோழரது குலப் பெருமையைக் கூறவேண்டி இவர் ஆங்காங்கு, அக்குலத்தவரிற் சிறந்து விளங்கிய மனு, முசுகுந்தன் கரிகாலன் முதலியோரின் அருஞ்செயல்களை இனிமை தோன்றக் குறித்திடுவது படிப்பவரின் நெஞ்சத்தை யள்ளுகின்றன.

சமகால விஷயங்கள்.

இங்ஙனமாகப் புலவர்கள் எடுத்துக் காட்டுதல் பிற விடங்களிலும் உள்ளன காண்க. மனதைக் கவருமிப் புலவரது மணிமேகலை முழுதும் படிப்போர், அக்காலத்தி லிருந்தவாறு, நாடு, நகரம், நீர்வள நிலவளம், குடி, படை, அரசர், போர்வகை, அறவோர், கொடை, கல்வி, மதம், நடை, உடை, வேளாண்மை, கைத்தொழில், ஆறு, மலை, முதலிய பலதுறைப்பட்ட விஷயங்களையும் இக்காலத்தில், அக்காலத்தி லுள்ளவாறே கண்டறிய இயலுகின்றன. இவையனைத்தும் கீழே சரித்திரக் குறிப்பில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

தொடர் நிலைச் செய்யுளின் வனப்பைக் கூறுமிடத்து, தொல்காப்பியத்துள், "அம்மை முதலிய வனப் பெட்டும் தொடர் நிலைச் செய்யுட் கிலக்கணம்," என்றனர். அவ்வனப்பு எட்டினுள் இந்நூல் இயைபின் பாற்படும். ஒல்காப் புகழ்பெற்ற தொல்காப்பியத்துள் செய்யுளியலில் இயைபின் இலக்கணம், "ஞகாரை முதலா னகாரை யீற்றுப், புள்ளியிறுதி யியைபெனப் படுமே" என்று (சூத். 240), கூறப்பட்டுள்ளது. அச்சூத்திர உரையில், பேராசிரியர், "ஞ, ண, ந, ம, ன, ய, ர, ல, வ, ழ, ள வென்னும் பதினொரு புள்ளி யீற்றினுள் ஒன்றனை இறுதியாகச் செய்யுஞ் செய்யுள் பொருட்டொடராகவும், சொற்றொடராகவும் செய்வது இயைபெனப்படும் எ-று; இயைபென்றதனானே பொருள் இயைந்து சொல்லும், இயைந்து வருமென்பது

இலக்கணக் குறிப்பு

கருத்து. சீத்தலைச் சாத்தனாரால் செய்யப்பட்ட மணிமேகலையும், கொங்கு வேளாற் செய்யப்பட்ட தொடர் நிலைச் செய்யுளும் போல்வன; அவை னகார ஈற்றான் இற்றன" என மணிமேகலையை எடுத்துக் காட்டாகக் குறித்துள்ளனர். உரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியரும், இங்ஙனமே எழுதி யுள்ளதும் நோக்கத்தக்கது. இதனால் மணிமேகலைச் செய்யுள் ஒவ்வொன்றும் 'என' என், னகர ஒற்றீறாகவே படிக்கப் படல் வேண்டு மென்பது அறியப்படும். 'என்' என்னும் அசைச்சொல்லைக் கொண்டு ஆசிரியப் பாக்கள் முடிவு பெறுதல் சிறப்புடைய தென்பர். பேராசிரியர், "மற்ற வீற்றான் வருவன வற்றுக்கும் ஈண்டிலக்கண முண்மையின் இலக்கியம் பெற்ற வழிக்கொள்க. இப்பொழுது அவை வீழ்ந்தன போலும்" என அச்சூத்திர உரையில் கூறுவதும் நோக்குக. சாத்தனார் 'எள்ளினின்று எண்ணெய் எடுப்பது' போலத் தமது இலக்கியத்தினின்றும் இலக்கணம் பெறவைக்கும் நூலாசிரியர் சிலரில் ஒருவராவர். இவரறியாத இலக்கண விதி களிருந்திடல் முடியுமா? இலக்கண விதிகளைப் பொருத்த மட்டில் இந்நூல் இம்மியும் பிசகுதலின்றி யுள்ளதெனக் கூறிப் போதலே ஏற்புடைத்தாகும்.

செந்தமிழ் மொழியின்கண் விளங்கும் ஆன்றோராக்கிய இலக்கிய நூற்களில் பெரும்பாலன, பிறவியி னிழிவை இடித்துரைத்து, நிலையற்ற மாயா மகிதலத்தின்கண் மக்கள் அளவற்ற பற்றுக்கொண்டு இறுதியில் 'காதற்ற ஊசியும் கடைவழிக்கு வாரா'தொழிய, இலவுகாத்த கிளிபெனப் பெறுத லொன்று மின்றிப் பரிதவித்து, இன்னற்பட்டு இடுக்கணி லாழாமல் நல்வழியினை நாடி நிற்குமாறு நவிலுவன. ஈசனை மறவாது அவன் பால் நேசம் பூண்டொழுகும் மெய்ப்பத்தர்களை இம்மையிலும் மறுமையிலும் இடும்பை கண்டெடுத்தும் பாராதென்று உறுதியாகக் கூறி உண்மையை விளக்குவன. உத்தி சூழ்ந்த இவ்வுலகப் பற்றை அறவே அகற்றிப் "பற்றிநின்ற பாவங்கள் பாற்றப் பரகதிக்குச் செல்லும்" பரமபதப் பற்றை

நன்னூற்களின் கருத்து.

யடைதற்காகிய உபாயங்களைக் கூறி அவற்றை அனுசரிக்கத் தூண்டி, அறவழியினைக் காட்டுவன. இடர்தலைந்திட அறிவைப் பெருக்கி ஞான இன்பத்தை எடுத்துக் காட்டும் இலக்கணத்தன. அத்திறப்பட்ட உயர்ந்த நன்னூற்களிலொன்றே பன்மணி நூலுளும் நன்மணி நூலாகிய நம் மணிமேகலையா மிந்நூலுமெனக் கூறின் எள்ளுநரெவருளர்? இச்சீரிய நூலின் சிறப்பினை நன்கு ஆராய்ந்தறிந்தன்றோ துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளும், வெங்கைக் கோவையில்,

"மந்தா கினியணி நவணிப் பிரான்
வெங்கை மன்னவகீ
கொந்தார் குழன்மணி மேகலை நூனுட்
பங்கொள்வ தெங்ஙன்
சிந்தா மணியுந் திருக் கோவையு
மெழுதிக் கொளினு
நந்தா வுரையை யெழுத வெவ்
வாறுக வின்றருளே"

என்ற செய்யு ளொன்றில் இதனது சொல் நுட்பம் பொருள் நுட்பங்களைப் பாராட்டி யுள்ளனர். இந்நூலைப் போன்ற நன்னூற்கள், அவற்றுள் பொதிந்து கிடக்கும், இயற்கை உதாரணத்திலும் செயற்கைச் சிங்காரத்திலும் படிப்பவர் மனதைக் கவர்ந்து, தம்வயப்படுத்திக் கொள்ளும் பான்மையன. அது பற்றியே போலும், "ஆயுந்தொறும் தொறுமின்பந்தருங் கல்வி" யென்றும், "நவிறொறு நூனயம் போலும்" என்றும் ஆன்றோர் கூறுவர். முதிர்ந்த கருத்துக்களும், சிறந்த எண்ணங்களும் கொண்டு அறவழி காட்டியாக அவை நிற்றலே அதற்குக் காரணம், நன்னூலாரும், "மாந்தரின் மனக்கோட்டந் தீர்ப்பது" நூலின் மாண் பென்பர். நற்கருத்துக்களும் உவமை முகத்தால் விஷயங்களைத் தெளிவாக அறியச்செய்யு மெழிலும் வாய்ந்த சங்க நூற்களெல்லாம் ஆதாரமாகக் காட்டுதற்குரிய பெருமைவாய்ந்தன. பெருமை தங்கிய இந்நூலும் மேற்கோளாகக் காட்டுதற் குரியது. இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், பரிமேலழகர், அடியார்க்கு நல்லார், திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசர், கயிலைநாதர், சங்கர நமச்சிவாயர் என்பார் போன்ற பெரிய உரை யாசிரியர்களால் அன்போடு போற்றி ஆதாரமாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ள நூலிதுவென்னில், நிகரில்லா திருப்பதன் உயர்வைச் சொல்லவும் வேண்டுமா?

(தொடரும்)

ஏஜண்டுகள் தேவை.

எல்லா ஊர்களிலும் நமது 'ஆனந்தபோதினி' மாத, வாரப் பத்திரிகைகளை விற்பதற்கும், சந்தா சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கும், விளம்பரம் சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கும் தக்க சாமர்த்தியமுள்ள ஏஜெண்டுகள் தேவை. விவரம் அறிய விரும்புவோர் எமக்கு எழுதித் தெரிந்து கொள்ளவும். நமது புஸ்தகங்களும் பத்திரிகைகளும் எல்லா ஸ்டேஷன்களிலுமுள்ள ஹிக்கின்பாதம் புஸ்தகசாலைகளில் கிடைக்கும்.

மானேஜர்.

வீரக் குழந்தைகள்

:(o):

(ஆரியூர். வ. பதுமநாப பிள்ளை.)

செந்தமிழ்க் காவியப் பூஞ்சோலையிலே, ரஸிக சிகாமணிகளின் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளக்கூடியவாறு இனிமையும் சொல் நயமும் பொருள் நயமும் ஒருங்கே நிரம்பப்பெற்றுள்ள நளவெண்பா, மனோகரமான மல்லிகைச் செடி போலும் விளங்குகின்றது. அச்சீரிய நூலின் வெண்பாக்கள், மல்லிகையின் வெண்மலர்களைப் போலும் நெஞ்சைக் கவர வல்ல அழகிய இதழ்களைப் போன்ற அரிய கருத்துகளை விரித்து, கற்போர் அகத்திற் பரவவல்ல கவிமணத்தைப் பெருக்கிப் பெருமகிழ் வூட்டுவனவாக விளங்குகின்றன. செடியினின்றும் பறித்தெடுத்தால் விரைவில் வாடி உலர்ந்து விடக்கூடிய மல்லிகை மலர்களைப் போலன்றி, தனித்தனியே எடுத்துக் கூறினும் சிறிதும் அழகு குன்றாமல் என்றும் மாறாத இன்பத்தை விளைவிப்பனவாக விளங்கும் நளவெண்பாவிலுள்ள கவிமலர்கள், என்றென்றும் வாடாத மலர்களைபோல் விளங்குகின்றன. மென்மையிலும் வெண்மையிலும் மனத்திற்கினிய மணத்திலும் மல்லிகை மலர்கள் தமக்குத் தாமே நிகராக விளங்குவது போல், புலவர்பெருமானாகிய புகழேந்தியார் பாடிய நளவெண்பாவிலுள்ள கவிமலர்களும் வேறு எவற்றோடும் ஒப்பிட்டுரைக்க இயலாதவாறு தமக்குத் தாமே நிகராக விளங்குகின்றன. சாதாரண மல்லிகை மலர்களிலிருந்து நாம் ஒரே விதமான மண இன்பத்தையே அனுபவிக்கிறோம்; புகழேந்திப் பெருமானால் வளர்க்கப் பெற்ற நளவெண்பாவாகிய கவி மல்லிகைச் செடியிலிருந்தோ, நாம் சிங்காரம்—அற்புதம்-வீரம்—சோகம் முதலிய பலவகைப்பட்ட சுவைகளையும் நன்கு அனுபவிக்கிறோம். இங்கு, அக்கவி மல்லிகைச் செடியிலிருந்து வீரமணமும் சோக மணமும் வீசும் சிற்சில கவிமலர்களைப் பறித்தெடுத்து, சிறியேனது சிற்றறிவிற் கெட்டியமட்டும் சிற்றாராய்ச்சியாகிய 'இனிய அத்தர்' தயாரிக்க முயல்கின்றேன். மல்லிகை மலர்களிலிருந்து இறக்கப்பட்ட அத்தர் தகுந்த அனுபவமில்லாதவர்களால் தயாரிக்கப் பட்டதாக இருப்பினும், வஸ்துவின் உயர்வை நோக்கி மல்லிகை அத்தரை அன்பர்கள் பெரிதும் மகிழ்ந்து ஏற்பதேபோல், ஆராய்ச்சிமுறையில் தக்க அனுபவமில்லாத சிறியேன் செய்யப்புகும் சிற்றாராய்ச்சியில் காணப்படும் குற்றங்களையும் குறைகளையும் பொருட்படுத்தாமல்—கவிகளின் சிறப்பை உத்தேசித்து—இக்கட்டுரையைப் படிக்கத் தொடங்குமாறு அன்பர்களை வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன்.

தனக்கு உரிய சிங்காசனத்தையும் செங்கோலையும் மணிமுடியையும் அரச போகங்களையும் நகரையும் நாட்டையும் கலி புருஷனின் கொடுமையினால் இழந்து—செங்கோல் ஏந்தவேண்டிய செங்கையில் குதிரைச் சாட்டி பிடித்து தேர்ப்பாகனாய் மாறி—மற்றொரு சிற்றரசனிடம் 'வாகுகன்' என்னும் பெயருடைய பணியாளாக அமர்ந்த நளவேந்தன், விருந்துண்ண வேண்

டிய தனது மாமியார் வீட்டிலே மடைப்பள்ளியில் இருந்து சமையல் செய்யவும் நேர்ந்தது. அச்சமயத்தில் நிகழ்ந்தவற்றை, இன்றும் நமது மனக்கண்களுக்கு முன் தோன்றக்கூடிய அற்புதக் காட்சிகளைப்போல், புகழேந்திப் பெருமான் அமைத்திருக்கும் அழகிய சொற் சித்திரங்களைச் சற்று கவனிப்போம்.

மடைப்பள்ளியிலே அடுப்பின் எதிரில் அமர்ந்திருக்கும் நளமன்னன் முன்பு, காய்கறிகள் உப்பு புளி பருப்பு அரிசி முதலிய யாவும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அம் மன்னன் காய்கறிகளை அரிவாள் மணையில் வைத்து நறுக்கவில்லை; உலையில் தண்ணீர் வைத்துக் கொதிக்க வைக்கவுமில்லை; அடுப்பு எரியுமாறு அம் மன்னன் நெருப்பை ஊதவும் காணோம். அப்பொருள்கள் அனைத்தையும், அவன் ஒரே ஒரு முறை உற்று நோக்குகிறான். அவ்வளவே! என்ன விந்தை! அவனது அந்த கண்ணோக்கம் ஒன்றினாலேயே, அப்பொருள்களனைத்தும் அன்னமாகவும் குழம்பாகவும் கூட்டாகவும் கறிகளாகவும் மாறி விடுகின்றன! அக்கினிதேவனிடமிருந்து தான் பெற்ற வரத்தின் விசித்திர சக்தியைக் கண்டு, நளவேந்தன் வியந்து நிற்கிறான்!

அவ் வேளையிலே, அழகிய மலர் மாலை அணிந்து—வெற்றிவேலை மணிக்கையில் விளையாட்டாகப் பற்றிக்கொண்டு—சிரித்த முகத்துடன் நிற்கும் இளஞ்செல்வன் ஒருவனையும், குறுநகை தவழும் குளிர்மதி முகமுடைய இளஞ்செல்வி ஒருத்தியையும் அம் மன்னன் தன்னெதிரில்கண்டு பெரிதும் திடுக்கிட்டு நிற்கிறான்.

“மக்களை முன் காணா—மன(ம்) நடுங்கா—வெய்துயிரா
புக்(கு) எடுத்து வீரப் புயத்(து) அணையா—“மக்காள்! நீர்
என் மக்கள் போல்கின்றீர்! யார் மக்கள்?” என்றுரைத்தான்
வன்மக் களி யானை மன்”.

ஒரு காலத்தில், மதயானைச் சேனைகள் பலவற்றிற்கு அதிபனாக விளங்கியவனான நளமன்னன், அக் குழந்தைகளை நோக்கியவுடனே மனம் பெரிதும் நடுங்கிநிற்கிறான்! நிகரற்ற வளம் பொருந்திய நிடதமணித் திரு நாட்டிலே, அரசவையை அலங்கரிக்க வேண்டிய செல்வன்—தான் உயிரோடிருக்கும்போதே—மற்றொரு மன்னனது வீட்டில் அடைக்கலம் புகுந்து ‘இளவரசுப் பட்ட’த்திற்கு உரிய சிறப்புத் தோற்றம் எதுவும் இன்றி—சாதாரண குழந்தையைப்போல் நிற்பதைத் தனது கண்களால் காணவேண்டி நேர்ந்ததைக் கருதி, அம்மன்னனது மனம் பெரிதும் நடுங்குகிறது. கையிலே செங்கோல் தாங்கி சிங்காசனத்திலே கம்பீரமாக வீற்றிருக்கும்போது மடியில் வைத்துக்கொண்டு கொஞ்சிக் குலவத் தகுந்த தனது செல்வக்குமாரனை, கேவலம் மடைப்பள்ளியிலே—தேர்ப் பாகனின் கோலத்தோடு நின்றுகொண்டு—பார்க்கும்படி செய்வித்த விதியின் கொடுமையை நினைத்து, அம் மன்னனது மனம் பெரிதும் குமுறுகிறது. ஒரு கையில் செங்கோலைப் பிடித்து மற்றொரு கையால் அணைத்துக் களிக்கவேண்டிய தனது மகனை, கேவலம் அகப்பையைப்பற்றிய கையுடன் காணவேண்டி நேர்ந்ததே எனும் எண்ணத்தால், அம் மன்னன் சகித்தற்கரிய மன வேதனையோடும் பெருமூச்சு விட்டு நிற்கிறான். செந்தாமரையைப் பழிக்கும் சிவந்த மேனி உடையவனாக நிற்கும் செல்வக் குமாரனை, இயற்கை அழகிழந்து கரிய நிறமடைந்து மிகுந்த விகாரமாக

மாறிப்போய் விட்டிருக்கும் தனது கைகளால் எவ்வாறு தொட்டு எடுத்துத் தூக்குவதென்று அம் மன்னன் பெரிதும் திகைத்து நிற்கிறான். தனது விகார வடிவைக் கண்டு அச் செல்வன் தன்னைத் தொட்டுக்கொள்ள மறுத்து எட்டிச் சென்றுவிடுவானோ என்னும் ஐயத்தினால், அவனிடம் நெருங்கிச் செல்லப் போதிய துணிவின்றி சில நிமிஷநேரம் தயங்கி நிற்கிறான். எனினும், அவனது ஹிருதயத்தினின்றும் பொங்கி எழுந்த புத்ர—வாத்ஸல்யம், அவனது தயக்கத்தை எளிதில் மாற்றிவிடுகிறது. செல்வக் குமாரனை மார்புறத் தழுவி மகிழக் கொள்ளும் பேரார்வம், அத் தயக்கத்தை அவனது அகத்தினின்றும் விரைவில் அகற்றிவிடுகிறது. குற்றமற்ற பேரன்பு, மன்னன் மனத்தில் தோன்றிய அச்சத்தை எளிதில் வென்று விடுகின்றது. எனவே, அடக்கமுடியாத ஆர்வப் பெருக்கினாலே, மன்னன் தன்னையும் மறந்து—பசியால் அழுதுநிற்கும் பாலனைப் பரிந்தெடுக்கும் தாயைப் போலும் எதிரில் நிற்கும் இரு குழந்தைகளையும் தழுவி எடுத்து, ஒப்பற்ற வீரம் பொருந்திய தனது இரு தோள்களிலும் சாய்த்தணைத்துக்கொண்டு உச்சி மோந்து உள்ளம் குளிர்கிறான்.

காண்போர் பரிகசிக்கக்கூடிய தனது விகாரமான வடிவைக் கண்டு வெறுத்து விலகவேண்டிய குழந்தைகள், அவ்வாறின்றி—தான் தொட்டுத் தூக்க முயலும்போது வெறுத்து எட்டிச் செல்லாமல்—தனது தழுவலுக்கு இணங்கி நிற்பது, அம் மன்னனது அகத்தில் அளவற்ற பெருவியப்பை எழுப்புகிறது. ‘தந்தைக்கும் மைந்தனுக்கும் இடையில் உள்ள சம்பந்தம், கேவலம் ஊன உடலைப் பற்றியதாக மட்டுமல்லாமல் உயிரோடு உயிர் கலந்ததாகவும் இருக்கும்’—என்னும் உண்மையை அம் மன்னன் இனிது உணர்ந்து கொள்கிறான். அக் குழந்தைகள், தன்னை தமது தந்தையென்று உணர்ந்து கொள்ளாதிருக்கும் போதே தனது தழுவலுக்கு அவ்வளவுதூரம் அன்போடு கட்டுப்படுவதானால், உண்மையைத் துணிந்து வெளியிட்டுவிட்டால் அவர்கள் எப்படிப்பட்ட பெருமகிழ் வூட்டுவார்களோ என்று அம் மன்னனது மனம் பேராவலோடு கருதுகின்றது. எனினும், ‘அவ்வுண்மையை வெளிப்படுத்த வேண்டிய காலம் இன்னும் வரவில்லை’—என்று அவனது மனச்சாட்சி அவனுக்கு அறிவுறுத்துகின்றது. எனவே, அவ்வுண்மையை அச் சமயத்தில்—அவர்களிடம் வெளியிட்டு விட மன்னனது மனம் துணியவில்லை. ஆதலின், அம் மன்னன் தனது அகத்தில் பொங்கியெழும் பேரார்வத்தை மிகவும் சிரமப்பட்டு அடக்கிக்கொண்டு, அச் செல்வக் குழந்தைகளை தூய மெய்ப் பேரன்பு பொங்கும் விழிகளுடன் நோக்கி, “செல்வப் பிள்ளைகளே! உங்களைப் பார்க்கும்போது, எனது மனத்தில் எனது பிள்ளைகளின் நினைவு தோன்றுகிறது; எனது மக்களைப்போன்றே தோன்றும் நீங்கள், யார் பெற்ற செல்வர்களென்பதை நான் அறியலாமோ?”—என்று மிக சாமர்த்தியமாக வினவுகிறான்.

“மன்னன் நிடதத்தார் வாழ்வேந்தன்மக்கள்யாம்;
அன்னைதனைக் கான்விட்டு அவன்ஏக—இந்நகர்க்கே
வாழ்கின்றோம்; எங்கள் வளநாடு மற்றொருவன்
ஆள்கின்றான்”—என்றார் அழுது.”

“நிடத தேசம் என்று ஒரு தேசமாம்; அந்த தேசத்தை ஆண்ட அரச

னுடைய பிள்ளைகள் நாங்களாம்; அவன் எங்களது தாயாரைக் கொடிய காட்டிலே தவிக்க விட்டுவிட்டு எங்கேயோ மறைந்து போய்விட்டானும்; அதன் பயனாக, நாங்கள் எங்களுக்கு உரிய ராஜ்யத்தை இழந்து இவ்வீட்டிலே வசிக்கும்படி நேர்ந்திருக்கிறதாம். இந்த கதைதான் எங்களது பாட்டியும் தாயும் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறோம்."—என்று பதில் கூறுகிறார்கள் அக்குழந்தைகள். 'எங்களுடைய தாயாரைக் காட்டிலே விட்டுவிட்டு அவன் போக'—என்று சொல்லும்போது: 'அவன்' என்ற சொல் அவர்களது நெஞ்சைப் பெரிதும் குத்துகிறது. இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் தன் பத்தினியைக் கைவிடாமல் காக்கும் மனஉறுதி உடையவனே சிறந்த கணவனாவான் ஆதலின், 'இன்பத்திலிருந்தபோது கூடியிருந்துவிட்டு துன்பம் தொடர்ந்தபோது வாழ்க்கைத் துணைவியைக் காட்டிலே தவிக்கவிட்டுவிட்டு பிரிந்து செல்லத் துணிந்த மன உறுதியற்றவன் தங்களது தந்தை'—என்பது அவ் வீரக்குழந்தைகளின் நெஞ்சைப் பெரிதும் புண்படுத்துகிறது. தமது நாட்டைக் கவரவந்த எதிரியைப் போர்க்களத்தில் தோல்வியுறச் செய்து வெற்றி மாலைசூட முடியாமற் போய்விட்டால், போர்க்களத்தில் பூத உடலைத் துறந்து வீர சொர்க்கம் புகுவதே உத்தமக்ஷத்திரிய வீரர்களுக்கு உரிய லட்சணம் என்பதை அரசகுலத்திற் பிறந்த அவ்விளஞ் செல்வர்கள் நன்கு உணர்வார்களாதலால், தங்களது தந்தை தனது நாட்டைப் பகைவனிடம் காட்டிக் கொடுத்துவிட்டு உயிரோடு வேறிடத்திற்கு ஓடிப் போய்விட்டானென்று அவர்கள் கேள்விப்பட்டிருந்தது, அவ்வீரக் குழந்தைகளுக்கு சகிக்கவொண்ணாத மகத்தான அவமானமாகத் தோன்றுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒருவன் தங்களுடைய தந்தை என்பதை வாயால் கூறவும் அவ்வீரக் குழந்தைகள் பெரிதும் மனம் கூசி நிற்கிறார்கள் போலும்! அதனாலேயே, அவர்கள் தாங்கவொண்ணாத வெறுப்பாலும் சினத்தாலும் வருத்தத்தாலும் பழிச்சொல்லைப் பொறுக்க வொண்ணாத வீர உணர்ச்சியாலும் தூண்டப்பட்டவர்களாய் தங்களது தந்தையை 'அவன்' என்று குறிப்பிடுகிறார்கள் போலும்! அப்படிப்பட்ட பரிதாபகரமான வரலாற்றை வாய்விட்டு வெளியிட்டவுடனே, அவ்வீரக் குழந்தைகளின் ஹிருதயத்தில் பொங்கிக்கொண்டிருந்த சகித்தற்கரிய கொடுந்துயரம், அவர்களால் அடக்க முடியாமல் போய்விடுகிறது.

"எங்களது தந்தை, விதியின் கொடுமையினால் தனது நாட்டைத் துறந்து காட்டுக்குச் சென்று விட்டார். பலவகைப்பட்ட வளங்களும் நிரம்பிய அருமைத் தாய்நாட்டை இன்னொருமன்னன் கைப்பற்றி ஆண்டு கொண்டிருக்க, அந்நாட்டை அவனிடமிருந்து மீட்டுக்கொள்வதற் கில்லாமல் இவ்விடத்தில் நாங்கள் சாதாரணக் குழந்தைகளைப்போல் உண்டு உடுத்து உறங்கியவாறு காலந் தள்ளவேண்டியிருக்கிறது. இவ்வாறு எங்களை இங்கு தவிக்கும்படி விட்டுவிட்ட எங்களது தந்தையை எண்ணி அழுவோமா? அல்லது, உத்தம க்ஷத்திரிய குலத்திற் பிறந்த எங்களது தந்தையை அவ்வாறு ஓடிப் போய்விடுமாறு செய்துவிட்ட விதியின் கொடுமையை நினைத்து அழுவோமா? சுத்த வீரனின் மக்களாகப் பிறந்திருந்தும் தாய் நாட்டை பகைவனிடமிருந்து மீட்கும் முயற்சியில் தலைப்படாமல், பாட்டன் வீட்டில் வீர உணர்ச்சியற்ற சாதாரணக் குழந்தைகளைப்போல் காலங்கழிக்க நேர்ந்திருக்கும் எங்களது தலைவிதியின் கொடுமையை நினைத்து அழுவோமா? ஆருயிர்க்காதலனை எண்ணி எண்ணி தினந்தோறும் கண்ணீர் சொரிந்து

கலங்கி நிற்கும் எங்களது அன்னையின் கொடுந்துயரைக் கண்டு அழுவோமா? வேறு எதை நினைத்து அழுவோம்? ஹிருதயத்திலிருந்து கிளர்ந்து எழும் சகித்தற்கரிய கொடிய மனோவேதனையினாலே, கண்ணீர் சொரிந்து கலங்கி நிற்கிறோம்! எங்களது கொடுந்துயரை நீக்கியருள இன்னருட் கடலாகிய இறைவன் என்றுதான் திருவுள்ளம் இரங்கியருள்வானோ?".

இவ்வளவு கருத்துக்களும் ஓதுவோர் உள்ளத்தில் இனிது தோன்றுமாறு, "இந்நகர்க்கே—வாழ்கின்றோம்; எங்கள் வளநாடு மற்றொருவன் ஆள்கின்றான் என்றார் அழுது"—எனும் இரண்டே அடிகளால் புகழேந்திப் பெருமான் சுருங்கச்சொல்லி விளங்கவைத்துள்ள அரியநயம், உன்ன உன்னப் பெருவியப்பூட்டுவதாகும்.

அவ்வீரக் குழந்தைகள் கூறியமொழிகள், நிடதநாட்டு மன்னனாகிய நளனது உள்ளத்திலே கூரிய வேல்களைப்போல் பாய்கின்றன. அம்மொழிகள் எழுப்பிவிட்ட கொடுந்துயரை, வீரமும் மானமும் நிரம்பிய சீரிய வேந்தனாகிய நளனால் சகிக்க முடியாமற் போய்விடுகிறது. அம் மன்னன் கொண்டிருந்த ஊக்கமும் பெரிதும் குன்றிவிடுகின்றது. வீர மன்னர் குலத்தில் பிறந்து வீரக்கல்வி பயின்று வீரச் செருவில் சிறந்து விளங்கிய வீரநாயகனாகிய நளவேந்தன், தனது தாய்த் திருநாட்டை மற்றொரு மன்னனிடம் விட்டுவிட்டு தானும் இன்னொரு மன்னனிடம் பணியாளாக அமர்ந்து காலங் கழிக்க நேர்ந்தவிதியின் கொடுமையை எண்ணி எண்ணிப் பெரிதும் நெஞ்சு குமுறி நிற்கிறான். அவனது இருவிழிகளிலும் துன்பக் கண்ணீர்பெருகி வழிகிறது. விதியின் கொடுமையினாலே தனது வீரத்தை வெளிப்படுத்த முடியாமல் தனித்துத் தவித்துநிற்க நேர்ந்ததை நினைத்து, அவனது மனம் பெரிதும் சித்திரவதைப்படுகின்றது. ஆருயிர் மக்களின் மொழிகளைக் கேட்டபின்னும் வீர மன்னனது இன்னுயிர் உடலில் தங்கியிருக்க முடியாமல், உடலைவிட்டு வெளிப்பட முயல்கிறது. எனினும், காலம் வரும் காலன் இன்னும் நெருங்காததால், அம் மன்னனது இன்னுயிர் உடலைவிட்டு நீங்க முடியாமல் உடலிலேயே தங்கி சிறைப்பட்ட சிங்கத்தைப்போலும் பெரிதும் துன்புறுகின்றது.

பின்னர், அம் மன்னன் தனது சிந்தைக்கினிய சீரிய அருந்தவப் புதல்வனாகிய இந்திரசேனனை நோக்கிப் பின்வருமாறு வினவுகிறான் :—

"உங்கள்அரசு ஒருவன் ஆள, நீர்ஓடிப் போந்(து)
இங்கண் உறைதல் இழுக்கன்றோ?—செங்கை
வளவரசே! என்(று) உரைத்தான் மாதவத்தால் பெற்ற
இளவரசை நோக்கி எடுத்து"

"வெற்றிவேலைக் கரத்தில் பற்றிநிற்கும் வீரச் செல்வனே! அழகிற்சிறந்த சிவந்த கைவளமுள்ள இளவரசே! உங்களுக்கு உரிய அரசுரிமையை மற்றொருவன் பெற்று செருக்குடன் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்து அரசாண்டு கொண்டிருக்க—அவனை எதிர்த்துப்போராடி தாய் நாட்டை மீட்க முயலாமல், உயிரின்மேல்கொண்ட ஆசையினாலே அச்சம் மிகுந்து தாய்நாட்டை விட்டுவிட்டு ஓடிவந்து உங்களது தந்தைக்கு மாமியார் வீடாகிய இவ்வீட்டிலே நீங்கள் காலங்கழிப்பது பெரிதும் மானக்கேடன்றோ? புலி பசித்தாலும் புல்லைத்தின்பதுண்டோ? வீரவேந்தனது மைந்தனாகப் பிறந்த நீ, தாய்நாட்டை மீட்கும்

வீர முயற்சியில் தலைப்படாமல், தாய்நாட்டை மறந்து பாட்டியார் வீட்டில் அறுசுவை உணவு உண்டு கவலையின்றி காலங்கழிப்பது நன்றாகுமோ? சிங்கத்திற்குப் பிறந்த சிறு குட்டி, தனது சின்னஞ்சிறு பருவத்திலேயே, மதம் மிகுந்த பெரிய யானையையும் நடுங்கவைக்குமன்றோ? நீ உனது கையில் பற்றி நிற்கும் சீரிய வீர வேல், கேவலம் அழகுக்காக ஏந்தும் விளையாட்டுக் கருவியல்ல என்பதையும் பகைவனது மார்பில் ஊடுருவிப்பாய்ந்து அவனது உயிரைக் கொள்ளை கொள்ளக்கூடிய மகத்தான சக்தி பொருந்திய ஆயுதம் என்பதையும் நீ அறியாயோ? வீர வேந்தனின் மகனாகப் பிறந்து—வீர வேலை ஏந்திநிற்கும் நீ, உனது தாய்நாட்டைப் பகைவனிடமிருந்து மீட்க முயலாமல்—கேவலம் ஒரு கோழையைப்போல் கண்ணீர் சொரிந்து கலங்கிநிற்கலாமோ?"

இவ்வாறு நளமன்னன் கூறிய மொழிகள், வீரச் செல்வனாகிய இந்திரசேனனது அகத்தில் அடக்கமுடியாத பெரும் ஆத்திரத்தை எழுப்புகின்றன. துன்பக் கண்ணீர் சொரிந்து கலங்கிக்கொண்டிருந்த அவனது அழகிய சின்னஞ்சிறு செல்வமணிக்கண்களிலே, அம்மொழிகள் கொடிய சினத்தீயை எழுப்பிவிடுகின்றன. துயரம் ததும்பிக்கொண்டிருந்த அச்சிறிய விழிகளிலே, திடீரென்று வீரமும் கோபமும் ஆத்திரமும் ஒருங்கே தாண்டவமாடத் தொடங்கிவிடுகின்றன. உண்மை நிலையை உணராமல் தன்னைப் பழித்துரைத்ததால் வெஞ்சினமடைந்த சிங்கக்குட்டிபோன்ற இந்திர சேனன், சினத்தால் பெரிதும் சிவந்த கண்களுடன் கூடியவனாய்—போர்முனையில் எதிரியை எள்ளிநகையாடும் சீரிய வீரனது கம்பீரக் குரல்போன்ற வீரக்குரலிலே—பின்வருமாறு அம்மன்னனை நோக்கிக் கூறத்தொடங்குகிறான்:—

"நெஞ்சால் இம்மாற்றம் நினைந்(து) உரைக்க நீஅல்லா(து)
அஞ்சாரோ மன்னர் அடுமடையா! — எஞ்சாது
தீமையே கொண்ட சிறுதொழிலாய்! எங்கோமான்
வாய்மையே கண்டாய் வலி."

"ஆணாய்ப் பிறந்தும் பெண்ணைப்போல் சமைக்கும் மடைத்தொழிலை மேற்கொண்டு, அடுப்பங்கரையில் அனலில் புழுங்கும் அற்பனே! எவராலும் அவமதிக்கப்படும் சிறு தொழிலாகிய தேரோட்டும் வேலை மேற்கொண்டுள்ள இழிவான வேலைக்காரனே! 'நீங்கள் இப்பொழுது இங்கு தங்கியிருப்பது பெரும் மானக்கேடு' என்று கேவலமான பழிச்சொல்லை நெஞ்சார நினைத்து வாய்விட்டு வெளியிற்சொல்ல உன்னையன்றி, மன்னர்கள் எவரேனும் மனம் துணிவரோ? வீர வேந்தனுக்குப் பிறந்து வீர உணர்ச்சி நிறைந்துள்ள எங்களைப் பார்த்து, இத்தகைய பழிமொழியைக்கூற உனது நாக்கு எப்படித்தான் துணிந்ததோ? வீர குலத்திற் பிறந்து வீரக்கல்வி பயின்று வீரர்களிடையில் வளரும் எங்களது வீர உணர்ச்சியை, வாயில்லாப்பிராணிகளாகிய குதிரைகளை அடக்கியாளும் வீரத்தையன்றி வேறு எவ்வித வீரத்தையும் அறியாத சாதியாகிய நீ எவ்வாறு அறிவாய்? எங்களது தந்தையும் தலைவனும் அரசனுமாகிய நளவேந்தன், தனக்கு உரிய அரசைப் புட்கரனிடம் விட்டுவிட்டு வெளிப்பட்டது புயவலி யில்லாததனாலேயே யென்று எண்ணிக்கொண்டு விட்டாயோ? நன்று! நன்று!! போர் முனையில் எமது அரசனுடன் எதிர்த்து நிற்கப்போதிய மனத்துணிவின்றி, கேவலம் சூதில் வஞ்சனையாகவன்றோ புட்கரன் எங்களது அரசைக் கவர்ந்துகொண்டு விட்டான்! உயிர் துறக்க நேர்ந்தாலும் சொன்ன

சொல் மறுக்க ஒருப்படாத உத்தம சத்தியப்பற்றினாலன்றோ, எமது மன்னன் தனக்கு உரிய செங்கோலையும் சிங்காசனத்தையும் வளம் நிறைந்த நாட்டையும் அன்பு மிகுந்த குடிகளையும் துறந்து காட்டுக்குப் புறப்பட நேர்ந்தது! புயவலியையும் படைவலியையும் விட, வாய்மை வலியையே யன்றோ எங்களது மன்னன் பெரிதும் மதித்தவனாய் எத்தகைய கொடிய துயருக்கும் மனம் துணிந்து வனம் புகுந்தான்! அவ்வுண்மையை உணர்ந்து கொள்ளாமல், எங்களைப் பழித்துரைக்க உனது மனம் எப்படித் துணிந்தது.?"

"எந்தை கழலிணையில் எம்மருங்கும் காணலாம்
கந்து சுளியும் கடாக்களிற்றில்—வந்து
பணி முடியில் பார்காக்கும் பார்வேந்தர் தாழும்
மணிமுடியில் தேய்ந்த வடு."

"ஆயிரந் தலைகளைஉடைய அரவாசனால் தாங்கப்படும் இந்நிலவுலகிலே, கட்டுத்தறியைச் சினந்து முறிக்கும் மதயானைகளின்மேல் ஏறிவரும் மன்னர்களில் பற்பலர் எமது தந்தையின் சபையை அடைந்து, ஒவ்வொருவராக அம்மன்னனது அடியிணைகளில் தத்தம் மணி முடி படியுமாறு கீழ்வீழ்ந்து வணங்கி எழுவார்கள். அதன் பயனாக, அம் மன்னர்களின் மணி முடிகள் பட்டுப் பட்டுத் தேய்ந்த வடுவை, வீரக்கழல் அணிந்த எமது தந்தையின் அடியிணைகள் முழுவதிலும் காணலாம். அவ்வாறு எண்ணிறந்த மன்னர்கள் வந்துபணியும் வீரக்கழல்களை உடைய வீரவேந்தனாகிய எமது மன்னர் நாயகனின் பெருமையை, சமையற்காரனும் தேர்ப்பாகனுமாகிய நீ எவ்வாறு அறிவாய்? அத்தகைய வீரவேந்தன்கூட, தனது அரசை மற்றொரு மன்னனிடம் விட்டுவிட்டு வெளிப்பட நேர்ந்தது 'பண்டை விதியின் பயனாலேயே' யன்றி வேறு எதனாலுமன்று என்பதை, இனியேனும் உணர்ந்துகொள்வாய்! சூதில் வஞ்சனையாக தோற்கடிக்கப்பட்ட எமது தந்தையினால் நிடதநாடு புட்கரனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு விட்டதால், அதை மீட்கும் முயற்சியில் தலைப்பட முடியாமலும் தாய்நாட்டின்மேல் கொண்ட ஆர்வத்தை மறக்க முடியாமலும்—நாங்கள் எதுவும் செய்வதிற்கில்லாமல் இவ்விடத்தில் தங்கியிருக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதை—இனியேனும் நீ நன்கு உணர்ந்துகொள்ளக் கடவாயாக.!"

இத்தகைய தனது செல்வப் புதல்வனது சீரிய வீர வாசகங்களைக் கேட்ட வந்தன்,

"மன்னர் பெருமை மடையர் அறிவரோ?
உன்னை அறியா(து) உரைசெய்த—என்னை
முனிந்த ருளல்"—என்று முடிசாய்த்து நின்றான்,
கனிந்(து) உருகி நீர் வரக் கண்.

இந்திரசேனனது வீரமொழிகள், நளனது ஹிருதயத்தில் புகுந்து அதனை எரியில் உருகும் மெழுகேபோல் பெரிதும் நைந்து உருகச்செய்விக்கின்றன. தன்னையும் தனது வீரக் குழந்தைகளையும் பிரித்துவைத்த விதியின் கொடுமையைச் சிந்திக்கச் சிந்திக்க, அம் மன்னனது கன்னங்களின் வழியே துன்பக் கண்ணீர் சிற்றருவிபோல் ஒழுகத் தொடங்கி விடுகிறது. இவ்வாறு பெரிதும் உருகும் நெஞ்சொடும் நீர் பெருகும் கண்களோடும் கூடி

யவனுன நளவேந்தன், தனது தலையைச் சற்றே சாய்த்து நின்று கொண்டு பின்வருமாறு கூறுகிறான்:—

"அரியணையில் அமர்ந்து செங்கோல் செலுத்தும் அரசர்களின் பெருமையை, மடைப்பள்ளியில் அனலில் புழுங்கும் சிறு தொழிலாளரான சமையற்காரர்கள் அறியவல்லாரோ? சிங்கக்குட்டியின் சிறப்பை, சிறு நரி அறியுமோ? அரசிளங்குமாரனுகிய உனது அரும்பெரும் பெருமையை, அடிமையனுகிய அடியேன் அறியவல்லேனே? உனது பெருமையை உணர்ந்து கொள்ளாமல், பேதையேன் கூறிய சிறுமொழிகளைச் சிந்தையிற்கொண்டு என்னைச் சினந்தருளாதே!"

இவ்வாறு, வீரவேந்தனுகிய நளன் தனது வீரக்குழந்தைகளுடன் உரையாடியதை—ஓதுவோர் உள்ளத்தில் இன்றும் சலனப் படக்காட்சியைப்போல் தோற்றுவிக்கக் கூடியவாறு புகழேந்திப் பெருமான் அமைத்துள்ள அற்புதச் சொற்சித்திரத்தை உன்ன உன்ன, அன்பர்களின் நெஞ்சு இன்பக் கடலாடுகின்றது. பல்லாயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளை, இன்றும் நமது மனக்கண்ணின் முன் செவ்விதில் தோன்றச் செய்விக்கக்கூடிய அற்புதச் சொற்சித்திரங்களை அமைத்துத் தந்தருளிய புலவர்திலகராகிய புகழேந்திப் பெருமானுக்கு நாம் என்ன கைம்மாறு செய்யவல்லோம்? எளிமையும் இனிமையும் நிரம்பியனவும் ஓதுந்தோறும் ஓதுந்தோறும் உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சியைப் பெருக்குவனவுமாகிய இத்தகைய அற்புதச் சொற்சித்திரங்கள் பற்பல நிறைந்துள்ள அமுதநூலாகிய நளவெண்பாவிலுள்ள பலவகை நயங்களையும் போரார்வத்துடன் கண்டு களிப்பதும் பிறருக்கு எடுத்துரைப்பதுமே, புகழேந்திப் பெருமானுக்கு நாம் இக்காலத்தில் செய்யக்கூடிய கைம்மாறுகும். பெருந்தவப்பயனுக நளவேந்தன் பெற்ற அருந்திறலமைந்த வீரக் குழந்தைகளைப் போன்ற குழந்தைகள், நமது பாரத மணித்திருநாட்டில் பெருகவேண்டும். இந்நாட்டில் வாழும் அன்பர்கள், தம்தம் செல்லப் புதல்வர்களை சின்னஞ்சிறு பருவத்திலிருந்தே வீரத்தில் சிறந்து விளங்குமாறு பழக்கவேண்டும். இக்காலத்திய இளங் குழந்தைகளே பிற்காலத்தில் இந்நாட்டில் தேசப்பணியில் சிறந்து விளங்கவேண்டியவர்களாதலின் அவர்களது நெஞ்சிலும் சொல்லிலும் செயலிலும் சீரிய வீரம் இனிது பொருந்தி வளர்ந்துவருமாறு இன்னருட்கடலாகிய இறைவன் திருவருள் புரிவானுக.

சந்தாதாரர்களுக்கு:—சந்தா நெம்பர் தெரியாதவர்கள் மாத மாதம் வரும் சஞ்சிகையின் மேலுள்ள விலாசத்தில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் நம்பரைப் பார்த்துக் குறித்து வைத்துக்கொள்ளக் கோருகிறோம்.

பிரம சூத்திரம்.

(சித்தூர் பண்டித-பூ. ஸ்ரீநிவாசன்)

(145-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

அனுவாதம்:—(இதுகாறும் கூறிய விஷயங்களின் சுருக்கம்):—

இதுகாறும் கூறிய பதினொரு சூத்திரங்களுள், "அதாதோ பிரஹ்ம ஜிஞ்ஞாஸா" என்னும் முதல் சூத்திரத்தால் பிரம்ம விசாரம் செய்யத் தக்கது என்பதும், "ஜந்மாத்யஸ்ய்யயத:"; "ஸாஸ்த்ர யோநித்வாத்;" "தத்து ஸமந்வயாத்;" "ஈக்ஷதேர்நா சப்தம்;" "கௌணஸ்சேந்நாத்ம ஸப்தாத்;" "தந்நிஷ்டஸ்ய மோக்ஷோபதே ஸாத்;" "ஹேயத்வாவசநாச்ச;" "ஸ்வாப்யயாத்" "கதிஸாமாந்யாத்;" "ஸ்ருதத்வாச்ச" என்ற பத்து சூத்திரங்களால் அந்தப் பிரஹ்மமே உலகத்தின் உற்பத்தி திதி லயங்களுக்குக் காரணமென்பதும், சர்வஞ்ஞத்துவமும் சர்வ சக்தித்துவமும் உடையவனென்பதும், எல்லா வேதாந்த வாக்கியங்களும் அபிப்பிராய பேதமின்றி ஒரே தன்மையாக சேதனவஸ்துவாகிய அந்தப் பிரம்மவஸ்துவே ஜெகத் காரணவஸ்து என்று சாற்றுகின்றன என்பதும் விளக்கப்பட்டன. இனி,

அந்த வஸ்து சகுணம் நிர்க்குணம் என்னும் பேதத்தால் சகுணப் பிரம்மம் என்றும் நிர்க்குணப் பிரம்மம் என இரண்டு விதமாக வழங்கப்படுகின்றது. நாமரூப விகாரங்களை யுடையது சகுணப்பிரம்மம் என்றும் உபாதியில்லாதது நிர்க்குணப் பிரம்மம் என்றும் நூல்கள் நுவலும். அதாவது, பிரம்மத்தின் லக்ஷணம், சொரூப லக்ஷணம், தடஸ்த லக்ஷணம் என இருவகைப்படும். எப்பொழுதும் உள்ள லக்ஷணம் சொரூப லக்ஷணம்; எப்பொழுதேனும் ஒரு காலத்திலுள்ள லக்ஷணம் தடஸ்த லக்ஷணம். "காகம் இருப்பது தேவதத்தன் வீடு" என்பது தடஸ்த லக்ஷணத்திற்கு உதாரணமாம். காகம் ஏதோ ஒரு சமயத்தில் உட்கார்ந்து தேவதத்தன் வீட்டைக் காட்டுவதாகின்றது. அதுபோல, நாமரூப விகாரங்களாகிய உபாதிகளற்ற அப்பரவஸ்து அடியார்களுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்தல் முதலிய காரியங்களினிமித்தம் காளகண்டம் சதுர்ப்புஜம் முதலியவைகளோடு கூடிய பலவகைப்பட்ட திருமேனிகொண்டு விளங்கி வியவகரிக்கின்றது. இவற்றுள் சகுணப்பிரம்மம் உபாசியமானது (உபாசிக்கத் தக்கது.) நிர்க்குணப்பிரம்மம் ஞேயமாயுள்ளது (ஞானத்திற்கு விஷயமா யுள்ளது.) ஆகவே, ஞேயமாயுள்ளதும் சத்

தியமானதுமாகிய நிர்க்குணப் பிரம்மம் வித்தியா விஷயமானது, உபாசிக்கத் தக்கதும் கற்பிதமானதுமாகிய சகுணப்பிரம்மம் அவித்தியா விஷயமானது.

"த்வே வித்யே வேதிதவ்யே * * *

பராசைவா பராச * * *

அதபராய யததக்ஷரமதி கம்யதே."

"அறியப்பட வேண்டிய வித்தைகள் இரண்டு. அவை பரவித்தை அபர வித்தை என்பனவாம். எதனால் பிரஹ்மம் அறியப்படுகின்றதோ அது பர வித்தை." என்னும் முண்டகோபநிஷத்தின் வாக்கியமும் ஈண்டு அறியத் தக்கதாம். இவற்றுள்,

முக்கிய பலமாக வுள்ளது நிர்க்குணப் பிரஹ்மஞானமே யாகும். ஆயினும், அது பூர்வசாதனங்களின்றி உண்டாவது அசாத்தியமாம். ஆதலின் முதலில் சகுணோபாசனை அவசியமாகின்றது. சகுணோபாசனையால் சித்தத்தின் ஏகாக்கிரத்தன்மை யுண்டாகும். அதனால் பிரஹ்மஞானம் எளிதில் உண்டாகும். அந்தச் சித்த ஏகாக்கிரதையின் பொருட்டே பலவகைப்பட்ட சகுணோபாசனைகளைச் சுருதிகள் காட்டுகின்றன.

ஆகலின், நிர்க்குண சகுணப் பிரம்மத்தைக் கூறும் சுருதிகளும் அவற்றின் அபிப்பிராயங்களும் இனி காட்டப்படும்.

6. ஆனந்த மயாதி கரணம்

12-வது சூத்திரம். அவதாரிகை:—தைத்திரீய உபநிடதமானது "அன்னமயம்—பிராணமயம்—மனோமயம்—விஞ்ஞானமயம் என்று தொடங்கி முடிவில் "தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாத் விஜ்ஞானமயா தந்யோ அந்தர ஆத்மாநந்தமய:" என்று முடிகிறது. அதாவது "அந்த இந்த விஞ்ஞான சொரூப ஆத்மாவிற்கு வேறானதும் சூக்குமமானதும் ஆனந்த சொரூபமாக வுள்ளதுமாகிய ஆத்மா" என்று கூறுகின்றது. அன்றியும்,

அந்த உபநிடதத்தின் உபக்கிரமம் (ஆரம்பம்) "சத்யம் ஞானம் அநந்தம் பிரஹ்ம" என்று இருக்கின்றது. பிரகரணத்தின் (அத்தியாயத்தின்) உபக்கிரமம் பிரஹ்மத்தைக் குறிக்கும் விஷயமா யிருத்தலால், அந்தப் பிரகரணத்தில் கூறப்பட்டுள்ள விஷயமும் பிரஹ்மத்தைப் பற்றியதாகவே இருக்க வேண்டும். ஏனெனில், உபக்கிரம உபசம்மாரங்கள் ஒரு பிரகரணத்தில் அல்லது ஒரு நூலில் கூறப்பட்டுள்ள விஷயம் இன்னதென்பதை அறிதற்குரிய லிங்கமாம். (அடையாளமாம்.) ஆனால், அதற்கு முன்புள்ள வாக்கியங்களோ 'அன்னமயம்' முதலிய அமுக்கிய ஆத்மாக்களை வரிசையாகக் கூறுவனவா யிருக்கின்றன. ஆகையால் "தஸ்மாத்வா........" என்று தொடங்கும் வாக்கியத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ள ஆனந்த மயன் என்னும் சொல், பிரகரண ஆரம்பத்தின் பிரகாரம் பார்த்தால் பரப்பிரஹ்மத்தைக் குறிப்பதாக இருக்கின்றது. 'அன்னமயம்' முதலிய அமுக்கிய ஆத்மாக்களின் வரிசையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் முறைப்படி பார்த்தால் ஜீவனைக் குறிப்பதாக இருக்கின்றது, ஆதலால், ஆனந்தமயன் என்னும் சொல்லானது பிரம்மத்தையே குறிக்கின்றதா? அல்லது ஜீவனையே குறிக்கின்றதா? என்பது இங்கு தோன்றும் சந்தேகமாகும்.

ஆனந்த மயன் என்னும் பெயரால் குறிக்கப்படுவது பரப்பிரஹ்மமே என்று விருத்திகாரர் அபிப்பிராயப்படுகின்றார். "பரப்பிரஹ்மமல்ல; ஜீவாத்மாவே" என்று பாஷியகாரர் (சங்கரர்) கூறுகின்றார். ஆகவே, இந்த அதிகரணத்தில் (மேலே குறிக்கப்பட்டுள்ள தலைப்பாகிய ஆனந்த மயாதி கரணம் என்னும் அதிகரணத்தில்) இதன் சம்பந்தமாகவுள்ள சில சூத்திரங்களுக்கு இவ்விருவரும் தம் தம் அபிப்பிராயங்களுக் கேற்றவாறு பொருள் கொள்ளுகின்றனர். முடிவில் பாஷியகாரர் மதமே (அபிப்பிராயமே) சித்தாந்தமாகின்றது. ஆகலின், சூத்திரங்களுக்கு இரண்டுவித அர்த்தங்கள் எழுதப்படுகின்றன. முதலில் விருத்திகாரரின் அர்த்தமும் பின்னர் அதனைக் கண்டித்துப் பாஷியகாரர் கூறும் அர்த்தமும் இங்கு காட்டப்படும்.

(இந்த விருத்திகாரர் இன்னார் என்பது முன்னரே காட்டப்பட்டது. எனினும், வாசகர்களின் அனுகூலத்தின் பொருட்டு ஈண்டும் சிறிது காட்டுவது இழுக்காகாது.

நிரீசுவர சாங்கியர் சேசுவர சாங்கியர் என சாங்கியர் இருவகைப்படுவர். பட்டரும் பிரபாகரரும் நிரீசுவர சாங்கியர். பிரஹ்மம் எனப்படுவதாகிய ஒரு பொருள் இல்லை என்பது இவர்கள் கொள்கை. போதாயனர் என்பவர் சேசுவர சாங்கியர். இவர் விருத்திகாரர் எனவும் படுவர். பிரஹ்மத்தை அங்கீகரிப்பவர். வேதத்தில் சித்த வஸ்துவை (முன்னமே உள்ள பொருளை)க் காட்டும் வாக்கியங்கள் என்பது பிரபாகரர் கொள்கை. சித்தவஸ்து பரமான வாக்கியங்கள் உண்டு என்பது போதாயனர் (விருத்திகாரர்) கொள்கை. சித்தவஸ்து பரமாகவுள்ள அந்த வாக்கியங்கள் கர்மவிதி சேஷ வாக்கியங்களே என்பர் பட்டர். அதனோடு உபாசனா விதி விசேஷமாகவும் வேதவாக்கியங்கள் இருக்கின்றன என்பர் போதாயன விருத்திகாரர். அந்த போதாயன விருத்திகாரரே இங்கு ஆனந்தமயன் என்பது பிரமத்தையே குறிக்கும் என்பவர்.)

விருத்திகாரர் வாதம்:—

"ஆனந்த மயன் என்பது ஜீவாத்மாவையே குறிக்கும் என்று சித்தாந்தி கூறுகின்றார். அதற்கு அவர் காட்டும் காரணம் என்னவெனில்: "ஆனந்தமயம் அன்னமயம் முதலிய எல்லாவற்றிற்கும் உள்ளிருப்பவன் என்று கூறும் வேதம், அந்த ஆனந்த மயனை ஓர் பறவையாக உருவகப்படுத்தி, "ஆனந்தமயனாகிய அந்தப் பறவைக்கு பிரியமோதப் பிரமோதங்கள் (இஷ்ட விஷயத்தைப் பார்க்கிறதினால் உண்டாகும் விருத்தி உண்டாகும் விருத்தி பிரியம் எனப்படும். அதை யடைவதால்) உண்டாகும் விருத்தி மோதம். அதை அனுபவிப்பதால் உண்டாம் விருத்தி பிரமோதம், தலை சிறகு முதலிய அவயவங்களாகவும் விஞ்ஞானமயகோசம் உடலாகவும் இருப்ப"தாகக் கூறுகின்றது. ஆதலின், ஆனந்தமயகோசன் முக்கியாத்மா அல்ல என்பது தெளிவாகின்றது. எப்படியெனில், முக்கியாத்மா சரீரியல்ல; அசரீரி; ஆகலின் அவனுக்குப் பிரியமோ அப் பிரியமோ இருப்பதாகக் கூறுதல் பொருந்தாது' என்பதே பாஷியகாரர் காட்டும் காரணமாகும். "இது சரியான காரணமாகாது. அது எப்படி என்பதைக் காட்டுவோம்" (என்று விருத்திகாரர் பாஷியகாரரின் ஆக்ஷேபத்தைக் கண்டிக்கிறார்.)

சூ. 12. "ஆநந்த மயோப்யாஸாத்."

பதம்.—ஆநந்தமய:—அப்யா ஸாத்.

பதவுரை—ஆநந்தமய:=ஆனந்தமயன் என்னும் பெயரால் அழைக்கப்படுபவன் (பரமாத்மாவே); ஏனெனில்,—அப்யாஸாத்=ஆனந்தன் என்னும் சொல் பரமாத்ம பரமாக சுருதியில் பலமுறையும் பிரயோகிக்கப்பட்டிருத்தலால்.

கருத்து:—சுருதியானது ஆனந்த சப்தத்தைப் பலவிடங்களில் பரமாத்ம பரமாகவே கூறுகின்றது. ஆகலின், ஆனந்தமயன் முக்கியாத்மாவாகிய பரமாத்மாவேயன்றி அமுக்கியாத்மாவாகிய ஜீவனல்ல. அமுக்கியாத்மாக்களாகிய அன்னமயம் முதலானவைகளோடு சேர்த்து அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம், ஆனந்தமயம் எனக் கூறப்பட்டிருத்தலால் ஆனந்தமயன் அமுக்கியாத்மாவாகவே இருக்கவேண்டும் என்று கொள்ளுவது தகுதி யன்று. ஏனெனில், முக்கியாத்மாவை யுணர்த்த வந்த தைத்திரீய உபநிடதமானது மனிதர்களினுடைய புத்தியின் தாரதம்மியத்தை யனுசரித்து முதலில் அன்னமய சரீரமே ஆத்மாவெனக் காட்டி, பின் அதனை மறுத்து பிராணமே ஆத்மா எனக் காட்டி, பின் மனோமயத்தையும், அதன் பின் விஞ்ஞானமய கோசத்தையும், கிரமக் கிரமமாகக் காட்டிக்கொண்டே போய், முடிவில் ஆனந்த மயனைக் குறித்துக் காட்டியது. ஆனந்தமயனுக்குப் பின் வேறொருவரையும் காட்டவில்லை. அவ்வாறு காட்டாததுகொண்டே ஆனந்தமயனே முக்கியாத்மா வென்பது விளங்குகின்றதே. இனி, அவயவாதி சரீரங்களை யுடையவனாகக் கூறப்பட்டிருத்தலால் ஆனந்தமயன் பரமாத்மாவல்ல என்னும் ஆக்ஷேபமும் சரியன்று. அன்னமயாதிகளை யுத்தேசித்து சரீர மிருப்பதாகக் கற்பிக்கப்பட்டதேயன்றி உண்மையில் சரீராதிகளைப் பெற்றிருத்தலா லன்று. ஆகலின் ஆனந்தமயன் பரமாத்மாவே என்பது நிச்சயிக்கப்படுகின்றது.

(கீழ்வரும் வினாவிடைகளால் இவ்விருவரின் அபிப்பிராயங்களும் தெள்ளிதின் உணரப்படும்.)

பாஷியகாரர்:—அன்னமயம் பிராணமயம் என்றுள்ள வாக்கியங்களில் உள்ள 'மய' என்னும் விகுதிகள் விகாரார்த்தத்தைத் தருவனவாகும். அங்ஙனமாக, ஆனந்தமய என்னும் வாக்கியத்திலுள்ள 'மய' என்னும் விகுதிக்கு விசேஷார்த்தம் கற்பித்தல் கிரமமாகாது.

விருத்திகாரர்:—பிரகரணத்தின் உபக்கிரமம் (ஆரம்பம்) "ஸத்யம் ஞானம் அநந்தம் ப்ரஹ்ம" என்றிருத்தலால் அவ்வாறு பொருள் கொள்ளுதல் யுக்தமே யாகும்.

பா:—அப்படியானால் அன்னமயம் முதலியவற்றிற்கும் பிரஹ்மத்துவம் கூறவேண்டி வருமே.

வி:—சுருதியானது அன்னமயம் முதலிய எல்லாவற்றினுள் அந்தராத்மா இருப்பதாகக் கூறி, முடிவில் ஆனந்தமயனிடத்தில் அத்தகைய அந்தராத்மா இருப்பதாகக் கூறவில்லை. ஆதலால், ஆனந்த மயனுக்கு மாத்திரம் பிரஹ்மத்தன்மை சித்திக்குமே யன்றி, அன்னமயம் முதலியவற்றிற்குச் சித்திக்காது. அன்றியும், ஆனந்தமயனுக்கு சீவத்தன்மை கூறினால் பிரகரண பங்கம் நேரிடும்.

பா:—பிரகரண பங்கம் ஏன் உண்டாகும்? ஆனந்தமயனுக்கு பிரியமோதப் பிரமோதங்கள் சிரமாகவும் சிறகாகவும் வருணிக்கப்பட்டிருத்தலால் அவன் எப்படி பரமாத்மாவாக இருக்கக்கூடும்? பரமாத்மா நிரவயவனல்லவோ? மேற்கூறிய தைத்திரீய உபநிடதத்தில் பிரதிஞ்ஞா வாக்கியமாகவுள்ளது "ஸத்யம் ஞானம் அநந்தம் ப்ரஹ்ம" என்னும் வாக்கியமாகும். (பிரதிஞ்ஞா வாக்கியம்=எடுத்துக் கொண்ட விஷயத்தைக் கூறும் வாக்கியம்.) இந்த வாக்கியத்தால் குறிக்கப்பட்ட பொருள் பரப்ரஹ்மம். அந்த பிரம்மம் "ப்ரஹ்ம புச்சம் ப்ரதிஷ்டா" என்னும் உபசங்கார வாக்கியத்திலும் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. பரப்பிரம்ம ஞானம் உண்டாவதற்காக ஸ்தூலாருந்ததி நியாயத்தின்படி அன்னமயம் முதல் ஆனந்தமயம் ஈறாகவுள்ள பஞ்சகோசங்களின் விவரணம் கூறப்பட்டது. ஆகலின், பிரகரணபங்கம் எவ்விதத்தும் உண்டாகாது, (ஸ்தூலாருந்ததி நியாயம்=அருந்ததி நக்ஷத்திரத்தைக் காண விரும்பும் ஒருவனுக்கு அந்த நக்ஷத்திரம் மிகவும் சூட்சுமமாயிருப்பதால் அதற்குப் பக்கத்திலுள்ள பெரிய நக்ஷத்திர மொன்றை முன்பு காட்டி, பின் அதற்குப் பக்கத்திலுள்ள சிறிய நக்ஷத்திரத்தைக் காட்டி இதுவே அருந்ததி நக்ஷத்திரம் என்று ஒருவன் கூறுகிறான். இந்தத் திருஷ்டாந்தம் "ஸ்தூலாருந்ததி நியாயம்" எனப்படும். இதுபோல, சூக்குமமாகவுள்ள ஆத்மாவைத் தூலமாகவுள்ள பஞ்சகோசங்களைக் காட்டிப் பின் அவற்றைத் தள்ளி பஞ்ச கோசங்களுக் கப்பாற்பட்டது ஆத்ம சொரூபம் என்று ஆசாரியர் மாணாக்கனுக்கு உபதேசிப்பார். இவ்வாறு ஸ்தூல நக்ஷத்திரத்தைக் காட்டி சூக்குமமான அருந்ததி நக்ஷத்திரத்தைக் காட்டுவதுதான் ஸ்தூலாருந்ததி நியாயம் (நியாயம்=திருஷ்டாந்தம்) எனப்படும்.)

"தூலத்தின் மரங்கள் காட்டித் தனிப்பிறை காட்டுவார்போல்
ஆலத்தின் உடுக்கள் காட்டி அருந்ததி காட்டுவார்போல்
தூலத்தை முன்புகாட்டிச் சூக்கும சொரூபமான
மூலத்தைப் பின்புகாட்ட முனிவரர் தொடங்கினரே."

என்று கைவல்ய நவநீதம் கூறுவதுங் காண்க.)

வி:—சுருதியானது ஆனந்தமயத்திற்கு "ப்ரஹ்ம புச்சம்" என்று கூறியிருக்கின்றது. புச்சம் என்பது அவயவத்திற்காம். ஆகவே, ஆனந்தமயனுக்கு பிரம்மம் அவயவம் ஆகும். இவ்வாறு பிரம்மம் ஆனந்தமயனுக்கு அவயவம் என்று சுருதி கூறியதால், பிரமத்திற்கு இங்கு பராதீனத்துவம் சம்பவிக்கின்றதே யன்றி சுய பிரதானத் தன்மை சம்பவிக்கவில்லையே.

பா:—பிரகரண பலத்தினால் சுயப்பிரதானத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது.

வி:—பிரம்மம் ஆனந்தமயனுக்கு அவயவமென்று கூறப்பட்டாலும் ஆனந்தமயனே பிரம்மமாக இருத்தலால் பிரகரண பங்கம் சம்பவித்தலில்லை.

பா:—அங்ஙனமாயின், ஆனந்தமயனாகவும் ஆத்மாவாகவும் அவயவியாகவும் இருக்கும் பரமாத்மாவே, புச்சமும் பிரதிஷ்டையும் அவயவமும் ஆக இருக்கின்றானென்று ஏற்படுகின்றதே. இது சரியாகுமா? ஆகாதே. அன்றியும், "பிரம்ம புச்சம் பிரதிஷ்டா" என்ற வாக்கியத்தில் 'பிரம்ம' சப்தப் பிரயோகம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனந்தமய வாக்கியத்தில் அவ்வாறு பிரம்ம சப்தப் பிரயோகம் செய்யப்பட்டிருக்கவில்லை. இதனால், பிரகரணத்

(அத்தியாயத்)தில் கூறப்பட்டுள்ளதாகிய பிரம்ம வஸ்து புச்ச என்னும் வாக்கியத்திலேயே முக்கியமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதென்பது நன்கு விளங்குகின்றதே. மேலும், "பிரம்ம புச்சம் பிரதிஷ்டா" என்ற வாக்கியத்திற்கு அடுத்த முன் வாக்கியம்,

"ததப்யேஷஸ்லோகோபவதி,
அஸந்நேவஸ பவதி,
அஸத் ப்ரஹ்மேதி வேதசேத்,
அஸ்தி ப்ரஹ்மேதி சேத்வேத,
ஸந்தமே னந்ததோ விது:"

என்பதாகும். இந்த வாக்கியம் "ப்ரஹ்மம் இல்லை என்பவன் இல்லாதவனேயாகிறான்; இருக்கின்றது என்பவன் எப்பொழுதும் இருப்பவனே யாகிறான்" என்று கூறுகின்றது. இந்த வாக்கியம் பிரம்மத்தின் உண்மை (ஆஸ்தி) இன்மை (நாஸ்தி)களாகிய ஞானத்தின் குண தோஷங்களைக் கூறுகின்றதேயன்றி ஆனந்தமயனைப் புகழ்ந்து கூறவில்லை. ஆகவின், "பிரம்ம புச்சம்" என்னும் வாக்கியத்தில் பிரம்மத்திற்கு சுயப்பிரதானத் தன்மை சித்திக்கின்றது என்பதில் ஐயமில்லை.

வி:—அவ்வாருயின், பிரம்மம் ஆனந்தமயனுக்குப் புச்சம் (அவயவம்) என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதேன்?

பா:—இது ஒரு குற்றமாகாது. புச்ச சதிருசியம் (தோற்றம்) இருத்தலால் பிரம்மத்திற்கு புச்சத்தன்மை கற்பிக்கப்பட்டது. எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் புச்சம் ஆதாரமாயிருத்தலால் புச்சம் என்னும் பதம் இங்கு ஆதாரம் என்னும் அர்த்தத்தில் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பிரதிஷ்டா என்னும் பதமும் புச்சம் என்னும் பதத்தின் அர்த்தத்தையே தருவதாகும். பிரதிஷ்டை என்பதற்கு முக்கியாசிரயம் என்பது பொருளாம். எனவே, "பிரம்ம புச்சம் பிரதிஷ்டா" என்பதற்கு, "பிரம்மம் எல்லா ஆனந்தங்களுக்கும் ஆதாரமாயிருப்பது" என்பது பொருளாகின்றது. இக்கருத்தையே,

"ஏதஸ்யைவாநந்தஸ்யாந்யாநி பூதாநி
மாத்ராமுபஜீவந்தி." (ப்ருகதாரண்யோபநிஷத்)

"பிரம்மாநந்தத்தின் லேசத்தினுலேயே சமஸ்த பூதங்களும் ஜீவித்திருக்கின்றன" என்று சுருதி கூறுகின்றது.

வி:—நாம் இங்கு எடுத்துக்கொண்ட தைத்திரீய உபநிடதத்திற்கு பிரம்ம பரமாகச் செய்யப்படும் சமன்வயம் (ஒற்றுமை) நம்மிருவருக்கும் சம்மதமாக இருக்க விஷய வாக்கியத்தை மாற்றி ஏன் இப்படி வாதிடவேண்டும்?

பா:—ஆனந்தமயனே பிரம்மம் என்பதை அங்கீகரித்தல் தோஷமாகும். ஏனெனில்: ஆனந்தமயன் பிரியமோத பிரமோதங்களை அவயவங்களாகக் கொண்டிருப்பவன் என்று கூறப்பட்டிருத்தலால், அவனுக்குச் சவிசேஷத் தன்மை (விசேஷத்தையுடையவனுந் தன்மை) சம்பவித்திருக்கின்றது. இது யுக்த மன்று. ஏனெனில் இதே உபநிடதம் பிரம்மம் நிர்விசேஷமானது (நிரவயவம்—அவயவமற்றது) என்று கூறுகின்றது. நீங்கள் கூறும் அர்த்தத்

தை அங்கீகரித்தால் 'பிரம்மம் அவயவமுடையது' என்பதை அங்கீகரிப்பதாகும். இது யுக்தமாகுமா? அன்றியும், நீங்கள் (பூர்வ பக்ஷிகள்) காட்டும் சுருதிகளில் 'ஆனந்தமய' சப்தத்திற்கு அப்பியாசமில்லை. 'ஆனந்த' சப்தத்திற்கே அப்பியாசமிருக்கின்றது. (அப்பியாசம் என்பது உபக்கிரம உபசங்காரம், அப்பியாசம், அபூர்வதை, பலன், அர்த்தவாதம், உபபத்தி என்னும் ஷட்வித லிங்கங்களுள் (பொருள் நிச்சயத்திற்குரிய ஆறுவகை அடையாளங்களுள்) ஒன்று. பிரகரணத்தில் கூறப்படும் விஷயத்தை வற்புறுத்துவதற்காக அடிக்கடி சொல்லுதல். மேலே ஆனந்தம் என்னும் பதம் வேதத்தில் அடிக்கடி சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே யன்றி ஆனந்த மயம் என்னும் பதம் அப்படி சொல்லப்பட்டிருக்கவில்லை என்பது கருத்தாம்.) ஆதலால் ஆனந்தம் பிரம்ம ரூபமே யன்றி, ஆனந்தமயன் பிரம்மமல்ல என்பது பெறப்படுகின்றது. தவிர,

"ஏதமாநந்தமயமாத்மாநமுபஸங்க்ராமதி."

"இவ்வித ஆனந்தமயமே ஆத்மா என்று தீர்மானிக்கப்படுகிறது." என்னும் வாக்கியத்தில் ஆனந்தமயன் என்னும் பதத்திற்கு ஜீவாத்மா என்பதே அர்த்தமன்றி பரமாத்மா என்பதல்ல.

வி:—ஆனந்த மயன் என்னும் வாக்கியத்திற்குப் பின்னுல் "ஸோகாமயத பஹுஸ்யாம் ப்ராஜாயேய" என்னும் வாக்கியம் இருத்தலால் ஜகத்காரணனும் உபாசிக்கத் தக்கவனும் ஆனந்தமயனே என்பது பெறப்படவில்லையா?

பா:—"ஆனந்தமய" என்னும் வாக்கியத்தைவிட "ப்ரஹ்மபுச்சம்" என்னும் வாக்கியமே "ஸோகாமயதே" என்றற் றொடக்கத்தத்த வாக்கியங்களுக்கு வெகு சமீபத்தில் இருப்பதால், அவ் வாக்கியத்திலுள்ள "ஸ:" என்னும் "தத்" (அந்த) என்னும் அர்த்தமுடைய பதம் (அந்த பிரம்மம் என்று பொருள்பட) பிரம்மபதத்தை அபேக்ஷித்து நிற்கின்றதேயன்றி, ஆனந்தமய என்னும் பதத்தை அபேக்ஷித்து நிற்கவில்லை. ஆகவின் பூர்வ பக்ஷியின் வாதம் சரி யன்று.

(தைத்தரீய உபநிடத்தில் கூறியுள்ள ஆனந்தமயன் என்னும் பதம் பிரம்மத்தைக் குறிக்கின்றதா? ஜீவனைக் குறிக்கின்றதா? என்னும் விஷயத்தில் பிரமத்தையே குறிக்கும் என்று விருத்திகாரரும் ஜீவனையே குறிக்கும் என்று பாஷியகாரரும் அபிப்பிராயப்பட்டு தத்தம் அபிப்பிராயங்களை நிலைநாட்டுவதற்காகக் காட்டிய ஆதாரங்களின் சுருக்கம் மேல் வினவிடை வாயிலாகக் காட்டப்பட்டது. "ஆநந்தமயோப்யாஸாத்" என்ற சூத்திரத்திற்கு விருத்திகாரர் தம் கருத்திற்கு ஏற்றவாறு கூறிய அர்த்தமும் காட்டப்பட்டது, இனி, அதே சூத்திரத்திற்குப் பாஷியகாரர் தம் மதானுசாரமாகக் கூறும் அர்த்தமும் காட்டப்படும்.

சூ. "ஆநந்தமயோப்யா ஸாத்."

பதவுரை:—அப்யாஸாத் = பிரமம் என்னும் பதம் திரும்பப் பலவிடங்களில் கூறப்பட்டிருத்தலால், ஆநந்தமய: = ஆநந்தமய வாக்கியத்திலுள்ள பிரம பதம் (சுயப் பிரதானமே). (அதாவது அவயவி யல்ல.)

கருத்து:—அஸந்நேவஸபவதி | அஸத்ப்ரஹ்மேதி வேதசேத்—அஸ்திப்ரஹ்மேதி சேத்யேத" (இந்த வாக்கியம் முன்னரும் காட்டப்பட்டுள்ளது.

"பிரஹ்மம் இல்லை என்பவன் இல்லாதவனே யாகிறான்; இருக்கின்றது என்பவன் எப்பொழுதும் உள்ளவனே யாகிறான்" என்று இதற்கு கருத்தும் காட்டப்பட்டிருத்தல் காண்க). என்னும் வாக்கியம் "பிரஹ்மபுச்சம் பிரதிஷ்டா" என்னும் வாக்கியத்திற் கடுத்தாற்போல் முன்னிருக்கின்றது. இந்த வாக்கியத்தில் பிரஹ்ம பதத்திற்கு அப்பியாசம் இருத்தலால் "பிரம்ம புச்சம் பிரதிஷ்டா" என்னும் வாக்கியத்திலுள்ள பிரம்மம் பதம் "ஸத்யம் ஞானம் அநந்தம் பிரஹ்ம" என்னும் வாக்கியத்திலுள்ள பிரம்மபதத்தோடு ஒற்றுமையுடையதாகி சுயப்பிரதானமாகவே யிருக்கின்றது. என்பதும், அது ஆனந்தமயனுக்கு அவயவமல்ல என்பதும் சித்தமாகின்றது. தவிர, இதற்கு முன் சொல்லியபடி புச்சம் என்னும் பதம் சர்வாதாரம் என்னும் அர்த்தத்தைத் தருவதாகும் என்பதும் விளங்குகின்றது.

(புச்சம் என்னும் பதம் அவயவம் என்னும் அர்த்தத்தைத் தருவதால் "பிரம்ம புச்சம் பிரதிஷ்டா" என்னும் வாக்கியத்தில் உள்ள பிரஹ்மம் ஆனந்தமயனுக்கு அவயவமே என்ற பூர்வபக்ஷியின் வாதத்தைப் பாஷியகாரர் இதனால் கண்டிக்கின்றார்.)

வாசகர்களுக்கு ஓர் வேண்டுகோள்:—பூர்வபக்ஷி சித்தாந்திகளாகிய விருத்திகாரரும் பாஷியகாரரும் தத்தம் கொள்கைகளுக் கேற்றவாறு சூத்திரங்களை எவ்வாறு பதம் பிரித்து பொருள் கொள்கின்றனர் என்பதையும், இருவருடைய கருத்து வேற்றுமைகளையும், கண்டிப்பதற்காகக் காட்டும் நியாயங்களையும் ஊன்றி வாசிக்குமாறு அன்பர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம்.

"Funny" Magzin of India.
(Bi-monthly) Published on the 5th & 20th.
GIVES THE BEST OF EVERYTHING
Jokes, Stories, Serials, Humorous articles, Cartoons of great events and Competitions.
LUCKY NUMBER SCHEME & FREE PUZZLE PRIZE
OUR ADDITIONAL FEATURES.
Price As. 1-6.
AVAILABLE AT ALL STALLS & NEWS AGENCIES.
or *Apply to:—*
The "Funny Magzin" Office,
No. 6, Lawyer Chinnathambi Mudali St.,
Sowcarpet, MADRAS.

கண்ணகியின் வீரம்.

(மைவண்ணன்.)

"யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல்
வள்ளுவர்போல் இளங்கோவைப் போல்
பூமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததில்லை
உண்மை; வெறும்புகழ்ச்சி யில்லை"

என்றார் கவீந்திரர் வீரபாரதியார். அத்தகைய சிறப்பு பொருந்திய இளங்கோ அடிகள் தாம் இயற்றிய சிலப்பதிகாரம் என்னுங் காவியத்தில், கற்பரசி கண்ணகியின் வீரத்தைச் சித்தரித்துக் காட்டும் பகுதியை இங்கெடுத்து ஆராய்வோம்.

காவிரிப்பூம் பட்டினத்தை விட்டுப்புறப்பட்ட கோவலனும், கண்ணகியும் கவுந்தியடிகள் துணை கொண்டு மதுரைமாநகரைச் சேர்கிறார்கள். அங்கு ஆயர்சேரியில் மாதரி என்னும் முதுமகளிடத்தில் கணவன் மனைவியிருவரையும் கவுந்தியடிகள் அடைக்கலப்படுத்திவிட்டுச் செல்கிறார். ஒரு நாள், கோவலன், கண்ணகியின் கால் சிலம் பொன்றை எடுத்துக்கொண்டு அதை விற்க, அரசவீதிக்குப் போகிறான்.

வைகையாற்றுக்குச் சென்று நீராடிவந்த மாதரி மிகவும் வருத்தத்தோடு, தன் மகளாகிய ஐயையையும், மற்ற மங்கையரையும் தனியாக அழைத்து இரகசியமாக ஏதோ கூறுகிறாள். அப்பெண்கள் மாதரிகூறிய செய்தியைக் கேட்டுத் துயருற்றவர்களாய்க் கண்ணகியைப்பார்த்துப் பெருமூச்செறிகின்றனர். அவர்கள் தாங்கள் கேட்ட செய்தியை மனத்தில் அடக்கிவைத்திருக்க மாட்டாதவர்களாய், அவளிடம் அதைச்சொல்ல வாயெடுக்கின்றனர். ஆனால் ஒன்றுங்கூறமுடியாது நாத்தழுதழுத்து நிற்கின்றனர்.

இவற்றையெல்லாங் கவனித்த கண்ணகி மனக்கலக்கங்கொண்டு ஐயையைப்பார்த்து, "என் அருமைத்தோழீ! காற்சிலம்பை விற்கச்சென்ற என் காதலனோ இன்னும் வரவில்லை. அவர் சென்றதிலிருந்து என் மனம் ஏதோ ஒரு விதமாக இருக்கிறது. கொல்லன் உலையில் ஊதுந்துருத்தி மூக்குந்தோற்கும்படி, வெப்பத்தோடு பெருமூச்சுவிட்டவண்ண மிருக்கிறேன். இவையிங்ஙனமாக, இம்மங்கையரெல்லாம் என்னைப்பார்த்து இரக்கத்தோடு ஏதோ கூறிப் பெருமூச்செறிகின்றனர். யாதுகாரணமோ தெரியவில்லை. இது ஏதோ என்னை வஞ்சிப்பதாயிருக்கிறது. இதனை யெல்லாம் பார்க்க என் நெஞ்சு மயங்குகிறது." என்று துயரத்தோடு கூறினாள்.

இவளது துயரவார்த்தைகளைக் கேட்டு மனம்பொறுக்காத மாதரி இனியும் விஷயத்தைத் தெரிவிக்காதிருப்பது தகுதியன்று என்றெண்ணி, "கண்ணகி!

அரசன் அரண்மனையிலிருந்து காணாமல்போன காற்சிலம்பைக் கவர்ந்தகள்வன் இவனே என்று கருதி ஏவலாளர் உன் கணவனைக் கொலைசெய்யக் குறித்தனர்." என்று 'கொலை செய்தனர்' எனக்கூறின் எங்கு இவள் இறந்துவிடுவாளோ என்னும் அச்சத்தோடு மறைத்துச் சொன்னாள்.

இதைச் செவியுற்றதும், கற்பின்மிக்க கண்ணகி உடல் பதறினாள், பொங்கியெழுந்தாள்; விழுந்தாள். செவ்வரிபடர்ந்த கண்கள் கலங்கிச்சிவக்கும்படி கையால் மோதிக்கொண்டு அழுதாள். தன் கணவன் வெட்டுண்டான் என்பதை நன்குணர்ந்தாள் ஆதலால், "தங்களுக்கு இன்பசுகந்தந்து வந்தகணவன்மார் இறந்த பின்னும், அவர்களுடன் உயிர்துறக்கத்துணியாத மகளிர், கைம்மை நோன்பைக் கடைப்பிடித்துப் பலவிதமான துன்பங்களை யனுபவித்து உயிர்வாழ்ந்து வருவதுபோல, யானும் இருப்பேனோ; ஒருகாலும் இருக்கமாட்டேன்" என்று அங்கிருந்த மங்கையரைப் பார்த்துச் சொல்லிவிட்டு,

"பாய்திரை வேலிப் படுபொருள் நீயறிதி
காய்கதிர்ச் செல்வனே கள்வனோ என் கணவன்"

என்று சூரியனை நோக்கிக் கேட்டாள்.

அதற்குப்பதிலாக ஆகாயத்திலிருந்து,

"கள்வனோ அல்லன்; கருங்கயற்கண் மாதராய்
ஒள்ளெரி உண்ணும் இவ்வூர்',

என்று ஒரு குரல் எழுந்தது.

இதைக்கேட்டதும், கண்ணகி ஆயர்பாடியில் நில்லாது, மற்றொரு காற்சிலம்பைக் கையிலேந்திக்கொண்டு நகருக்குள் புகுந்தாள். அப்போது அவள் எதிர்ப்பட்ட பெண்களைக் கண்டு, "நீதிநெறிசெலுத்தாத அரசனது ஆளுகைக்குட்பட்டிருக்கும் பத்தினிப் பெண்டிர்காள்! உலகிற்பிறந்தார் எவரும் படாத பெருந்துயரம் பட்டேன், மரணவேதனையையே இப்போது அநுபவிக்கிறேன் என்று சொல்லவேண்டும். ஏனென்றால், இதோ என் கையிலுள்ள கால்சிலம்பைப் போன்ற ஒரு சிலம்பை இந்நகரில் விற்கவந்த என் அருமைக் கணவனைக் கள்வனென்று பெயரிட்டு இந் நகர்க்காவலாளர்கள் கொன்றனர். இது கொடுமையன்றோ! நீங்கள் கூறுங்கள்" என்று கேட்டாள்.

ஆற்றாது அழுது கண்ணகி யுரைத்த வார்த்தைகளைக்கேட்ட மதுரை நகர் மாந்தர்களனைவரும் கண்ணீர்விட்டுக் கதறினர். "எக்காலத்தும் நடுநிலைமை திறம்பாத நம்மன்னனும், இப்பெண் விஷயத்தில் வழுவிவிட்டானே! வாழ்நாள் முழுதுமல்லவோ இவளுக்குத் துன்பத்தை யுண்டுபண்ணிவிட்டான். இதனால் அவனது செங்கோல் கொடுங்கோலாகி விட்டது. இதனால், மேல் யாது விளையுமோ!" என்று கூறி வருந்தினர். சிலர், கண்ணகிக்குக் கோவலன் கொலையுண்ட இடத்தைக் காட்டினர்.

காலையில் ஆயர்பாடியில் தன் கணவனைத் தழுவியதற்குக் கைம்மாறாக அவன் அணிந்திருந்த மாலையை வாங்கித் தன் கூந்தலில் சூடிக்கொண்ட கண்

ணகி மாலையில் அவன் இரத்தந்தோய்ந்த உடலைக்கண்டால் எங்ஙனம் ஆற்றுவாள்!

எனவே, அவள் கோவலனது பிரேதத்தைப் பார்த்து,

"என்உறு துயர்கண்டும் இடர்உறும் இவள் என்னீர்
பொன்னுறு நறுமேனி பொடியாடிக் கிடப்பதோ
யாருமில் மருள்மாலை இடருறும் தமியேன்முன்
தார்மலி மணிமார்பந் தரைமூழ்கிக் கிடப்பதோ
கண்பொழி புனல்சோருங் கடுவினை யுடையேன்முன்
புண்பொழி குருதியிராய்ப் பொடியாடிக் கிடப்பதோ."

என்று பிரலாபித்துக் கொண்டேவந்தவள் பொங்கியெழுந்து,

"பெண்டிரும் உண்டுகொல்! பெண்டிரும் உண்டு கொல்!
கொண்ட கொழுநர் உறுகுறை தாங்குறாஉம்
பெண்டிரும் உண்டுகொல்! பெண்டிரும் உண்டுகொல்!
சான்றோரும் உண்டுகொல்! சான்றோரும் உண்டுகொல்!
ஈன்ற குழவியெடுத்து வளர்க்குறாஉம்
சான்றோரும் உண்டுகொல்! சான்றோரும் உண்டுகொல்!

என்று சீற்றத்தோடு கூறியழுதவண்ணம், கோவலன் பிரேதத்தைத் தன்மார்போடு பொருந்தும்படி தழுவிக்கொண்டாள்.

பிணமாய்க்கிடந்த கோவலன் இவள் கற்பின்மகிமையால் உயிர்பெற்று எழுந்து நின்று தன்காதலியை நோக்கி, "நிறைமதிபோலும் ஒளிபொருந்திய முகம் கன்றியதே" என்று பரிவோடுகூறி மழைபோலப் பொழியும் அவளது கண்ணீரைத் துடைத்தான். உடனே மாதர்க்கரசியாகிய கண்ணகி நிலத்தில் விழுந்து அவனது பாதங்களைப் பற்றிக்கொண்டு அழுதாள். பின்னர் கோவலன், "கண்ணே! நீ இரு" என்று கூறிக்கொண்டே உயிர் நீங்கினான்.

இதைக்கண்டதும் கண்ணகி ஆச்சரிய முற்று, "உயிர் பெற்றெழுந்து எனக்கு ஆறுதல்கூறிக் கண்ணீரைத் துடைத்தது மாயமோ? என் மனதை மருட்டியதோர் தெய்வமோ! என் காதலனை மீண்டும் எங்குசென்று கூடுவேன்? அவ்வாறு கூடுதல் எளிதாயினும், என் சினந்தணிந்த பின்னன்றி—அக்கொடிய வேந்தனை யடைந்து என் கணவனைக் கொன்றது நியாயமா? என்று கேட்ட பின்னன்றி கணவனைக் கூடேன்" என்று தனக்குள்ளேயே கூறிக் கொண்டாள்.

அவள் அரசனை நோக்கிச் செல்லுமுன், தன்னூரிற்கண்ட தீக்கனவை நினைந்து கண்ணீர் விட்டாள். பின், தான் செல்லும் வழியையறிந்து நடப்பதற்காகக் கண்ணை மறைத்துக்கொண்டிருக்கும் நீரைத்துடைத்துக்கொண்டு அரண்மனையை நாடி நடந்தாள்.

இச்சமயத்தில், கோப்பெருந்தேவி ஏதோ கனாக்கண்டு, அதைத் தன் கணவனாகிய பாண்டியனிடஞ் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள்.

இதற்குள், மன்னன் அரண்மனையை யடைந்த கண்ணகி, அங்கிருந்த வாயிற்காவலாளனைப் பார்த்து,

"வாயிலோயே! வாயிலோயே! அறிவறை போகிய பொறியறு நெஞ்சத்து
இறைமுறை பிழைத்தோன் வாயிலோயே!
இணையரி சிலம்பொன்று ஏந்தியகையள்
கணவனை யிழந்தாள் கடையகத்தாளென்று
அறிவிப்பாயே! அறிவிப்பாயே! என்று தெரிவித்தாள்.

வாயிலாளன் திடுக்கிட்டு, அவளை ஏறஇறங்கப்பார்த்து பயந்துபோய் அரசன் முன் சென்று

"வாழி! எங்கொற்கை வேந்தே வாழி!
தென்னம் பொருப்பின் தலைவவாழி!
செழிய வாழி! தென்னவ வாழி!
பழியொடு படராப் பஞ்சவ வாழி!
அடர்த் தெழுகுருதி யடங்காப் பசுந்துணிப்
பிடர்த்தலைப் பீடமேறிய மடக்கொடி
வெற்றிவேல் தடக்கைக் கொற்றவையல்லள்.
அறுவர்க்கிளைய நங்கை யிறைவனை
ஆடல் கண்டருளிய அணங்குசூருடைக்
கானக முகந்த காளி தாருகன்
பேருரங் கிழித்த பெண்ணு மல்லள்
செற்றனள் போலுஞ் செயிர்த்தனள் போலும்
பொற்றொழில் சிலம்பொன் றேந்திய கையள்
கணவனை யிழந்தாள் கடையகத்தாளே
கணவனை யிழந்தாள் கடையகத்தாளே.

என்று நடுக்கத்தோடு சொன்னான். அரசன் அவளை உள்ளேவிடுமாறு கட்டளையிட்டான்.

வாயிலாளன் வழிகாட்டக் கண்ணகி அரசன்முன் சென்றாள். மன்னன் அவளை நோக்கி,

"நீர் வார்கண்ணை! எம்முன் வந்தோய்!
யாரையோ நீ! மடக்கொடியோய்!

என்று வினவினான்.

கண்ணகி ஆவேசத்தோடு,

"தேரா மன்னா செப்புவ துடையேன்
எள்ளறு சிறப்பின் இமையவர் வியப்பப்

புள்ளுறு புன்கண் தீர்த்தோன் அன்றியும்
வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க
ஆவின் கடைமணி யுகுநீர் நெஞ்சு சுடத்தான் தன்
அரும்பெறல் புதல்வனை ஆழியின் மடித்தோன்
பெரும் பெயர்ப் புகார் என்பதியே அவ்வூர்
ஏசாச் சிறப்பின் இசைவிளங்கு பெருங்குடி
மாசாத்து வாணிகன் மகனையாகி
வாழ்தல் வேண்டி யூழ்வினை துரப்பச்
சூழ்கழன் மன்னா நின்னகர்ப் புகுந்து ஈங்கு
என்காற் சிலம்பு பகர்தல் வேண்டி நின்பால்
கொலைக் களப்பட்ட கோவலன் மனைவி
கண்ணகி யென்பது என் பெயரே."

என்று பதிலளித்தாள்.

அரசன் சாவதானமாக,

"பெண்ணணங்கே!
கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோலன்று
வெள்வேற் கொற்றங் காண்,"

என்றி கூறினான்.

உடனே கண்ணகி கோபமுற்று,

"நாற்றிறம் படராக் கொற்கை வேந்தன்!
என்காற் பொற் சிலம்பு மணியுடையரியே."

என்றனள். அரசன்,

"தேமொழி யுரைத்தது செவ்வை நன்மொழி
யாமுடைச் சிலம்பு முத்துடையரியே."

என்று கூறி, அச்சிலம்பை வரவழைத்துக் கண்ணகி முன் வைக்க, அவள் தையுடைத்தாள். அதினின்றும் மணி தெரித்தது. இதைக்கண்ட அரசனது வெண்கொற்றக் குடை உருண்டு வீழ்ந்தது; செங்கோல் தவறி விட்டது.

"பொன்செய் கொல்லன் தன்சொற் கேட்ட
யானோ அரசன்; யானே கள்வன்
மன்பதை காக்குந் தென் புலங்காவல்
என்முதற் பிழைத்தது; கெடுக என்னுயுள்,"

என்று கூறி அவன் மயங்கி விழுந்தான். அக்காட்சியைக் கண்ட கோப்பெருந்தேவி நடுங்கினாள். கதறிபாதங்களில் விழுந்து தொழுதாள்.

அதனைக்கண்டுஞ் சினந்தணியாது கண்ணகி,

"பட்டாங்கி யானும் ஓர் பத்தினியே யாமாகில்
ஒட்டேன் அரசோடு ஒழிப்பேன் மதுரையும் என்
பட்டிமையுங் காண்குறுவாய் நீ."

என்று கூறிவிட்டு வெளியேறினள். உடனே ஆவேசங்கொண்டு "மதுரை நகரமக்களே! என் காதற்கணவனைக் கொலைசெய்த இந்நகரைச் சீறினேன்; பழிக்குப்பழி வாங்குகின்றேனன்றி யான்குற்றமுடையேனல்லேன்" என உரைத்துத் தனது இடப்பக்க முலையைக் கையால் திருகியெடுத்து, நகரை வலமாகமும்முறைவந்து நகரின்மீது விட்டெறிந்தாள்.

அச்சமயம் அக்கினி தேவன் பார்ப்பன கோலம்பூண்டு வந்து, "மாபத்தினி! உனது கட்டளையை எதிர்பார்க்கிறேன்" என்று கேட்டான்.

"பார்ப்பார் அறவோர் பசுப்பத்தினிப் பெண்டிர்
மூத்தோர் குழவியெனும் இவரைக் கைவிட்டுத்
தீத்திறத்தார் பக்கமே சேர்க"

என்று கட்டளையிட்டாள். உடனே நகர்முழுதும் புகையோடு அழல் மண்டிற்று. அக்கினியுடைய எரியின்கூறு பிரவேசித்தது. கற்புடைப் பெண்டிர் தம்மக்களொடு மகிழ்வெய்தி, "கணவனையிழந்து சிலம்பின் வென்றசேயிழைநங்கை கொங்கைப்பூசம் கொடிதோ அன்று" என்று அக்கினிதேவனை வாழ்த்தினர். நாடகமடந்தையர்,

"எந்நாட்டாள் கொல்! யார்மகள் கொல்லோ!
இந்நாட்டு இவ்வூர் இறைவனை யிழந்து,
தோரா மன்னனைச் சிலம்பின் வென்று இவ்
ஊர் தீமூட்டிய வொருமகள்."

என்றுகூறி மயங்கினர்.

பின்னர், கண்ணகிமுன், மதுரைமாதெய்வம் தோன்றி, கோவலனது முற்பிறப்புண்மையை உணர்த்தி அவளைத் தேற்றுகிறது.

கற்புக்கரசியாகிய கண்ணகி ஆவேசம் ஒருவாறு தணிந்து, துர்க்கை கோயில்வாயில் தன் கைவளைகளைத்தகர்த்து, "முன்னர் கீழ்த்திசை வாயில் வழியாகக் கணவனோடு புகுந்தேன். இப்போது மேல்திசைவாயிலில் தனியளாகப்போகிறேன்" என்று கூறி இரவும் பகலும் அறியாது மயங்கி வழியென்றுங் குழியென்றும் பாராது, கால்நிலத்துப்பாவாது மெல்லத் திருச்செங்கோடு அடைந்தாள்.

அதன் மலைமீதேறி வேங்கைமரத்தின் கீழ் இருந்து பதினாலாம்நாள் பகல் சென்ற பின்பு, கோவலனோடு கண்ணகி வானவூர்தியேறிச் சென்றாள்.

ஆண்மகவின் அருமைத் தாலாட்டு

(தெல்லிப்பழை-கா. சின்னப்பா.)

ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ ஆரிவரோ
பேராயிரம் பரவும் பெம்மானருளாலே
ஐயாவு மம்மாவும் செய்த தவப்பயனாய்ச்
செய்யாளுறையு மெங்கள் சேயும் ஜெனித்தனனே
சோதி வதனமுள்ள சுதனு முதித்தனனே
ஆதியந்த மற்ற ஐயன் திருவருளால்
பாலன் பிறந்தெமக்குப் பாக்கியத்தைத் தந்தனனே.
சீலம் நிறைந்த வெங்கள் தேனே திரவியமே
முத்தே பவளமே முப்பழமும் சர்க்கரையும்
தித்திக்கும் பாகே செல்வத் திரவியமே
ஆருயிரே கண்ணே அரியகுலக் கொழுந்தே
பாரோர் புகழுமெங்கள் பாக்கியமே கண்வளராய்.
அன்பு நிறைந்த வெங்கள் ஆரிய தவப்பாலா
இன்ப மெமக்கீயும் இனிய குணக் குன்றே
பொன்னே நவமணியே பூவுலகோர் போற்றுகின்ற
தன்னேரிலாத வெங்கள் சற்குணனே அற்புதமே
திருவருளால் வந்துதித்த சிவஞான சுந்தரனே
அரிய தவப்பேறாய் அவதரித்த ஆணி முத்தே
பாரோர் புகழுமெங்கள் பன்னரிய பாக்கியமே
சீரார் திருவருட் செல்வமெனவே வந்து
இத்தரையிலே யுதித்த எங்களரும் புத்திரனே
பத்தரை மாற்றுப் பசுந்தங்கமென் றெவரும்
சித்தமுவந்து செப்பும் சீலநிறை கோகிலமே
பத்தியின் மாபயனாய்ப் பாரி லுதித்தவனே
சிவனை வணங்குபவர் சீரடைவ ரென்பதனை
அவனிதனி லுள்ளோர்கள் அறிந்திடவே செய்தவனே
அம்மாவின் கேள்விக்கு அத்தனிரங்கினதால்
இம்மா நிலமதனில் எழிலோ டுதித்தவனே
உயிருக்குயிரான உத்தமனே யுன்னையும் நாம்
அயரா திருந்திடுவோம் அன்புடனே கண்வளராய்.

மாதரசி தன்வயிற்றில் மாதவத்தால் வந்துதித்த
தீதொன்று மில்லாத் தெவிட்டாத தெள்ளமுதே
கற்கண்டே பாலே கருதரிய கண்மணியே
அற்புதமே யெல்லாப் பொற்பு மமைந்தவனே.
கற்புக் கரசிபெற்ற கன்னல் மொழியுடைய
பொற்புமிகும் புத்திரனே பூவுலகோர் போற்றுகின்ற
துரையே துரையழகே தூண்டாத நல்விளக்கே
கரையில்லா இன்பம் நாம் காணவைத்த மாமணியே
ஈசனருளினை நாம் என்னென்று செப்பிடுவோம்
ஆசைதனைத் தீர்க்க அத்தனுனை யீந்தார்.
உன்னை மடியில்வைத்து உளங்களிக்கத் தந்தனரே.
பன்னரிய செல்வமெலாம் பாலா எமக்கினிமேல்
வந்து பொலிந்திடுமே வண்ணக் குலமகனே
சிந்தைதனைத் தோற்றச் சீராய்ப் பிறந்தவனே
பாலதனை நீகுடித்துப் பாலா மகிழ்ந்திருக்கச்
சீலமுட னுன்னைப்புன் சிரிப்போடு பார்த்திடுவோம்,
கைகா லடித்துக் களித்து நீவிளையாடப்
பையனுனைப் பார்த்துப் பகரரிய இன்புடனே
வாழ்த்தி மகிழ்ந்திடுவோம் மங்களமாய்மா மகனே
தாழ்த்தியுனை யெவரும் தவப்பாலா பேசுவரேல்
அன்னோர் முகத்தையும் நாம் அவனிதனிற் பாரோம்
கன்னல் மொழியானே கருதரிய ராசாவே
ராசதுரை யென்றுனை நாம் இரவும் பகலுமென்றும்
ஆசையுட னழைக்கும் அவ்வார்த்தை நீகேட்டு
ஐயாவே அம்மாவே ஆரென்னைக் கூப்பிட்டீர்.
மெய்யாகச் செப்புமென்று மேவியெமைக் கேட்டிடுவாய்
ஐயாவு மம்மாவும் அருமைப் புதல்வனென
வையகத்தி லுள்ளோர்க்கு மாமகிழ்வா யோதிடுவார்,
இனத்தா ரயலவர்கள் இன்போடுனை யேந்தி
மனத்திலே தமக்கிருக்கும் மாமகிழ்வைக் காட்டிடுவார்,
உற்றாரும் பெற்றாரும் உவந்தேயுனை யழைக்கப்
பற்றோ டவரிடத்தில் பாலாநீ யோடிடுவாய்,
சிவபெருமான் திருவருளைச் சீலமுடன் தேடிப்
பவமகற்றியே பெற்ற பாலா நீகண்வளராய்
ஈசனுக்கு நாமும் ஏற்றவொரு கைம்மாறு
ஆசையுடன் செய்வதற்கு அரிய தவப்புதல்வா
ஓடிவந்து செப்பாயோ உள்ளக் களிப்புடனே
தேடி யெமக்குவந்து திரவியமே செப்பிடுவாய்
அம்மா வுமையாவும் அகங்களிக்கவே செய்து
இம்மாநில மதனில் என்று மிருப்பாயே. (தொடரும்)

மஹாத்மா மணிமொழி

(S. கணேசன்.)

சத்திய உபாசகன் மிகவும் எச்சரிக்கை உடையவனு யிருத்தல் வேண்டும். தான் நிச்சயமாய்த் தெரிந்துகொள்ளாத விஷயத்தைப் பிறர் நம்பும்படி செய்வது சத்தியத்துக்கு ஊறு செய்வதாகும்.

* * * *

நாமொன்று நினைக்கத் தெய்வமொன்று நினைக்கிறது என்னும் உண்மையைப் பல முறையும் அநுபவத்தில் கண்டிருக்கிறேன். ஆனால் சத்தியத் தேட்டமே ஒருவனுடைய முடிவான இலட்சியமா யிருக்குமானால் அவன் போடும் திட்டங்கள் எவ்வளவுதான் தவறிப்போனாலும், முடிவு தீமையாவதில்லை யென்றும், சில சமயங்களில் எதிர்பார்த்ததைவிட அதிக நன்மையாய் முடிகிறதென்றும் கண்டுள்ளேன்.

* * * *

மணமக்களுக்குள் இதயவொற்றுமை ஏற்பட்டிருக்கும்போது பொருளாதாரக் காரணங்களை முன்னிட்டுக் கலியாணத்தைத் தள்ளிவைத்தல் சரியாகாது. வறுமை கலியாணத்துக் கொருதடையானால் ஏழைகள் கலியாணமே செய்துகொள்ள முடியாது. நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் சாதி இனம் என்னும் வித்தியாசங்கள் கற்பனை மாத்திரமே யென்று விளங்கும். உண்மையில் நாம் அனைவரும் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாவோம்.

* * * *

ஆத்மாவின் பூரணசக்தியுடன் மக்கட்குலத்துக்குத் தொண்டு செய்ய விரும்பும் ஒருவனுக்குப் பிரமசரியம் அத்தியாவசிய மென்று கண்டேன்.

* * * *

பிரமச்சரியமில்லாத வாழ்க்கை சாரமற்றதாகவும், மிருகப் பிராயமானதாகவும் எனக்குத் தோன்றுகிறது. இயற்கையில் விலங்குக்குப் புலனடக்கமென்பது தெரியாது. மனிதன் புலனடக்கத்தை அநுஷ்டிக்கக் கூடியவனு யிருப்பதால் தான் மனிதனுகிறான். நமது சமயநூல்களில் பிரமசரியத்தின் பெருமையை மிகைப்படுத்திக் கூறியிருப்பதாக முன்னெல்லாம் நான் கருதியிருந்தேன்.

* * * *

ஆச்சரியகரமான சக்திபொருந்திய பிரமச்சரியம் சுலபமான காரியமன்றென்றும், அது உடலைமட்டும் பொறுத்த விஷயமன்றென்றும் கண்டேன். பிரமச்சரியம் உடல் கட்டுப்பாட்டில் ஆரம்பமாகிறது. ஆனல் உடலுடன்

முடிவதில்லை; பரிபூரண பிரமசரியம் அசுத்த எண்ணத்திற்குக் கூட இடம் கொடாது. உண்மைப் பிரமசாரி புலனிச்சையைப் பூர்த்திசெய்வது குறித்துக் கனவிலும் எண்ணமாட்டான். இந்நிலையடையாதவரையில் பூரண பிரமசரியத்திற்கு இன்னம் ஏறவேண்டிய படிகள் அதிக மிருக்கின்றன வென்றே சொல்லவேண்டும்.

* * * *

தீயஎண்ணங்கள் உள்ளே நுழையாவண்ணம் மனக்கதவைப் பூட்டும் சாவி மனிதனிடம் இருக்கிறதென்பதில் எனக்கு எள்ளளவும் ஐயமில்லை. ஒவ்வொரு மனிதனும் அதைத்தானே தேடிக் கண்டு பிடிக்கவேண்டும்.

* * * *

பெரும்பாலும் நாவின் சுவை யின்பத்தில் அவாவுடைய மனிதனிடமே காமக்குரோதாதிகளும் குடிகொள்ளுதல் இயல்பேயாகும்.

* * * *

மனிதர், சுவைப்புலனுக்கு இன்பமளிப்பதற்காகச் சாப்பிடவே கூடாது. உடலைப் பாதுகாக்க மட்டுமே உணவருந்த வேண்டும். ஒவ்வொரு புலனும் உடம்புக்கும் உடன்பின்மூலமாய் ஆன்மாவுக்கும் ஊழியம் செய்யத் தொடங்கும்போது அவ்வவற்றின் தனிச்சுவைகள் மறைந்துவிடுகின்றன; அதன் பிறகே இயற்கையாக அப்புலன்களுக்கேற்பட்ட கடமையை அவை செய்யத் தொடங்குகின்றன.

* * * *

அழிவுக்கூடிய இந்த உடலை அலங்கரிப்பதற்காகவும், இன்னும் சில நிமிஷங்கள் அதை உயிருடன் வைத்திருப்பதற்காகவும், கணக்கற்ற பிற ஜீவப் பிராணிகளைக்கொல்ல நாம் வெட்கப்படுகிறோமில்லை. இதன்முடிவு, நம்மை நாமே கொன்றுகொண்டு உடலும் ஆன்மாவும் சர்வநாசம் அடைவதேயாகும்.

* * * *

பழைய நோய் ஒன்றைக் குணப்படுத்தும் முயற்சியில் நூறு புதிய நோய்களை உற்பத்தி செய்துகொள்கிறோம்.

* * * *

கட்டுப்பாடு எக்காரணத்தினால் ஏற்பட்டதாயினும் மனிதனுக்குப் பயனளியாமல் போகாது.

* * *

உணவுக்கும் பிரமச்சரியத்துக்கும் நெருங்கிய சம்பந்தமுண்டு என நான் கண்டறிந்திருக்கிறேனாயினும், மனநிலையே எல்லாவற்றிலும் பிரதானமானது என்பதில் சந்தேகமில்லை.

* * * *

கீழானமனம், புலன்களை அடக்கி ஆள்வதற்குப் பதிலாக அவற்றின் அடிமையாகி விடுகிறது. ஆதலின் மனத்தூய்மை பெறும் விருப்பமுள்ளோனுக்கு உடலைத்தூய்மையாய் வைத்திருப்பதும், கிளர்ச்சிதராத உணவுகளே அருந்துவதும், அடிக்கடி உபவாசம் இருப்பதும், உதவிகளாகின்றன.

பரீக்ஷைப் பேப்பரில் "கிரஹணம் எத்தனை வகைப்படும்? அவைகள் எவ்வாறு சம்பவிக்கின்றன?" என்ற கேள்விக்கு மணி பதில் எழுதுகிறான்.

கிரஹணங்கள் மூன்று வகைப்படும். 1. சந்திர கிரஹணம். 2. சூரிய கிரஹணம். 3. பாணிகிரஹணம்.

ராகு சந்திரனைப் பிடிப்பதால் சந்திரக் கிரஹணமும், கேது சூரியனைப் பிடிப்பதால் சூரிய கிரணமும், ஸ்திரீ புருஷனைப் பிடிப்பதால் பாணிகிரஹணமும் உண்டாகின்றன. பொதுவாக கிரஹணம் பிடித்தால் பீடை என்பார்கள்.

***

நீதிபதி:-(கைதியைப்பார்த்து) "வாதி தரப்பு வக்கீலின் வாதத்தைக் கேட்டாயல்லவா. நான் தீர்ப்புக் கூறுமுன் நீ ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமானால் சொல்லி விடு."

கைதி (அம்பட்டன்) "நான் சிறை செல்லு முன் அந்த வக்கீலுக்கு ஒருமுறை நான் க்ஷவரஞ் செய்ய உத்தர வாகும்படி எஜமானைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்."

***

உபாத்தியாயர்:—பண்புப் பெயர்களை மனதால் உணர்ந்தறியலாமே ஒழிய அவைகளைத்தொட முடியாது. உதாரணமாக இளமை. ராமா நீ ஒரு உதாரணம் சொல் பார்க்கலாம்.

ராமன்:—பழுக்கக் காய்ந்த இரும்பு சார்.

***

சுகாதார ஆசிரியர்:—பிள்ளைகளே இப்போது நடத்தின சுகாதாரத்தால் நீங்கள் என்ன கற்றுக் கொண்டீர்?

ஒரு மாணவன்:—ஆகாரம் அதிகமாக உட்கொள்ள வேண்டும். கடன் பட்டாவது வெள்ளை வஸ்திரங்களைத் தரித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சார்.

தகப்பனுர்:—என்டா பையா உன்னை நான் விளக்கேற்றியவுடன் செவிடியை வைத்துண்டு படிடா என்று சொன்னேனல்லோ ?

மகன்:—செவிடியை வைத்துண்டு படிச்சா அவளுக்கு என்ன தெரியும் அவளுக்கு கேட்குமோன்ன ?

***

முதல் கப்பி:—“நான் வடக்கே போயிருக்கையில் காட்டில் காம்ப் போட்டிருக்கும்போது ஒருநாள் இரவு திடீரென்று ஒரு புலி என் முன் வந்து நின்றது ; நான் உடனே பக்கத்திலிருந்த ஒரு பக்கெட் தண்ணீரையும் அப்படியே அதன் முகத்தில் கொட்டினேன். உடனே அது வந்த வழியாய்த் திரும்பி ஓடிவிட்டது.

இரண்டாம் கப்பி:—இது வாஸ்தவமே. ஏனென்றால் அதே நேரத்தில்தான் நான் சற்று தூரத்தில் நிற்கும்போது ஒரு புலி அப்பக்கம் வந்தது. நான் என் வழக்கப்படி காலால் அதன் முகத்தில் உதைத்தேன். முகம் ஈரமாகவேயிருந்தது.

***

கிருஷ்ணன் தன் சிநேகிதன் நடேசனைக் கடைக்கு வெளியே நிறுத்தி விட்டுத்தான் உள்ளேபோய் கிராமபோன்கள் விலை விசாரித்தான். நல்ல கிராமபோன் ஒன்றின் விலை நாற்பத்தைந்து ரூபாயென்றறிந்ததும் தன் பணப்பையை எடுத்துப் பார்க்க அதில் நாற்பது ரூபாய் மாத்திரமேயிருந்தது. உடனே அவன் வெளியே தன் சிநேகிதன் நடேசனிடம் வந்து “நடேசா ஐந்து ரூபாய் கொடுடா.”

நடேசன்:—“ஐந்து ரூபாய் எதற்கு.”

கிருஷ்ணன்:—“ஒரு கிராமபோன் பெட்டி வாங்க.”

நடேசன்:—(அதிக ஆவலுடன்) “அப்படியானால் இந்தப் பத்துரூபாய் நோட்டைக் கொண்டுபோய் எனக்கும் ஒன்று வாங்கிக்கொண்டு வாடா.”

செந்நிறம் கருப்பாக மாறும் விந்தை:—சிகப்பு நிறத்தைக் கண்டு எருதுகள் மிரளுவது கிடையாதாம். ஏனெனில் எருதால் சிகப்பு நிறத்தைப் பார்க்க முடியாதாம். எனவே அச் சிகப்பு நிறம் எருதிற்குக் கருப்பு நிறமாகத் தெரிகிறதாம்.

***

இராக்ஷச பூனை:—விம்பல்டன்னில் ஓர் பூனையின் நீளம் 37 அங்குலமும், புஜத்தின் குறுக்களவு 14 அங்குலமும், மத்திய பாகத்தின் சுற்றளவு 33 அங்குலமும், 13 பவுண்டு எடையும் உடையதாக இருக்கிறதாம்.

***

டயர்களைக்கொண்டு மை தயாரிப்பு:—ஆஸ்ட்ரேலியாவில் உள்ள இரசாயன சாஸ்திரிகள் பழைய மோட்டார் டயர்களை உருக்கி உயர்ந்த வகையான அச்சு அடிக்கும் மையாக ஆக்குகிறார்களாம்.

***

புட்டிக்குள் வசிக்கும் எலி:—மேடிசன் நிப்ராஸ்கா என்ற நகரத்தில் புட்டிக்குள் ஓர் எலி வசிக்கிறதாம். அது சிறியதாக இருக்கையில் உள்ளே சென்றதாம். பெரியதாகிவிட்டதால் திரும்பி வெளியில் வர முடியவில்லையாம். அதனால் அப்புட்டியின் சொந்தக்காரர் அந்த எலிக்கு புட்டியின் வாயின் வழியாய் ஆகாரம் போடுகிறாராம். அவற்றை யுண்டு அது வாழ்ந்து வருகிறதாம்.

***

மாயமாய் மறைந்த சித்திரக்காரர்:—கி. பி. 850 சித்திரம் எழுதுவதில் வல்லவரான டியோட்ஜூ என்னும் சைனக்காரர் இம்பீரியல் அரண்மனை சுவரில் ஓர் இயற்கைக் காட்சியை சித்திரித்தாராம். சமஸ்தானத்தின் முன் அதைத் திறந்துவைக்கையில் அதில் இருந்த கதவைத் திறந்து உள்ளே சென்றவர் மறுபடியும் திரும்பி வரவேயில்லையாம்.

***

பிறந்ததும் பேசி இறந்த குழந்தை:—மெக்ஸிகோவில் ஒரு குழந்தை பிறந்ததும் டாக்டர் பக்கம் திரும்பி ஸ்பானிஷ் பாஷையில் அழுத்தம் திருத்தமாக, ‘ஆறுமாதங்களுக்குள் கஷ்டம் நேரிடப்போகிறது. நீ விரும்புவது பூகம்பமா ? அல்லது புயல் காற்று’ என்றது.

டாக்டர் பூகம்பம் ! என்றார்.

குழந்தை ‘அப்படியே சம்பவிக்கும்’ என்று சொல்லிவிட்டு இறந்துவிட்டதாம்.

***

குட்டி ஈன்றபாம்பு:—பிஹோரிடாவைச் சார்ந்த மியாமி என்னு மூரில் ஒரு பாம்பு 10 குட்டிகளை ஈன்றதாம். அவை பிறந்த உடனேயே தாயோடு சென்று இறை தேடுகின்றனவாம்.

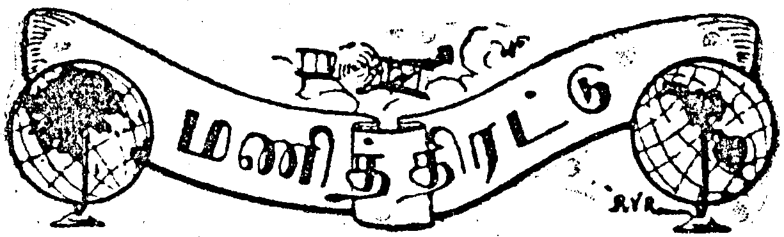

வியன்னாவில் 5 வயதுள்ள ஒரு பெண் 250 பவுண்டு தேகநிறை யுடையவளாக இருக்கிறாளாம்.

*　　*　　*　　*

பாலர் மோ என்னுமிடத்தில் ஒரு மனிதன் 30 அடி உயரமிருந்தானாம். அவனே உலகத்தில் நெட்டையான மனிதனாம்.

*　　*　　*　　*

நீந்துபவர்கள் தண்ணீரில் பார்ப்பதற்கு புது மாதிரியான கண்ணாடி கண்டுபிடித்திருக்கின்றனராம்.

*　　*　　*　　*

குதிரை வருடத்தில் தன்னைப்போல் 9 மடங்கு எடையுள்ள ஆகாரம் தின்கிறதாம்.

*　　*　　*　　*

4,000 விதமான ரோஜா புஷ்பங்கள் பயிரிடப்படுகின்றனவென்று விவசாய அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

*　　*　　*　　*

உலகத்திலேயே மிகக் குட்டையான லாசிய ஜாரட் என்பவர் 20 அங்குலமே உயரமிருக்கிறாராம்.

*　　*　　*　　*

பின்லண்டு தேசத்தில் உள்ள மோட்டார்கள் ஹாரன்களை உபயோகிப்பதைச் சட்டம் தடுக்கிறதாம்.

*　　*　　*　　*

பிரான்ஸில் தொத்து வியாதிகளைப் போக்குவதற்கு மாமிசத்தை திரவமாக (நீராக) ஆக்கி வியாதியஸ்தன் நரம்புகளின் மூலமாய் செலுத்துகின்றனராம்.

*　　*　　*　　*

யுத்தகளத்தில் சிறந்து விளங்கிய நெப்போலியன் பூனைக்கு மிகவும் பயந்தவராக இருந்தாராம்.

*　　*　　*　　*

அணில்கள் உட்காருவதற்குப் பதிலாக நிற்கின்றனவாம்.

*　　*　　*　　*

ஒரு சுதீ தேசத்துப் பெண்ணின் தோளில் அவளுக்குத் தெரியாமல் ஒரு ஊசி 20 வருடம் இருந்ததாம்.

*　　*　　*　　*

மனிதனது இரத்த உஷ்ணத்தை 45 டிகிரி போன் ஹீட்டாக வைத்துக்கொண்டால் ஒவ்வொருவரும் 900 வருடங்கள் வாழலாமாம்.

*　　*　　*

வருடந்தோறும் 20 லக்ஷம் நத்தைகள் லண்டன் கவர்ன்மெண்டுக்காக ஏரோபிளேன் மூலம் இங்கிலாந்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றனவாம்.

ஆசிரியர் குறிப்புக்கள்

சம்பிரதாயங்கள் அவசியமா?

ஒரு காலத்தில் எக்காரணம்பற்றியோ ஏற்பட்டு வழக்கத்திற்கு வந்துவிட்ட சில சம்பிரதாயங்கள் இக்காலத்தில் பொருளற்றவைகளாயும் நகையாடத் தக்கவைகளாயும் இருப்பதை நாம் பார்த்து வருகின்றோம். அச்சம்பிரதாயங்கள் இக்கால வாழ்க்கை முறைக்குப் பொருத்த மில்லாதவைகளாக இருந்தபோதிலும் சாஸ்திரத்தின் பேராலும் சமயத்தின் பேராலும் அவை அநுஷ்டிக்கப்பட்டுவருகின்றன. இத்தகைய சம்பிரதாயங்களை அநுஷ்டிப்பதா நிராகரிப்பதா என்னும் விஷயத்தை ஆராய்ச்சி செய்யச் சென்னை ராஜதானிக் கல்லூரி மண்டபத்தில் சென்ற மாதம் ஒரு கூட்டம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஸ்ரீமான் எஸ். எஸ். ராஜகோபாலன் எம். ஏ. பி. எல். இதுபற்றி ஒரு சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். அப்போது அவர் "பண்டைக்காலச் சம்பிரதாயங்களில் அநேகம் காலத்திற்கு ஏற்றவைகளாயில்லை; அர்த்த முள்ளவைகளாயில்லை. ராஜீய, பொருளாதார, சமூக, சமய சம்பந்தமான நடை, உடை உணவு, பாவனை—இவைகட்குரிய பல சம்பிரதாயங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இக்காலத்தில் மக்கள் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாயுள்ள சம்பிரதாயங்களை பகுத்தறிவின் உதவிகொண்டு நிராகரிப்பதே முதற் கடமை யாகும். அநீதமான—அர்த்த புஷ்டியில்லாத சம்பிரதாயங்களைப் பழைய காலத்தைச் சேர்ந்தவை என்று கண்மூடித்தனமாய் அநுஷ்டிப்பதுகூடாது" என்று கூறினார். காலத்துக்கற்பப் புதிய சம்பிரதாயங்கள் ஏற்படவேண்டும் என்றும் எடுத்துக் காட்டினார். ஸ்ரீமான் எஸ். எஸ். ராஜகோபாலன் அவர்களுடைய அறிவுரைகளை பழமைப் பற்றுள்ளங் கொண்டவர்கள் நன்கு சிந்திக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகின்றோம். "பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல காலவகையினானே" என்ற தமிழ்ச் சான்றோர் அமுதவாக்கையும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் நினைவூட்ட விரும்புகின்றோம்.

நல்ல தீர்மானம்

சமீபத்தில் திருநெல்வேலி ஜில்லா போர்டின் கூட்டம் ஒன்று அப்போர்டின் தலைவர் ஸ்ரீமான் ஈசுவரன் பிள்ளை அவர்கள் தலைமையில் கூடியது. அக்கூட்டத்தில் நிறைவேறிய தீர்மானங்களுள் கீழ்க்கண்ட தீர்மானம் பெரிதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அதாவது "என்ஜினீயரிங், நெசவுத் தொழில், சாயத் தொழில், மண்பாண்டத் தொழில் முதலியவைகளைக் கற்பிக்க ஒரு தொழிற் பள்ளிக் கூடம் நிறுவப்பட வேண்டும்" என்று ஸ்ரீமான் கே. எஸ். வீரராகவ ஐயர் என்பவர் ஒரு தீர்மானம் கொணர்ந்தார். இது நிறைவேறியதுடன் இதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து அறிக்கை வெளியிடுமாறு ஒரு கமிட்டியும் நியமிக்கப் பட்டது. மேலும் கோவில்பட்டி தென்காசி ஆகிய இரண்டு ஊர்களிலுமுள்ள உயர்தரக் கலாசாலைகளில் அடுத்த ஆண்டு முதல் மாணவர்கட்கு விவசாயக் கல்வி கற்பிப்பது என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லா போர்டாரின் பயன் தரத்தக்க உத்தம நோக்கத்தையும் முயற்சியையும் பெரிதும் பாராட்டுகின்றோம். நம் நாட்டிலுள்ள எல்லா ஜில்லா போர்டுகளும் திருநெல்வேலியைப் பின் பற்ற வேண்டும் என்று எடுத்

துக் காட்ட விரும்புகின்றோம். இத்தகைய நன் முயற்சிகளின் மூலம் எதிர்காலத்தில் படித்தவர்களிடையே வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஒருவாறு ஒழிய வழி ஏற்படும் என்றே நம்புகின்றோம்.

தொழில் மாட்சி

தொழிலில் ஏற்றத்தாழ்வு கருதும் தீயவழக்கம் நமது நாட்டில் வேரூன்றியிருப்பது கண்கூடு. மக்கள் சமூகத்திற்குரிய எல்லாத் தொழில்களும் சிறப்புடையனவாகவே கருதப்படவேண்டும் என்னும் உண்மையை மேலே நாட்டினர் நன்கு உணர்ந்திருக்கின்றனர். உடல் உழைப்பு இழிவான தென்றும், அறிவுத்தொழிலே மேன்மையுடையது என்றும் நம் நாட்டுப் பட்டதாரிகள் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். "கஷ்டத்திலும் நன்மையுண்டு" என்னும் நீதிப்படி இப்பொழுதுள்ள வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் தொழிலின் மாட்சியை உணருமாறு செய்துவருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். முன்னர் ஆங்காங்கு ஒருசில பட்டதாரிகள் ரிக்ஷா இழுத்தல், செருப்புத் தைத்தல் போன்ற தொழில்களை மேற்கொண்ட செய்திகளைப் பத்திரிகைகளின் வாயிலாக உணர்ந்திருக்கின்றோம். இப்பொழுது காசியிலிருந்து ஒரு செய்தி வெளிவந்திருக்கின்றது. பட்டதாரிகள் எந்தத் தொழிலையும் இழிவாகக் கருதக்கூடாது என்னும் உயரிய நோக்கத்துடன் ஒரு சிலர் தாங்களே வழிகாட்ட முன் வந்திருக்கிறார்கள். ஜகோபாபாத்தில் ஒரு காங்கிரஸ்காரர் கட்டில் பின்னவும், மற்றொருவர் க்ஷவரக் கடைவைக்கவும் முன் வந்திருக்கின்றனராம். சுக்கூரில் ஒரு கௌரவமான பணக்காரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒரு வாலிபர் ஜோடு துடைக்கும் வேலையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறாராம். இவ்வாறு மற்றவர்கட்கு வழிகாட்டத் துணிந்த அந்த வாலிப தேச பக்தர்களைப் பெரிதும் பாராட்டுகின்றோம். வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தால் தடுமாறிக் கொண்டிருக்கும் தமிழ்நாட்டுப் பட்டதாரிகள் ஷை தேச பக்தர்களைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம்.

காந்தியடிகளின் சிந்தனை

உலகம் போற்றும் உத்தமராகிய மகாத்மா காந்தியடிகள் வாழ்க்கையின் எல்லாத் துறைகளிலும் தூய்மை இருக்கவேண்டும் என்று அடிக்கடி வற்புறுத்தி வருகிறார். சென்றமாதம் அடிகள் 7 நாள் உண்ணாவிரதம் இருந்த காலத்தில் காங்கிரஸ்காரர்களிடையே தூய்மை உணர்ச்சி ஏற்பட வேண்டும் என்பதைப்பற்றியே பெரிதும் சிந்தித்தார். அவர் பத்திரிகை நிருபர்கள் வாயிலாக எல்லாரும் தூய்மையுடன் இருக்க வேண்டிய அவசியத்தை வற்புறுத்தி ஒரு செய்தி வெளியிட்டிருந்தார். "காங்கிரஸிலுள்ள ஆண் பெண்கள் எல்லாரும் பதவி வேட்டைக்காகவும், சொந்தப்புகழை உத்தேசித்தும் காங்கிரஸில் அங்கம் வகிக்காமல், தேசத்திற்கு மௌனமாகத் தொண்டுசெய்ய வேண்டும் என்ற ஒரே எண்ணங்கொண்டே அங்கம் வகிக்கவேண்டும் என நான் சென்ற 7 நாட்களும் படுத்த படுக்கையிலே பெரிதும் கவலையுடன் பிரார்த்தித்து வந்தேன்" என்று கூறிய உருக்க மொழிகளை ஒவ்வொரு காங்கிரஸ்காரரும் நன்கு சிந்திக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம். தேர்தல்களில் தகாதவழிகளில் செல்ல முனைந்து நிற்கும் தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ்காரர்கள் காந்தியடிகளின் செய்தியை ஊன்றிக் கவனிப்பார்களாக.

நீல அறையின் மர்மம்

(எல். எஸ். வாலஸ்.)

(159-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

நான்:—நான் கூறும் வார்த்தைகளைக் கேட்டு நீ கொஞ்சமாவது ஆயாசப்படக்கூடாது.

மீனாள்:—நான் சொல்லுவதெல்லாம் எனக்கு ஏதோ ஒருவித கனவு தோன்றி அதில் நடந்த விஷயங்கள் தான். என்னுடைய மயக்கந்தெளிந்த பிறகு நான் இங்கு என்னுடைய அறையிலேயே பாலாவி னருகிலிருக்கக் கண்டேன்.

நான்:—உனக்கு மயக்கம் உண்டானபோது, நீ எங்கிருந்தாய்?

மீனாள்:—ஒரு நண்பருடைய வீட்டிலிருந்தேன்.

நான்:—அந்த நண்பர் யார் என்று நான் தெரிந்துகொள்ளலாமா?

மீனாள்:—அந்த நண்பரின் பெயரைச் சொன்னால் அதிலிருந்து அவரை நீங்கள் அறிந்துகொள்ள முடியாது. நான் மயக்கமுண்டானபோது இருந்த வீடு குருவிக்காரன் தெருவில் இருக்கிறது—என்றாள்.

குருவிக்காரன் தெருவா! ஆனால் என் மனைவி என்னிடம் உண்மையைத் தான் கூறிக்கொண்டு வருகிறாளோ!

நான்:—நீ யெப்படி உன்னுடைய நண்பரின் வீட்டிலிருந்து இந்த வீட்டுக்கு வந்தா யென்று உனக்குத் தெரியாதா?

மீனாள்:—தெரியாது. இந்த சமயத்தில் மாத்திரம் நான் அதிக மூர்ச்சை யடைந்திருக்கவேண்டும்.

நான்:—நேற்று மயக்கத்தில் என்னென்ன அடையாளங்கள் தோன்றினவோ இதே அடையாளங்கள் அன்றைய தினமும் தோன்றின வென்பது நிச்சயந்தானே? சவம்போல் உன்னுடைய உடல் இறுகிப்போய்விட்டது; அப்படித்தானே?

மீனாள்:—ஆம்—என்றாள்.

பிறகு இரண்டு நிமிஷங்களுக்கு நானும் அவளை யொன்றும் கேட்கவில்லை; அவளும் மௌனமாகவே உட்கார்ந்திருந்தாள். ஆனால் அவளுடைய இருதயம் படபட வென்று அடித்தது என் காதிற்கெட்டிற்று.........கடைசி

யில் அவள் ஒருவித அச்சத்துடனும் வேதனையுடனும் என்னைப் பார்த்து "ஐயா! உண்மை யென்னவெனில் நான் முன் மயக்கங் கொண்டதெல்லாம் ஒரு பெரிய மர்மமான விஷயம்—இந்த மர்மத்தினால் நான் படும்பாடு கடவுளுக்குத்தான் தெரியும்" என்றாள்.

நான்:—அந்த மர்மம் உன்னைக் கஷ்டப்படுத்தவில்லை. அந்த மர்மத்தைப் பற்றிய ஞாபகமானது உன்னைக் கஷ்டப்படுத்துகிறது. அல்லவா?—என்று கேட்டேன்.

மீனாள்:—ஆம்—என்று தடுமாற்றத்துடன் விடை பகர்ந்தாள்.

நான்:—கலியாணம் நடந்ததுபோலும், கலியாணத்தில் உன்னுடைய நண்பர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தது போலும் உன்னுடைய மனதுக்குத் தோன்றிற்று என்றாயே? உன்னுடைய புருஷன் பெயர் என்ன என்று அவர்கள் பேசினதாகக் காதில் விழுந்ததா?—என்று வினவினேன்.

மீனாள்:—எப்பொழுதோ ஒரே தடவைதான் என்னுடைய கணவன் பெயர் என் காதில் விழுந்தது. ஆனால் நான் முழு பிரக்ஞையுடனில்லையாதலால் அந்த ஒரு முறை கேட்ட பெயரையும் மறந்துவிட்டேன். அந்தப் பெயர் என்னவென்று இப்பொழுது ஞாபகப்படுத்திச் சொல்லுவது கஷ்டம்—என்றாள்.

நேயர்களே! நான்தான் அவளுடைய கணவனென்பதை யவள் அறியாள்!.........இந்தசம்பாஷணையில் அடிக்கடி அவள் என்னையே உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததைக் கவனித்தேன். என்பேரில் இவள் பிரியப்படுவாளோ?

இந்த சமயத்தில் மாசிலாமணி முதலியாரின் புத்திரன் கோவிந்தராஜனின் ஞாபகம் உண்டாயிற்று. என்ன விந்தை! என்ன விநோதம்! மீனாளுக்கு மாலை சூட்டிய மன்னன் நான் இருக்க, அவன் இப்பொழுதுதான் மீனாளைக் காதலித்துக் கொண்டு வருகிறான்!..................

இரண்டொரு நிமிஷம் மௌனமாயிருந்த பின்னர் மீனாள் என்னைப் பார்த்து "நான் இதையெல்லாம் ஒரு பொருட்டாகக் கூறினது அசட்டுத்தனமான காரியமே—ஏனென்றால் கனவில் எந்தக் காட்சி வேண்டுமானாலும் தோன்றும்—ஆனால் இந்தக் கனவை நான் சில சமயங்களில் கனவு என்று நினைக்காமல் உண்மை யென்றே எண்ணிவிட்டேன். இதனால்தான் என் மனம் அதிக கஷ்டமடைந்தது—என்றாள்.

இந்த சம்பாஷணையில் என் மனைவி சொல்லியதை யெல்லாம் நான் கவனமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த போதிலும் என்னுடைய கண்கள் அவளுடைய பூர்ண சந்திரோதயம் போன்ற வசீகரமான வதனத்தையே பார்த்துப் பிரமிக்க, என்னுடைய மனமானது என் மனைவியின் அழகிலேயே ஐக்கியப்பட்டுவிட்டது...............

அவள் கடைசியாக விடை கொடுத்த பிற்பாடு நான் அவளைப் பார்த்து வேறொன்றும் பேசத் தெரியாமல் "இவ்விஷயங்களை நீ யென்னிடம் தெரிவித்ததற்கு நான் மிக்க சந்தோஷப்படுகிறேன். நேற்று நடந்த விஷயங்களைக் கவனிக்கும்போது இதற்கு முன் உனக்கு நேர்ந்த மயக்கம் அதிசயமாகவே தோற்றுகிறது" என்றேன்.

இதைக் கேட்டதும் மீனாள் என்னைப் பார்த்து, "உங்களுக்கு ஏதோ தெரியாத்தனமாய்ச் சொல்லிவிட்டேன். உங்களுக்கு நான் சொல்லியிருக்கக்கூடாது. இது தெரிந்தால் பாலா என்பேரில் கோபித்துக் கொள்வாள்" என்றாள்.

"ஏன்?"

ஏனென்றால் இவ்விஷயங்களைப் பற்றி எவரிடத்தும் சொல்லக்கூடாது என்று பாலா சொன்னதற்கு நான் சரியென்று ஒப்புக்கொண்டேன்."

"இவ்விஷயங்களைப் பாலாமணியம்மாள் இரகசியமாக வைத்துக் கொள்ளக் காரணமென்ன? ஒரு வேளை..."

"ஐயா! பாலாவினுடைய எண்ணங்களைப்பற்றியும் செய்கைகளைப் பற்றியும் நாம் பேசவேண்டாம், தயவு செய்து இந்தப் பேச்சை விட்டுவிடுங்கள்" என்று கெஞ்சினாள்.

இதற்கு நான் அவளைப்பார்த்து, "அம்மா! பாலாமணியம்மாளுக்கும் உனக்குமுள்ள நேசத்தினால் நீ இப்படிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறாய். ஆனால் நான் யார்? சற்று யோசித்துப்பார். நான் உன்னுடைய நண்பனல்லவா?...... ஆனபடியால் உன்னிடத்தில் சரிசமானமாக நேசம் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் எனக்கு சகல விஷயமும் தெரிந்ததனால் என்ன கஷ்டம்? இதனால் என்ன கஷ்டம் ஏற்படும்!" என்றேன். இதுகேட்டு அவள் தலைகுனிந்த வண்ணம் மௌனமா யிருந்தாளேயன்றி பாலாமணியின் எண்ணத்தைப்பற்றி என்னிடம் அதிகமாகப் பேசுவதாயில்லை,

உனக்கு இதை யறிந்துகொண்ட நான் அவளைப்பார்த்து, "பாலாமணியின் எண்ணத்தைத் தெரிவிக்க இஷ்டமில்லா விடில் வேண்டாம். நான் கூறும் இந்த ஒரு வார்த்தை மாத்திரம் எப்பொழுதும் உன்னுடைய ஞாபகத்தி லிருக்கட்டும். நான் உன்னுடைய நண்பனானபடியால் எப்பொழுதும் உன்னுடைய நன்மைக்கே நான் உழைத்துக் கொண்டு வருவேன். இவ்வளவுதான்; இதை நீ ஞாபகம் வைத்துக் கொண்டால் போதும்" என்றேன். இதைக் கேட்டுக் கொண்டே மீனாள் மௌனமாயிருந்தாள். நான் மறுபடியும் அவளைப் பார்த்து, "நம்மைச் சுற்றியிருக்கும் மர்மங்களைத் துலக்கவேண்டுமானால் நமக்கு முதலாக டாக்டர் நடேசனின் உதவி அவசியம் வேண்டும். இவருடைய உதவியினால் நீல அறையின் மர்மத்தைக் கண்டுபிடித்தால் இதிலிருந்து சகல விஷயங்களையு மறிந்துகொள்ளலாம். உன்னைச் சுற்றி சில விரோதிகளிருக்கிறார்களென்பது உனக்குத் தெரிந்த விஷயமே.........நீல அறையின் மர்மத்தைக் கண்டுபிடித்தால் பிறகு இவ்விரோதிகளைத் தெரிந்துகொள்ளலாகும்" என்றேன்.

"நீல அறையைப் பற்றிய விஷயம் உண்மை யென்று நன்றாக மனதிற்குத் தெரிந்துங்கூட சில சமயங்களில் என் மனம் அதை நம்பவில்லை" என்றாள் மீனாள்.

"ஆம், நம்பத்தகாத விஷயமாகத்தா னிருக்கிறது. ஆனால் இப்படியே நீல அறையைப் பற்றிக் கவனிக்காமலிருப்பது ஆபத்தாகும். ஆகவே உண்மையைக் கண்டுபிடிக்கப் பிரயாசைப்படவேண்டும். முகமூடி யணிந்துகொண்டு இங்கு வந்த ஸ்திரீயைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியது அத்யாவசியம்."

"ஆனந்தபோதினி" பஞ்சாங்கம்.

பவ௵ புரட்டாசிமீ—கலியுகாதி 5036, சாலிவாகனம் 1857,
பசலி 1344, கொல்லமாண்டு 1110, ஹிஜரி 1353,
இங்கிலீஷ் 1934௵ செப்டம்பர்மீ—அக்டோபர்மீ

புரட்டாசி	செப்டம்பர் (1934௵ அக்டோபர்மீ)	வாரம்.	திதி.	நக்ஷத்திரம்	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	17	திங்	நவ52-23	மூல26-15	சி26-15ம	நந்த நவமி, அதுக்க நவமி
2	18	செவ்	தச46-18	பூரா22-33	சி22-33அ	கெஜலக்ஷ்மி விரதம்
3	19	புதன்	ஏகா39-40	உத்18-0	அ18-0சித்	சர்வ ஏகாதசி
4	20	வியா	துவா32-3	திரு12-48	சித்60	பிரதோஷம்,கல்கிதுவாதசி
5	21	வெள்	திர24-30	அவி7-8	சித்60	சுபகாரியங்கள் செய்ய
6	22	சனி	ச○16-48	சத1-23 பூர55-50	அ1-23மா	பௌர்ணமி, அனந்த பத்மநாப சதுர்த்தசி
7	23	ஞா	பௌ9-30	உத்51-3	அமி60	மஹாளயபக்ஷாரம்பம்
8	24	திங்	பிர2-55 துதி57-30	ரே47-20	சித்60	பாத்ரபத பகுளம், அசூன்ய சயன விரதம்
9	25	செவ்	திரி53-43	அஸ் 45-5	சித்60	வியாழியஸ்தர் குளிக்க
10	26	புதன்	சது51-40	பர44-30	சி44-30அ	9-க்குள் மழை
11	27	வியா	பஞ்52-48	கி✻45-50	மர60	
12	28	வெள்	சஷ்53-28	ரோ49-5	ம49-5சித்	
13	29	சனி	சப்57-20	மிரு 54-15	சித்60	
14	30	ஞா	அஷ்60	திரு60	சித்60	
15	1	திங்	அஷ்2-43	திரு0-48	சி0-48அ	
16	2	செவ்	நவ9-3	புன8-23	சித்60	
17	3	புத	தச15-40	பூச15-10	சித்60	
18	4	வியா	ஏகா21-55	ஆயி23-40	சி23-40அ	
19	5	வெள்	து27-23	மக30-23	ம30-23சி	
20	6	சனி	திர31-40	பூர36-3	சி36-3மா	
21	7	ஞா	சது34-40	உத்40-15	அமி60	
22	8	திங்	●36-23	அஸ்43-15	சி43-15பி	சர்வ பிதுரு மாளய அமாவாசை (விசேஷம்)
23	9	செவ்	பிர36-28	சித்45-0	சித்60	நவராத்திரி ஆரம்பம்
24	10	புத	துதி35-38	சுவா45-33	சித்60	சந்திர தெரிசனம்
25	11	வியா	திரி33-45	வி45-20	சித்60	வியாழியஸ்தர் குளிக்க
26	12	வெள்	சது31-10	அ44-13	சி44-13ம	மாச சதுர்த்தி விரதம்
27	13	சனி	பஞ்27-50	கே42-30	சித்60	லலிதா பஞ்சமி, சஷ்டி
28	14	ஞா	சஷ்24-0	மூல40-15	அ40-15சி	சரஸ்வதி ஆவாஹனம்
29	15	திங்	சப்19-38	பூரா37-30	மர60	சுபகாரியங்கள் விலக்க
30	16	செவ்	அஷ்14-45	உத்34-18	அ34-18சி	மஹாஷ்டமி, சரஸ்வதி பூஜை, ஆயுத பூஜை

	9-துலா-புத		செவ் கே
சனி ராகு	13-கன்-சுக்		சுக்
	20-சிம்ம-செ		
		குரு	சூரி புத

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMI MUDALIAR,
AT THE "ANANDA BODHINI" PRESS,
NO. 6, LAWYER CHINNATHAMBI MUDALI STREET, MADRAS.

புதிய நாவல்! புதிய நாவல்!!

கிருஷ்ணஸிங்

அல்லது

துப்பறியும் சிடன்

ஸ்ரீமான் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

அறிவைப் புகட்டும் அரிய நாவல் இதுவே.

துப்பறியும் இரகசியங்களும், தந்திர சாமார்த்தியங்களும், வீரதீரச் செயல்களும், உலகில் பல படுமோசப் படுகுழியிலிருந்து தப்புவதற்கான புத்தி மதிகளும், கெடுவான் கேடு நினைப்பான் என்பதற்கிணங்க நீதிமதியோடு கூடிய பல அத்தாட்சிகளும், இன்னும் பல இனிய அரிய போதனைகளும் அடங்கியது.

இதன் விலை அணா 14.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-9-34 வரை விலை அணா 10.

அம்பாலிகை

அல்லது

அதிசய மரணம்

187522

அறிவைப் புகட்டும் ஓர் அருமையான துப்பறியும் நாவல் இதுவே. இதில் கொலைகளவுக் கஞ்சாப் பாதகனான கறுப்பண்ணன் என்பவன் தந்திர சாமர்த்தியமாய் அம்பாலிகை யென்னும் தன் உறவினளை அவள் ஆஸ்திக்காக மணம் புரியக்கருதி, அவளை இறந்தவள் போல யாவரும் நம்பும்படியான சூழ்ச்செய்து, ஏற்கனவே அவளுக்குச் சகோதரன் முறையும் அவளால் காதலிக்கப்பட்டவனுமான மனோகரன் என்பவன் மேல் குற்றஞ்சுமத்தி, குற்றஞ் செய்தவனைக் கண்டுபிடிக்க தவறுதலாய், பல கொலை களவுகளைக் கண்டுபிடித்தும், ராஜாங்க சாஸ்திரத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவனும், மகா வீரதீர சிங்கமும், ஆபத்துகளை அணுவளவும் மதிக்காது நேர்முகமாக எதிர்த்து வெற்றிமாலை சூடுபவனுமாகிய துப்பறியும் ஆனந்த சிங்கை ஏற்படுத்துவதும், கடைசியில் ஆனந்தஸிங் உண்மையான குற்றவாளியை அதாவது கறுப்பண்ணனையே, பலவித தந்திர சாமர்த்தியங்களால் கண்டு பிடிப்பதும், அம்பாலிகையை உயிருடனேயே மீட்பதும், தவறுதலாக அம்பாலிகையால் கருதப்பட்ட மனோகரன் கடைசியில் அவளை மணம் செய்துகொண்டு இன்புற்று வாழ்வதும், கறுப்பண்ணன் தான் செய்த குற்றங்களுக்காக தேசாந்தரம் போய்விடுவதும் துப்பறியும் ஆனந்தசிங் வெற்றிமாலை சூடி தான் அமிர்தம்மாள் என்னும் கன்னிகையை மணஞ்செய்துகொண்டு மேலும் பிரக்யாதி அடைவதும் படிக்கப் படிக்க மிகவும் அறிவை வளர்க்கும் என்பது நிச்சயம்.

இதன் விலை அணா 12.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-9-34 வரை விலை அணா 8.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

ஓர் சிறந்த தமிழ் நூல் வெளியீடு

நாலடியார் மூலமும்

விரிவான உரையும்.

செம்பூர் வித்வான்-வீ. ஆறுமுகஞ் சேர்வை அவர்களைக்கொண்டு இந்நூல், மிகத் தெளிவாகவும், விரிவாகவும் பழைய உரைகளையும் தழுவிப் புதிதாக எழுதப்பட்ட சிறந்த உரையுடன் இப்போது வெளிவந்திருக்கிறது.

இந் நாலடியார் என்னும் நூலானது, ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்குமுன் கடைச்சங்க காலத்தில், பாண்டியனிடம் வந்திருந்த ஜைன முனிவர் பலரால் தனித்தனி வெண்பாக்களாக இயற்றப்பட்டு பின்னர் அப் பாண்டியனால் தொகுக்கப்பட்டுப் பெயரிடப்பட்ட சிறந்த நீதி நூலாகும். உலகத்தில் பல தேசத்தாராலும், பல சமயத்தாராலும் கொண்டாடப்படும் திருக்குறளோடு ஒப்புமை யுடையது, உலகத்தார் பலருக்கும் பொதுவாகப் பற்பல நீதிகளை எடுத்துரைக்கக் கூடியது. உலகத்தில் மனிதர்க்குப் பயன் தரத் தக்க நூல்களில் இது சிறந்ததாகும். பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் இது முதன்மை பெற்றதாகும். மனிதர் அடையவேண்டிய அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் புருடார்த்தங்கள் நான்கினையும் அடைதற்கு இந்நூல் நல்ல வழிகாட்டி யாகும். மாணவர்களும், மற்றவர்களும் அவசியம் படிக்கத் தக்க நூலாகும்.

இதற்குப் பிற்காலத்தில், 'பதுமனார்' என்னும் சிறந்த புலவரொருவர், பால், இயல், அதிகாரம் என்னும் பாகுபாடுகளைச் செய்து சிறந்த உரையொன்றும் இயற்றி யிருக்கின்றார். வேறு சில சிறந்த புலவர்களும் சில உரைகள் எழுதியிருக்கின்றார்கள்.

இது, அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்னும் மூன்று பால்களையும், பதினொரு இயல்களையும், நாற்பது அதிகாரங்களையும், நானூறு செய்யுட்களையு முடையது.

இந்நூலுக்கு, முன் பதுமனார் முதலியவர்களால் இயற்றப்பட்ட சில உரைகள் இருப்பினும், அவை சிறந்த கல்வி யறிவுடையாரே படித்துணரத் தக்க பழந்தமிழ் நடையில் அமைந்திருப்பதாலும், ஆரம்பக் கல்வி யுடையாரும், சாமானியக் கல்வி யுடையாரும் தக்க ஆசிரியரிடம் பாடங்கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளக் கூடியனவா யிருப்பதாலும் எவரும் தாமே படித்துணரத் தக்க விதத்தில் இக்காலத்துக்கேற்ப எளிய தமிழில் தெளிவான உரை யொன்று எழுதி வெளியிட வேண்டுமென்று பலர் எம்மிடம் கேட்டுக்கொண்டதற் கிசைந்து, அவர்கள் விரும்பிய விதமாகவே இவ்வுரை எழுதி வெளியிடப் பெற்றிருக்கிறது. இதில் பதவுரையும், கருத்துரையும், விசேடவுரையும் எவர்க்கும் சந்தேக முண்டாகாதபடி பொருள்களை நன்கு விளக்கிக்காட்டி மிகத் தெளிவாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. பழைய உரைப் பகுதிகள் மிகத் தெளிவாக விரித்தெழுதப்பட் டிருக்கின்றன. நூல் அமைப்பிற்கு விரோதமாகவும், முன்னுக்குப்பின் முரணாகவும் பொருள்பட்டுச் சந்தேகங்களை விளைவித்துக்கொண்டிருந்த உரைப்பகுதிகளில் ஐயம் நீங்குமாறு பொருத்தமான பொருள்கள் விளக்கப்பட் டிருக்கின்றன. புதிய உரைகளும் ஆங்காங்கே விரித்தெழுதப்பட் டிருக்கின்றன. சில செய்யுட்களின் சரியான பொருள் விளங்காமல் மயக்கத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டிருந்த உரைகள், வேறு நூல்களின் ஆதாரங்களைக்கொண்டு சந்தேகம் நீங்கச் சரியான விதத்தில் அமைக்

கப்பட் டிருக்கின்றன. வேறு நூல்களில் விளங்காதிருந்த பொருள்கள், இந்நூற் செய்யுளின் ஆதாரத்தைக்கொண்டு விளக்கப்பட் டிருக்கின்றன. இதுவரை இந்நூலுரைகளிற் காட்டப்படாத பற்பல சிறந்த கருத்துக்கள் இவ்வுரையில் நூதனமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூல் முதற் செய்யுளுரையில் ஜைனமதக் கோட்பாடுகள் மிகத் தெளிவாக எடுத்தெழுதப் பட்டிருக்கின்றன. பல கல்விமான்களும், ஜைனர்களும் காலடைவில் இந் நூற்பாடல்களுக்குத் தெரிவித்துவந்த அரிய உரைகளும் இப்புதிய வுரையில் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இலக்கணக் குறிப்புக்களும், இலக்கியக் குறிப்புக்களும், தொல்காப்பியம், நன்னூல் முதலிய இலக்கண நூல் சூத்திரங்களின் உதாரணங்களாலும், சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், கலித்தொகை, நீலகேசி, சூடாமணி நிகண்டு, பழமொழி, அறநெறிச்சாரம், திருநூற்றந்தாதி முதலிய இலக்கிய நூற் செய்யுட்களின் உதாரணங்களாலும் மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் இவ்வுரையில் செய்யப்பட்டிருக்கும் திருத்தமான வேலைகள் பல.

இதுவரை, நாலடியாருக்கு இத்தகைய தெளிவான உரை வெளிவந்ததில்லை என்பது இதைப் படித்துப் பார்ப்பவர்க்கு நன்கு விளங்கும். இது டபுள்கிரௌன் 16-பேஜ் அளவில் 51-பாரங்களுக்கு மேற்பட்டும் 820 பக்கமுள்ளதாயும் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. தமிழர் ஒவ்வொருவரும் அவசியம் வாங்கிப் படிக்கத் தக்கது.

இதன் விலை ரூபா 2—8—0.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-9-34 வரை விலை ரூ. 1—12—0

நாகரீகம்?

இரண்டாம் பதிப்பு.

சே. இராஜு செட்டியார், எம்.பி. பி.ஐ., அவர்கள் இயற்றியவை

'நாகரீகம்' என்ற உயர்ந்த பெயரை வைத்துக்கொண்டு இக்காலத்து நடைபெறும் பல போலி வழக்க ஒழுக்கங்களின் சீர்கேடுகளை ஒழிக்கவும், நீதியும், உண்மையும், அன்பும் நிலைகுலைந்து, மூலை முடுக்குகளில் தேங்கிக் கிடக்க, அநீதியும், பொய்யும் கொடுமையும் ஒருங்கு திரண்டு கரைகடந்து பெருகிவரும் பெரு வெள்ளத்தைத் தடுக்கும் அணைக்கட்டாக இந்நாவல் வரையப்பட்டது. இதில் உள்ளதை உள்ளபடியே எடுத்துக் காட்டி இந்தியர் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து அன்புடன் வாழவேண்டுமென்று அரும் பெரும் நீதிகளடங்க பலதிறத்து மனிதர்களின் சுபாவத்தையும் போக்கையும் விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது; இதில் ஜாதி சமூக கட்டுப்பாடுகளின் ஊழல்களும், ஆப்தமித்ரனின் அருங்குணங்களும், கருத்தொருமித்த காதலர்களின் அந்தரங்கப் பிணைப்பும், மோசக்காரர்கள் இறுதியில் நாசமுறுவதும், பல அத்தாட்சிகளோடு எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதை எல்லாரும் வாசித்து நற்பயனடைந்து இன்புறுவார்களாக. இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-9-34 வரை விலை ரூ. 1—8—0

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

பகவத்கீதை வசனம்

ஸ்ரீ மகாத்மாவினால் சிறப்பித்துக் கூறப்படுவதும், ஸ்ரீ சங்கரர், ஸ்ரீ ராமாநுஜர், ஸ்ரீ மாத்வர், ஸ்ரீ நீலகண்டர் முதலிய சமயாச்சாரியர்களின் வியாக்கியானங்கட்குப் பாத்திரமாக விளங்கியதும், ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவினால் அருளிச் செய்யப்பட்டதுமாகிய பகவத்கீதையைச் சிறிது கல்வியறிவுள்ள ஆண்களும் பெண்களுங்கூடப் படித்துப் பயன் பெறவேண்டும் என்னும் கண்ணோக்கத்துடன் அது பிரபல நாவலாசிரியரும், கைவல்ய நவநீத வசன நூலாசிரியருமாகிய ஆரணி குப்புசாமி முதலியாரவர்களால் எளிய இனிய வசன நடையில் எழுதப்பட்டது.

அழகிய காலிகோ கட்டடம். இதன் விலை ரூ. 1—8—0.

காதலி? ஒரு இனிய அருமையான தமிழ் நாவல்.

இதில் நவீன நாகரிகம், காதலின் வெற்றி, 'அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது', 'விதியின் வலி' என்னும் பல உயரிய நீதிகள் செல்வர்களின் ஆடம்பர வாழ்க்கை, சீர்திருத்தத்தின் சீர்கேடு ஆகிய பல அரிய அறிவைப் புகட்டும் அதியற்புத விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை அணா 10.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-9-34 வரை விலை அணா 8.

பவளத்தீவு 2-பாகம்

இக்கதையில் ஒரு செல்வச் சீமான் பேராசையால் செய்யும் குற்றத்திற்காக அவன் சந்ததியார் கொடிய சாபத்தை யனுபவிப்பது யாவர்க்கும் மேலான படிப்பினையைக் கற்பிக்கும். இதில் வரும் ஒவ்வொரு ஆசாமியின் சரித்திரமும் அவரவர் தத்தமது நடக்கைகளுக்குத் தக்க பலனை முடிவில் அடைவதும் ஒவ்வொரு நேர்த்தியான நீதியைப் போதிக்கும். இக்கதை ஆரம்பமுதல் முடிவுவரை வாசிப்போர் மனதைப் பூர்ணமாய்க் கவர்ந்து கொண்டு மிக்க களிப்பை யளிக்கும். 2-பாகம் விலை ரூபா. 3.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 2-பாகமும் விலை ரூ. 2—4—0

திருவருட்பா.

(அடக்க விலை)

நாளது வரையில் கிடைத்த பல அரிய உபதேசங்கள், உண்மை நெறிகள், சன்மார்க்க வெளியீடுகள் அடங்கியது. தடித்த கிளேஸ் காகிதம் சுத்தமான பதிப்பு, பலமான அழகிய பட்டு கலிகோ பைண்டு. ஒவ்வொன்று சுமார் ஆயிரம் பக்கங்கள். 2-வால்யூமும் ரூபா 6 தான். தபால் அல்லது ரயில் செலவு வேறு. சொற்ப பிரதிகளே கைவசமுள்ளன. முந்துவோர்க்கே கிடைக்கும்.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

தத்வசங்க்ரஹ ராமாயணம்

இரண்டாம் பதிப்பு.

இது சமஸ்கிருதத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அருமையான நூல். இதனை ஒரு முறை படிப்பவர்கள் இம்மை மறுமை யென்னும் இருவகை வாழ்விற்குரிய சாதனங்களை யுணர்ந்து மக்களாய்ப் பிறந்த நாம் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய ஒழுக்கங்களைக் கைக்கொண்டு பகவானுடைய திருவருட்குரியவராக விளங்குவர் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த கிரந்தம் துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்டபரிபாலன நிமித்தம் உலகத்தில் வந்

தவதரித்து விளங்கிய தசரத பூபதிக்கு ஸ்ரீ ராமனாக அவதரித்த ஜகத் பிரபுவின் ரஹஸ்யங்களைப் பற்றிப் பேசுவது.

ஸ்ரீ ராமாவதாரத்தின் உண்மை இதனைப் படிப்பவர்க்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளங்கும். இதனைப் படித்தால் அநேக ஞான நூற்களைப் படித்த பலனை ஒருங்கே யடைதல் கூடும். ஸ்ரீராம பூஜா விதிகளும் அர்ச்சனைகளும் இதன்கண் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதுவரையில் வெளியான ராமாயணங்களைவிட மும்மடங்கு மேலான தத்வ உபதேசங்கள் இதன்கண் காணலாம்.

உபந்யாசகர்களுக்கு வேண்டிய பல அரிய விஷயங்களுடன் கூடியது. ஸ்ரீ ராம சரிதையை வாசிப்பதே இகபர நன்மை யளிக்குமென்பர் பெரியோர். இதில் எண்ணிறந்த மிக்க அருமையான விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை ரூபா 4.

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண வசன சங்கிரகம்

(சப்தகாண்டங்கள் அடங்கியது.)

(நான்காம் பதிப்பு) இதன் விலை ரூபா 2.

ஸ்ரீ இராமர் பட்டாபிஷேகம் ஆப்டோன் படம் சேர்க்கப்பட்டது, மிக்க திருத்தங்களோடு கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

☞ சொற்ப காப்பிகளே அச்சிடப்பட் டிருக்கின்றன. நூலின் புஸ்தகம் வேண்டியவர்கள் முன்னரே எழுதிப் பெற்றுக்கொள்க.

ஸ்ரீ இராமபிரான் சரிதையை விரித்துக் கூறும் இந்த இராமாயணமானது மிக்க புண்ணிய கதை யென்பது உலகறிந்த விஷயம். இதனைப் பாராயணஞ் செய்வதாலுண்டாகும் பயன்கள் அளவிடற்கரியனவாம். இதனைப் பக்தி சிரத்தையுடன் படிப்பவற்கு உலகத்தில் விரும்பக்கூடிய பொருள்களெல்லாங் கைகூடும்; உயர்ந்த அறிவுண்டாகும்; கீர்த்தி அதிகரிக்கும்; மோக்ஷத்தை யடையும் மார்க்கம் ஏற்படும்; இலக்குமி கடாக்ஷ முண்டாகும்.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

நாகரீக நங்கையர் கழுத்துச் சங்கிலி

இது சுத்தமான 18 காரட் கோண்ட
ரோல்ட் கோல்ட் பிளேட் நெக்லேஸ் என்னும்

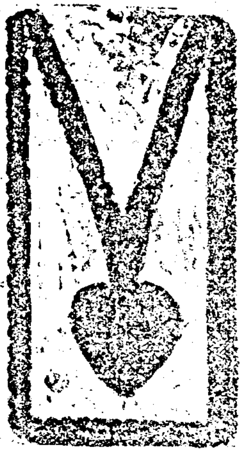

கழுத்துச் சங்கிலி

3 வருஷம் உத்திரவாதமுள்ளது. இது சுத்தமான ரோல்ட் கோல்டால் செய்யப்பட்டு இமிடேஷன் வைரம், சிவப்பு, ரத்தினங்கள் முதலியவை பதிக்கப் பெற்றது. படத்திற் கண்டபடி மிகவும் வேலைப்பாடுடையது. பதக்கம் அமைக்கப்பெற்றது. கண்ணைக் கவரக்கூடியது. அசல் தங்கத்தால் செய்ததுபோலவே யிருக்கும். யாவரும் எத்தேயத்தினரும் உபயோகிக்கலாம். இதன் விலை ரூபா 1—8—0

ஒரே சமயத்தில் இரண்டு சங்கிலிகளுக்கு ஆர்டர் கொடுத்தால் தபால் செலவு இல்லை.

ரோல்டு கோல்டு
"பிடோ" லீவர் கைகெடியாரம்.

எங்கள் ரிஜிஸ்டர் ரோல்டு கோல்டு "பிடோ" லீவர் கைக்கெடியாரம் பார்வைக்கு அழகாயிருக்கும். சரியான டைம் காட்டும். சிலிண்டர் கெடியாரங்களைப்போல் கொஞ்ச நாளைக்குள் நின்றுபோவதல்ல. 5 வருஷமல்ல பத்து வருஷங்கூட ரிபேர் இல்லாமல் போகக்கூடிய கடியாரம்.

இதை வாங்குவோருக்கு ரோல்டு கோல்டு கெடியார கைச்சங்கிலி இனாமாகச் சேர்த்து அனுப்பப்படும். 5 வருஷ காரண்டியுடன் அனுப்புகிறோம். இனாம் சங்கிலியுடன் கடியாரம் விலை ரூ 5-12-0. ஸ்டாக் கொஞ்சம் உடனே எழுதுங்கள்.

சுபீரியர் வாட்சு கம்பெனி, கெடியார வியாபாரிகள், மதராஸ்.

ஸ்ரீ மஹா பாரதம் விராடபர்வ வசனம்

நமது இதிகாசங்களில் சிறந்ததும், அறம் பொருள், இன்பம், வீடு என்ற உறுதிப் பொருள்களைத் திறம்பட வகுத்துரைப்பதினால் ஐந்தாம் வேதம் என்று சிறப்பிக்கப் படுவதுமாகிய ஸ்ரீ பாரதம் விராடபருவம் புதிய பதிப்பு வெளிவந்து விட்டது. சரளமான செந்தமிழ் நடை. முத்துப்போன்ற பெரிய எழுத்துக்களில் அமைந்த சுத்தப்பதிப்பு; விசித்திரப் படங்களுடன் இலங்குவது. சாமானியப் படிப்புள்ள ஆடவர் பெண்டிர் எல்லாருக்கும் எளிதில் பொருள் விளங்கும். சொற்ப பிரதிகளே கைவசம் உள்ளன. உடனே முந்துங்கள். உறுதியான கட்டிடம்.

இதன் விலை ரூபா 1—4—0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை அணா 12.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், நைனாப்பேட்டை நெ. 167, மதராஸ்.

பூவுலக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத சிங்கபலத்தைத் தருவதெது?

அமிர்த சஞ்சீவி லேகியமும்,

முறையாய்ச் செய்த அயக்காந்த செந்தூரத்தைக் காட்டிலும் தேகபலத்தைத் தரும் ஔடதம் வேறொன்றுமில்லை.

விளம்பரம்.

இதைக் கண்ணுறும் தனவான்களே!!

இந்த லேகிய செந்தூரங்கள் சாமான்யமானவையல்ல. அபாரமான பலத்தைத் தரக்கூடிய சக்தி அமைந்துள்ளவை. உறுதியாய் இவற்றை நம்பி வாங்கிச் சாப்பிட்டால் ஒரே தடவையிலேயே இவற்றின் விசேட குணம் நன்கு விளங்கும்.

இந்த லேகிய சேந்தூரங்களால்
நிவர்த்தியாகும் முக்கிய வியாதிகளாவன:

தற்காலத்தில் மனிதரின் பால்ய சேஷ்டையாலும், இரத்தப் போக்காலும் அவர்க்கு உண்டான 20 வகை மேகரோகங்கள், சூலைரோகம், குன்மரோகம், பித்தபாண்டு, கைகால் முடக்கு, ஓடுவாய்வு, பித்த வெப்பம், நெஞ்சு தொண்டை எரிச்சல், வயிற்றுப்பிசம், அஜீரணம், பசியில்லாமை, தாதுஹீனம், தேக உளைச்சல், கண்ணில் நீர்வடிதல், சோம்பல், நித்திரையில்லாமை, தலை சுழற்றல் நீர் இறங்கும்போது பொறுக்கமுடியாத பாதையைத்தரும் தந்திமேகம் முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாய் நீக்கிவிடும். பயங்கரமான மேக சம்பந்த வியாதிகளைப் பத்தே வேளையில் போக்கி சப்த நாம்புகளுக்கும் முறுக்கேற்றி அபரிமிதமான இரத்த விருத்தியைப் பெருக்கி பலத்தைத் தருவதில் இதற்கு மிஞ்சின இலேகிய பஸ்பம் வேறெங்குமில்லை என்று நாம் உறுதியாகச் சொல்லுவோம். இதல்லாமல் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கித் தேகத்தடிப்பு, கைகண் வெளுத்திருத்தல் முதலிய வியாதிகளைக் கண்டித்து தினந்தோறும் மலத்தைத் தாராளமாய்ப் போக்குவதில் இந்த லேகிய செந்தூரங்களே முதன்மையானவை யென்பதை நாம் எமது அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். நிற்க, இந்த லேகிய செந்தூரங்கள், மேற்கண்ட வியாதிகளைக் கண்டிப்பாய் நிவர்த்திக்குமா என்னும் சந்தேகமுடையோர் பரீக்ஷார்த்தமாக முதலில் 48-நாளைக்கு வாங்கி யுண்டால் இவற்றின் அபாரகுணம் தெரியவரும். தவிர யாங்கள் இம்மகத்துவம் பொருந்திய லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவு சிறப்பித்துக் கூறியபோதிலும் அது தகும். மேலும் இவற்றை நோய் உள்ளவரே தாம் சாப்பிடவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். நோய் உள்ளவர்களைவிட நோய் இல்லாதவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-நாள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களை யாதும் பத்தியமின்றிச் சாப்பிட அவர்க்கு நல்ல பலம் ஏற்படும். இது தவறாது. இவற்றைத் தருவித்து நண்பர் எண்ணிக்கையாகச் சாப்பிட்டு 10-நாளைக்குள் குணம் இல்லாவிடில் உடனே தெரியப்படுத்தினால் கட்டாயம் இவற்றிற்கு வாங்கிய பணம் வாபஸ் செய்யப்படும். தவிர மேற்காட்டிய நோய்கள் உடையோர் 48-நாட்கள் சாப்பிடுவார்களேயானால் அவை முழுதும் நீங்கிவிடும். அப்படி நீங்கிக் குணம் ஏற்படாவிடில் நாங்கள் அதற்கு உத்திரவாதிகளாவோம். யாங்கள் இவ்வளவு அருமையான லேகிய செந்தூரங்களை அவ்வளவோ சிரத்தையுடன் கஷ்டப்பட்டு முடித்துப் பரோபகாரத்தமாக வெளியிட்டோம். இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பொன் மெடல், வெள்ளிமெடல், பெற்றதல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான யோக்கியதா பத்திரங்களும் பெற்றிருக்கின்றோம். ஆதலின் நமது லேகிய செந்தூரங்கள் நாம் சொன்னபடி குணத்தைக் கொடுக்கும் என்பதைப்பற்றி ஜவாப்தாரிகளாயிருக்கக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்; இது உண்மை. இவற்றை ஒரேதரம் தருவித்துப் பாருங்கள்; எமது உண்மை விளங்கும்.

வாதாதிக்க தோஷத்தினாலாவது, துராப்பியாசத்தினாலாவது, அதிகமனக் கவலையினாலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் நோயினாலாவது, மற்றெந்தக்காரணத்தினாலாவது பலமிழந்தவர்கள் எண்ணிக்கையாக டை லேகிய செந்தூரங்களைப் புசிப்பார்களானால் இவை தேகாரோக்கியம், வலிமை, அழகு முதலியவற்றை அவர்க்குக் கொடுத்து அவர்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்யுமென்பதில் தடையில்லை. வெளியூர்க் கனவான்கள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களில் முழு நம்பிக்கை வைத்து ஒரே ஒருதரம் இவற்றைப் பரீக்ஷிப்பார்களானால், அவர்கள் அவசியம் ஆனந்தமடைவார்கள்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பத்தியமே கிடையாது. எந்தப்பண்டங்களையும் நீக்குதலின்றி சாப்பிடலாம். மருந்து சாப்பிடும்போது பசி அதிகமாய் எடுக்கும் ஆதலால் பச்சைப்பயற்றுக் குழம்பு, கறி மார்க்கண்ட ருப்பு, இவைகளை அதிகமாகப் பசியைத் தணிக்கக்கூடிய விதமாகத் தாமதம் செய்யாமல் சாப்பிடல் வேண்டியது. இவற்றைப் புசிக்கும்போதெல்லாம் பலகாராதிகள் சாப்பிடல் வேண்டும். தயிர், பால், நெய் முதலியவைகள் எவைகளாயிருந்தாலும் சந்தேகமின்றிச் சாப்பிட்டு வரலாம்.

இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களை மட்டும் ஒருவர் தருவித்து எண்ணிக்கையாக 48-நாள் சாப்பிடுவாரே யானால் இவை தேகத்தில் ஊற ஊற, மேகமெல்லாம் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கி அவர் தேகமானது வலுத்துப் புதிய ரத்தம் பரவித் தன் வாழ்நாள் பரியந்தம் இளைக்காமலிருக்கும். இவற்றைப் புருஷன் பெண்சாதி இருவரும் ஏககாலத்தில் ஒற்றுமையாய்ச் சாப்பிட்டு வந்தார்களேயானால், அவர்க்கு உதிக்கும் மக்கள் மிகுந்த தேஜஸோடு தோன்றுவார்கள். இது உண்மை. இதை அதிகம் எழுதுதல் அனாவசியம். இந்தியா, பர்மா, ஸிலோன் ஆகிய உள் நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய லேகியமும் செந்தூரமும் விலை ரூ. 1-12-0. போஸ்டேஜ் அணா 8. ஒரே தடவை 48-நாள் மருந்து வாங்குவோர்க்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூ. 4.

பினாங்கு, சிங்கப்பூர், செட்டால் முதலிய அயல்நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய மருந்து விலை ரூபா 1-12-0. தபாற்கூலி ரூபா 1-4-0.

48 நாள் மருந்து வாங்குவோருக்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூபா 5-8-0. சிங்கப்பூர், பினாங், மலாக்கா முதலிய வெளிநாடுகளுக்கு வி. பி. ஆர்டர் இருந்தாலும் முன்பணம் அனுப்பாதவர்களுக்கு மருந்து அனுப்பப்படமாட்டாது.

விலாசம்:—லேகியம் டிபோ,
44, நம்புலையர் தெரு, மதராஸ்.

சர்வதேள் விஷ சஞ்சீவினி.

(ரிஜிஸ்டர் டிரேட் மார்க்)

பட்டவுடனே விஷம் பறக்கும்! அழுதவன் சிரிப்பான்!!

இதில் குணமில்லையென்று நிரூபிப்பவர்களுக்கு 100-ரூபாய் இனாம்.

நமது நாட்டிற்கு இது அவசியமாய் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் சதா கையிருப்பாய் இருக்கவேண்டிய ஓர் ஔஷதமாகும். இது ஆங்கில யூனானி தமிழ் வைத்திய நிபுணர்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை நாள்பட வைத்திருப்பதால் இதன் குணம் சற்றும் குறையாது. தேள், நட்டுவாய்க்காலி, செய்யான், பாம்பு, எலி முதலியவற்றின் விஷங்களை இரண்டொரு நிமிஷங்களில் இது அடியோடு நீக்கக்கூடியது. எண்ணிறந்தோர் இதனால் சுகமடைந்திருப்பது பிரத்தியக்ஷ அனுபவமானதால் இதைப்பற்றி நாம் அதிகம் கூறவேண்டியதில்லை. இது இரண்டுவித மருந்துகளடங்கியது. இதை உபயோகிக்கும் முறை மருந்தோடு அனுப்பப்படும். விலை:—இரண்டுவித மருந்தும் அடங்கிய பாக்கெட் 1-க்கு அணா 8. தபாற்கூலி அணா 4. டஜன் 1-க்கு விலை ரூபா 5.

ஏககாலத்தில் 3-பாக்கெட் வாங்குவோருக்குத் தபாற்கூலி இனாம்.

வியாபாரிகளுக்கு 100-க்கு 25 கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

நாராயண சஞ்சீவித் தைலம்.

இத்தைலம் முழுவதும் பச்சிலைகளாலும், பசும்பால் முதலிய ஸ்ரேஷ்டமான வஸ்துக்களாலும் ஆயுர்வேத முறைப்படி மிகப் பரிசுத்தமாகத் தயார் செய்யப்பட்டது. இத்தைலத்தில் ஸ்நானம் செய்வதினால் தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, மண்டையிடி, மண்டைக்குத்தல், கண் எரிச்சல், கண்களில் நீர் வடிதல், சாலேஸ்வரம். சாதுநோய், கலைபாரம், அதிக வெய்யிலினால் உண்

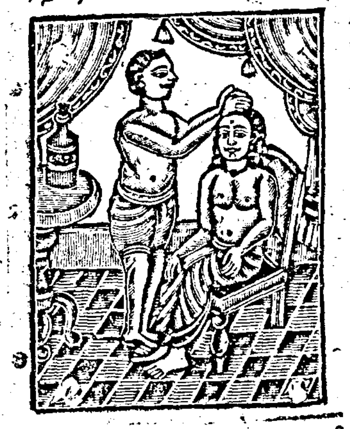

டாகும் சிரரோகங்கள், சரீரதாபம், மூளைக் கொதிப்பு முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படும் விதமாய்த் தீரும். தொடர்ச்சியாய்ச் செய்து வரும் இதன் ஸ்நானங்களினால் நரைத்தமயிர் கருத்துவிடும். மூளையைக் குளிரப்பண்ணி அறிவையும் திடச் சித்தத்தையும் உற்சாகத்தையும் உண்டுபண்ணுவதில் இதுவிகாற்நது. சாராய சத்து முதலிய ஆங்கில வாசனைகள் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. சுத்தமான பச்சிலை கிழங்கு புல் முதலிய இந்தியவாசனைகளே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இதனைத் தலையில் தடவி வாரிவருவதினால் மயிர் கருப்புப்பட்டைபோல் பளபளப்பாகக் கருத்து ஆலம்விழுதுபோல் நீண்டு வளரும். இன்னும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ஞாபக சக்தியையும், முகவசீகரத்தையும் உண்டாக்கும். கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தவர்களும் வெகுதூரம் நடந்தவர்களும் படுக்கும்போது சிறிது தைலத்தை உள்ளங்கை உள்ளங்கால்களில் தேய்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது திரேகம் ஆரோக்கியமாய் இருக்கும். 5 பலம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

கூந்தல் வளரும் துவரி

இதை நல்லெண்ணெய் அல்லது தேங்காயெண்ணெயில் கலந்து பிரதிதினம் மயிருக்குப் பூசிவந்தால் கூந்தலானது ஆலம் விழுது போல் உண்மையாய் வளரும். அதில் பேன் சேராது; சுண்டு உண்டாகாது; மயிர் உதிராது; வழுக்கைவிழுந்த இடத்திலும் மயிர் முளைக்கும். புட்டி 1-க்கு விலை அணா 12. தபாற்கூலி வேறு.

கண்நோய் மருந்து

இது கண்நோய், கண்குத்தல், கூசல், நீர் வடிதல், மங்கல், அந்திமாலை பீளை கட்டல், சதை வளர்ந்திருத்தல், கண் சிவப்பு, எரிச்சல், கண் இமை புருவம் இவைகளில் வலி, கண் புகைச்சல் இவைகளைக் குணப்படுத்தும். மாணாக்கர்களுக்கும், ஆழ்ந்த பார்வையோடு வேலை செய்பவர்களுக்கும் இது மிகச் சிறந்த ஔஷதம். இதை உபயோகிப்பவர் கண்ணாடி போட வேண்டியதில்லை. புட்டி 1-க்கு அணா 8. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ.6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

மேஹ ராஜ சஞ்சீவி எண்ணெய்.

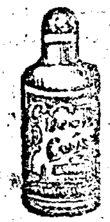

இந்த எண்ணெயை ஒருமுறை மூன்று நாள் சாப்பிட்ட மாத்திரத்திலேயே, கிரந்தி, மேக தாமரை, மேக நமைச்சல்கள், மேக இரணம், மேகப் புண், கால் கைகளிலே சேரும் மேக தூர்நீர், மேக வெடிப்பு எல்லாவகைகளான வெள்ளை, மூத்திர கருவியிலே தோன்றும் பலவித வியாதிகள் தீரும். அநேக காலமாக இருக்கும் வியாதிகளுக்கு ஒருமுறை சாப்பிட்டு, 15-நாள் பொறுத்து, மற்றொரு முறை சாப்பிடவேண்டும். 3-நாள் எண்ணெய், புட்டி 1-க்கு ரூபா 1—8—0; மருந்துக்கு ஆர்டர் செய்யும்போது வியாதியின் பூரண விவரத்தை தெரியப்படுத்தவும்.

கஸ்தூரி மாத்திரை

குழந்தைகள் முதல் கிழவர்கள் வரையில் எப்பருவத்தோர்க்கும் உண்டாகும் சளி, இருமல், சுரம், தலைப்பாரம், நெஞ்சில் கொருகொருப்பு, ஜலதோஷம் முதலியவைகள் தீரும். இதன் விலை புட்டி 1-க்கு அணா 12.

காப்கியூர் என்னும் க்ஷய அரி.

கபஇருமல், இரைப்பு, அல்லது மந்தகாசம், க்ஷயம், சளி இருமல், கக்குவாய் இருமல், பெருத்த இருமல், தொண்டை நோய், சுவாசகாசம், கடினமான ஜலதோஷம், அபாயமான கழை இருமல், தொண்டையெரிச்சல், தொண்டைக் கரகரப்பு, இருமலினால் தூக்கம் பிடியாமை, குளிர்ச்சியான வஸ்துவைச் சாப்பிடுகிறதினாலும் பனியில் நனைவதினாலும் உண்டாகும் சாதாரண இருமல் முதலான வியாதிகளை நாலுதினத்தில் இது கண்டித்துக் கோழையை வெளியில் தள்ளி நன்றாய் அவ்வியாதிகொண்டிருந்தவரை தூங்கச்செய்யும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1.

சர்வமேக நிவாரணத் தைலம்.

இந்தப் பிரசித்திபெற்ற இராஜசஞ்சீவி திராவகத்தை, காலை மாலை இரண்டு வேளைகளிலும் 10-நாட்கள் வரை உட்கொண்டால் வெகு நாட்களாகத் தேகத்தில் ஊறிய மேகரோகங்கள், மேக வாய்வு, தனுர்வாதம், முழங்கால்வாதம், குதிக்கால்வாதம், சகலமான தடிப்புகள், மேகரோகத்தால் உண்டான வெடிப்பு இரணங்கள், குழிப் புண்கள், புரையோடுகிற புண்கள், திமிர் வாய்வு, கைகால் விரல்களில் மேகநீர் தங்கிய நோய்கள், கிரந்தி முதலிய கிரந்திப் புண்கள், தொடைவாழை படைகள், நகக்கணுநோய், சகல மூலங்கள் முதலிய ரோகங்கள், நெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோல் போகும். இது அநேக ஜனங்களின் துன்பத்தை நீக்கிச் சௌக்கியத்தை உண்டுபண்ணி அதிக அனுபவத்திற்கு வந்தது. கடின பத்தியமின்றி, பால், நெய், கறி முதலியவைகளுடன் சாப்பிடக்கூடியதும் பேதி, இளைப்பு, ஆயாசம் முதலியவைகளை உண்டாக்காமல் சுகமாக்கி வியாதிகளைக் கண்டித்துச் சுகப்படுத்தக் கூடியதுமாகிய உண்மையான மருந்து.

இதன்விலை ரூபா 1—8—0. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேசமேஸ்திரி தெரு, ம

சுகபேதி மாத்திரை.

இந்த மாத்திரையில் 2-முதல் 5-வரை நிரேக நிடமறிந்து மாத்திரையைச் சாப்பிட்டு கொஞ்சம் ஜலம் சாப்பிடவும். இவ்விதம் சாப்பிட்டால் சுகமாய் பேதியாகிவிடும். மாத்திரையை அனுப்பும்பொழுது உபயோகிக்கும் முறை தெரிந்து கொள்ளலாம். 25-மாத்திரை அடங்கிய புட்டி 1-க்கு அணா 6.

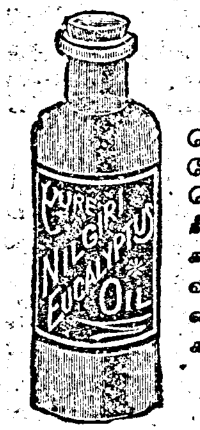

யூகலிப்டஸ் ஆயில்.

(சுத்தமான நீலகிரித் தைலம்)

வைத்தியத்தில் கைதேர்ந்த ஒரு அனுபோக வைத்தியரால் செய்யப்பட்ட இந்தத் தைலம் வாந்திபேதி, பினேக்வியாதி, தேள் முதலிய விஷ ஐந்துக்களின் கடி, கத்தி வகையறு, வெட்டுக் காயங்கள், நரம்புச்சுளுக்குகள், தீப் புண்கள், வெந்நீர்பட்டு வெந்த புண்கள், பிளவைகள், புரைபோன இரணங்கள், இருமல், கக்குவாய் இருமல், வாய்ப்பிடிப்பு, குடைச்சல், வாய்வினால் உண்டாகும் கொரோமான பல்வலி, தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, கண் எரிச்சல், கண் கட்டி, முதலிய ரோகங்களுக்குக் கைகண்ட ஒளஷதம்.

1 அவுன்ஸ் புட்டி 1-க்கு அணா 4.
1 „ 1-டஜன் (12) க்கு ரூ. 2—8—0.

நரைமயிர் கருக்குந் தைலம்.

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்கப்பட்டு வருகிற கப்புகள் மயிரைச் செம்பட்டையாகவும் பசுமை நிறமாகவும் சாம்பல் வர்ணமாகவும் ஆக்கி விகாரப்படுத்தி விடுகின்றன. நமது தைலமோ நரைத்த மயிருக்குப் பூசிய 3-நிமிஷத்திற்குள்ளாக நரைப்பதற்கு முன்பிருந்த கருமை நிறத்தையும் பளபளப்பையும் உண்டு பண்ணும். மேலே கூறியுள்ள விகார குணங்கள் இதில் உண்டாகமாட்டா, இதைப் பூசிய பிறகு முகலட்சணமும் வசீகரமு முண்டாகிறபடியால் வயோதிகரும் வாலிபரைப்போல் தோற்றப்படுவார்கள். இதை உபயோகிக்கும் விதம் பார்சலோடு தெரிவிக்கப்படும். விலை ரூ. 1.

கள்ள நோய் நிவாரணி.

இது 3-தினத்தில் குணப்படுத்தும்.

மேக உஷ்ணம் என்பது வரம்பற்ற ஸ்திரீ போகத்தினால் தாது கெடுமூலத்தில் அக்னி அதிகரிப்பதனால் ஏற்படும் கள்ளநோய். நீரடைப்பு, சதையடைப்பு, பவுத்திரம், அரையாப்பு முதலியன இந்த நோயின் மூலமாய் ஏற்படும். நீர்க்கடுப்பும், குத்தலும், எரிச்சலும் காண்பதுண்டு. இவைகளை நீக்கி நல்ல சுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அநுபவ மருந்து இது. பத்தியம் கிடையாது. இதனை உபயோகிக்கும் விவரம் மருந்துடன் அனுப்பப்படும்.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

கர்ணபிந்து

காதில் சீழ் வடிதல், காது குத்தல், காது கேளாதிருத்தல், காதில் நமைச்சல் முதலிய வியாதிகளுக்கு இந்த மருந்தில் 2-துளி காலை மாலைகளில் காதில் விட்டுவர, காதிலுள்ள நோய்களெல்லாம் நீங்கிவிடும்.

புட்டி 1-க்கு அணா 4.
வி. பி. தபாற்கூலி பிரத்தியேகம்.

சர்வபடை சம்மாரன்

சரீரத்தின் இடுக்கான இடங்களாகிய தொடையின் இடுக்கு, அக்குள், இடுப்பு முதலிய இடங்களில் சிறிது சிறிதாகப் படர்ந்து இரவில் ஓயாத நமைச்சலைத் தந்து நித்திரையைப் பங்கப்படுத்திச் சரீரத்துக்கு அதிக கஷ்டத்தை உண்டு பண்ணும் படைகள், ஒரே தடவையில் இந்தச் சர்வபடை சம்மாரன் என்னும் தைலத்தை உபயோகித்த மாத்திரத்தில் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கும்.

புட்டி 1-க்கு அணா 4. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

பூவேலை தைக்கும் கைமெஷின்

இவ்வாச்சரியமான மெஷின் பலவித பூச்சித்திர வேலைகளோடு நேர்த்தியாகத் தைப்பதற்கு மிகவும் அவசியமானது. கொஞ்சமான அநுபவத்திலேயே ஸ்திரீ புருஷர்கள் யாவரும் இதை எளிதில் அறிந்து கொண்டு

இவற்றின் உதவியால், மெத்தை படுக்கை, படுக்கை உறைகள், தலையணை உறைகள், மேஜை விரிப்புகள், ஜன்னலின் திரைச்சீலைகள், குழந்தைகளின் சொக்காய்கள், ஸ்திரீகளின் கவுன்கள், குல்லாய்கள், இவைகளில் பலவித பூச்சித்திர வேலைகளமைத்து கண்ணைக் கவரும்படி செய்யலாம்; சுவற்றில் களி மண்ணால் பலவிதப் பூச்சித்திர வேலைகள் அமைப்பதற்கும் இது மிகவும் சாதனமானது.

ஒவ்வொரு ஸ்திரீக்கும் தங்கள் ஓய்வு நேரங்களில் இது மிகவும் உற்சாகத்தைத் தந்து தங்கள் மனத்திற்கினிய யுக்தியுடன் புதுபுது வேலைப்பாடான பலரக பூவேலை சித்திர வேலைகள் செய்வதற்கு இது மிகவும் அவசியமானது.

வாங்கிப்பார்த்தாலே இதன் அருமை பெருமை விளங்கும். சத்தே நிமிஷத்தில் இதை அறிந்து கொள்ளும்படியான முறையையும் இதனுடன் அனுப்புவோம். பல ஆச்சரியமான வேலைகளைப் பகட்டாகவும் நேர்த்தியாகவும் இதன் உதவியால் செய்து முடிக்கலாம்.

அநேக பள்ளிக்கூடங்களில், மாணவர்களுக்கு இவ்வேலைப் பாடுகளைக் கற்பிக்கும் பொருட்டுத் தருவித்து நல்ல பலனை அடைந்திருக்கிறார்கள்.

இதை உபயோகிக்கும் முறை அடங்கிய புஸ்தகம், இம் மெஷினுடன் கூட பெட்டியில் அடக்கம் செய்து அனுப்பப்படும். விலை ரூ. 2-8-0-தான்.

ஸ்ரீராஜலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 44, நம்புல்லையர் தெரு, மதராஸ்.

சிவப்பிரகாச பல் பொடி

இந்தச் சிவப்பிரகாச பல்பொடி மற்ற இதர பல்பொடிகளைப் போலிராமல், அதிக சுகந்தமாகவும், பல்வலி, பல்லில் சொத்தை, சதை வளர்ந்திருத்தல், வாரணம், வாய்நாற்றம், பல்லாட்டம் முதலிய வியாதிகளை நீக்குவது மல்லாமல், பல் நன்றாய்த் துலங்கும்படி செய்யும். வாயில் சதா கம கம வென்னும் மணத்தை உண்டாக்கிக்கொண் டிருக்கும். ஒரு மாதத்திற்கு உபயோகிக்கக்கூடிய பல்பொடி டப்பி 1-க்கு விலை அணா 2. 6-டப்பிகள் அணா 10.

நாக்குப் பூச்சியை நாசமாக்கும் பில்லை

இந்த பில்லைகள் ஒரு வருடத்துக் குழந்தைகட்கு அரை பில்லையும், மற்றவர்கட்கு 1 அல்லது 2 பில்லைகளும் கொடுத்தால் வயிற்றிலுள்ள சிறு கிருமிகள் யாவற்றும் பந்து பந்தாய் வந்துவிடும். 8-பில்லைகள் விலை அணா 6.

அயத்தங்கத் திராவகம்

மித்திரர்களே! இந்த அபூர்வ மருந்தானது அநேக கொடிய வியாதிகளை ஆச்சரியமாகக் கண்டிக்கக் கூடியது. இதை அநேக ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் உபயோகித்துச் சந்தோஷிக்கின்றனர். வியாதியினாலாவது வேறு எந்தக் காரணத்தினாலாவது இளைத்துப்போ யிருக்கும் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கி பலவிருத்தி தருவதில் இது நிகரற்ற மருந்தாகும். ஆங்கிலேய முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட அருமையான மருந்து. சாப்பிடுவதற்கு மிக இன்பமாயிருக்கும். இருமல் நோய்கண்டு அவஸ்தைப் படுபவர்கள் இதை உட்கொண்டால் இரண்டே வேளையில் ஆச்சரியமான சுகத்தை யடைவார்கள். இதனால் உண்டாகக்கூடிய அநேக குணங்களில் முக்கியமான சிலவற்றை இங்கே குறிக்கிறோம்.

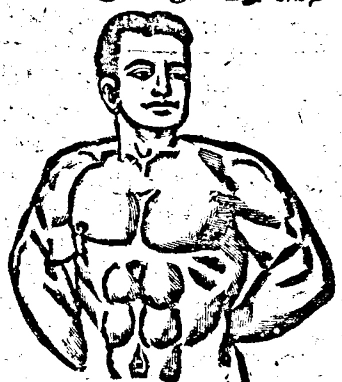

இது, நரைத்த மயிரைக் கறுப்பாக்கும், உஷ்ணத்தினாலாவது, புழு வெட்டினாலாவது மயிர் உதிர்வதை நிறுத்தும்; இதனால் நீர் வியாதிகள் தீரும். கண்ணெரிச்சல், கைகால் காந்தல் இவை தீரும். இன்னும் இது முகவசிகரத்தை உண்டாக்கும். தேக அசதியை யோட்டும். ஜீரண சக்தியையும், நல்ல பசியையும் உண்டாக்கும். மனதை அதிக உற்சாகப்படுத்தும், நரம்புகளுக்கு அதிக வலுவைத் தரும். தேகத்தில் நல்ல இரத்தத்தைச் சுரப்பிக்கும். க்ஷயரோகத்தை க்ஷணத்தில் தீர்க்கும். வாத பித்த சிலேத்தமங்களா லுண்டாகும் ரோகங்களை நிவர்த்திக்கும். சத்த தாதுக்களுக்கும் நல்ல பலத்தைத் தரும். மூலக்குரு மூலவாய்வு மலச்சிக்கல் ஆகியவை தீரும்.

இந்தச் சஞ்சீவியை நல்ல போஜனத்துடன் 15 நாள் சாப்பிட்டால் இணையில்லாத ஆனந்தத்தைத் தரும். மனிதர் தாம் இழந்துபோன தேகதிடத்தைப் பழையபடி யடைவதற்கு இதைவிட வேறு மருந்தே கிடையாது. ஒருவன் 40-நாள் மருந்தை உட்கொள்ளும் பக்ஷத்தில் அவனுடைய தேகம் வஜ்ஜிரமே யாகும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமும் கிடையாது.

20-நாள் மருந்து விலை ரூபா 1. 40-நாள் மருந்து விலை ரூபா 1-12-0.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

புத்திர சந்தான எண்ணை

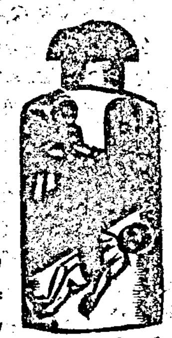

ஆண்மலடு சொன்னாலும் சொல்ல லாகும்
அப்பனே பெண்மலடு யாரு மில்லை
என்மலடாய்ப் போவதென்று கேட்பா யாகில்
இயம்புவேன் கருக்குழியில் சோரி சேர்ந்தால்
வன்மிகுந்தால் புழுதரித்தால் உதிரங் கெட்டால்
ஓங்கார பிரணவத்தில் வாயு சேர்ந்தால்
தான்மதத்து விபரீதச் சேர்க்கை செய்தால்
தலையாட்டுப் பேய்பிணியால் தரியாதென்னே.

ஸ்திரீகளின் கருக்குழியினிடத்தில் புழுக்கள் உண்டாகி அவ்வப்போது வித்தைப் புசித்து விடுவதனாலும், விபரீதச் சேர்க்கையாலும், கருக்குழியினிடத்தில் சதை வளர்ந்து சோறி பற்றி இரத்தங்கட்டி யிருப்பதாலும், கருக்குழி மதத்துக் கொழுத்திருப்பதாலும், மூலச் சுழியில் வாயு பித்தம் தங்கி யிருப்பதனாலும் கருதரிக்காது.

இந்த எண்ணெயைக் காலை மாலை இருவேளையும் 1-அல்லது 2-காசு அளவு உள்ளங்கையில் விட்டுச் சாப்பிடவேண்டியது. இப்படி 15-நாள் சாப்பிட்டால் இது கருக்குழியிலிருக்கும் மேற்படி குற்றங்களை நீக்கி, கருக்குழியைச் சுத்தப்படுத்தி, மறுமாதத்திலேயே கரு தரிக்கும்படி செய்யும். இது அனுபவமான எண்ணெய். இதற்குக் கடுமையான பத்தியம் கிடையாது.

சிலருக்கு கருதரித்து 2, 3, 4-மாதங்கள் வரையில் தங்கியிருந்து பிறகு சென்று உடைந்து போவதுண்டு. இவ்வகைத் தோஷமும் இந்த எண்ணெயினால் நிவர்த்தியாகித் தீர்க்காயுளான கரு தரிக்கும். இதன் விலை ரூபா 2.

மதன கோலாகல

தங்கமாத்திரை

இம்மருந்து தாதுபுஷ்டியைத் தருவதில் நிகரற்றது. இதில் கஞ்சா, அபின் முதலிய லாகிரி வஸ்துக்கள் சிறிதும் சேர்க்கப்படவில்லை. வயது முதிர்ந்த காரணத்தாலும், அளவற்ற போக நுகர்ச்சியாலும் இழந்த பலத்தை இம்மருந்து ஆச்சரியப் படத்தக்க விதமாய் உண்டாக்கி ஒரு விதமான சுறுசுறுப்பையும் கொடுக்கும்.

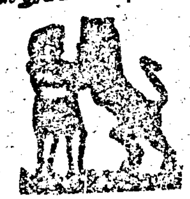

இதுவன்றி வேறு எந்த நோயினா லுண்டான பலவீனமும் இம்மருந்தினால் நீங்கும். இரத்த விர்த்தியை யுண்டாக்கி நரம்புக்கு உறுதியைக்கொடுக்கும் தன்மையில் இது கைகண்ட மருந்து. வயோதிகமே தெரியாது. களைப்பும் தோன்றாது. சோர்வையும் சோம்பலையும் நீக்கித் தேக பலத்தைக் கொடுக்கும்.

இது, தங்கம், வெள்ளி, முத்து, அயம், காந்தம் முதலிய உயர்ந்த உலோகச் சரக்குகளும், சஞ்சீவிக்கு நிகரான பல மூலிகைகளும் சேர்க்கப்பட்டுச் சிறந்த கைபாக செய்பாகங்களால் தயாரிக்கப்பட்டது.

இதனை ஒருமுறை வாங்கி உபயோகித்தால் இதன் மேலான குணம் தானே தெரியும். 20-மாத்திரைகொண்ட சீசா 1-க்கு விலை ரூபா 2.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

ருதக நிவாரணி மாத்திரை.

ஸ்திரீகளுக்கு மாதாந்திர பஹிஷ்டை (ருது) கிரமமாக வெளிப்படாமல் காலந்தவறி வெளிப்படுதல், சிலகாலம் வெளிப்படாமலே நிருத்தல், வயிற்றுவலி, ஜுரம், மார்பு நோய், மயக்கம், கழுத்திசிவு, ஜன்னி தோஷங்கள், மஞ்சட் காமாலை, உணர்ச்சியின்றி சிறுநீர் பெருக்கெடுத்தல், மூர்ச்சையாகுதல், மார்பு படபடவென்று அடித்துக்கொள்ளுதல், மேல் மூச்சு வாங்குதல், மர்மஸ்தானத்தில் பொறுக்கமுடியாத வேதனை உண்டாகுதல் இன்னும் மாதர்களுக்குக் காணும் ருது சம்பந்தமான எல்லா வியாதிகளையும் கண்டித்து கருப்பகோசத்தைச் சரிப்படுத்திச் சந்தான விருத்தியை உண்டாக்கும்.

ஒரு டப்பி மாத்திரை விலை ரூபா 1.

(காட்லீவர் ஆயில்) மீன் எண்ணெய்.

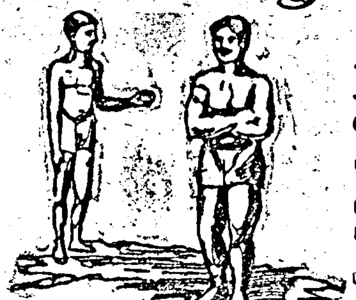

இது பலத்தை உண்டாக்குகிறது. தவிர இரும்பலினால் உண்டாகும் இளைப்பையும் அடக்கும். இளைத்தவர்கள் உபயோகித்தால் தேகம் புஷ்டியாகும், ரத்தத்தைச் சுத்தி செய்யும், சுவாசகோசங்களின் ரோகத்தைக் குணப்படுத்தும், சரீரத்தினுடைய ஒவ்வொரு பாகத்துக்கும் பலத்தைக் கொடுக்கும். இதைக் குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கலாம். புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1-8-0.

கருவைத் தடுக்கும் ஔஷதம்

இந்த இரகசிய கருவைத்தடுக்கும் ஔஷதம் ஜர்மன் தேசத்தில் செய்யப்பட்டு அநேக பண்டித மேதாவிகளால் பரிசோதிக்கப்பட்டு நற்சாக்ஷி பத்திரங்கள் பெற்றிருக்கிற படியாலும் நமது தேசத்தில் வரவுக்கு மிஞ்சிய குழந்தைகளைப் பெற்று குடும்பங்கள் கஷ்டப்படுவதை யோசித்தும், சில பலஹீனப்பட்ட தாய்மார்கள் அடிக்கடி கர்ப்பம் தரித்து தனது சரீரம் கொந்து ஹீனநிலை யடைவதைக் கண்ணுற்றும் தற்சமயம் எம்மால் மேற்படி ஔஷதம் தருவிக்கப்பட்டு விற்பனை செய்து வருகிறோம். உபயோகிக்கும் முறை ஔஷதத்துடன் அனுப்பி வைக்கப்படும். விலை ரூபா 2—0—0.

டேபில் டைம்பீஸ் இனாம்!!!

எங்கள் 22 காரட் ரோல்ட் கோல்ட் "கோல்டன்" கைக்கெடியாரம் வாங்குகிறவர்களுக்கு மேஜையின்பேரில் வைக்கக்கூடிய ஒரு அழகான டேபில் டைம்பீஸ் இனாமாகச் சேர்த்து அனுப்பப்படும். இரண்டும் 5 வருஷம் உத்திரவாதம். முந்துங்கள். விலை ரூ. 6-4-0. தபால் கூலி பிரத்தியேகம்.

கருணாநிதி டிபோ, நெ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

புதிய கொக்கோக வசனம்
(உண்மையான இன்பநூல் இதுவே)

இதைப்போன்ற பலவித புஸ்தகங்கள் வெளிவந்திருப்பினும், அவைகளில் விஷயங்கள் மனதிற் பதியுமாறு எழுதப்படவில்லை. ஆனால் இந்நூலில் ஆண் பெண் இருபாலரும் சிற்றின்ப சம்பந்தமாகவும், இல்வாழ்க்கை சம்பந்தமாகவும் அறியவேண்டிய பல விஷயங்களும், மர்மங்களும் தெளிவான நடையில், சுருக்கச்சொல்லி விளக்கவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது ஆரம்பதிப்பு வெளியானதாலேயே இதை மக்கள் எவ்வாறு விரும்புகிறார்களென்பது தெரிகிறது. சட்டைப் பையில் அடங்கும்படியான அளவு புஸ்தகம் விலை ரூபா 1—0—0. வி. பி. வேறு.

காதலர் கண்டு களிப்புறும் நூல்கள்.

இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியம்	2	0	ரதி சாஸ்திரம் ...	1	4	0
இல்வாழ்க்கையின் இரகசியம்	2	0	சரீர மர்ம சாஸ்திரம் ...	1	0	0
மணவாழ்க்கையின் மர்மங்கள்	2	4	மதனரதி ரஹஸ்யம் ...	2	0	0
மாதர் நீதி ...	1	0	ரதிமதனசிருங்கார ரகஸ்யம்	1	0	0
இல்லற இன்பரகசியம் ...	0	8	மாயாஜால விநோதம் ...	1	0	0
ஸ்திரீ புருஷ தத்துவம் ...	3	0	மனோவசிய சாஸ்திரம் ...	1	8	0
முத்தத்தின் மர்மம் ...	1	8	ஸ்திரீ புருஷ ரகசியம் ...	1	8	0

விலாசம்:—ஆரியன் புக் டிபோ, திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்.

அயக்காந்த சத்தின் திராவகம்.

இந்தத் திவ்ய ஔஷதம், விஷசுரம் முதலிய எத்தகைய ஜுரத்தினாலும் தேகம் மெலிந்து வெளுத்துப் போனவர்களுக்கும், வேறு பல வியாதிகளால் தாக்கப்பட்டு பலமற்றுப் போனவர்களுக்கும், தாது விருத்தி நாட்டங்கொண்டு பல மருந்துகளைச் சாப்பிட்டு குணமடையாதவர்களுக்கு இது ஒரு அமிர்தமாகும் என்றே நிச்சயமாகக் கூறுவோம். இம்மருந்தை உட்கொள்வதால் மல ஜலம் தாராளமாய்க் கழிந்து பசியின்மையைப் போக்கி ஜீர்ண சக்தியைக் கொடுத்துப் பரிசுத்த இரத்தத்தைப் பெருக்கும். தாதுவிருத்தியுண்டாகும். தேகம் சிவப்படைந்து முகம் வசீகரமாகும்.

இம் மருந்தைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் தேக திடத்தைப் பெற்று, வலிவுள்ள மக்களைப் பெறுவார்கள். சகல இன்பங்களையும் அநுபவிக்கலாம். ஆண்பெண் இருபாலரும் எப்பொழுதும் உபயோகிக்கலாம்.

பெரியவர்கள் ஒரு அவுன்சு தண்ணீர் அல்லது பசும்பாலில் 10, 12-துளி வரையிலும், சிறியவர்கள் 2-முதல் 6,7—துளிகள் வரையிலும் காலைமாலை இரு வேளையும் சாப்பிடவேண்டும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமுமில்லை. எல்லா ஏழைகளும் வாங்கி உபயோகிக்கும்பொருட்டே மிகக்குறைந்த விலைக்கு விற்கிறோம். ஒருமாதம் சாப்பிடக்கூடிய மருந்து 0-12-0 தபாற் செலவு வேறு.

கருணாநிதி டிபோ, நெ. 1/6 வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

முதல்தரமான—V. H. R. A Quality

பெருங்காயம்.

ஆகேசர் உணவை, இனிமையும்படுத்தி ஜீரணிக்கவும் செய்யும் நல்ல பெருங்காயம் கிடைப்பது அரிதா யிருக்கின்றதென்றும், அதில் உயர்ந்ததைத் தயாரித்துப் பலருக்கும் உபயோகமாகும்படி வியாபாரஞ் செய்யவேண்டுமென்றும் எங்களைக் கேட்டுக்கொண்டபடியால், இப்போது மேலான பெருங்காயம் உயர்ந்ததாயும், வியாதிகளைக் கண்டிக்கக்கூடியதாயும், விலை சாசமாயும் நம்மிடத்தில் கிடைக்கும். வேண்டுவோர் வரவழைத்துக்கொள்ளலாம்.

1-இராத்தல் அல்லது 1-பவுன்ட் ரூ. 2.
½-இராத்தல் ரூபா 1—1—0. } தபாற்கூலி வேறு.

மோகினி பரிமள

கூந்தல் தைலம்

5 வித இனும் சாமான்கள் சேர்த்தனுப்பப்படும்.

இந்தத் தைலத்தை கூந்தலில் தடவிக்கொண்டால் இன்றுமலர்ந்த புஷ்பங்களின் வாசனைக்கு நிகராயிருக்கும். கூந்தலுக்கு வளர்ச்சியைத் தருவதுடன் தலைக்கொதிப்பையும் அடக்கி தேகத்திற்கு ஆரோக்கியத்தைத் தரவல்லது. விலை அணா 13.

இனும் சாமான்:-1 சென்டுபுட்டி, 1 பெட்ரும் படம், 1 ஜவ்வாது பில்லை, 1 சவர்சார்து, 1 சிறிய கண்ணாடி.

130 சாமான்கள் அடங்கிய பெட்டி

இதன் விலை ரூபா 2-12-0 தான்.

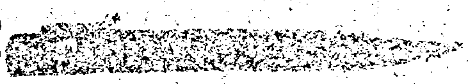

இதன் விலை ரூபா 2-12-0 தான்.

சாமான்களின் விவரம்.

18 காரட் ரோல்டு கோல்டு அழகிய கிப்புள்ள பவுண்டன் பேனா 1; 18 காரட் ரோல்டு கோல்டு இமிடேஷன் வைர மோதிரங்கள் 2; ஷை சர்ட் பொத்தான்கள் செட் 12; ஷை கல்லிழைத்த புருச் 1; ஜப்பான் நூதன பொம்மைகள் 6; நேர்த்தியான முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி 1; அழகிய தந்த சீப்பு 1; மடிப்புள்ள கத்தி 1; நேர்த்தியான கத்தி 1; காம்பினேஷன் நூதன சாவி வளையமும் செயின் 1; உயர்ந்த பென்சல்கள் 12; பென்சல் கிளிப்புடன் கூடிய கவர் 1; பலாக பென் ஹோல்டர்கள் 6; உயர்ந்த கிப்புகள் 12; மணிபர்ஸ் 1; ஜெர்மன் இங்கிபுட்டி 1; இங்கி மாத்திரைகள் 12; சென்ட் புட்டி 1; தேசிய டிரான்ஸ்பர் படங்கள் 32; அழகிய பலாக சேப்டி பின்கள் 25; ஆக 180 சாமான்கள் அடங்கிய ஜெர்மன் பெட்டி 1-க்கு ரூ. 2—12—0.

கருணாநிதி டிபோ, நெ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

G. W. M. REYNOLDS.

BOLD TYPE EDITIONS.

Title	Vols.	Rs.	As.
Mysteries of the court of London	17 vols.	17	0
Joseph Wilmot	8 "	5	0
Ellen Percy	8 "	5	0
Mary Price	8 "	5	0
Rye House Plot	4 "	3	0
Young Duchess	4 "	3	0
Omar	4 "	3	0
Rosa Lambert	4 "	3	0
Margaret ...	4 "	3	0
Loves of the Harem	4 "	3	0
Massacre of Glencoe	4 "	3	0
Virgin's Kiss	4 "	3	0
Cannonbury House	3 "	2	4
Mysteries of Old London	3 "	2	4

Title	Vols.	Rs.	As.
Pope Joan ...	3 vols.	1	12
Necromancer	3 "	2	4
Wagner, the Wehr Wolf	3	1	12
Soldier's Wife	2 "	1	8
May Middleton	2 "	1	8
Faust ...	2 "	1	8
Leila ...	2 "	1	8
Robert Macaire	2 "	1	4
Mary Stuart	2 "	1	4
Seamstress		1	0
Alfred ...		1	0
Grace Darling		0	12
Young Fisherman		0	10
Stories Told by a Gendarme		0	12
Mysteries of Paris by Eugene Sue		1	

SUPERIOR WATCH CO., P. B. No. 167, MADRAS.

மயிர் போக்கும் சூரணம்

இந்த சூரணத்தை ஜலத்தில் கலந்து. மயிர் போக்கவேண்டிய இடத்தில் தடவி உலர்ந்தபின் உடனே 5-நிமிஷம் பொறுத்து கழுவினால் மயிர் போய் விடும்.

புட்டி 1-க்கு அணா 8.

அற்புத எலெக்டிரிக் மோதிரம்,

அமெரிக்கா தேசத்தில் ஓர் மின்சார நிபுணரால் இப்பொழுது நூதனமாய்க் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது! இம்மோதிரத்தை பாலர் முதல் விருத்தர் வரை ஆண் பெண் இருதிறத்தார்களும் உபயோகப் படுத்தலாம் இம்மோதிரத்திற் குள்ளிருக்கும் எலெக்டிரிக் பவர் குறையாமல் எக்காலமும் நீடித்திருக்கும். தாங்கள்

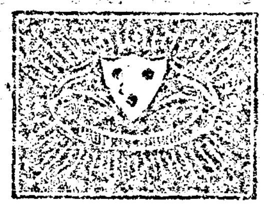

நோய்வராமல் தடுத்துக்கொள்வதற்கும், இருக்கும்நோயைகுணப்படுத்திக்கொள்வதற்கும் இம்மோதிரத்தை உபயோகியுங்கள்! இம்மோதிரமானது 3-வித லோகங்களைக்கொண்டு வெகு அழகாகவும், பார்வையாகவும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இதை விரலில் அணிந்தவுடன் அதிலிருந்து மின்சாரசக்தி தேகமெங்கும் பரவி பலத்தைக் கொடுப்பதோடு காய்ச்சல், வாந்திபேதி, தொத்து வியாதிகள், வைசூரி, இன்புளுயன்சா, க்ஷயம், குஷ்டம், பிளேக், தலைவலி, அஜீர்ணம், மூலம், அன்னத்துவேஷம், மலச்சிக்கல், வாதம், சூலை முதலிய கொடூரமான வியாதிகள் அணுகாது. நற்சாக்ஷிப் பத்திரங்கள் பிரதி தினம் வந்து குவிந்துகொண்டிருக்கின்றன.

மோதிரம் 1-க்கு ரூ. 1—8—0
மோதிரம் 3-க்கு ரூ. 3—12—0

கருணாநிதி டிபோ, நெ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

மானிடர்க்கு மகிழ்ச்சியைத்தரும்

மகா சந்தனாதித் தைலம்.

அன்பர்களே! வெயிற்காலத்திற்கு இன்பந்தரும் இந்த மகா சந்தனாதித் தைலம், சிறந்த பல மூலிகைகளாலும், உயர்ந்த சந்தனக் கட்டைச் சத்தினாலும், பசும்பால் முதலிய சிரேஷ்டமான சுத்த வகைகளினாலும் சித்த ஆயுர்வேத முறைப்படி பெரும் பிரயாசையின்மேல் செய்யப்பட்டு இப்போது வெளிவந்திருக்கிறது.

நூற்றுக்கணக்கான பணச் செலவின்மேல் தீர்க்கவேண்டிய வியாதிகளையெல்லாம், இந்த சந்தனாதித் தைலத்தினால் தீர்த்துக்கொள்ளலாம்; இதற்குப் பல கனவான்கள் அநேகம் நற்சாக்ஷிப் பத்திரங்கள் அனுப்பி யிருக்கின்றனர்.

இத்தைலத்தை வாரத்திற்கு இரண்டு முறையாக, சிரசில் தேய்த்துச் சிகைக்காயிட்டு வெந்நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து வருவதால் கண்ணெரிச்சல், கண்களில் நீர் வடிதல், காதுநோய், தலைப்பாரம், மூளைக் கொதிப்பு, ஒற்றைத் தலைவலி, கண்டைபிடி, சாலேஸ்வரம், பித்தபாண்டு, காமாலை, அஸ்தி சுரம், நாவறட்சி, கைகால் எரிவு, தேகவெளுப்பு, மேக ரோகங்கள், அதிக வெட்டையினாலுண்டான துர்நாற்றங்கள், சொறி, சிரங்குகள், நமைச்சல், பீனிசம், கபால சூலை முதலிய வியாதிகள் நீங்கித் தேகத்திற்குச் சுகமுண்டாகும்; ஞாபக சக்தி அதிகப்படும்; கண்ணிற்கு நல்ல ஒளியுண்டாகும்.

இதைத் தேய்த்து நீடித்து ஸ்நானஞ் செய்துவருவதால் மூளையின் கொதிப்பு நீங்கிக் குளிர்ச்சி யுண்டாகும்; மூளை அதிர்ச்சி, நாடி துடிப்பு, தலைமயக்கம் முதலியவைகளும் நீங்கும்; மறதி ரோகம் அறவே ஒழிந்துவிடும்; பித்தத்தினால் நரைத்த உரோமங்கள் கருமை யடையும்.

இத்தைலம் தேய்த்து ஸ்நானஞ்செய்த தினத்தன்று சீதள பதார்த்தங்களையும், தயிர் மோர் முதலியவற்றையும், பகல் நித்திரை, ஸ்திரீ சம்போகம் முதலியவைகளையும் நீக்கவேண்டும்.

இதன் விலை 1 சேர் தைலம் அடங்கிய டின் ரூபா 1-12—0

இதன் விலை ½ சேர் தைலம் அடங்கிய டின் ,, 1—0—0

வாத ஜீர்ணாபி லேகியம்.

இந்த லேகியத்தை கெச்சைக்காய் பிரமாணம் காலை, மாலை சாப்பிட்டால் அக்னி மந்தம், வயிற்றுவலி, குன்மம், வாதம் முதலிய அநேக ரோகங்கள் நீங்கும். பத்திய விவரம் மருந்துடன் சேர்த்து அனுப்பப்படும்.

டப்பி 1-க்கு விலை ரூபா 1. தபால் செலவு வேறு.

விலாசம்:—தனலட்சுமி கம்பெனி,

நெ. 6, வெங்கடேசமேஸ்திரி தெரு, சௌகார்பேட்டை, மதராஸ்.

ப்ரெஞ்சு லெட்டர்ஸ் என்னும்

ரப்பர் பெஸ்ஸாரிகள்.

கருத்தரித்தலைத் தடுக்கும் பொருட்டுப் புருஷர்கள் உபயோகப்படுவதற்கான ரப்பர் கருவிகள், யாவரும் உபயோகிக்கலாம்.

டஸ்ஜ ஷீத் 1-க்கு ரூ. 1-12-0. நெ. 1. ரூபா 1. நெ. 2. விலை அணா 12. நெ. 3. விலை அணா 10.

ரப்பர் பெஸ்ஸாரி.

சாஸ்திர ஆராய்ச்சி செய்து கர்ப்பத் தடைக்கு இன்றியமையாததென்று கருதப்படுவதும் டாக்டர் மேரிஸ்டோப்ஸ் முதலானவர்களால் சிபார்சு செய்யப்படுவதுமான இந்த மெல்லிய பெஸாரியை எந்த ஸ்திரீயும் கருத்தடைக்காக உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம், உபயோகிக்கும் விதம் சேர்த்து அனுப்பப்படும். விலை ரூ. 2 8 0

போட்டோ ஆல்பம்

பிரான்சு தேசத்தில் உள்ள அழகிய பெண்களை போட்டோ எடுத்து தயாரிக்கப்பட்டது. பங்களாக்களிலும், படுக்கை அறையிலும் சிங்காரிக்கவேண்டிய படங்கள். விதவிதமான காதல் ஊட்டும் படங்கள் பற்பல மாதிரியாக நடக்கும் காதல் வேடிக்கைகளையும் போட்டோ முகத்திற் காணலாம். 12-கொண்ட 1-ஆல்பம் விலை ரூ. 1-14-0

மருணாநிதி டிபோ, நெ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்,

வடுவூர் K. துரைசாமி ஐயங்கார் நாவல்கள்.

	பாகங்கள்	ரூ. அ.
பூரண சந்திரோதயம்	4	7—8
மதனகல்யாணி	3	4—8
சௌந்தரகோகிலம்	3	6—0
திகம்பரசாமியார் பால்யலீலைகள்	2	5—0
மாயாவிநோதப்பரதேசி	2	5—0
மேனகா	2	3—0
கனகாம்புஜம்	2	2–12
கும்பகோணம் வக்கீல்	2	3—0
வித்தியாசாகரம்		1—4
திவான்லொடபடசிங்		0–12
திலோத்தமா		0–12
மாணிக்கவாசகர்		0—8
வஸந்தமல்லிகா		1—8

	ரூ. அ.
காளிங்கராயன் கோட்டை 2 பாகங்கள்	4—0
விலாசவதி 2-பாகங்கள்	3—0
பாலாமணி	2—8
மங்கையர் பகட்டு	0–12
லீலாவிநோத குதூகலம்	2—4
பன்னியூர் படாடோப சர்மா அல்லது மயனுலக மதமயக்கம்	2—4
மிஸ்ஸிஸ் லைலாமோகினி அல்லது மயன்லாம்	2–12
இராஜேந்திர மோகனா	1—4
துரைக்கண்ணம்மாள்	2—4
மாயசுந்தரி	0–12

விலாசம்:—சூரியன் புக் டிபோ, திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்.

நூதன தமிழ் நாவல்களும் கதைப் புத்தகங்களும்.

ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் இயற்றியவை.

	ரூ.	அ.
ஞானசெல்வாம்பாள் 5 பாகம்	9	10
கற்பகச்சோலையின் அற்புதக் கொலை ...	1	4
கடற்கொள்ளைக்காரன் 2 பாகம்	3	4
மதனாம்பாள் 2-பாகம் ...	3	0
லோகநாயகி ...	1	0
விளையாட்டுச்சாமான் ...	1	6
பவளத்தீவு 2-பாகங்கள் ...	3	0
தபால்கொள்ளைக்காரர்கள் ...	0	14
இந்திராபாய் ...	2	8
அமராவதி 2-பாகங்கள் ...	4	0
மஞ்சள் அறையின் மர்மம் ...	1	8
கற்கோட்டை ...	2	0
பூங்கோதை ...	0	10
வீரநாதன் ...	0	12
கனகபூஷணம் 2 பாகமும் ...	3	8
கமலசேகரன் ...	1	12
தினகரசுந்தரி ...	1	0
ரத்தினபுரிரகசியம் 8 பாகமும்	16	2
சந்திராபாய் ...	2	0
இராஜாமணி ...	2	0
இரத்தினபாய் ...	1	12
மதனபூஷணம் ...	1	0
சுவர்ணாம்பாள் ...	0	12
தேவசுந்தரி ...	1	4
குணசுந்தரன் ...	0	12
பத்மாலனி ...	0	14
ஆனந்தஸிங் ...	2	0
மின்சார மாயவன் ...	1	8
ஆனந்தஸிங்கின் அஷ்டஜயங்கள்	1	12
அர்ஜுனஸிங், சுந்தர் ...	0	2
கைவல்லிய நவநீத வசனம் ...	1	8
சகோதரவாஞ்சை ...	0	7

	ரூ.	அ.
தத்வ சங்க்ரஹ ராமாயணம் ...	4	0
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சருடைய சரித்திரமும் உபதேசங்களும்	1	12
விவேகானந்தர் ...	4	0
தமிழ் மெடீரியா மெடிகா ...	3	0
மாதவி மாதவன் 2 பாகம் ...	2	0
மலையாள பகவதி ...	1	0
அற்புதநவநீத ரம்பை ...	1	0
அகட விகட விலாச விநோதம்	0	10

	ரூ.	அ.
துயரானன் கதை ...	0	12
பூலோக லக்ஷ்மி கதை ...	0	10
கனகரத்தினம் ...	0	8
கண்டிராஜாநாடகம் ...	0	12
நளின சுந்தரி ...	0	10
கம்பராமாயண சங்கிரகவசனம்	2	0
குசேலோபாக்கியான வசனம்	1	0
ஸ்ரீபாலன் ...	0	3
உதயணன் ...	0	7
தசக்கிரீவன் ...	0	14
போஜ சரித்திரம் ...	0	5
சதானந்தர் ...	1	4
ஜீவகன் வசனம் ...	1	0
கர்ணன் சரிதை ...	0	12
பீஷ்ம விஜயம் ...	0	10
கீர்த்திசிங்கன் ...	0	8
மூப்பெருந்தாசர் ...	0	10
அரிச்சந்திரன் சரிதை ...	0	8
நீலக்கொடி ...	0	5
மணவாளன் ...	0	3
பரசுராமன் ...	0	3
சிசுபாலன் ...	0	8
அங்கதன் ...	0	4
தசாவதாரம் ...	0	6
கிருஷ்ணன் தூது வசனம் ...	0	8
சண்டோபாக்யானம் ...	0	6
கருணாகரரும் சத்தியசீலரும்	0	8
சத்தியவசனி ...	0	4
விமலன் ...	0	4
கண்ணபிரான் ...	0	4
செய்யுட்பாடத்திரட்டு ...	0	4
நாலுமந்திரி கதை ...	0	4
மங்களேசுவரன் ...	0	6
தக்கன் ...	0	6
சீமந்தனி ...	0	8
நான்குகோடி ...	0	4
மதிமோசவிளக்கம் ...	0	1
மெய்க்காதலி ...	0	3
மேனாமினுக்கி கதை ...	0	3
வீணாகானன் ஞானேந்திரி ...	0	8
மனோன்மணி கதை ...	0	8
கோமளவல்லி கதை ...	0	8
விகடவல்லி கதை ...	0	6
[illegible] ...	0	5

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 187, மதராஸ்.